ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑ-
ΣΙΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗ-

ρος, διὰ στίχων ἡρω-
ϊκῶν.

Apolinarij interpretatio Psal-
morum, versibus He-
roicis.

EX BIBLIOTHECA
REGIA.

LONDINI,
Excudebat GEORGIVS
BISHOP, *Regiæ Ma-
iestatis Typographi*
Deputatus.

Anno salutis humanæ.
CIↃ IↃ XC.

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ
ΜΕΤΑΦΡΑ-
ΣΙΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗ-
ΡΟΣ, διὰ στίχων ἡρω-
ϊκῶν.

Apollinarij interpretatio Psal-
morum, versibus he-
roicis.

EX BIBLIOTHECA
REGIA.

LONDINI,
Excudebat Georgius
Bishop, Regiæ Maie-
statis Typographus
Deputatus.

Anno salutis humanæ
CIƆ IƆ XC.

Ἀπολινάριος Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίνου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ θαυμαζομένων· ἐγένετο δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων, καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιὸς, ἀλλὰ πολλῷ πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο· καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε κατὰ λογάδην κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ, καὶ διὰ ἡρώων ἐπῶν πᾶσαν τὴν τῶν ἑβραίων γραφήν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν γραφὴν ὑπομνήματα. τοῦ δέ γε Ἀπολιναρίου καὶ Φιλοστόργιος μνήμην πεποίηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ, καί φησιν, Ἀπολινάριος γὰρ ἤκμαζε κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους ἐν τῇ Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας, καὶ Βασίλειος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας, καὶ Γρηγόριος ἐν τῇ Ναζιανζῷ· σταθμὸς δὲ οὗτος ὁ τόπος ἐπὶ τῆς αὐτῆς Καππαδοκίας. τρεῖς δὲ οὗτοι ἄνδρες τότε τοῦ ὁμοουσίου προμάχουν κατὰ τοῦ ἑτερουσίου μακρῷ πάντας παρενεγκόντες τοὺς πρότερον καὶ ὕστερον ἄχρις ἐμοῦ τῆς αἱρέσεως προστάντας, ὡς παῖδα παρ' αὐτοὺς κριθῆναι τὸν Ἀθανάσιον. τῆς τε γὰρ ἔξωθεν καλουμένης παιδεύσεως ἐπὶ πλεῖστον οὗτοι προεληλύθεισαν, καὶ τῶν ἱερῶν γραφῶν ὁπόσα εἰς ἀνάγνωσιν καὶ τὴν πρόχειρον μνήμην ἐτέλει, πολλὴν εἶχον τὴν ἐμπειρίαν· καὶ μάλιστά γε αὐτῶν, ὁ Ἀπολινάριος. οὗτος γὰρ δὴ καὶ τῆς ἑβραΐδος διαλέκτου ἐπαΐειν οἷός τε ἦν. καὶ μὴν καὶ συγγράφειν ἕκαστος ἐς τὸν αὐτοῦ τρόπον, ἦν ἱκανώτατος. τῷ μέν γε Ἀπολιναρίῳ τὸ ὑπομνηματικὸν εἶδος τῆς λέξεως μακρῷ ἄριστα εἶχε· Βασίλειος δὲ πανηγυρίσαι

λαμπρότατος ἦν· τῷ δέ γε Γρηγορίῳ καὶ παρ᾽ ἀμφοτέροις ἐξεταζομένῳ μείζω βάσιν εἰς συγγραφὴν εἶχεν ὁ λόγος· καὶ ἦν εἰπεῖν, Απολιναρίου μὲν ἁδρότερος, Βασιλείου δὲ σταθερώτερος. τοσαύτης δὲ αὐτοῖς ἐν τῷ λέγειν καὶ γράφειν δυνάμεως οὔσης, καὶ τὸ ἦθος οὐδὲν ἧττον οἱ ἄνδρες παρείχοντο πρὸς τὴν τῶν πολλῶν θέαν ἐπαγωγότατον· ὥστε καὶ οἷς ἑωρῶντο καὶ οἷς ἔλεγον, καὶ ὁπόσα γράφοντες διεδίδοσαν, διὰ πάντων ἦγον εἰς τὴν ἑαυτῶν κοινωνίαν τοὺς καθ᾽ ὁποσοῦν αὐτῶν ἀμυδρότερον ἁλίσκεσθαι δυναμένους. τοσαῦτα περὶ αὐτῶν ὡς ἐν παραδρομῇ Φιλοστόργιος ὁ ἀρειανὸς ἔγραψεν.

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΣΩΖΟΜΕΝΟΥ.

Ταύτης Ιουλιανὸς ὁ παραβάτης τῆς γνώμης καὶ περὶ πάντας τοὺς χριστιανοὺς ὑπῆρχεν ἀφορμῆς λαβόμενος, ὅπου γε καὶ μηδὲν ἐγκαλεῖν ἔχων, παραιτουμένοις θύειν ἰσοπολιτείας ἐφθόνει καὶ συλλόγων καὶ ἀγορῶν μετέχειν, καὶ τοῦ δικάζειν ἢ ἄρχειν ἢ ἀξιωμάτων κοινωνεῖν οὐ μετεδίδου. οὐ μὴν οὐδὲ τοὺς αὐτῶν παῖδας ξυνεχώρει ἐκδιδάσκεσθαι τοὺς παρ᾽ ἕλλησι ποιητὰς καὶ συγγραφέας, οὐδὲ τοῖς τούτων διδασκάλοις φοιτᾶν. ἐλύπει γὰρ αὐτὸν οὐ μετρίως Απολινάριος ὁ σύρος, πρὸς παντοδαπὴν εἴδησιν καὶ λόγων ἰδέαν παρεσκευασμένος, Βασίλειός τε καὶ Γρηγόριος οἱ καππαδόκαι παραδοκιμοῦντες τοὺς τότε ῥήτορας ἄλλοι τε ἐπὶ τούτῳ πλεῖστοι ἐλλόγιμοι, ὧν οἱ μὲν ἐζήλουν τὰ ἐν Νικαίᾳ δόξαντα, οἱ δὲ ἐκ τῆς Αρείου ὥρμηντο αἱρέσεως. ἐντεῦθεν οὖν μόνον δημιουργεῖσθαι τὸ πεῖθον οἰόμενος, οὐ συνεχώρει τοῖς χριστιανοῖς ἐν τοῖς τῶν ἑλλήνων ἀσκεῖσθαι μαθήμασιν. ἤ-

ἡνίκα δὴ Ἀπολινάριος οὗτος εἰς καιρὸν τῇ πολυμαθείᾳ καὶ τῇ φύσει χρησάμενος, ἀντὶ μὲν τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, ἐν ἔπεσιν ἡρῴοις τὴν ἑβραϊκὴν ἀρχαιολογίαν συνεγράψατο μέχρι τῆς τοῦ Σαοὺλ βασιλείας, καὶ εἰς εἰκοσιτέσσαρα μέρη τὴν πᾶσαν πραγματείαν διεῖλεν, ἑκάστῳ τόμῳ προσηγορίαν θέμενος ὁμώνυμον τοῖς παρ᾽ ἕλλησι στοιχείοις κατὰ τὸν τούτων ἀριθμὸν καὶ τὴν τάξιν. ἐπραγματεύσατο δὲ καὶ τοῖς Μενάνδρου δράμασιν εἰκασμένας κωμῳδίας, καὶ τὴν Εὐριπίδου τραγῳδίαν, καὶ τὴν Πινδάρου λύραν ἐμιμήσατο, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐκ τῶν θείων γραφῶν τὰς ὑποθέσεις λαβὼν τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων μαθημάτων, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἐπόνησεν ἰσαρίθμους καὶ ἰσοδυνάμους πραγματείας, ἤθει τε καὶ φράσει καὶ χαρακτῆρι καὶ οἰκονομίᾳ τοῖς παρ᾽ ἕλλησιν ἐν τούτοις εὐδοκιμήσασιν· ὥστε εἰ μὴ ἀρχαιότητα ἐτίμων οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ συνήθη φίλα ἐνόμιζον, ἐπίσης, οἶμαι, τοῖς παλαιοῖς τὴν Ἀπολιναρίου σπουδὴν ἐποίουν, καὶ ἐδίδασκον ταύτην, πλέον αὐτοῦ τὴν εὐφυΐαν θαυμάζοντες, ὅσῳ γε τῶν μὲν ἀρχαίων ἕκαστος περὶ ἓν μόνον ἐσπούδασεν· ὁ δὲ τὰ πάντων ἐπιτηδεύσας, ἐν κατεπειγούσῃ χρείᾳ τὴν ἑκάστου ἀρετὴν ἀπεμάξατο. οὐκ ἀγεννὴς δὲ καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα ἢ τοὺς παρ᾽ ἕλλησι φιλοσόφους ἐστὶν αὐτοῦ λόγος, ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ δίχα τῶν ἱερῶν λόγων μαρτυρίας ἔδειξεν αὐτοὺς ἀποβουκοληθέντας τοῦ δέοντος περὶ Θεοῦ φρονεῖν. τάδε γὰρ ἐπιτωθάζων ὁ βασιλεὺς, τοῖς τότε διαπρέπουσιν ἐπισκόποις ἐπέστειλεν, ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων· οἱ δὲ πρὸς ταῦτα ἀντέγραψαν, ἀνέγνως, ἀλλ᾽ οὐκ ἔγνως· εἰ γὰρ ἔγνως, οὐκ ἂν κατέγνως. εἰσὶ δὲ οἳ Βασιλείῳ τῷ προστάτῃ τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ ἐκκλησιῶν ταύτην τὴν ἐπιστολὴν ἀνατιθέασι, καὶ οὐκ ἀπεικός· ἀλλ᾽ εἴτε αὐτοῦ,

εἴτε ἄλλου του δὲ τὰ ὄζιν, ἄγνωσται· δίκαιον ἀνδρείας καὶ παιδεύσεως τοῦ γράψαντα.

ΕΚ ΤΩ͂Ν ΣΩΚΡ. ΣΧΟΛΑΣΤ.

Ὁ τοῦ βασιλέως νόμος, ὃς τοὺς χριστιανοὺς ἑλληνικῆς παιδείας μετέχειν ἐκώλυε, τοὺς Ἀπολιναρίους, ὧν καὶ πρότερον ἐμνημονεύσαμεν, φανερωτέρους ἀπέδειξεν. ὡς γὰρ ἄμφω ἦσαν ἐπιστήμονες λόγων, ὁ μὲν πατὴρ γραμματικῶν, ὁ δὲ υἱὸς σοφιστικῶν, χρειώδεις ἑαυτοὺς πρὸς τὸν παρόντα καιρὸν τοῖς χριστιανοῖς ἀπεδείκνυον. ὁ μὲν γὰρ εὐθὺς γραμματικὸς, τήν τε τέχνην γραμματικὴν χριστιανῷ τύπῳ συνέταττε, τά τε Μωϋσέως βιβλία, διὰ τοῦ ἡρωϊκοῦ λεγομένου μέτρου μετέβαλε, καὶ ὅσον κατὰ τὴν παλαιὰν διαθήκην ἐν ἱστορίας τύπῳ συγγέγραπται· τοῦτο μὲν τῷ δακτυλικῷ μέτρῳ συνέταττε· τοῦτο δὲ καὶ τῷ τῆς τραγῳδίας τύπῳ δραματικῶς ἐξειργάζετο, καὶ παντὶ μέτρῳ ῥυθμικῷ ἐχρῆτο, ὅπως ἂν μηδεὶς τρόπος τῆς ἑλληνικῆς γλώττης τοῖς χριστιανοῖς ἀνήκοος ᾖ. ὁ δὲ νεώτερος Ἀπολινάριος εὖ πρὸς τὸ λέγειν παρεσκευασμένος, τὰ εὐαγγέλια, καὶ τὰ ἀποστολικὰ δόγματα ἐν τύπῳ διαλόγων ἔθετο, καθὰ καὶ Πλάτων παρ' ἕλλησιν.

ΑΠΟΛΙ-

ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΨΑΛΤΗΡΑ.

ΨΑΛΜΟΣ α΄.

Δαβὶδ προφήτου καὶ βασιλέως μέλος.

Ὄλβιος οὐ πεπόρευται δυσσεβέων ἐνὶ βουλῇ,
οὐδ' ἴχνος ἐστήριξεν ἀλιτροτάτοισι κελεύθοις,
οὐδ' ὀλοῆς ἕδρησιν ἐφίζετο λυμαντήρων·
ἀλλ' ἔχεν ἠιθέῳ κραδίην συμφράδμονα θεσμῷ,
θεσπέσιον νύκτας τε καὶ ἤματα θεσμὸν ἀείδων.
ἔσσεται οἷά περ ἔρνος ἐφ' ὑδρηλοῖσι κελεύθοις,
καίριον ἀντέλλον σφέτερον μελιηδέα καρπὸν,
νωλεμέως φύλλοισιν ἀκειρεκόμοισι τεθηλός·
πάντα οἱ ἰθύνοιτο κατὰ χρέος ὅσσα τελέσσει.
οὐ τοῖοι γεγάασιν ἀτάσθαλοι, οὔποτε τοῖοι·
ἀλλὰ κόνει ἴκελοι, τὴν ῥα χθονὸς ὤλεσ' ἀήτης.
τοὔνεκεν εἰς κρίσιν οὐδέποτ' ἀνστήσονται ἀλεῖται,
οὐδ' ἄρ' ἀμαρτίνοοι πινυτῇσι βουλῇσι δικαίων·
οὕνεκεν ἁγίων βασιλεὺς πάτον οἶδε δικαίων.
τοὔνεκα δυσσεβέων γενεὴ προθέλυμνος ὀλεῖται.

ΨΑΛ

Ψαλμὸς β.

Ἐπιγραφῆς ὁ ψαλμὸς εὑρέθη δίχα,
ἀνώνυμος δὲ τοῖς παρ' ἑβραίοις στίχοις·
ἀλλ' ὡς δὲ, δευτέροισι Δαβίδου κρότοις,
ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς πέται ταύτης δίχα.

Τίφθ' ὑπεροπλίην κενεόφρονα σύνθετο φῦλα,
καὶ γαίης βασιλῆες ἀολλίσθησαν ἑτοῖμοι·
καὶ σφέων ἠγερέθοντο δικασπόλοι εἰς ἓν ἰόντες,
παμβασιλῆος ἐῦτε χ̄ῦ̄ χριστοῖο θεοῖο.
δεσμοὺς μὲν σπάσσωμεν, ζυγόδεσμα δὲ ῥίψωμεν αὐτῶν.
ὑψιμέδων θεὸς οὐρανόθεν δ' ἐγγελοίασε τοῖσδε,
ἐξαθερίζων τ' αὖ μυκτηρίζετ' ἀφραδέοντας.
τῆμος ἀμείλιχα πᾶσι κοτεσσάμενος καταλέξει,
καὶ χόλον ἀμπνείων πραπίδων σύμπαντας ἀτύξει.
αὐτός μ' ἡγεμονῆα κατέστησέν τ' ἐπιβήσας,
εὐαγεῖ ἐν ὄρει Σιῶνος ἐὸν μεγαλίζων,
ἀγγέλλων βασιλῆος ἐφετμὴν οὐρανίοιο·
υἱὸς ἐμοῖο, πατὴρ θεὸς ηὔδα πρός με, πέλεις σύ·
ἤματι προσφάτῳ αὐτός σ' εὐδοκίησα γενέσθαι.
λίσσεό μευ, λάχος ὄφρα λάβῃς σὺ διδόντος ἔθνη μευ,
γαίης κατακτησίην σοῦ πείρατα πάνθ' ὑπὸ μούνην·
σιδηρᾷ δ' ἐνὶ ῥάβδῳ τοὺς δέ γε μηλοβοτήσεις,
καὶ κεραμῆος σκεύη ἠΰτε συντρίψειας·
τῆμος δ' οἱ βασιλῆες ἐφημερίων συνίητε·
παιδεύθητε καὶ οἱ κρατέοντες ὑπ' οὐρανὸν ἄκρης·
δείδιτε, δουλοσύνης δὲ κεράσατε χάρμασι δεῖμα·
καί οἱ ἀγάλλεσθε ἱμερῇ φρενὶ τέρψιν ἑλόντες.
λάζεσθ' οὖν σοφίης, ἵνα μὴ χώσηται ὁ ἐσσὴν,
ἀσεβέος δ' ἅμα πάντας ἀπορραίσῃ κελεύθου.

εὖτε

εὖτε θοῶς φλογόεντα νόον βαρύθυμον ἐγείρῃ,
πάντες ἄμ' ὄλβιοί εἰσι πεποιθότες, αἰὲν ἐπ' αὐτόν.

Ψαλμὸς γʹ.

Δαβίδου λυγρὸν τρίτατον μέλος, ἡνίκα φεύγων
υἱὸν Ἀβεσσαλόνειον, ἑὴν λίπε κοίρανος ἕδρην.

Δυσμενέες τί τόσοιδε περιπλήθουσιν ἐμοῖο,
πολλοὶ δ' ἐγρόμενοί μοι ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται,
οὔτινά μοι ψυχῇ θεόθεν βάζοντες ἀρωγήν.
ἀλλ' ἐμέθεν βασιλεῦ σὺ διηνεκέως προμαχίζοις,
κῦδος ἐμὸν γεγαώς, κεφαλὴν ὑπὲρ αὐχένα τεύχων.
κικλήσκω βοόων, ὁ δ' ἀπ' οὔρεος ἔκλυεν ἁγνοῦ.
αὐτὶς ἐκοιμήθην, χρειὼ δ' ἔχε με νήδυμος ὕπνος,
ἂν δ' ἔστην ὅτ' ἐμῆς βασιλεὺς ἀνθέξεται ἀλκῆς.
οὔποτε μυριάδας λαῶν πεφοβημένος εἴην,
αἴ κέ με κυκλώοντες ἐπιβρίσωσιν ὁμαρτῇ.
ἔγρεο, καί με σάω πανυπέρτατε σῶτερ ἐμοῖο,
ὅττι σύ μευ σύμπαντας ἔλες κενεαύχενας ἐχθρούς.
αὐτὰρ ἁμαρτινόων ὀλοοὺς συνέαξας ὀδόντας.
σεῖο φάος βασιλεῦ σέο τ' εὐλογίην πόρε λαῷ.

Ψαλμὸς δʹ.

Τέτρατος ἐκ μελέων Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Εὐδοκίης ἐμέθεν θεὸς ἔκλυεν εὐξαμένοιο·
στεινομένῳ δ' ἐπέκλυε, θοῶς δ' ἀπάλαλκεν ἀνίην·
ἵλαθι, καί μευ ἄναξ ἐπικέκλυθι εὐχωλάων.
ἀνέρες, ἐς τί τόσον τρέφετε βαρυπήμονα θυμόν,
ἐς τί φίλην ματίην, καὶ ψεύδεα πάντα πίθεσθε.
πῶς δ' ὅσιον φράζεσθε ἄναξ ὃν ἔφηνεν ἀγητόν·
αὐτὸς ἐπουράνιος μευ ἄναξ βοόωντος ἀκούσοι.
μηνῖς ἀτασθαλίης προφερεστέρη ὔμμι τετύχθω·

φράζεσθ'

φράζεο δ' ἐν λεχέεσσι φίλοις μελεδήματα θυμοῦ.
ἐλπὶς ὁμοῦ καὶ θῦμα δίκης βασιλῆα γεραίροι.
πολλοὶ φασὶ, τίς ἄμμι φερέσβιον ὄλβον ὀρέξει·
ἄμμι τε τέκμαρ τὸ χρύσεον σέο φέγγος ὀπωπῆς,
εὐφροσύνην κραδίῃ δωρήσαο πᾶσαν ἐμεῖο.
ἐκ σίτου γλυκεροῖο, καὶ ἐκ λαθικηδέος οἴνου,
ἔκ τε φερεζώοιο βίης ἔπλησεν ἐλαίου·
εἰς ἓν ἐν εἰρήνῃ καταλέξομαι ὕπνον ἀμέλγων,
οὕνεκ' ἐπ' ἐλπωρῇ με μάκαρ καὶ μοῦνον ἐρείδεις.

Ψαλμὸς ε'.

Κλῆρον λαβούσης πέμπτον εἰς τέλος μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν εὐφήμῳ βοῇ.

Μύθων ἡμετέρων πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
αὐδῆς μευ ξύνες ὦκα, ἀρὴν δ' ἐπιδέρκεο φωνῆς
αὐτὸς ἄναξ θεὸς, αὐτὸς ἐγὼ δέ σε λίσσομαι αἰεί.
ἡμετέρης ἠῶθεν ἄναξ ἐπακούσεαι αὐδῆς·
ἐξ ἠοῖς ἀναφανδὰ παρεσσομένῳ προφανείης·
οὕνεκεν ἀμπλακίην ἐθέλων θεὸς οὔποτ' ἐτύχθης·
οὐδέ τις ἐνναέτης παρὰ σοὶ κακομήχανος ἔσται,
οὐδὲ τεῆς ἀθέμιστος ὁμέστιος ἔσσετ' ὀπωπῆς.
ἐργατίνας ἔστυξας ἀλιτροσύνης ἅμα πάντας·
γλώσσης ψευδαλέης ὀλετὴρ ἐν πᾶσιν ἐτύχθης·
ἐχθαίρει δολόεντα καὶ ἀνδροφόνον θεὸς ἄνδρα.
αὐτὰρ ἐγὼ σέο δῶμα τεῷ μετελεύσομαι οἴκτῳ,
δειμαλέος δὲ σέθεν καθαρὸν προτιπτύξομαι ἱρόν.
σεῖο με ἡγήσαιτο δικαιοσύνη, χάριν ἐχθρῶν
ἡμετέρην ἴθυνον ἐπ' ὄμμασι σοῖσιν ἀταρπόν.
οὐ γὰρ ἀληθείην ποτ' ἐπὶ στόματος φορέουσι·
τῶν δὲ βαρύζηλοι κραδίαι γεγόνασι μάταιαι·

λαυκανίη

λαυκανίη δ' οἰχθέντι τάφῳ παρομοίιός ἐστι,
καὶ γλώσσαις δολεροῖσιν ἀεὶ μεμελήατο μύθοις.
κεῖνον ἄναξ βουλέων τε κακῶν ἀπὸ πάγχυ πέσοιεν,
καί κε κατὰ πληθὺν σφετέρων χάειν ἀμπλακιάων
κτήσιος ἐξελάοιντο, τεὴν ἐρέθοντες ἐρωήν.
σοὶ μὲν ἐπευχόμενοι βασιλεῦ κεχαροίατο πάντες·
κεῖνοι μὲν κεχάροιντο, σὺ δ' οἰκήσειας ἐν αὐτοῖς.
οἱ δ' ἀγαπαζόμενοι τεὸν οὔνομα καυχήσονται,
ὅττι δικαιοσύνης ὑποφήτορα φῶτα γεραίροις.
ἡμέας ἐστεφάνωσας ἅτ' εὐδοκίης κλυτὸν ὅπλον.

Ψαλμὸς ς'.

Ἕκτον ἄναξ μελέεσσι φίλοισι Δαβίδος ἄεισε,
μείλιχον ὀγδοάτης ἀμφὶ μέλος λιγυρόν.

ΜΗ με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
ἀλλ' ὀλιγηπελίην βασιλεῦ ἐλέησον ἐμεῖο·
ἔσσο μοι ἰητήρ, ταράχου δέ μευ ὀστέα παῦσον,
καὶ ψυχήν, ἣ πολλὸν ἀτυζομένη δεδόνηται.
καὶ σὺ μάκαρ ποτέων εἵως πότε μῆνιν ἀέξεις.
λῦσον ἐμόν, μεταθεὶς πρότερον κότον, ἦτορ ἀνάγκης,
ῥύσεο παμβασιλεῦ ἐλεητύος εἵνεκα σεῖο.
τίς γὰρ ἐπιμνήσαιτο σέθεν θανάτοιο πεδηθείς·
τίς δέ τοι εἰν ἀΐδαο βοὴν εὔφημον ἀεῖσαι.
ἔμπα γυίων ἐμόγησα περὶ στοναχῇσιν ἐμῇσιν·
αἰεί μευ κατὰ νύκτα σαόφρονα λέκτρα λοεύσω,
δάκρισιν ἡμετέροισιν ἐνηέα δέμνια τέγξω.
μῆνις ἐπιβρίσασα ἐμὴν κλονέεσκεν ὀπωπήν·
γηραλέος ἠλυόμην μετὰ δυσμενέεσσιν ἐμοῖσιν.
ἐργατῖναι χάζεσθε ἀτασθαλίης ἀλεγεινῆς·

εἵνεκά

οὕνεκά μευ κλαυθμοῖο βοῆς ἐμὸς ἔκλυεν ἐσθλήν.
αὐδῆς ἡμετέρων θεὸς ἔκλυεν εὐχωλάων·
νωΐτερην ὑπέδεκτο θεὸς πανυπέρτατος εὐχήν.
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἐμοῖς τάραχός τε τετύχθω·
ὦκα μάλ' αἰσχυνόοιντο μεταστρεφθέντες ὀπίσσω.

Ψαλμὸς ζ'.

Χουσὶ πέρι Δαβίδην ἐφύβρισεν, αὐτὰρ ὁ μεμφθεὶς,
ποιμενίοι τιμήεντι φίλοις παρακάτθετο μύθοις·
ἔμπα γέμων βασιλῆος ὅδ' ἔπλετο ἕβδομος ὕμνος.

ΘΑρσυνος ἐλπωρὴ βασιλεῦ σέο πάντοτ' ἐπιχθήν·
ἐκ πάντων λίτομαί σε διωκόντων με σαώσοις·
μήποτ' ἐφαρπάξειε λέων ἐμὸν οἷά τις ἦτορ,
πάμπαν ἀλάλκοντος, καὶ ἀμύντορος οὐ παρεόντος.
ἀλλ' εἰ τοῖον ἔρεξα τό περ σέο μῆνιν ἐγείρει,
ἔργμασιν εἰ στυγεροῖσι φέρω κατὰ χεῖρας ἀθέσμους,
εἴγε κακῶν ῥεκτῆρα κακῶς ἔπρηξα καὶ αὐτὸς·
δυσμενέων ἄπρηκτος ἐμὴν ἄπο πάγχυ πέσοιμι,
καί μευ ἕλοι ψυχὴν ἑλόων κατὰ δήϊος ἀνήρ,
καί μευ ἐπιστείβοι βίοτον χθονὶ ποσσὶν ἑοῖσι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐμὸν κονίῃσι μιήνοι.
ἀλλὰ κοτεσσάμενος βριαρῶν ἀνεγείρεο θώκων,
καί μευ ὀλομένων ἐπαείραο πείρασιν ἐχθρῶν.
σῇσιν ἐφημοσύνῃσιν ἀνέγρεο κάρτος ὀπάζων,
πᾶσα δὲ κυκλώσειεν ὁμήγυρις ἀμφὶ σὲ λαῶν·
ἧς μάκαρ ἡγήσαιο μετήορος ὑψόσ' ἀερθείς.
αὐτὸς ἄναξ λαοῖσι δικασπόλος ἔσσεαι αἰεί.
εὐδικίης κατὰ θεσμὸν ἐμῆς βασιλεῦ με δικάζοις·
καὶ φρενὸς ἡμετέρης ἀγαθῆς ἐπιείκελα τεύχοις.
ἀμπλακίης τέλος ἔστω ἐπιθυμώοις δὲ δίκαιον.

νεφρῶν

νεφρούς καὶ κρύφια κραδίης μυχὰ μοῦνος ἐλέγχεις,
ὡς ὁ σὴν μοι ἄναξ ἐπαρηγόνα χεῖρα φυλάσσῃς,
πάντοτε ῥυόμενος μερόπων ἰθύφρονα φῦλα.
αἰὲν ἄναξ ὅσιος τε θεμιστοπόλος τε περίφρων,
καὶ σθένει κρατερὸς καὶ ἀνεξίκακον λάχε θυμόν.
οὐ δεδιὼς τρηχεῖαν ἑκάστοτε μῆνιν ἐγείρειν.
παύσασθε πρὶν ἄορ τανααδὸν θήγοιτο φαεινόν,
καὶ τόξον τανύσειεν ἑτοιμότατον γὰρ ἐτύχθη·
ὅπλα γὰρ οὐλομένου θανάτου τέκτηνεν ἐπ' αὐτῷ.
τοῖσι δὲ καρφομένοις εἰργάσατο πικρὰ βέλεμνα.
δέρκεο νῦν ὠδῖνος ἔης ἀθεμίστιον ἔργον·
κύσατο μὲν μόχθον, τέκε δ' ἀμπλακίην ἀλεγεινήν.
χάσμα μέγ' ἐξώρυξε, κακῇ δ' ἔσκαψε μενοινῇ·
ἀλλ' εἰς ὃν περ ἔτευξε πέσοι κακοεργέα βόθρον·
καὶ κεφαλῆς οἱ ἄλγος ἐπιστρέψειεν ἑτοῖμον,
καί οἱ ὑπὲρ κορυφῆς ἐπιβήσεται ὕβρις ἀεικής.
εὐδικίης βασιλῆος ἐπάξιον αἶνον ἀείσω·
οὔνομα δ' ὑψίστου λιγυρῇ φόρμιγγι βοήσω.

Ψαλμὸς η'.

Δαβίδου λιγυαῖος ὅδ' ὄγδοος ὕμνος ἐτύχθη.

ΑΦθιτε νωϊτέρης βιοτῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἀγητόν τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.
καί τοι ἀειπρεπὲς εὖχος ὑπέδραμεν οὐρανὸν αὐτόν·
ἐκ στόματος βρεφέων ὅθεν ἤνυσας αἶνον ἑτοῖμον,
πευκεδανῶν ἄχραντε πάτερ σέθεν εἵνεκεν ἐχθρῶν,
ὄφρα κεν ἐχθρὸν ὁμοῦ καθέλοις, καὶ ἀμύντορα λύσσης
ὄψομαι οὐρανὸν εὐρὺν ὃν ἥδρασε δάκτυλα σεῖο,
ἄστρα τε καὶ μήνην οἷς πυθμένα θήκαο χειρί.
τίς γὰρ ἔην ἄνθρωπος, ἐπεὶ μιμνήσκεαι αὐτοῦ·

ἠὲ πάϊς ἀνθρώπου, ὅτι οἱ καὶ ἐπίσκοπος ἐσσί;
μείονά μιν ποιήσας ἐπουρανίων στρατιάων
ἀμφιπεριστέψας καὶ κύδεϊ καὶ γεράεσσιν
ἔργα τεῶν ἔστησας ἐπιθύνειν παλαμάων.
πάντα δέ οἱ θαλερῇσιν ἄναξ ὑπεθήκαο ποσσίν,
ἀγρονόμους τε βόας, καὶ εἰροπόκων γένος οἰῶν,
ὅσσα τε καρποτόκον πεδίον κατὰ βόσκεται ἄλλα,
αἰθέριά τε πετεινὰ, καὶ ἰχθυόεντα γένεθλα,
ὁππόσα ποντοπόροις παρεπιστείβουσι κελεύθους.
ἄφθιτε νωϊτέρης γενεῆς οἴηκα φυλάσσων,
ὡς ἄρα τοι θνητὸν ἐπὶ χθονὸς οὔνομ' ἐτύχθη.

Ψαλμὸς θʹ.

Δαβίδου κρυφίων, χάριν υἱέος ἄφθιτος ὕμνος.

Ἀλλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
ἔργα σέθεν θνητοῖς περιφραδέως ἀγορεύσω·
ἐν σοὶ εὐφροσύνην ἐρατὴν καὶ χάρμα τελέσσω.
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω,
δυσμενέος κακότητι μεταστρεφθέντος ὀπίσσω.
ἄντα καταφθείροιντο τεῶν κεκμηότες ὄσσων.
οὕνεκά μευ κατὰ θεσμὸν ἐπίσαο λωβητῆρας,
ἀρχὲ δικαιοσύνης βριαρῶν ὑπερέζεο θώκων.
ἔθνεσιν ἠπείλησας, ἄφαρ δ' ἐξέφθιτ' ἀλείτης·
οὔνομα δ' ἐν πάντεσσι διαμπερὲς ἠμάλδυνας.
ἔφθιτο δυσμενέος τεύχεα, πόλιάς τ' ἀλάπαξας.
Σὺν πολλῷ δ' ὁμάδῳ μνημήϊον ὤλετο πάντῃ·
αὐτὰρ ἐπουράνιος βασιλεὺς μάλα πάντοτε μίμνει.
εὐνομίῃ στήριξεν ἑὸν πανυπέρτατον ἕδρον·
ὄφρα διακρίνειε δίκῃ κλυτὰ πείρατα γαίης,
καὶ σφετέροις λαοῖσι δίκην ἰθεῖαν ὀρέξοι.

ἀθάνατος

ἀθάνατος θεὸς ἔσχε δύης ἀνάπαυμα πενιχρῶν,
ἐν δὲ βαρυφροσύναις ἐπιτάρροθος ἄρμενος ἔστη.
ἐλπὶς ἔφυς πάντεσσιν, ὅσοι μάθον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκεν οὐ προλέλοιπας ἐελδομένους σέο ποιμέν.
ἐνναέτην Σιῶνος ἀεὶ φορμίζετ' ἄνακτα·
πρήξιας ἀθανάτου πυκινοῖς ἀγγείλατε δήμοις·
ὡς σφέων ἐμνήσθη φθιμένων διζήμενος αἷμα,
οὐδὲ βοῆς δειλῶν ἐπελήσετο πάγχυ πενιχρῶν.
ἀνδρανίην ἐλέησον ἐμὴν δηΐοις ἀπερύκων,
αὐτὸς ἀνυψώων με καὶ ἐκ θανάτοιο πυλάων,
πάντα πύλαις Σιῶνος ὅπως τεὸν αἶνον ἀείσω.
γηθήσω μάλα σῇσιν ἀλεξικάκοισιν ἀρωγαῖς·
ἔθνεα δυσφροσύνῃσιν ἐπεβρώθησαν ἑῇσιν·
ᾗ δὲ πάγην κρύπτεσκον, ἑῇ ξυνεέργετο πέζα.
τεύχων ἰθυδίκης βασιλεὺς ἀρίδηλος ἐτύχθη·
ἀμφ' ἔργοις παλάμης σφετέρης πεπέδηται ἀλιτρός.
εἰς ἀΐδην παλίνορσοι ἀποστρέψαν ἀλεῖται,
ἔθνεα πάντα θεοῖο λελησμένα αἰὲν ἐόντος.
οὐ γὰρ ἄναξ πτωχοῖο διηνεκέως λελάθοιτο,
οὐδέποτ' ἀδρανέων σταθερὴ παραμείβεται ἐλπίς.
ἔγρεο, μηδὲ βίῃ κρατέων ἄνθρωπος ἀνάσσοι·
φῦλα διακρίνοιτο τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων.
στῆσον ἄναξ ἀγαθὸν θεσμογράφον ἄλλον ἐπ' αὐτοῖς·
ἔθνεά τοι γνῶεν ἑῆς βροτέης ἴσωσαν ἐόντα.
τίπτ' ἐπιδευομένων πανυπέρτατε τηλόθεν ἔστης,
τειρομένων ἐπίκουρον ἀπηώρησας ὀπωπήν;
πτωχὸς ὑπερβασίῃ φλέγεται κακοεργέος ἀνδρός·
βουλῇσιν φθινύθουσιν ἑαῖς ἀλιτήμονες ἄνδρες.
ὅμηρον εὖ μάλα πάντες ἐπευφήμησαν ἀλιτροί,
καὶ μύθοις ἀθέμιστον ἀρειοτέροις ἐνέποισι.
θυμὸν ἀνεζώοντος ἀτάσθαλος, ὤρορ' ἄνακτος,

ἄπλετα

ἄπλετα λυσσάων οὐ δίζεται, οὐδ' ἐρεείνει,
οὐδὲ θεὸν βλεφάροισιν ὑπερφιάλοισι δοκεύει.
πάντοτε δ' ἀβλαπτοῖσιν ἐλεγχίστοισιν ὁδεύει·
ὀφθαλμοῖς σφετέροισι τεοὺς ἠρνήσατο θεσμούς.
ἄρξει δυσμενέων γεγαὼς κακοεργὸς ἁπάντων.
σκέψατο γὰρ πραπίδεσσι μένειν κακότητι πεποιθώς.
ῥιγίστοιο δόλου καὶ ἀρῆς στόμα τοῖο βέβυσται,
γλῶσσαν ἀεὶ δολόεσσαν ἔχει περίφορτον ἀνίης·
ἕζεται ὁρμαίνων λόχον αἰφνειοῖο θοώκοις,
βουλαῖς κρυπταδίῃσιν ἀναίτιον ἐξεναρίζων·
αἰεὶ δ' ὀφθαλμοῖς περιδέρκεται ἄνδρα πενιχρόν·
ὡς δ' ὀλοὸς ξυλόχοισι λέων κακὰ μήδεα πέμπει,
θᾶσσον ὅπως ἐλεεινὸν ἐφαρπάσειε περίκτιον,
βουλῆς ἀπληγέης ἵνα μιν μέλπηθρα τελέσσῃ,
ἐν δὲ λίνῳ δολόεντι κακὸν καὶ ἀγήνορα τεύξῃ.
ἀλλὰ πέσοι κεκυφὼς πρὶν ἄναξ κλήζοιτο πενιχρῶν.
εἶπε γὰρ ἀρχαίων ἀμνήμονα μῆτιν ἄνακτος,
καὶ οἱ ἀπεστράφθαι πανδήκεα πάμπαν ὀπωπήν.
ἔγρεό μοι βασιλεῦ, παλάμην δ' ὕψιστον ἄειρον,
μηδὲ βοῆς μογερῶν ἐπιλήθεο πάγχυ πενιχρῶν.
τίπτε κακορρέκτης ἐρέθει θεὸν αἰὲν ἐόντα.
εἶπε γὰρ ἐν στήθεσσιν ὅτ' οὐκέτι δίζεται ἐσθήν.
εἰσοράας ὅτι μόχθον ὁμοῦ καὶ θυμὸν ἀέξεις,
ἱκανόων παλάμῃσιν ἑλεῖν ἀέκοντας ἀνάγκῃ.
μὴ γάρ σοὶ περιλέλοιπεν ἄναξ ἀχρήμονα φῶτα,
ἢ πατρὸς ὀρφανικῷ ἐπιτάρροθος αὐτὸς ἐτύχθης·
φωτὸς ἄναξ κρυφοῖο βραχίονα λεπτὰ κεάσσαις.
οὐδὲ τέλος κακίης γε τεῆς διζήμενος εὕροι.
ἀλλὰ θεὸς μετὰ πᾶσι διηνεκέως βασιλεύσοι·
φῦλα κακοφροσύνης σφετέρης ἀπολοίατο γαίης.
ἀδρανέων θεὸς αὐτὸς ἐπεκρήηνεν ἔελδωρ·

τῶν δ' ἐγ' ἐπουρανίοιο τὸν κραδίης πόθον ὥασιν ἔγνω·
ὄφρα κεν ὀρφανικοῖσι καὶ ἀκλειέεσσι δικάζοις,
ἀνθρώπων ἵνα μή τις ἔχῃ μαχαλαυχέα γῆρυν.

Ψαλμὸς ι.

Δαβίδου δέκατος πολυάρητος πέλει αἶνος.

Πῶς ἐρέει τις ἐμεῖο θεῷ πεποιθότι θυμὸν,
στρουθὸν ὀρεσσιβότοισιν ὅπως θρώσκοντα νομῆσι.
τόξα κακοὶ τανύουσι, βέλεμνα δὲ θέντο φαρέτρῃ,
ἰθυνόους ὀρφνῆθεν ὀϊστεῦσαι μεμαῶτες·
ἀφραδίῃ καθελόντες ἅπερ τεκτήναο ποιμήν.
ἀλλὰ τί τοῖον ἔρεξε θεῷ μεμελημένος ἀνήρ·
νηῷ παμβασιλεὺς πολυκυδήεντι ἀνάσσων,
οὐρανὸν ἀστερόεντα λαχὼν ὑψαύχενα θῶκον,
φῶτα μετ' ἀκτέανον πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνων·
καὶ βλεφάροις βροτέης γενεῆς διζήμενος ἔργα.
αὐτὸς ἄναξ ἀγαθόν τε καὶ ἐσθλὸν ἄνδρα δικάζει.
ὃς δ' ἄδικον φιλέει, ψυχῆς ἔθεν ἐχθρὸς ἐτύχθη.
οὐρανόθεν χαλεποῖς λῖνα φθισίμβροτα πέμπει·
πῦρ, θεῖόν τε ὁμοῦ, καὶ ἀμειδέος ἄσθμα θυέλλης,
σφωϊτέρου πέλεται πολυπήμονος αἶσα κυπέλλου.
ὅττι δίκαιος ἄναξ, μάλα τ' εὐδικίην ἀγαπάζει.
καί οἱ ἀεὶ ἰθεῖαν ὁδὸν θηήσατ' ὀπωπῇ.

Ψαλμὸς ια.

Ενδέκατον Δαβίδος ἐς ὀγδοάτην ἔφατ' ἠώ.

Μοῦνε σάω με, ὅσιον γάρ τ' ἄλλυμ' ἔφθιτο φῦλον.
ἔργα δ' ἀληθείας μερόπων ὤλετο ῥίζης.
μύθοις ματιδίοις ἕταρον προσέειπεν ἕκαστος,

χείλεσιν ἐφθέγξαντο δόλοις φρεσὶ μηπόωντες.
ἐξολέσοι θεὸς αἶψα δολόφρονα χείλεα πάντα,
καὶ μεγαλαυχέα γλῶσσαν ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
πάντας ὅσοι γλώσσῃσιν ἀνηέρθησαν ἑῇσι,
καί σφισιν ᾠίσαντο φέρειν ἐπὶ χείλεσιν ἔργα,
τίς βροτὸς ἐξ ὑμέων βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.
εἵνεκεν ἀκτεάνων μογερῶν στοναχῆς τε πενιχρῶν,
αὐτὸς ἀναστήσεσθαι ἄναξ ἐπένευσε κραταιός,
θήσεσθαί τε φόως ἀναφανδά τε φέγγεϊ ῥέξαι.
μῦθοι θεσπέσιοι, μῦθοι γεγάασιν ἄθικτοι,
ἀργύρῳ ἰσόμοροι φλογερῇ δμηθέντι καμίνῳ,
μοίραις πλειοτέραις κεκαθαρμένῳ ἑφθ᾽ ὑπὲρ αἶσαν.
ἀλλ᾽ ἡμέων ἐν πᾶσι φύλαξ φρουρός τε φανείης,
ἔνθεν ἄναξ καὶ μέχρις ἀτερμάντοιο βιώνης.
ἄστρασιν εὐκύκλοιο δόλου στείχουσιν ἀλεῖται,
ὡς ἀγαθὸς μερόπων γενεὰς ὤρῃσιν ἀέξεις.

Ψαλμὸς ιβ'.

Δαβίδου κρατεροῖο δυωδέκατος πέλεν ὕμνος.

Τίπτε τόσον μεγαλωστὶ λελασμένος ἔπλεο ἐμεῖο.
μέχρι τίνος βασίλειαν ἀποστρέψειας ὀπωπήν·
μέχρι τεοῦ ἡμετέρῃ μενέα φρενὶ μέρμερα πέσσω,
ὠδίνων πραπίδεσσιν ὁμοῦ νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
μέχρι τεοῦ ἐχθρὸς ἐμεῖο καρήατος ὑψόθι θείνει.
ἀλλ᾽ ἐπιδέρκεο θᾶσσον, ἐμῆς τ᾽ ἐπικέκλυθι φωνῆς·
δὸς φάος, ὄφρ᾽ ὕπνον προφύγω θανάτοιο τοκῆα,
ὄφρα μὴ ἐχθρὸς ἐμὸς μέγ᾽ ἐπεύξεται, ὥς με δαμάσσας
αἴκεν ὀρινοίμην, κεχαροίατο δήϊοι ἄνδρες·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω.
πάντοτε γηθήσαιμι μετὰ φρεσὶ σῇσιν ἀρωγαῖς.

ἀερκτῷ

ἀφθάρτῳ βασιλῆϊ πολύλλιστον ὕμνον ἀείσω,
οὔνομα δ' ὑψίςου λιγυροῖς μελέεσσιν ἰαύω.

Ψαλμὸς ιγ'.

Δαβίδου ἀεναέρου τεισκαιδέκατος πέλεν ὕμνος.

Οὐκ ἔστι θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν ςήθεσιν ἄφρων·
αἴσχεα τεκταίνων ςυγερὸς καταφαίνεται ἔργοις.
ἐργατίνης οὐκ ἔςιν ἕως ἑνὸς ἀνομιάων.
ποιμὴν οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάσσατο φῦλον,
ὀψόμενος τὶς ἄνακτα θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁ μὴ δεδμήατο λώβῃ·
ἐργατίνης οὐκ ἔςιν ἕως ἑνὸς ἀνομιάων.
τῶν δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφραδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες, ὅπως εὐήθεα σῖτον.
ἀφραδέως ἐλάθοντο θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι·
δειμαίνεσκον ἄδην ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὡς θεὸς ἐν μέσσῃσι δικαιοτάτῃσι γενέθλῃς.
ἀκτεάνων μῆμοι τὶς ἀτιμήσειε μερίμνας,
οὕνεκεν ἀθάνατος κείνων θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη.
τὶς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίῤῥοθον Ισραήλου,
λαοῦ ὅταν ςρέψειε θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω πειώσιον Ισραῆλος.

Ψαλμὸς ιδ'.

Δαβίδου πινυτοῦ δέκατος καὶ τέτρατος ὕμνος.

Τίς κλισίης ἄφθαρτε τεῆς ἐναυλίσσοιτο τεῇσιν,
ἢ σέο ναιετάοι τὶς ἐπ' οὔρεος ἀχράντοιο.
εὐδικίῃ καὶ ἀκηρασίῃ μεμελημένος ἀνήρ,
ςήθεσιν εὐαγέεσσιν ἀεὶ νημερτέα βάζων,

ἐκπάγλως δολερῆς ξυνέων μελεδήματα γλώσσης·
ὃς κακὸν οὐ τέκτηνεν ἑῷ δ' ἔρρεξεν ἑταίρῳ.
οὐδὲ κακοῖς νείκεσσιν ὀνειδείοισι θυραῖον.
μωμητὸν βασιλῆϊ κακορράφες ἔπλετο φῦλον.
τοῖς δ' ἄρα δειμαίνουσι θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζοι.
ὃς δέ κέ τευ ὀμόσειε καὶ ὅρκια πιστὰ φυλάξοι,
μηδὲ τόκον δυσάλευτον ἑαῖς παλάμῃσιν ἀγείρει,
μηδὲ δίκῃ βλάψειεν ἀναίτιον ἀνέρα δώροις·
οὔποτ' ὀρινθείη χειμερίων βιότοιο θυέλλαις.

Ψαλμὸς ιε.

Δαβίδου χαρίεντος ἐπὶ στήλης ἐειπίμου,
πρὸς δεκάτῳ πέμπτον τοῦτο μέλος λιγυρόν.

Ἄφθιτε φρούρησόν με, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, σύ μευ θεὸς ἔπλεο μοῦνος.
οὐδὲ γὰρ ἡμετέρων ἀγαθῶν ἐπιδεύεαι αὐτός.
θνητὴν ὁσίων χθονίοις ἀνέφηνε γενέθλην·
παρθέμενος πινυτῆς τὰ μετὰ σφίσι μήδεα θυμοῦ.
ἀδρανίαι πλήθουσι καὶ ἐν σφίσιν εἰσὶ ταχεῖαι.
ἀνδρῶν εὐσεβέων ταχιναὶ βεβρίθασι νοῦσοι.
νόσφι φόνων ἀδίκων, κλισίας σφέων εἰς ἓν ἀγείρων
οὔνομά τ' ἐκ πραπίδων οὐ χείλεσι μνήσομαι αὐτῶν·
αὐτὸς ἄναξ κλήρου καὶ ἐμεῦ πέλει αἶσα κυπέλλου.
αὐτὸς ἐμοὶ βασιλεὺς ζωαρκέα κλῆρον ὀπάζων.
σχοινοί μοι κρατεροῖσιν ἐφορμήθησαν ἐπ' ἔργοις.
καὶ γὰρ κλῆρος ἐμὸς κρατερὸς καὶ πιστὸς ἐτύχθη.
μήτιος αἰνήσω πινυτῆς βασιλῆα δοτῆρα,
παννύχιος νεφροῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἐδαμάσθην.
αἰὲν ἀλεξητῆρα θεὸν ποτιόσσομαι ἄντην,
δεξιτερῆς προπάροιθεν ἐμεῦ πέλει, ὥς κέ μ' ἐρείδοι.

τοὔνεκεν

τοὔνεκεν ἰάνθη κραδίη γήθησέ τε γλῶσσα·
εὖ δέ μευ ἀμπαύσοι τὸ φίλον δέμας ἐλπίδι χαῖρον·
οὕνεκεν οὐ ψυχὴν ἀΐδῃ λείψειας ἐμοῖο
οὐδ᾽ ὅσιον φθαρτοῖς ἐναρίθμιον ἀνδράσι θείης.
ἀλλὰ γὰρ σήμηνας ἐμοὶ βιότοιο κελεύθους·
ἀφροσύνης με μάκαρ πλῆσον μετὰ σεῖο προσώπου·
δεξιτερῇ σέο, τέρψις ἀειζώουσα τέτυκται.

Ψαλμὸς ιζ'.

Εὐχὴ Δαβίδου ἑκκαιδέκατος πέλει ὕμνος.

Κλῦθί μευ ἀτὰρ δικίης πανυπέρτατε δῶτορ ἐάων,
ἱκεσίῃσι τε ὄμμα μάκαρ πανύσειας ἐμῇσι·
κέκλυθι καὶ τέρης δολεροῖς οὐ χείλεσιν ἀρῆς.
ἐκ σέθεν εὐθέσμοιο δίκης τέλος ἄμμι φανείη.
ὄμματά μοι δέρκοιντο τεὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν.
ἔγνως με κραδίην, δεδαὼς δὲ ἐσκέψαο νυκτός·
καί με διοπτεύων καθαρὸν πυρὶ πολλὸν ἐφεῦρες·
ἔργοις ἀνδρομέοις ἵνα μὴ στόμα πάγχυ μιήνω,
σῶν χάριν ἀτειπέοις ἐπέων ἐφύλαξα κελεύθους.
ἴχνεσι σοῖς ἀγαθοῖς τὸ ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδοις,
ὄφρα κε ῥιζωθέντες ἐμοὶ πόδες ἀτρομοι εἶεν.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα φίλης δέ μοι ἔκλυες αὐδῆς.
κλῖνον ἐμοὶ τεὸν οὖας, ἐμῶν δὲ ὀπὶ κέκλυθι μύθων.
θηητὴν ἀνάφαινε τεὴν οἰκτίρμονα βουλήν,
ῥυόμενος σύμπαντας ἐπελπομένους σέθεν ἀλκῇ.
ἐκ τῶν, οἳ μεμάασιν ἐειδαίνειν τεὸ χειρί,
οἷά περ ὀφθαλμοῖο μάκαρ γλήνην με φυλάσσοις.
σεῖο πολυζήλων σκέπαις πτερύγων με πυκάζοις,
ἐξ ἀνδρῶν ἀνόμων, οἵ μοι κακότητα τέλεσσαι.
ἐχθροὶ θυμὸν ἐμοῖο περιστιχόωντες ἔρυκον,

ἀῤῥήκτοιο κόρυς σφετέρην συνέεργον ἀλοιφήν.
ᾧ στόματι χρυσέοισιν ὑπερβασίην κατέλεξαν.
οἵ μέ ποτ' ἐξελάοντες, ἐκυκλώσαντο μολόντες·
ἐν γαίῃ κατέπηξαν ἐπικλίναντες ὀπωπήν.
ὡς δὲ λέων μεθέπεσκον ἑτοιμοτάτην ἐπὶ θήρην,
εἰσάμενοι σκύμνῳ σκόπον λόχον ἀμφιέποντι.
ἔγρεο, καὶ φθάμενος χθονὶ κάββαλε γούνατα λῦσαι·
δυσσεβέος μάλα θυμὸν ἀφαρπάξειας ἐμεῖο·
φάσγανον ἄμφηκες δηΐων ἐξαίνυσο χειρός.
ἐξ ὀλίγων με σάω, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἄφθιτε πολλῶν,
δυσάμενος σκεδάσειας ἐπὶ ζωῆς διὰ γαίης.
τῶν δὲ κρυφίων ἔπλησαν ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
πλησθέντες σιάλων, λίπον υἱάσι λείψανα δαιτός.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ μετ' εὐδικίης προφανείην,
ἄρκιον ἐς κόρον ἄμμι φανὲν σέο κῦδος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ιζ'.

Δαβίδου θεράποντος ἐπουρανίου βασιλῆος
τοῦτο μεγασθενέος βιοτῆς τέλος ὡς πρὶν ἔειπεν·
ὁππότε δυσμενέων μὲν ἄναξ ἀπελύσατο πάντων,
Σαούλου τ' ὀλοοῖο λιλαιομένου μὲν ὀλέσσαι,
ἔφθ' ἅμα καὶ δέκαλον πρὸς φθέγξατο τοῦτον κῶμον.

Κάρτος ἐμὸν, σὲ γὰρ οἷον ἀεὶ θεὸν ἀμφαγαπάζω·
αὐτὸς ἔρεισμα καὶ ἄλκαρ ἐμὸν καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθης.
ἐλπὶς ἐμὴ τελέθεις, καὶ ἐμῶν ἐπιτάῤῥοθος ἔργων,
ἄῤῥηκτον βιότοιο κέρας καὶ ὑπέρμαχος ἀλκή.
ὑμνείων σὲ λιταῖς, δηΐων ἀπὸ χεῖρας ἀλύξω.
ὠδῖνες θανάτοιο περιεσχόωντο βαρεῖαι·
χείμαῤῥοί τ' ὀρόθυνον ἀμήχανοι ἀμπλακιάων.
ταρταρείων μὲν ὠδῖνες ἐκυκλώσαντο βερέθρων

πλεκ-

πλεκτὰ δέ με προὔπεμψε τανηλεγέος λίνα πότμου.
αὐτὰρ ἐγὼ κίκλησκον ἐπειγόμενος θεὸν ἄτῃ,
οὐρανόθεν βασιλῆος ἀρηγόνα χεῖρα βοήσας.
εὐαγέος κλυέοντος ἐμὸν θρόον ἔκλυε νηοῦ,
φθόγγος ἐμὸς θυώξεν εἰς οὔατα πιστὰ θεοῖο.
χθὼν βριαρὴ δεδόνητο, τρόμος δέ μιν εἵλετο πᾶσαν·
ἔκποθεν ἠλιβάτων ὀρέων τετάρακτο θέμεθλα,
θεσπέσιον τρομέοντα χόλον καὶ μῆνιν ἄνακτος.
ἀθανάτου κοτέοντος ἀπείριτος ὤρνυτο καπνὸς,
καὶ πυρὶ λαμπόμενον μάκαρος σθένος ὦρτο προσώπου,
ἄνθρακες ἐξ αὐτοῖο πυριφλεγέθοντες ἀνῆφθεν.
οὐρανόθεν κατέπαλτο πόλον φλογοειδέα κλίνας·
ἀθανάτου προφόρητο γνόφος περὶ ποσσὶ θεοῖο·
ἐμβεβαὼς ὀχέεσσιν ἑοῖς πεπότητο χερουβίμ·
ἵπτατο βυκτάων ἀνέμων πτερύγεσσιν ἀερθεὶς,
κευθόμενος κνεφαϊ· τὸ γὰρ ἤθελεν ἄλκαρ ἑλέσθαι.
ἀμφὶ ἓ κυκλώουσαν ἀγακλέα θῆκε καλύπτρην,
οἷα τὸ αἰθερίης νεφέλης κεκρυμμένον ὕδωρ.
ὥρμηθεν νεφέλαι σφετέρων ὑπὸ μαρμαρυγάων·
ἄνθρακες ὀρνυμένοιο πυρὸς μίγνυντο χαλάζῃ.
τῆμος ἐβρόντησεν καὶ ἀπ' οὐρανόθεν θεὸς αὐτός·
ἀθανάτῃ δ' ὕψιστος ἀπ' αἰθέρος ἴαχεν αὐδῇ·
θεσπεσίοις ἐκέδασσεν ἐπιτροχόωσιν ὀϊστοῖς·
πάντες ἅμ' ὠρίνθησαν ὑπ' ἀστεροπῇσι θαμείαις·
ὑδροτόκοι δ' ἀνέτελλον ἀκηράσιοι τότε πηγαὶ,
καὶ πάσης ἐείδωλα θεμείλια φαίνετο γαίης.
ἄφθιτε· σὴν γὰρ ἅπαντα περιτρομέεσκεν ὁμοκλήν·
πνεύματος ἐπτοίωντο τεοῦ τόσον ἆσθμα καὶ ὀργήν.
οὐρανόθεν προέηκε, θοῶς δέ με ῥύσατ' ἀνάγκης.
ἐκ δὲ πολυσμαράγων με θοῶς προσέδεκτο ῥεέθρων·
ῥύσεται ἐκ δηΐων μὲν οἷσιν περιώσιος ἀλκή,

ἀνδρῶν

ἀνδρῶν τ᾽ ἐχθομένων, ὅτι φέρτεροί εἰσιν ἐμεῖο·
ἠπεδανῷ προὔτυψαν ἐν ἤματι θωρηχθέντες,
καί μευ ἄναξ προμάχιζεν, ἐπεστήριξε δ᾽ ἐρωὴν·
θαρσαλέον δ᾽ ἔστησεν ἐπ᾽ εὐρυχόροισιν ἀταρποῖς.
ῥύσεται ἐκ δηΐων με, ἀτὰρ στυγέοντας ἐλέγξει.
μισθὸν ἐπ᾽ εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι,
ἡμετέρων τόδε κέρδος ἀκηρασίης παλαμάων.
οὕνεκεν ἀθανάτοιο φίλας ἐφύλαξα κελεύθους·
οὐδὲ νόῳ φρασάμην ἕτερον θεόν· οὐδὲ γὰρ ἦεν·
οὕνεκά οἱ ζωοὺς ὁρόω φρεσὶ πάντοτε θεσμούς,
οὐδέ οἱ ἀχράντων φυλακὴν λίπον εὐνομιάων·
καί οἱ ἀμωμήτοισι παρέσσομαι ἴχνεσιν αἰεί·
ἀμπλακίης ἀπάνευθε νόον βασιλῆϊ φυλάξω.
μισθὸν ἐπ᾽ εὐδικίῃ καὶ ἐπάξιον εὖχος ὀπάζοι·
ἡμετέρων δέρκοιτο ἀκηρασίην παλαμάων.
ἣν ὁσίων ξυνέειθες ἔῃς, ὅσιός κε γένοιο,
καί κε νόῳ ξυνέοντι μάθοις παρ᾽ ἀθῷον ἀθῷος·
ἐσθλῷ ἀνέρι πάντα μεμιγμένος ἐσθλὰ ἀκούσεις·
οὐδὲ πάλιν στρεπτῷ παρεὼν βροτῷ εὔστροφος εἴης.
αὐτὸς λαὸν ἀεὶ χθαμαλόφρονα ῥύσεαι ἄτης.
ὀφθαλμὸν δ᾽ ἀκόρητον ὑπερφιάλων ἀλαώσαις.
αὐτὸς λύχνον ἐμὸν πολυφεγγέα πάντοτε τεύξοις·
ἄμμι διαστράψαι δνοφερὸν κνέφας ἐκ σέθεν αἴγλη.
νεύματι σῷ προφύγοιμι κακῶν πολυπήμονα πεῖρην·
πύργον ὑπερβαίην πίσυνος θεῷ αἰὲν ἐόντι.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀκήρατοί εἰσι κέλευθοι·
καὶ μῦθοι πυρόεντες ἀναζείουσιν ἄνακτος.
τῶν δ᾽ ὑπεραθλεύησιν, ὅσοις πέλει ἐλπὶς ἐπ᾽ αὐτῷ.
τίς μάκαρ ἀθάνατος, πλὴν ἀθανάτου βασιλῆος,
ἠὲ τίς ἡμετέροιο θεοῦ θεὸς ἐκτὸς ἐτύχθη.
ἀμφιβαλὼν μ᾽ ἔζωσε θεὸς πελώσιον ἀλκὴν·

θήκατο

θήκατο δ' ἡμετέρην καθαρὴν καὶ ἄμωμον ἀταρπόν,
τεύχων ὠκυπόδεσσι πόδας κεμάδεσσιν ὁμοίους,
αὐτὰρ ἐφ' ὑψίστοισιν ἐμὸν φίλον ἴχνος ἐρείδων,
χεῖρας ἐμὰς βεμαράς τε μενεπτολέμοις τε διδάσκων,
παγχάλκειον ἔτευξε βραχίονας ἠΰτε τόξον.
καί με πόρες μερόπεσσι φόως ἀλκτήριά τ' ἀνάγκης,
καὶ σέο δεξιτερὴ πρόμος ἔπλετο πάντοτ' ἐμεῖο.
σεῖο μάκαρ σοφίῃ κραδίην ἰθύνομαι αἰεὶ
πάντοτε κυδιάνειρα τεὴ σοφίη με διδάσκει.
ἔμπεδον ἴχνος ἔχω, σὺ δ' ἐμὰς εὔρυνας ἀταρπούς·
οὔ τις ἐλαυνόμενόν με δρόμῳ παρηγεύσεται ἐχθρῶν.
οὐδὲ βίης λήξαιμι, πάρος λήξοισι δαμέντες·
οὐδὲ πεζομένοις σταθερὸν σφίσιν ἵσταται ἴχνος,
ἀλλὰ ποσὶ δμηθέντες ὑφ' ἡμετέροισι πέσοιεν.
ἠνορέῃ με κόρυσσας ἀεισοπόνῳ κατὰ δῆριν,
ἀντιβίους ξυνέδησας ἐρείδων ὑπένερθε πεδίλων.
δυσμενέες πεφόβηντο φυγῇ μετὰ νῶτα βαλόντες,
αὐτὰρ ἀπεχθαίροντας ἀεικέϊ πέφνες ὀλέθρῳ.
αὐτοὶ μὲν βοάασκον, ὁ δ' οὐ σφίσιν ἦεν ἀμύντωρ.
ἀθάνατον καλέεσκον, ὁ δ' οὐκ ἀΐεσκε λιτάων·
τοὺς διαλικμήσαιμι ἅτε χνόον ὄντα θυέλλης,
πηλὸν ὅπως πεζῆσιν ἐπιστείψαιμι κελεύθοις·
δημοτέρων ἔειδός με διχοστασίης τε σαώσεις,
καί με καταστήσειας ἄναξ κοσμήτορα λαῶν.
λαὸς ὃν ἀγνώσσω, θέτο μοι ζυγῷ αὐχένα δοῦλον·
οὔασιν ἡμετέρην ταχυπειθέσι δέξατο φωνήν.
ἀλλοδαποὶ γεγαῶτες ἐπεψεύσαντό με παῖδες,
μαψιδίως μετὰ γῆρας ἔβαν ἀλλότριοι υἷες,
πάντοτε χωλεύοντες ἑῶν ἀπάνευθε κελεύθων.
ζώει ἐμοὶ βασιλεύς, καὶ ἀεὶ πολύαινος ἐπιχθή·
ἡμετέρου βιότοιο Θεὸς πανυπέρτατος εἴη.

ἔκδικος

ἔκδικος αἰὲν ὁμῶς γεγαὼς δηΐους κεραΐζοι·
ἡμετέρῳ δαμάσας θεοτερπέϊ κάρτεϊ λαόν.
χωομένων κακότητος ὕπ' ἀντιβίων με φυλάσσοι·
ἀλλ' ἐπαειρομένων βασιλεῦ πολὺ φέρτερος εἴην·
ἀνέρος ἐξ ὀλοοῖο κακορραφίης μεσαώσοις.
τοὔνεκα σὴν ἀναφανδὰ διίξομαι ἔθνεσιν οἴμην·
οὔνομα δ' ὕψιστον κιθάρῃ σέθεν ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα φέγγος ἄειρας ἀλεξίκακον βασιλῆος·
ἀθανάτην δ' ἐλεημοσύνην τεκτήναο χριστῷ
δαβίδῳ, καὶ τοῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ιη.

Ὀκτωκαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Οὐρανοὶ ἄφθιτον εὖχος ἀπαγγέλλουσι θεοῖο,
χειρῶν δ' ἀθανάτων ἔδος οὐρανοῦ ἔργα λιγαίνει.
ἤματι τιμήεντα λόγον προσερεύξατο ἦμαρ,
καὶ νὺξ ἀμβροσίην σοφίην ὑπεθήκατο νυκτί.
οὐ θρόος ἀλλόγλωσσος ἔην πολιὲς, οὐδέ τι μῦθοι,
ὧν αὐδῆς λελάθοντο καὶ οὐκ ἀΐοιεν ἁπάντων·
σφωΐτερος μίην φθόγγος ὅλην μετενίσσετο γαῖαν,
καὶ μῦθοι πεπότηντο διὰ κλυτὰ πείρατα γαίης.
σκηνὴν ἠελίῳ παρεθήκατο τιμήεσσαν·
λαμπόμενος δ' αὖτις θαλάμων ἅτε νυμφίος ὦρτο·
εἴκελα γηθήσειε δρόμον τελέοντι γίγαντι·
οὐρανίης ἑτέρωθεν ἰὼν περιζεύσεται ἄκρης·
οὐδ' ἔσθ' ὅς κε φύγῃ φλογερὴν ἀκτῖνα φανεῖσαν.
θεσμὸς ἀκηράσιος ψυχοστρόφος ἐστὶν ἄνακτος,
πιστὴ μαρτυρείη, σοφίην βρεφέεσσι φυτεύει.
εὐφροσύνην κραδίῃσι δίκαι τεύχουσι θεοῖο.
ἐννεσίη στίλβουσα καὶ ὄμμασι φέγγος ἀέξει.

θεῖον ἀεὶ καθαρόν τε καὶ ἔμπεδον ἔπλετο δεῖμα·
ἔργων δ' ἀδικίας πανδημηθέας αἰὲν ἄνακτος,
χρυσοῦ καὶ ψηφῖδος ἀρειοτέρας ἐειπίμεν,
καὶ πολὺ τερπνοτέρας μελικηείδος ἱμερόεσσης.
ταῦτα τεὸς θεράπων κεχαρημένος οἶδε φυλάσσειν,
μισθὸν ἔχων φυλακῆς ἀγαθῶν περιώσιον ἔργων.
τίς κεν ἀναγνοίη πληθὺν βροτὸς ἀμπλακιάων.
αἰὲν ἄναξ κρυφίων με κακῶν ἀπάνευθεν ἐρύκοις·
μηδέ μοι ἀλλοτρίων κτεάνων φρεσὶν ἵμερος εἴη.
εἰ μή μευ κρατέοιεν, ἀμώμητός κε γενοίμην,
νοσφάμενος κακότητος ἀτασθαλίης τ' ἀλεγεινῆς.
μῦθοι δ' εὐδοκίῃ μεμελημένοι ἰθύνοιντο.
καὶ σεῦ ἐμῆς κραδίης μελέτη κατεναντίον ὄσσων·
αἰὲν ἀλεξητὴρ καὶ ἐπίρροθος ἔπλευ ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ιθ'.

Ἐννεακαιδέκατος Δαβίδου ψαλμὸς ἐτύχθη.

Εὐξαμένῳ Θεὸς ἧμαρ ἀλεξήσειεν ἀνάγκης,
καί σευ Ἰακώβου πρόμαχος Θεὸς ἄφθιτος εἴη.
ἐξ ἁγίου χατέοντι φίλην ὀπάσειεν ἀρωγήν·
ἐκ δ' ἐρατῆς Σιῶνος ἀλεξίκακος πέλας ἔλθοι.
αὐτὸς παντοίης σεῦ ἐπεμνήσαιτο θυηλῆς,
καὶ σέο καρφομένην θυσίαν πλήσειεν ἀλοιφῆς.
πάντα τοι ἀθάνατος κραδίῃ μεμελημένα ῥέζοι,
πᾶσαν ἀναπλήσειε τεὴν θεοτερπέα βουλήν.
σεῖο φερεζώῳ κραδίην κεχαρησόμεθ' ἀλκῇ·
ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλαυχέες ἐσσόμεθ' αἰεί.
πάντα τεῶν πλήσειεν ἐναίσιμα δῶρα λιτάων·
νῦν ἐδάην ὡς χριστὸν ἑὸν Θεὸς ἐξεσάωσεν·
καὶ οἱ ἀπ' οὐρανόθεν μεμαὼς κλυέοντος ἀκούσει.

κλεινὸν

κλεινὸν δεξιτερῆς σφετέρης περὶ κάρτεϊ φέγγος.
οἱ μὲν μὲν οὖν ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἐμβεβαῶτες,
ἡμεῖς δ' ἀθανάτῳ πίσυνοι μεγαλιζόμεθ' αἰεί·
οἱ μὲν πόδας πεπέδηντο, λάθον δ' ἔκπαγλα πεσόντες·
ἡμῖν δ' ἐγρομένοις ἰθύνετο πάντα κατ' αἶσαν.
ἄφθιτε καρτερόθυμον ἀεὶ βασιλῆα σαώσαις,
εἰσαΐοις δ' ὅτε δή σε λιταζόμενοι καλέσαιμεν.

Ψαλμὸς κ'.

Δαβίδου κλυτὸς οὗτος ἐεικοστὸς πέλει ὕμνος.

Αἰὲν ἄναξ, ἄρχαντε, τεῷ περὶ κάρτεϊ χαίροι,
καὶ σέο γηθήσειεν ἀεὶ κατὰ θυμὸν ἀρωγῇ.
οὕνεκά οἱ ψυχῆς κεχαρισμένον ἦδος ἔδωκας,
εὐχωλὴν δ' ἐτέλεσσας, ἄλις δ' ἕλε χείλεσι καρπόν.
μειλιχίης προὔτυψας ἐπ' εὐλογίης μὲν ἰαίνων·
στέμμα λίθων γεραρῶν κεφαλὴν ἐστέψαο τοῖο.
ῥηΐστην βιοτὴν διζημένῳ ἐγγυάλιξας,
ἤμασι μηκεδανοῖσι διηνεκέως βίον ἕλκειν.
κῦδος ἔχει περίπυστον ἀλεξικάκῳ σέθεν ἀλκῇ·
καί οἱ ὑπερτερίην, καί τι πλέον εὖχος ὀρέξοις.
πάντοτ' ἀτέρμαντον καὶ ἀγήραον ὄλβον ὀπάζοις.
χάρματι δ' εὐφραίνοιτο τεῷ μάκαρ ἀμφὶ προσώπῳ·
ἐλπωρὴν ἀνέθηκε θεῷ γεραρώτερος ἐσθλήν,
ὑψίστου δ' ἐλέῳ πολυθαρσέας ἤρισε ῥίζας.
ἀντιβίοις ἅμα πᾶσι τεὴν ἐπὶ χεῖρα κορύσσοις,
δεξιτερὴ σέο πάντας ἀπεχθαίροντας ἐφεύροι.
σεῖο καταφλεχθεῖεν ὑπ' ὄμμασιν ἶσα καμίνῳ·
ἐν δέ γε τῷ πυρόεντι κότῳ σύμπαντας ἀτίζοις,
καὶ σφέας ὀλλυμένους δηλήσεται ἀκαμάτη φλόξ.
πάντα μάλ' ἐξολέσειας ἐῆς ἀπὸ καρπὸν ἀρούρης,

καὶ

καὶ πόρον αἰνοτόκον μερόπεσσιν ἔκπεσθι φύτλης·
οὕνεκά σοι βείσαντες ἐπ' ἄλγεα μυεία θέντο.
ἀσαθὲς ἐν σέρνοισιν ἐπεφράσαντο νόημα.
ἀντιβίων σρέψειας ἐλεγχέα νῶτον ἀκωκῆς,
εἴκελον ὧν μεθέηκας ἑλὼ τελέσειας ὀπωπήν.
ἀλλ' ἐπιθαρσήσας σθένει μεγαλίζεο ποιμήν·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο κάρτος ἀοίδιμον ὑμνοπολεύσω.

Ψαλμὸς κά.

Πρῶτον Δαβίδου καὶ εἰκοσὸν μέλος,
ἦσεν δ' ἑῴας ἀντιλήψεως ὕπερ.

ΔΕρκεο τῆλε μάκαρ με, μάκαρ, κατὰ πάμπαν ἔλιπες·
τῆλε δέ μοι ἀμπλακίης ἔπεα ζωῆς ἀπερύκοις.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἐμὴν δ' οὐκ εἴσεαι αὐδήν·
οὐδὲ μάλ' ἠγνοίησα τεὸν νόον ἐν φρεσὶ νυκτός·
ἐν δ' ἁγίῳ ναίεις κλέος ἄασετον Ἰσραὴλ.
ἡμετέρων πατέρων ἀριδείκετος ἔλπις ἐτύχθης,
καὶ σφέας ἐλπομένους συγερῶν ἐρρύσαο μόχθων.
πρὸς σὲ μάκαρ βοάασκον, ἐξῆς γε σάωθεν ἀνάγκης,
οὐδέ σευ ἀθανάτης ἀντ' ἐλπίδος αἶσχος ἔφεδρον.
αὐτὰρ ἐγὼ σκώληξ τε καὶ οὐκ ἄνθρωπος ἐτύχθην,
μῶμος ἐν ἀνθρώποισι, λαῷ δ' ἀποφώλιος ὕβρις.
πανσυδίῃ μ' ἐπέμυξαν, ὅσοι πάρος ἔδρακον ὄσσοις,
χείλεσιν ἐφθέγξαντο, κάρη δ' ὑπέροπλον ἔσεισαν.
εἰς θεὸν ἐλπωρὴν ἔλαχεν, ῥύσαιτό μιν ἄτης
ἁρπάζοι κακότητος, ἐπεί οἱ καταθύμιός ἐστιν.
τεκνογόνου καὶ θεμέθλου ἄναξ σύ με λύσαο γασρός·
ἐλπίδα κικλήσκω σὲ καὶ ἐν μαζοῖσι τεκούσης·
σοὶ πίσυνος γενόμην μυχὰ νηδύος εἰσέτι ναίων.
αὐτὸς ἐμὸς θεὸς ἐσσὶ φίλης ἐν γασέρι μητρός.

μή

μή μευ ἀποστήῃς, ὅτι μοι πέλας ἦμαρ ἀνάγκης,
οὐδ' ἐπιδευομένῳ μοι ἐπίρροθος ἄλλος ἐτύχθη.
πολλοὶ μὲν κερόεντες ἐκυκλώσαντό με μόσχοι,
ζαβρεφέες δ' ἐπὶ τοῖσι περιστιχόωντό με ταῦροι.
ἀμφί μοι ὡρμήθησαν ἑὸν στόμα δεινὰ χανόντες,
οἷα λέων ὀλοὸς βρυχώμενος ἁρπαγι θυμῷ.
ὡς δ' ὕδωρ προχυθὲν κεκέδαστό μευ ὀστέα πάντα·
κηρὸς ὅπως κραδίη κατετήκετο γαστέρι μέσσῃ·
τέρσετο ἠπεδανῷ πανομοίιος ὀστράκῳ ἀλκή·
λαλὶς ἐμεῖο λάρυγγι ἐμεῦ γένυ κεκόλληται ἐοῦσιν,
ἐς δὲ τέλος θανάτου με καθελκύσαντες ἔθεντο·
ἑσμὸς ἀπειρέσιός με κυνῶν κυκλώσατο ὄσσοις·
καί με περίστιξε κλισίη κακοεργὸς ἀλιτρῶν.
ἡμετέρους ὤρυξαν ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε·
ὀστέα δ' ὀφθαλμοῖσιν ἀπηρίθμησαν ἅπαντα·
καί με διοπτεύσαντες ἀκηδέα κάλλιπον αὔτως·
ἄπλετα λυσσώοντες ἐμοὺς δάσαντο χιτῶνας,
καὶ κλήροις πεπάλαχθεν, ὅτι κ' ἐμὰ πέπλα κομίσσοι.
ἀλλ' ἐμέθεν μὴ νόσφιν ἀποπλάξειας ἀρωγήν·
ἡμέτερον ξίφεος τανυήκεος ἅρπασον ἦτορ·
ῥύσεο μουνογένειαν ἐμὴν κυνὸς ὑβριστῆρος.
σῶ με σέο βασιλεῦ στόματος βλοσυροῖο λέοντος·
ἐξ ὀλοῶν κεράων ῥύσαιό με μουνοκερήων.
σοῦ ὄνομ' ἀγγείλαιμι κασιγνήτοισιν ἐμοῖσι,
καί σε μέσον κλισίης θεοτερπέος ὑμνοπολεύσω.
αἶνον ἀεισάντων ὁπόσοι φείδουσιν ἄνακτα·
σπέρμα δ' Ἰακώβοιο Θεὸν βασιλῆα γεραίροι,
καί μιν ὑποδδείσειεν ἅπας σπόρος Ἰσραήλου.
οὐ γὰρ ὀνοσσάμενος πτωχοῦ πάρος ἔστυγεν ἀχλύν,
οὐδ' ἀπ' ἐμεῦ ἔστρεψεν ἑὴν χαρίεσσαν ὀπωπήν·
ἀλλὰ ἑ κικλήσκοντος ἐμεῦ ἐπάκουσε λιτάων.

ἐκ σέθεν αἶνος ἐμὸς μεγάλην μεθ' ὁμήγυριν ἀνδρῶν,
ἀσεβέων κατέναντι φίλας πίσαιμι θυηλάς.
δαισάμενοι χατέοντες ἑὸν πλησαίατο θυμόν·
ποιμένα δ' αἰνήσουσι θεουδέες ἄφθιτον ἄνδρες·
αὐτὴν θυμὸς ὄνοιτο διηνεκέως βιότοιο.
ἀθανάτου μνήσαιντο παλίνδρομα πείρατα γαίης,
καί μιν γουνάσονται ἐνώπαδον ἔθνεα πάντα.
θείη κοιρανίη καὶ ἄναξ Θεὸς ἔπλετο δήμων.
δαισάμενοι λιτάνευσαν ἀειπρεπέες χθονὸς ἄνδρες·
ἄντα ἑ γουνάσονται ὅσοι χθονὸς ἔρχατ' ἔνερθεν.
ζῇ δ' οἱ θυμὸς ἐμὸς, φῦλον δέ μοι αὐτῷ ἕεθον.
ὀψιγόνων τάδε φῦλα θεῷ φρασάτω βασιλῆϊ·
οὐρανοὶ δικαίην ἀγαθὴν ἐρέουσι θεοῖο
λαῷ ἀεξομένῳ, τὸν ἀγήραος ἔκτισεν ἑαλήν·

Ψαλμὸς κβʹ.

Εἰκοστὸν ἠδὲ δεύτερόν τε μέλπεται,
τῷ καλλινίκῳ τοῦτο Δαβίδου μέλος.

Οὔτινος ἀθάνατός μ' ἐπιδευέα πάγχυ νομεύων,
εὖ γε περὶ χλοάοντι κατεσκείξατο χώρῳ·
θυμὸν ὑπ' ὀλβίστοις ἀμπαύματος ὕδασι φέρβεν.
ἐξ ὀλιγηπελίης παλινάγρετον ἦτορ ἔγειρε·
πρὸς δὲ δικαιοσύνης ἱεραῖς ἴθυνεν ἀταρποῖς,
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος·
εἰ γάρ κεν θανάτοιο μέσον σκιόεντος ὁδεύσω,
οὔκεν ὑποδδείσαιμι τεῇ πειθάρσυνος ἀλκῇ·
σκῆπτρον σεῦ ῥόπαλόν τε παραιφασίην φρενὸς ἔχον.
ἀθανάτην μοι ἄναξ παρεθήκαο σεῖο τράπεζαν,
ῥιγεδανῶν βείθουσαν ἐμὴν κατ' ἐναντίον ἐχθρῶν.
νωϊτέρην ἀγαθῷ κεφαλὴν πίανας ἐλαίῳ

οἷά περ ἀφροσύνης σεῖο μοι δέπας ἔμπεδον ἔσω.
σεῖο διηνεκέως ἐλεημοσύνη με διώκοι,
ἤμασι μηκεδανοῖσι Θεοῦ ναίοντα μέλαθρα.

Ψαλμὸς κγʹ.

Πρὸς χλιδὸν ἡμέρας σαββάτου πρῶτον μέλος,
Δαβίδος ἠλάλαξεν εἰκοστὸν τρίτον.

Χθὼν βασιλῆος ἔφυ, καὶ ὅσος χθονὸς ἔπλετο κόσμος,
ἄστεα, καὶ ξύμπαντες ὅσοι περιναιετάουσιν.
αὐτὸς μὲν κατένασσεν ἐπ' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν καθύπερθεν ἑῇ τεχνήσατο βουλῇ.
τίς βροτέης γενεῆς ἐπιβήσεται οὔρεϊ θείῳ·
ἢ τίς ἐπ' ἁγνέος δαπέδου φίλον ἴχνος ἐρείσει·
ὃς καθαρὰς παλάμας κραδίην τ' ἄχραντον ἔχῃσιν.
οὔποτε μαψιδίοισι θυμὸν ἑὸν ἠεροπεύσας,
οὐδ' ὅρκον δολόεντα φίλῳ περὶ μοῖραν ὀμόσσας.
οὗτος ὑπ' ἀθανάτοιο κομίσσεται αἶνον ἄνακτος·
θεσπεσίην δ' ἐλεητὺν ἄφαρ σωτῆρος ἐφεύροι.
ἥδε θεὸν βασιλῆα βροτῶν ποθέουσα γενέθλη,
ἱεμένη θεὸν αὐτὸν Ἰακώβοιο νοῆσαι.
ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
εὖ δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὥς κεν γ' εὐκλείης βεβαὼς παρελεύσεται ἔσω.
τίς ὅδε δ' εὐκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη·
ἀθάνατος σθεναρός τε, καὶ ἀπερεσιόπλος ἐρωῇ,
ἀθάνατος μενέχαρμος ἀεὶ περικάρτεϊ γαίων.
ὑμέων αἶψα πύλας ἀναείρατε ἡγεμονῆες,
εὖ δ' ἀναπεπτάσθων πυλέων ἄρρηκτοι ὀχῆες·
ὥς κεν γ' εὐκλείης μεμαὼς παρελεύσεται ἔσω.
τίς δ' ὅγε γ' εὐκλείης βασιλεὺς ἄχραντος ἐτύχθη.

μοῦνος ἄναξ σθενέων, ὅδε κύδεος ἄφθιτος ἐστίν.

Ψαλμὸς κδ΄.

Τέτρατον εἰκοστὸν τὸ μέλος Δαβίδος ἄεισεν.

Τοὶ περιθαρσείης βασιλεῦ μεγαλίζομαι ἦτορ·
μηδ' ἀπιστεύσας τοι ἐλεγχέα μῶμον ἑλοίμην.
μηδὲ γέλως ὀλοοῖσι παρ' ἀντιβίοισι γενοίμην.
ἀψεγέες γὰρ πάντες, ὅσοις Θεὸς ἐλπὶς ἐτύχθη·
μαψιδίων παρηκτῆρες ἐπαισχυνόοιντο κακοῖσιν.
ἀμφαδίην γνοίημι μακάρτατε σεῖο κελεύθους.
καί με τρίβους ἀγαθάς τε θεοδμήτους τε διδάσκων,
σὴν μετ' ἀληθείην με πολύλλιστον ἡγεμονεύσεις.
ὡς δ' ἀλκτὴρ ἀγαθός με ἐοικότα πάντα διδάσκοις·
λισσόμενός τε ἄληκτα πανημέριον δρόμον ἕλκω.
ἀλλὰ τεῆς ἐλεημοσύνης μεμνημένος εἴης.
ἐκ παλαχῆς μετὰ πᾶσι νόμοις οἰκτίρμονα θυμόν.
μή μοι ἀτασθαλίην σφαλερῆς μέμνησαι ἥβης·
εὖ γὰρ Θεὸς γεγαώς, ἐλεητύος ἄξια ῥέξοις,
εἵνεκα τιμήεντος ἐνηείης βασιλῆος.
πρηΰνοός τε καὶ ἰθυδίκος Θεὸς αἰὲν ἐτύχθη·
τοὔνεχ' ἁμαρτινόοις ὁσίην ὁδὸν ἔφρασε θυμῷ.
ἀνδρῶν ἀδικίης ἡγήσεται ἠπιοθύμων,
καὶ ἀτραπὺς σφετέρας ἀγανόφροσιν ἐξαναφαίνοι·
ἀθανάτου πᾶσαι νημερτέες εἰσὶν ἀταρποί,
μαρτυρίην μεθέπουσι συνημοσύνην τε θεοῖο·
εἵνεκεν ἀθανάτοιο μεγασθενέος βασιλῆος,
ἀμπλακίαις πυκινῆσιν ἐμαῖς περὶ ἵλαος εἴης.
τίς τόσον ἀθάνατον ἁζομένων ἄνθρωπος ἐτύχθη·
εἰς ἀρετὴν σπεύδων θεοτερπέα θεσμὸν ἀνύσσαι,
αἰὲν ἐπ' ὀλβίστοις κραδίην πολυγηθέα βόσκων,

καὶ χθόνα τιμήεσσαν ἑοὶ κτήσαιατο παῖδες.
ἀθάνατον θεμέεσσι πέλοι περιώσιος ἀλκή·
οὔνομα ἀθανάτοιο φέρει θεμέεσσιν ὄνειαρ.
συνθεσίην ἀείδηλον ἑὴν σφίσιν ὄφρα φαείνῃ.
νωλεμέως ὀφθαλμὸν ἀπῃώρησα θεοῖο,
οὕνεκά μοι δολεροῖο πάγης ἐξέσπασε πέζας.
οὐρανόθεν μοι ἄναξ πανδερκέα τεῖνον ὀπωπήν,
οὕνεκα μουνογενής τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.
ψυχῆς ἡμετέρης πυκιναὶ βρίθουσιν ἀνίαι.
ἀλλά γε ῥιγεδανῆς ἀπολύσεται αὖτις ἀνάγκης.
ἀδρανίην καὶ μόχθον ἰδὼν ἐμὸν ἵλαος εἴης.
πληθὺν ἐμῶν δηΐων ἐπιδέρκεο νηλεοθύμων,
οἵ μοι ὀδυσσάμενοι, ἀθεμίστιον ἔχθος, ἔθεντο.
ψυχῆς ἡμετέρης περικήδεο καί με φύλασσε·
μηδέ μ' ἕλοι ποθὲν αἶσχος, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης.
σεῦ ἕνεκ' ἰθυνόους καὶ ἐνηέας εὗρον ἑταίρους·
Ἰσραήλου πᾶσαν ἀλεξήσειας ἀνάγκην.

Ψαλμὸς κε΄.

Δαβίδου πέμπτος τε καὶ εἰκοστὸς πέλει ὕμνος.

Ἡμετέρῳ δικάσειας ἄναξ ἀγανόφρονι θυμῷ·
μή μ' ὀλιγηπελίῃ πίσυνον βασιλῆϊ δαμάσσῃ·
εἰ δ' ἄγε πείρησαι, καὶ ἐμὴν σκοπάζεο βουλήν·
νεφροὺς καὶ κραδίην κρίνοις περιθαλπεῖ πυρσῷ·
ὀφθαλμῶν ἐλεητὺς ἐμῶν σέθεν ἀντίον ἐστί,
καί σευ ἀληθείῃ γνώμην καταθύμιος αἰεί.
οὔποτε ματιδίοισι μολὼν ἐκάθισα θοώκοις.
οὐδ' ἐπαγειρομένοισι συνέμπορος ἦλθον ἀλίταις.
τέκτοσιν ἀμπλακίης ὀλοῆς ἤχθηρα παρεῖναι·
δυσσεβέων δ' ἀθέριξα κακὴν καὶ ὑπέρβιον ἕδρην.

ἀχράντοισιν ἐμὰς ἀπονίψομαι ὕδασι χεῖρας,
καὶ σεῖο βωμὸν ἄναξ παναχήρατον ὑμνοπολεύσω,
εἰσόκεν ἀφήμοιο βοῆς κλυτὸν αἶνον ἀείσω·
καὶ σεῖο θέσκελα ἔργα περιφραδέως ἀγορεύσω.
θεσπεσίων ἀείδηλον ἕδος ἐπόθησα μελάθρων,
ὄλβιον δ' ἀνάπαυμα τεῆς ἐρικυδέος αὐλῆς.
μηδέ μευ θυμὸν ἄναξ μετὰ δυσσεβέεσσιν ὀλέσσῃς,
μηδὲ μετ' ἀνδροφόνοισι βίου ποτὲ μοῖραν ὀπάσῃς.
κείνων ὧν γεγάασιν ἀτασθαλίαι παλάμῃσιν,
καὶ σφέων δεξιτεραὶ μογεροῖς βρίθουσ' ὑπὸ δώροις.
αὐτὰρ ἐγὼ σπεύδων βίον ἤλασα μείλιχον αἰεί.
ῥυσάμενός μ' οἴκτειρον, ἐπεὶ σταθερὸν λάχον ἴχνος·
καί σε μάκαρ μέλψαιμι παρ' ἐκκλήσεσσι λιγαίνων.

Ψαλμὸς κϛ'.

Πρόσθεν ἀνακτορίης γεραοῖς Δαβίδος ἀμύμων
ἕκτον ἐεικοστόν τε σοφὸν τεχνήσατο κῶμον.

Ἀλκαρ ἐμὸν καὶ φέγγος ἄναξ, τίνα δειμαίνοιμι.
αὐτὸς ἐμεῦ βιότοιο πρόμος, τίς κέν με φοβοίη.
σαρκοφάγοι μεμαῶτες ἐμοῖς μελέεσσι πελάσσαι,
κάππεσον ἀδρανίῃ δήϊοι καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες.
οὐκ ἀλέγω, οὐδ' εἴ μοι ἅπας στρατὸς ἀντίος ἔλθοι·
ἐλπὶς ἐμὴ Θεός ἐστι· τί μοι δέος ἔπλετο χάρμης·
ἓν λιτόμην θέοθεν, τὸ δέ μοι περιπόθητον ἐτύχθη,
ναιετάειν μεγάροισι διηνεκέως βασιλῆος,
αἰεὶ θεσπεσίην σκοπιαζόμενος ὄμμασι τέρψιν,
αἰεὶ νηὸν ἄνακτος ἀκήρατον ἀμφιπολεύειν.
ὥρῃ ἀναγκαίῃ κλισίῃσί με κεῦθεν ἑῇσιν,
ἀθανάτης καλύβης με παρ' ἐνδομυχοῖσι καλύπτων.
ἠλιβάτῃ περίπυστον ὑπὲρ πέτρης ἀνάειρας.

νῶϊ δ' ἐμὸν ὧ δ' ἀνάειρεν ἐπ' ἀντιβίοισι κάρηνον.
θείην ἀμφέρξα θύος κλισίην ἀλαλάζων
ἀθάνατον ψαλμοῖσι καὶ εὐεπίῃσιν ἀείσω.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόωντος ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
κέκλυθι, καί μ' ὑγέαιρε· νόος δέ τοι εἶπεν ἐμεῖο·
νωϊτέρη μέμονε κραδίη τεὸν ὄμμα νοῆσαι·
σὸν φάος ἀάντητον ἀεὶ διζήμενος εἶναι
μή μευ σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψειας ὀπωπὴν,
μηδὲ παρακλίνειας ὀδυρόμενος θεράποντι.
αὐτὸς ἄναξ ἐπήκοος ἔοις, καὶ μή με μεθείης,
μηδέ με καλλείψειας ἐὼν θεὸς αἰὲν ἀμύντωρ.
οὕνεκα δή με πατὴρ καὶ πότνια κάλλιπε μήτηρ,
ἀθάνατος δ' ὑπέδεκτο καὶ ἐξεσάωσε φυλάσσων.
σῇσι μάκαρ θέσπισον ἀεὶ βαίνειν με κελεύθοις·
εἵνεκα δυσμενέων ἀγαθῇ μ' ἴθυνον ἀταρπῷ.
μή με πόροις ψυχῇσιν ἑλώριον ἔμμεναι ἐχθρῶν·
οὕνεκά μευ κατέναντ' ἄδικοι ἐπιμάρτυροι ἔσαν·
αὐτῇ δυσνομίη δ' ἀδίκοις ἐψεύσατο λώβαις.
ἐν γαίῃ μακάρων θεὸν ὄψομαι ὄμμασιν ὄλβον.
ἠπορίην βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν,
θάρσει καὶ σέο θυμὸς ἀεὶ κρατερώτατος ἔστω,
ἠπορίην βασιλῆϊ θεῷ παρακάτθεο πᾶσαν.

Ψαλμὸς κζ'.

Εἰκοστὸν ἕβδομόν τε Δαβίδου μέλος.

Πρὸς σὲ μάκαρ βοόω, σιγῇ δέ γε μή με παρέλθοις,
μὴ σέθεν ἠρεμέοντος ἐρυκομένου τε σιωπῇ,
πυθμένα νισσομένοις χθόνιον πανομοίϊος εἴην.
εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς μάκαρ ἀντομένοιο·
εὖτε πρὸς ἄχραντον παλάμης σέο ναὸν ἀείρω.

μή μευ ἀμβροτινόοις κραδίην ἅμα σύνδρομον ἕλκοις,
μηδὲ μετ' ἐργατίνῃσι κακοῤῥαφίης με δαμάσσῃς,
εἰρήνην σφετέροισιν ὅσοι λαλέουσιν ἑταίροις,
ἄλγεα δ' ἐν στέρνοισι κατακρύπτουσι ἑοῖσιν.
οὐλομένων δέξοιντο πόνων ἀντάξιον ἄτην·
δὸς σφίσιν ὦ βασιλεῦ σφετέρων ἀντάξια ἔργων,
οἷά τε χερσὶν ἔρεξαν ὁμῶς κομισαίατο δῶρα·
μισθὸν ἕλοιντο δίκῃ μεμετρημένον ὧν δόσαν ἄλλοις.
ἀθανάτου ὅτι πάμπαν ἔσαν ἀμνήμονες ἔργων·
ἔργων δ' ἐξελάθοντο Θεοῦ μεγάλων παλαμάων·
αἰεὶ σφέας καθέλοις, καὶ μήποτε πάμπαν ἐγείροις.
ἀθάνατος πολύαινος ἐμῆς Θεὸς ἔκλυεν αὐδῆς,
αὐτὸς ἄναξ ἐπίκουρος ἐμὸς πρόμαχός τε τέτυκται.
οἶδα νόῳ πόσον ἐλπὶς ἐφεύρατο κέρδος ἀρωγῆς·
ὑψικόμοις τ' ἀνέθηλεν ἐμὸν δέμας ἶσα πετήλοις.
καί οἱ ἑκὼν ἀγαθόν τε καὶ ἄσπετον αἶνον ἀείσω.
αἰὲν ἄναξ λαοῖο βίη καὶ κάρτος ἐτύχθη,
σφωϊτέρου χριστοῖο διηνεκέως προμαχίζων.
λαὸν σὸν καὶ κλῆρον ἐϋκλείεντα σαώσοις,
καὶ σφέας ἠνεκέως ἀγαθοῖς ἀνάειρε νομεύων.

Ψαλμὸς κή.

Ὄγδοον εἰκοστόν τε μέλος κλισίηθεν ὁδεύων
Δαβίδος κελάδησε σοφῇ φόρμιγγι λιγαίνων.

Οἴσετε παμβασιλῆϊ Θεῷ μεγαλαυχέες υἷες.
οἴσετε παμβασιλῆϊ Θεῷ ἀπαλόχροας ἄρνας·
οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·
αὐλῇ ἐν ἀχράντῳ λιτανεύσατε ποιμένια κόσμου.
ἀθανάτου βόμβησεν ἐφ' ὕδασιν ἄτρομος αὐδή,
ἀρχὸς τ' ἀγλαΐης ἀειδείκετος ἐβρόντησεν·

αὐτὸς ἄναξ πολέεσσιν ἐφ᾽ ὕδασιν ἀμφιβέβηκε·
φωνὴ παμβασιλῆος ἐῆ περιώσιος ἀλκῆ,
φωνὴ παμβασιλῆος ἀειπρεπέεσσιν ἐν ἔργοις,
φωνὴ θεσπεσίη περιμήκεας ἔθλασε κέδρους·
ἀθάνατος κέδρους βριαρὰς Λιβάνοιο κεάσσει,
λεπταλέας τεύχων λιβανήϊον οἷά τε μόσχον·
μουνογλώς δ᾽ ἅπερ υἱὸς ὀρέστερος οἰοκερῆος.
θεσπεσίη τέμνουσα πυρὸς φλόγα ποιμένος αὐδή,
θηροκόμου δονέουσα Θεοῦ διὰ γῆρις ἐρήμου·
ἀγροτέρους πανέρημα Κάδης Θεὸς ἀμφελελίζοι.
ἀρχομένοις ἐλάφοισι δρόμου θρόος ἶσος ἄνακτος,
ὅς τε λίην βόμβησεν ἀπὸ δρυμὰ μακρὰ καλύψων·
πᾶς δέ τις ἐν νηῷ μάκαρος Θεοῦ εὖχος ἀείσει·
ναιετάει βασιλεὺς ἀρετὰς κρουνηδὸν ἱεὶς.
ἀθάνατος καὶ ἄπαυστος ἄναξ θώκοισι θοάσσει·
αὐτὸς ἑοῖσι λαοῖσι βίην ἄρρηκτον ὀπάζοι·
αὐτὸς ἐν εἰρήνῃ ζωαρκεῖ λαὸν ἀέξοι.

Ψαλμὸς κθ᾽.

Εἰκοστὸν κελάδησε καὶ εἴνατον ἱερὸν ᾆσμα
Δαβίδος πινυτὸς δωμησάμενος νέον οἶκον.

Σὸν κράτος ὑψώσαιμι, ὅτι με προσεδέξαο ποιμήν,
οὐδέ μ᾽ ἐπευχομένοις δηΐοις δωρήσαο χάρμα.
ἤματι πος βοάασκον, ἐμὴν δ᾽ ἰήσαο νοῦσον·
ψυχὴν δ᾽ ἐξ ἀΐδαο πολύσσυτον ἦγες ἐμεῖο,
καί με κατερχομένων ὑπὸ πυθμένα ῥύσαο γαίης.
εὐαγέες μελέεσσι Θεὸν φορμίξατε θείοις,
καί οἱ ἀκηράσιον μνημήϊον αἰνετὸν ἔστω·
οὕνεκα μηνίσαντι θεῷ κότος ἐστὶ βαρύφρων,
καὶ μεταμηνίσαντι φάος περιπίδεσσι βιώνης.

ἐσπέριον

ἑσπέριον κλαυθμὸν τέρψις μεταμείψεθ' ἑῴη.
εὔθυμος δ' εἶπον, σάλος ὄττι μοι οὔποθεν εἴη·
κάλλεϊ νωϊτέρῳ σθένος ἄφθιτον ἐκ σέθεν ἔστω.
ὄμμα σέθεν τρέψαντος, ἐμὰ κλόνος εἵλετο γυῖα.
πρὸς σὲ μάκαρ βοόων, λίτομαι Θεὸν αἰὲν ἐόντα.
τί πλέον εἰ προρέον αἷμα, καὶ εἰς ἀΐδαο κατῆλθον·
μή σε κόνις μέλψειεν; ἀληθείην δ' ἀγορεύσει;
εἰσαΐων μ' ἐλέησεν ἄναξ καὶ ἐπίρροθος ἔστη·
θρῆνον ἐμὸν μετέθηκε, γόον δ' ἠλλάξατο χάρμα·
εὐφροσύνην ἔζωσεν, ἔρυξε δὲ πένθιμον ἦμαρ.
φορμίζειν σ' ἐμὸς ὄλβος, ὅλον δέ με καίνυται οἴμη.
ἄφθιτε παμβασιλεῦ, σὲ διηνεκέως ἀναμέλψω.

Ψαλμὸς λ'.

Τήνδε τριηκοστὴν ἱερὴν προφορημένος οἴμην
πνεύματι Δαβίδος θεσπεσίῳ βοάει.

Μὴ με καταισχύνῃς γε, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ ἐνδικίῃ προεικήδεο, καί με φύλασσε.
ὠκύτερόν με σάω κλίνας ἀριήκοον οὖας·
νωΐτερος Θεὸς ἔσσο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
οἴκῳ ἀοσσητῆρι πανείκελος ὥς με σαώσῃς·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἔδος καὶ ἀσταθὲς ἄλκαρ·
ἡμετέρου γεγαὼς βιότου σοφὸς ἡγεμονεύοις.
ῥηϊδίως ἄχραντε πάγης κρυφίης με σαώσοις,
οὕνεκα νωϊτέρου βιότου πρόμος ἔπλεο μοῦνος.
πνεῦμα φίλον σέο χερσὶ φερεζώοις παραθείην.
ἀρχὸς ἀληθείης τελέθων ἀπελύσαο μόχθων.
ἀπρήκτου ματίης ὠδύσαο πάντοτε φρουρόν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐλέῳ πίσυνος τεῷ ἐλπίδι χαίρω·
σῇ φρένα τερψάμενος ἐλεημοσύνῃ κεχαροίμην.

ὅτι μοι ἀδρανίην ἀγανόφρεσιν εἴδες ὀπωπαῖς,
ψυχὴν ἡμετέρην ὀλοῆς ἐσάωσας ἀνάγκης·
οὐδέ με δυσμενέος παλάμῃ ξυνέεργες ἀνιχρῇ
ἴχνιά μοι σήειξας ἐπ' ἀρυχόεσσιο κελεύθου.
τειρόμενον μ' ἐλέησον ἐπεὶ τρεικήδομαι αἰνῶς·
μινῦς σπερίσασα ἐμὴν χλονέεσκεν ὀπωπὴν,
γαστέρα θ' ἡμετέρην καὶ ἐμὸν πολυώδυνον ἦτορ.
ἀμφ' ὀδύνῃς πυκινῇσι μιραινόμενον βίον ἕλκω.
ἐν στοναχαῖς τ' ἐνιαυτοὶ ἀθραλήγεσι βιώνης.
κάρτος οἰζυροῖς πενίης ἐξέφθιτο μόχθοις,
καί μοι φεικαλέη ταραχὴ λάβεν ὀστέα πάντα.
αἶσχος ὑπὲρ πάντας γενόμην τρειώσιον ἐχθροῖς.
μωμητὸς γνωστοῖσι, φίλοισι δὲ δεῖμα θυραίοις·
οἵ με πάρος λεύσσοντες, ἔβαν μάλα νόσφι φυγόντες·
νεκρὸς ὅπως ἄφρηκτος ἀπὸ κραδίης ἐπελήθην.
τεύχει ἀπολλυμένῳ πανομοίϊος ἐξεφαάνθην,
μῶμον ἐλεγχήεντα περικτιόνων ἐπακούσας,
οἵ θ' ἅμα ἀγειρόμενοί μοι ἐναντίοι ἠρέθοντο,
σήθεσιν ὁρμαίνοντες ἐμεῦ ἀπὸ θυμὸν ἑλέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεον σε Θεὸν· σὺ γὰρ ἐλπὶς ἐμοῖο,
σῇσι μάκαρ μετὰ χερσὶν ἐμοὶ κλῆροι γεγάασι·
ῥύεο δυσμενέων με καὶ ἀντιβίων παλαμάων.
ἀθάνατον πρεύφαινε τεῷ θεράποντι πρόσωπον.
εἵνεκα σῆς ἀγαθῆς ἐχημοσυνῆς με σαώσοις,
μήποθεν αἶσχος ἕλοι με· σὲ γὰρ καλέεσκον ἀρωγόν.
εἰς ἀΐδην κατάγοιντο καταισχυνθέντες ἀεὶ δ'.
ἄφθογγα δολόεντα γενοίατο χείλεα φωτῶν,
ὅσσα κατεφθέγξαντο κακοῤῥαφίην ὁσίοιο
πολλὸν ἀγηνορίῃσιν ὀνοσσάμενα συνεχῆσι.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἀπερείσιος ἐσμὸς ἐτύχθη,
ἣν κρύψας μάλα δή σε πεπειθομένοισι φυλάσσων·

σῆς ἐπιδευομένοις εἰργάσαο πάντοτ' ἀρωγῆς,
ἀνδρομέης κατέναντα πολυπλήθοιο γενέθλης.
ἐκ τόθι βροτέης ταραχῆς σφέας ἀμφικαλύπτοις·
νεῖκος ἐν κλισίῃσι τεῆς ἀπάνευθε πυκάζοις·
αἰνετὸς ὡς ἐλεητὺν ἐν ἄστεϊ θῆκεν ἀγητήν.
θαμβήσας ἔφάμην, ὤσμαι σέο νόσφιν ὀπωπῆς.
ἔνθεν ἄναξ βοόωντος ἐμεῦ ἐπάκουε λιτάων.
ἀμφαγαπαζέσθων ὅσιοι σύμπαντες ἄνακτα,
οὕνεκ' ἀληθείης βασιλεὺς ἐμπάζεται αἰεί,
μισθὸν ὑπερφιάλοις ἀντάξιον ἐγγυαλίζων.
θαρσεῖτε, κραδίη δὲ μάλ' ἡμέων ἔμπεδος ἔστω,
ὅσσοι ἐπ' οὐρανίοιο θεοῦ ἐλπίζετ' ἀρωγήν.

Ψαλμὸς λα.

Τοῦτο τριηκοστὸν τελέθει καὶ πρῶτον ἄεισμα
Δαβίδου πινυτοῦ κατὰ μελιζομένου.

Ὄλβιοι ὅσσ' ἀνέλειχθεν ἐλεύθεροι ἀμπλακιάων,
οἷσί τ' ἀτασθαλίαι μεμελημέναι οὐκέτ' ἔασιν.
ὄλβιος οὗ θεὸς ἔργα παρέδραμεν ἀμπλακιάων,
γλώσσῃ ἔχων δολερῶν ἀδαήμονα δυσφροσυνάων.
ὀστέα γηράσκοντα δυσαλθέϊ πύθετο σιγῇ,
νωλεμέως καὶ ἄπαυστα πανημέριον βοόωντος.
πάντοτε γάρ μοι ἄναξ ἐπ' ἐμοὶ σέο χειρὶ βαρείῃ
δείλαιος γενόμην, ὅτι μοι χρόος πῆχθεν ἀκάνθαις.
ἀμπλακίην ἀνέφηνα, νόῳ δ' οὐκ ἔσκεπον ἄτην.
εἶτα θεῷ πρῆξιν μοι ἀτάσθαλον ἐξαγορεύσω·
αὐτὸς δ' ἡμετέρης κραδίης παρελήλυθας ἄτην.
τῆς δ' ἕνεκ' ἐσθ' ὅσιοισι λιτὴ μετ' ἐναίσιμον ὥρην·
οὐ δ' ἐπιχευομένων ὑδάτων τρέπειεν ἀνάγκην.
σὺ ξυνεργύσης με πελέσκεο πύργος ἀνίης·

χάρμα

χάρμα φίλον σύ με τεῦξον ἐλεύθερον ἀμφιβαλόντων.
γνοίης δ' ἐξ ἐμέθεν ποίην χρέος οἶμον ὁδεύειν·
εἰς σὲ μάκαρ στήριξα διαμπερὲς ὄμματ' ἐμεῖο,
ὀφθαλμὸν ἀμβλυγὰς ἐμὸν σέο νέρθεν ἐρείσω.
παύσασθ' ἡμιόνοισι πανείκελοι ἠδὲ καὶ ἵπποις
γινόμενοι· σοφίης γὰρ ἀγακλέος ἄμμοροί εἰσι.
γαμφηλὰς ξυνέαξον ὀρειχάλκοισι χαλινοῖς,
οἵ σέθεν οὐ μεμάασι γεγηθότες ἆσσον ἱκέσθαι.
παντοδαπαὶ μάστιγες ἀεὶ γεγάασιν ἀλιτροῖς,
ὃν δὲ θεὸς μεμέληκ' ἔλεος περικυκλώσειε.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη θεοτερπέας ἄνδρας ἐρύκοι,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ἐν ἰθυνόοισι μελέσθω·

Ψαλμὸς λβ'.

Τόνδε τριηκοστὸν καὶ δεύτερον ἴαχεν ὕμνον
Δαβὶδ κιθάρῃ μείλιχα τερπόμενος.

Χαίρετέ μοι βασιλῆϊ δίκης ὑποφήτορες ἄνδρες·
ἀνδράσιν ἰθυνόοισι μεταπρέπει ἄσπετος αἶνος.
μέλψατέ μοι ζώοντα θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ·
μέλψατέ οἱ δεκάδεσσι μέλος νευρῇσιν ἱέντες.
ἐκ πραπίδων νέον ὕμνον ἀείσατε παμβασιλῆϊ·
εὖ δ' ἀναμελπέσθω γε δίκης ἐπιήρανος αἶνος·
οὕνεκεν ἀθανάτοιο θεοῦ λόγος ἰθὺς ἐτύχθη.
πάντα δέ οἱ μάλα πιστὰ πέλει βασιλήϊα ἔργα·
εὐδικίην φιλέει λαθικηδέα, καὶ θέμιν ἐσθλήν.
πᾶσα θεοῦ βέβριθεν ἀδὴν ἐλεητύος αἶα.
οὐρανοὶ ἐρρίζωθεν ἐφημοσύνῃ βασιλῆος,
καὶ πᾶσ' ἀθανάτου στόματος σφέων πνεύματος ἀλκή.
ἀσκὸν ὅπως πόντοιο ῥόον πολυηχέ' ἀγείρων,
τέχνῃ κατθέμενος κρυφίοις ταμίοισιν ἀβύσσου.

δειμαίνοι

δειμαίνοι βασιλῆα θεὸν κλυτὰ πείρατα γαίης·
ἐκ δ᾽ αὐτοῦ δονέοινθ᾽ ὁπόσοι χθόνα ναιετάουσιν.
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε, καὶ ἐκτετέλεσθεν ἅπαντα·
αὐτὸς ἄναξ ἐκέλευσε, τὰ δ᾽ ἐβλάστησεν ὁμαρτῇ.
ἀθάνατος σκεδάσειεν ἀπειρέσια δηνέα δήμων,
καὶ λαῶν ὀνόσαιτο πολυστρεφέας μελεδῶνας·
δηνέα θ᾽ ὑψινόων περιμείψεται ἡγητήρων.
βουλὴ δ᾽ ἀθανάτοιο διηνεκέως ἐπιμίμνει,
μέρμερα δὲ κραδίης γενεῆς ἄπο μέχρι γενέθλης.
φῦλον ἀεὶ μακάρειστον ἑῷ βασιλῆϊ πεποιθός·
λαὸς ὃν ἐκ πάντων ἐπελέξατο κλῆρον ἔχεσθαι.
οὐρανόθεν βασιλεὺς πανδερκέα τεῖνεν ὀπωπὴν·
ἀνδρομέην σφετέρης ἐκ παστάδος εἶδε γενέθλην·
ὄμμασιν ἐνναετῆρας ὅλης θηήσατο γαίης,
ὃς θνητῶν κραδίην παλάμῃ τεκτήνατο μοῦνος,
ὃς σφέων ἐν πραπίδεσσι διαμπερὲς ἔργα δοκεύει.
οὐ σθένος οἶδεν ἄνακτα μεγακλήεντα σαῶσαι·
οὐδὲ γίγας κακότητα φύγοι πειθάρσιος ἀλκῇ.
ἵππος ἐνὶ πτολέμοις ἀρήϊος ἄνδρα σαῶσαι,
οὐδέ κεν αὐτὸς ἄλυξε περὶ σθένεϊ βλεμεαίνων.
ὀφθαλμοὶ ἐτάνυσθεν ἐπὶ τρομέοντας ἄνακτος,
ὀφθαλμοὶ μεγάλοιο θεοῦ τρομέοντας ὁρῶσιν,
ὅσσοι θεσπεσίῳ ἐλέῳ μεμελημένοι εἰσί.
ψυχὰς ἐκ θανάτοιο τανηλεγέος ἀπερύξαι,
καὶ θρέψαι στονόεντι πιεζομένοις φρένα λιμῷ.
ἡμέτερος μάλα θυμὸς ἀπῃώρηται ἄνακτος,
οὕνεκεν ἡμείων πρόμαχος καὶ ἀρωγὸς ἐτύχθη.
ἀμφ᾽ αὐτῷ κεχάροιτο νόος πραπίδεσσιν ἰανθείς,
καί οἱ ἡμετέρη ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη.
αὐτὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀπείριτον ἄμμιν ὀπάζοις,
οἷα σεῦ ἐλπίζοντες ἀεὶ ποτιδέγμεθ᾽ ἀρωγήν.

Ψαλμὸς λγ'.

Ὁππότ' Ἀβιμέλεχον μυθηδήϊον πάρο πεύσας,
ᾤχετο Δαβίδος, σφετέρην δ' ἠλλάξατο μορφήν·
τόνδε τριηκοστὸν τέτρατόν θ' ἅμα κῶμον ἔμελψεν.

Εὐφήμοις ἐπέεσσιν ἀεὶ βασιλῆα βοήσω,
ἐνωλεμέως γλώσσῃ σφέτερον μέλος αἰνετὸν οἴσω.
κυδαίνοιτό μοι ἦτορ ἐν ἀθανάτῳ βασιλῆϊ·
μείλιχοι εἰσαΐοντες ἑῷ κεχαροίατο θυμῷ.
ἀμφ' ἐμοὶ ἀθάνατον μεγαλίζετε ποιμένα κόσμου,
καί οἱ ἀγειρόμενοι ἀναείρομεν οὔνομα πάντες.
ἕας θῆκεν ἑτοῖμον ἀνιχνεύσαντί μοι ἐσθλήν,
παντοίης δ' ὀλοῆς με θοῶς ἐξείλετ' ἀνίης.
σπεύσατέ οἱ πελάσαι, καί οἱ φρεσὶ φέγγος ἑλέσθαι,
ὥς κεν ἀμωμήτοισιν ἀεὶ λάμποι τε προσώποις.
ὧδε πτωχὸς ἄϋσε, θεὸς δέ οἱ ἔκλυεν αὐδῆς·
παντοίης δ' ἐφύλαξεν ἐλεγχέος ἔκτοθεν ἄτης.
ἄγγελος ἀμφιέπων θεοῦ ἵξεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
κυκλόθεν εὐσεβέων ἀνδρῶν σφέας ὄφρα σαώσῃ.
γευσάμενοι δέρκεσθε ἄναξ ὅτι μείλιχός ἐστιν.
ὄλβιος αἰὲν ἀνὴρ σφετέρῳ βασιλῆϊ πεποιθώς.
εὐαγέες σύμπαντες ἀεὶ περιδείδιτ' ἄνακτα.
εὐσεβέων οὐ γάρ τευ ἐφιμείρων τις ἐτύχθη.
δευομένους ἐδάμασσε πολυκτεάνους ποτὲ πείνη,
εὐσεβέων δ' ἀγαθοῖσι μέγα βρίθουσι γενέθλαι.
δεῦρ' ἴτε μοι φίλα τέκνα, ἐμεῦ δ' ἐπικέκλυτε μύθων,
ὄφρα φόβον βασιλῆος ἐνηέος ἄμμε διδάξω.
τίς ποθέει χαρίεντος ἰδεῖν βιότοιο γαλήνην,
ἰσχυόων πολύολβα διαμπερὲς ἤματα λεύσσειν.
γλῶσσαν σὴν ἀπόπαυσον ἐλεγχείης κακότητος,

καὶ στυγερῶν ἀπάνευθε δόλων σέο χείλεα κεῦθοις.
φεῦγε κακοῤῥαφίην, ἀγαθὸν δ' ἀναφαίνεο τέκτων,
εἰρήνης ἐρατεινὰ μετ' ἴχνια πάντοτε βαίνων.
ὀφθαλμοὶ βασιλῆος ἐποπτεύοισι δικαίους,
καὶ σφέων εὐχωλῇσιν ἑτοιμότατον πόρεν οὖας.
ἄλγεα τεκταίνοντας ἄναξ δοκέεσκεν ὀπωπαῖς·
ὄφρα κεν ἐξολέσῃ σφέτερον μνημήϊον αἴης.
εὐσεβέες βοάασκον, ἀτὰρ θεὸν εὗρον ἀρωγόν·
παντοίης δ' ἀπάνευθεν ἑῆς ἐφύλαχθεν ἀνίης.
οἷς κραδίη τέθραυσται, ἀεὶ θεὸς οἶδεν ἀρήγειν·
πνεύματι καὶ σφετέρῳ χθαμαλόφρονα φῶτα σαώσει.
πολλαὶ καὶ πυκιναὶ ὁσίων γεγάασιν ἀνίαι,
καὶ σφέας ἐκ πασέων ἀπολύσεται ἄφθιτος ἐσθλώ.
αὐτὸς ἄναξ κήδοιτο καὶ ὀστέα πάντα φυλάξοι.
ἐκ δ' αὐτέων οὐκ ἄντι καταφθείροιτο ἑαχθέν.
πότμος ἁμαρτινόων ὀλοὸς καὶ ἄποτμος ἐτύχθη.
οἳ δ' ὅσιον στείχοντες ἀτάσθαλοι αἰὲν ἔσονται.
δμώων σφωϊτέρων κραδίας ἀπολύσεται ἄτης,
οὐκεν ἀλιτραίνοιεν ἑῆς χατέοντες ἀρωγῆς·

Ψαλμὸς λδ'.

Τὸν δὲ τριηκοστὸν καὶ τέτρατον ἴαχεν ὕμνον
Δαβίδος λιγυρῇ μελπόμενος κιθάρῃ.

Νωϊτέροις ὀλετῆρσιν ἄναξ ἄχραντε δικάζοις.
νωϊτέροις δηΐοισιν ὑπερμενέως πολεμίζοις.
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ λαβὼν, ἐπιτάῤῥοθος εἴης.
φάσγανον ἀμφήκες δηΐων κατέναντι τιταίνοις·
ἔννεπέ μοι ψυχῇ, σέθεν ἀσφαλὲς ἕρκος ἐτύχθην.
θυμὸν ἀνιχνεύοντας ἐμὸν διὰ μῶμος ἐλέγχοι·
κήδεά μοι ῥάπτοντας ἀποστρέψειας ὀπίσσω·

οἷα κόνις δινοφερῇσιν ἐλαυνέσθωσαν ἀήταις·
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος ὀξὺς ἀπείργοι·
οἶμος ὀλισθηρὴ ζοφερή θ' ἅμα τοῖσι γενέσθω,
καὶ σφέας ἀθανάτοιο διάκτορος αἶψα διώκοι.
κρύβδην μαψιδίως ὅτι μοι λίνον ἐστήσαντο·
μαψιδίως ἐμὸν ἦτορ ὀνείδεσιν ἐστυφέλιξαν.
τὴν φρεσὶν οὐ δοκέουσι παγὴν, σφέας ἀγρεύσειεν·
ἧς δὲ κατεκρύψαντο γένοιατο κέρδεα θήρης,
ὀλλύμενοι δολόεντι λίνῳ τό περ ἔπλεκον αὐτοί.
αὐτὰρ ἐμὴ ψυχὴ κεχαρήσεται ἀμφὶ ἄνακτι,
καί οἱ ἀλεξικάκῳ περὶ φέγγεϊ γηθήσειεν.
ὀστέα πάντ' ἐρέει, τίς τοι μάκαρ ἄλλος ὁμοῖος,
ῥυόμενος πτωχὸν κρατερῶν ἀπὸ λυμαντήρων,
πτωχόν τ' ἠδὲ πενιχρὸν ἀφ' ἁρπαλέων ὀλετήρων.
μάρτυρες ἀνστάντες με ὅσα μὴ μάθον ἐξερέεινον·
ἀντ' εὐεργεσίης κακοεργέα μισθὸν ἐδέγμην,
ἡμετέρην ἄσπερμον ἐπεσσυμένων φρένα θέσθαι.
αὐτὰρ ἐπειγόμενος βαλόμην περιπένθιμον εἷμα·
νηστείης δ' ἐδάμασσα πόνοις βαρυώδυνον ἦτορ·
εὐχωλὴ δ' ἐπὶ κόλπον ἐμὸν στρεφθεῖσα θοάσσοι.
ὡς φίλῳ ὥς τε κασιγνήτῳ πίσυν ἥνδανον αἰεί·
ὡς δὲ κατηφιόων ἐδάμην φρενὶ πένθος ἀέξων·
οἱ δ' ἐμέθεν κατέναντα γεγηθότες ἠγερέθοντο·
μάστιγες ξυνάγερθεν, ἐγὼ δ' οὐ πάμπαν ἀνέγνων.
σπλάγχνα βίῃ ῥήγνυντο, καὶ οὐκ ἐνόησαν ἀνίην.
καί με ἐπέμυξαν ἄδην, λώβῃ δ' ἀποπειρήσαντο,
ἀντιβίην κρυερῇσιν ὀδὰξ ἐν χείλεσι φῦντες.
εἰπὲ μάκαρ, πότε δή μευ ἴδοις δυσάλυκτον ἀνάγκην·
ψυχὴν ἡμετέρην κακοεργέος ἔξελε φύτλης.
αὐτὰρ μουνογένειαν ἐμὴν ῥύσαιο λεόντων.
ἠγαθέῃ βασιλῆα παρὰ κλισίῃ κελαδήσω·

παρ

παρ λαῷ μεγαλοσθενέτῃ τεὸν ὕμνον ἀείσω.
μὴ δή μοι κεχάροιντ' ἀθεμίστια δυσμενέοντες,
οἵ με μάτην στυγέουσιν, ἀτὰρ νεύουσιν ὀπωπαῖς·
οἵ ῥά μοι εἰρήνῃ προσεοικότα μυθίζοντο,
πικρὰ δέ μοι φρονέουσι δολοφροσύνῃ κοτέοντες.
θυμοδακὲς κατέναντα διὰ στόμα μηκώοντες,
φάντο κακῶν χαίροντες ἐμῶν θηήτορες εἶναι.
εἰ θηήσαο τοῦτο μάκαρ, μὴ δή με παρέλθοις·
μή μευ ἀποσταίης πανεπίσκοπε δῶτορ ἐάων,
μηδὲ δίκην ἄγνωστον ἐμὴν παρελεύσεαι ὅσσοις.
στῆσον ὑπ' εὐδικίῃσιν ἄναξ μ' ἄχραντε δικάζοις·
σῇ μ' ἐλεημοσύνῃ κρίνοις πανεπίσκοπε ποιμὴν,
μηδ' ἐπιγηθήσειαν ἀνάρσιοι ἀνέρες ἡμῖν·
μηδὲ γέλως φρενὸς ἄλγος ἐμοῖς ποτὲ διπλόον εἶεν,
μηδέ κε λαυκανίαις με καταβρώξειαν ἑῇσιν.
αἶσχος ἕλοι σύμπαντας ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
ὅσσοι γὰρ φρονέουσιν ὑπέρβια, μῶμον ἕλοιντο.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι·
πάντοτε μελπόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
εἰρήνην θεράποντος ἑοῦ ποθέοντες ἰδέσθαι.
γλῶσσα δικαιοσύνην ἐμέθεν σέο πυκνὰ λεγαίνοι,
σεῖο πολυκλήεντα πανημαδὸν αἶνον ἀείσοι.

Ψαλμὸς λε΄.

Ἄφθιτον ἀθανάτε θεράπων Δαβίδος ἀμύμων,
τοῦτο τριηκοστὸν μελέων καὶ πέμπτον ἔμελψεν.

Ἔννεπεν ὃν κατὰ θυμὸν ἀτασθαλίας ἀθέμιστος,
οὐ φοβέρων βασιλῆος ἐπ' ὄμμασι δεῖμα θεοῖο,
οὐλομένην δολοεργοῖσιν ἐπ' ἄλγεσι γλῶσσαν ἀέξων,
αἰεὶ δυσφροσύνην στυγερὴν διζήμενος εὑρεῖν·

ἀμπλακίην

ἀμπλακίῃ σφετέρῃ δολερῇ μεμελήατο μύθοι,
οὔποτε παντοίην ὁσίην ὁδὸν ἀμφαγαπάζειν.
ἀλλὰ καὶ ἐν λεχέεσσιν ἀταρθαλίῃσιν ἀλείτης,
οὐδ᾽ ἀγαθὸν ῥέξαι βουλεύσατο, οὐδὲ νοῆσαι,
οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἀπεχθαίρει κακίης πολυπήμονος ἄλγος.
ἄφθιτε ποιμήνεις ἔλεος τεὸν οὐρανὸς ἴσχει·
σεῖο δ᾽ ἀληθείη καὶ ἐν νεφέλῃσι χορεύει.
σεῖο δικαιοσύνη παναμοίϊος οὔρεσι θείοις·
ἴσας δ᾽ ἀδικίας φορέεις βυθίοισιν ἀβύσσοις·
τετραπόδων ἀγέλας μερόπων θ᾽ ἅμα φῦλα σαώσοις·
ὧδε τεὴν ἐλεητὺν ἄναξ πληθύσαι ἀέξεις.
σῶν πτερύγων μερόπεσσιν ἀεὶ σκέπας ἔσσεται ἐλπίς·
πιλνέοις ἀγαθοῖσι τεῶν βένθοισι μελάθρων·
καί σφεας εὐφροσύνης ἀγανῆς χειμάρροος ἄρδοι.
οὕνεκεν εὔζωος παρὰ σοὶ μάκαρ ἔπλετο πηγή.
ἐν δὲ τεῷ θεοτερπὲς ἰδοίμεθα φέγγεϊ φέγγος.
σὴν ἐλεημοσύνην βασιλεῦ ποθέουσι ταννύσσαις·
καὶ σέθεν ἰθυνόοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνοις.
μή μοι ἐλεγχείην καὶ ὑπέρβιον ἴχνος ἐπέλθοι·
μηδέ θ᾽ ἁμαρτινόοιο μάκαρ παλάμη με δονοίη.
κεῖσ᾽ ἔπεσον σύμπαντες ἀταρθαλίης θεράποντες,
οὐδέ τ᾽ ἀναστήσονται ἀκηδέες ἔνθεν ἔλασθεν.

Ψαλμὸς λϛ΄.

Ἀμφ᾽ ἕκτῳ χαρίεντι τριηκοστὸν λίγα μέλπων
ἔβραχε Δαβὶδ ἡδὺ μέλος κιθάρῃ.

Μήποτέ μοι φθονέσειας ἰδὼν κακοεργέα φῶτα,
μηδ᾽ ὀπιθαμβήσειας ἐπ᾽ ἐργατίναις κακότηλος.
οἵδε γὰρ οἷα τε χόρτος ἄφαρ κατατερσαίνονται,
πίπτοντες χλοεροῖσι θοῶς λαχάνοισιν ὁμοῖοι.

ἐλπωρὴν

ἐλπωρὴν ἀνάτεινε θεῷ καὶ μείλιχα ῥέζε·
καὶ χθόνα ναιετάοις, νεμέθοι δέ σε πλοῦτος ἀπείρων·
χαίρων ἀθανάτῳ καταθύμια πάντα κομίζοις.
ἀμφαδίην βασιλῆι τεὰς ἀνάφαινε κελεύθους·
ἔλπεο μηδ᾽ ἀπόληγε, ὁ δέ τοι σύμπαντα τελέσσει,
καὶ σέθεν ἐξοίσειε δικαιοσύνην ἅτε φέγγος.
εὐδικίην δὲ τεὴν πανομοίιον ἤματι μέσσῳ.
λίσσεό μοι κρατερὸν μειλισσόμενος βασιλῆα.
μήποτε ῥηΐστης βιότης ζῆλός σε χαλέψῃ,
ἀνδρὸς δυσφροσύνῃ μεμελημένου αἰὲν ἀθέσμου.
δεινὸν φεῦγε κότον, καὶ ἀμειδέα κάλλιπε θυμόν.
μήποτέ μοι φθονέσειας ἀλιτροσύνης ἀλεγεινῆς·
οἱ γὰρ ἀλιτραίνοντες ἀποφθινύθοιντο κακοῖσιν·
οἱ δὲ θεὸν μίμνοντες ὅλην κτήσαιντο γαῖαν.
ἀλλ᾽ ἔτι βαιὸν, ἄφαρ παρελεύσεται ἐλπὶς ἀλιτροῦ·
καί οἱ ἀνιχνεύσειας ἕδος, τὸ δ᾽ ἄφαντον ἐπὶ χθονί.
ἄνδρες δ᾽ ἠπιόθυμοι, ὅλην κτήσαιντο γαῖαν,
εἰρήνης ἀγαθοῖσιν ἀγαλλόμενοι πυκινοῖσιν.
εὐδικίης θεράποντα φυλάξεται αἰὲν ἀλιτρὸς,
καί οἱ λυσσητῆρας ἐπιβρύξειεν ὀδόντας.
αὐτὰρ ὅ μιν λεύσσων πανυπέρτατος ἡδὺ γελάσσει,
γινώσκων ὅ οἱ ἦμαρ ὀλέθριον εἰσὶν ἑτοῖμον.
φάσγανον ἀμφήκες κακοεργέες ἐσπάσσαντο,
νευρὴν ἐξετάνυσσαν ἀμαιμακέτῳ περὶ τόξῳ,
πτωχὸν ἑλεῖν σπεύδοντες ἀποφθῖσαί τε πένητα,
ἰθυνόους ξιφέεσσι κατασφάξαι μεμαῶτες.
ἀλλὰ σφέων ξίφος ὀξὺ διὰ στέρνοιο περήσοι,
καὶ τόξα στονόεντα μάκαρ διὰ λεπτὰ κεάσσοι.
φέρτερόν ἐς ὀλίγιστον ἀγακλήεντι δικαίῳ,
ἀμπλακίης ἢ πλοῦτον ἀπειρέσιον ξυναγείρειν.
λεπταλέοι τρίβοιντο βραχίονες ἀφρονεόντων·

ἀθάνατος κλυτὸν ἴχνος ὑποστήσειε δικαίων.
αὐτὸς ἄναξ ἄχραντος ὁδοὺς δεδάηκεν ἀμώμων·
αἶσα ἀγαθῶν καὶ κλῆρος ἀεὶ σταθερώτερος ἔσται.
οὔκεν ἐπαισχυνοίατο δυσηχέα καιρὸν ἀνάγκης·
λιμῷ δ' ἐν κρυόεντι κόρῳ βρίθοιεν ἁπάντων·
ἀμπλακίης θεράποντες ὅλην ἀπολοίατο πάντη.
ἀντιβίων δ' ὅτε κῦδος ὑπερτέλλοι βασιλῆος,
καπνῷ ἀποφθινύθοντι ὁμῶς πανομοίιοι ἔσκον.
χρησάμενος κακοεργὸς ἀνὴρ, οὐκ οἶδ' ἀποδοῦναι,
οἰκτείρει δὲ δίκαιος ἀεὶ καὶ πᾶσιν ὀπάζει.
οἱ μὲν ἐπαινήσοντες, ὅλην κτησαίατο γαῖαν.
οἱ δὲ κακῆς βάλλοντες ἀρῆς, ἀπολοίατο πάντη.
νεύμασι θεσπεσίοις ἰθύνεται ἴχνια φωτός.
καὶ σφετέρων θεὸς αἰὲν ἐφιμείροιτο κελεύθων.
οὐδ' ὀλοοῖς θραύοιτο πεσὼν περὶ ῥήγμασι γαίης,
οὕνεκά οἱ παλάμην βασιλεὺς ἐπίκουρος ἐρείδει.
πρόσθε νέος γενόμην, νῦν αὖτε με γῆρας ἱκάνει,
οὐδ' ἐπιδευόμενον θεοτερπέα πάμπαν ἀνέγνων,
οὐδέ οἱ ἐλδομένην γενεὴν ζωαρκέος ἄρτου.
οἰκτείρειν δεδάηκε, πανημέριός τε δανείζειν,
καί οἱ καλλιπέτηλος ἐπ' εὐλογίῃ σπόρος ἔσται.
φεῦγε κακορραφίην, ἀγαθῶν δ' ἐμπάζεο ἔργων,
καὶ χθόνα ναιετάοις ὅτ' ἄναξ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
οὐδὲ σφωϊτέρους ὑπερόψεται ἀθλητῆρας.
ἀθανάτου φρουροῖντο διηνεκέεσσιν ἀρωγαῖς.
αὐτὰρ ἀθεσμοσύνης μεμελημένοι ἐξελάοιντο,
φῦλά τε δυσσεβέων ἀπολοίατο νηλεοθύμων.
εὐδικίης θεράποντες ὅλην κτησαίατο γαῖαν,
καί μιν ναιετάοιεν ἀτερμάντοισι χρόνοισι.
θείην εὐσεβέος σοφίην στόμα πάντοτε μέλψει·
γλῶσσα δ' εὐδικίην βασιλήϊον ἐξαγορεύσει.

θεσμοὶ

θεσπεσίην φορέει κραδίην ἐγκύμονα θεσμοῦ.
οὐδέ οἱ ἴχνια πάγχυ παρασφαλάποιτο κιόντι.
εὐδικίης θεράποντα λίην ὑποδέρκετ' ἀλείτης,
καί μιν ὑπορνυμένως ἐπιμαίεται ἐξεναρίζειν·
ἀλλ' οὐχ οἱ παλάμῃσι θεὸς λείψει μιν ἕλδωρ,
οὐδὲ δικαζόμενον νίκης χατέοντα μεθήσει.
τέτλαθι παμβασιλῆα, φύλασσε δὲ τοῖο κελεύθους,
καί σε μετὰ χθόνιον κλῆρον χθονίοιο τελέσσει·
φῦλα καταφθιμένων ἀλιτήμονα θήσεαι.
εἶδον ἐφ' ὑψίστων ἀναειρόμενον κακοεργόν,
πολλὸν ὑπὲρ λιβάνοιο θυώδεος ὑψόθι κέδρων,
δύσμορον· ἀλλά μιν οὐκέτ' ἐπεφρασάμην παροδεύων,
οὐδέ μοι αὐτοῦ οἱ οὖδας ἐφαίνετο μαστεύοντι.
μειλιχίην φρούρησον, ἵν' εὐθέα πάντα νοήσῃς.
ὡς ἀγαθὸν εἰρήνης ὑποφήτορι λείψανα μίμνει·
πανσυδίῃ δ' ἀθέμιστος ἀποφθείροιτο γενέθλη.
δυσσεβέων φθινύθοιεν ἀδευκέϊ λείψαν' ὀλέθρῳ.
ἀλκήεις δ' ὁσίοισι φάος βασιλῆος ἐτύχθη,
καί σφισι τειρομένοις ταχὺς ἵξεται ἀσπιδιώτης,
ἀθανάτην ἐπίκουρον ἀεὶ σφίσι χεῖρα πιταίνων·
δυομένους τ' ἀδίκοιο βίης ἀπολύσετ' ἀλιτρῶν·
ἐκ δὲ κακῶν σώζοιντο μεμηλότες ἐλπίδι θείῃ.

Ψαλμὸς λζ'.

Μιμνήσκων παθέων βροτέων Δαβίδος ἀμύμων
ὧν πάθε, καὶ παθέων πανυπέρτερος ἔσκε πεπονθώς,
ἀμφὶ τριηκοστὸν μέλος ἕβδομον ἴαχε μέλπων·

ΜΗ με τεὸς βαρύμηνις ἀκήρατε θυμὸς ἐλέγξῃ,
μηδέ με παιδεύσειε τεὴ πολυώδυνος ὀργή·
οὕνεκ' ἐμοῖς μελέεσσι τεοὶ κατέπηχθεν ὀϊστοί·

καὶ σεῦ ὅπως δηὴν μοι ἐπεστήριξαο χεῖρα.
τίς κ' ἐμὸν ἐξακέσαιτο δέμας σέο μηνίσαντος·
ἢ πόθεν ὀστείοισιν ἐμοῖς ἀνάπαυμα φανείη,
πάντοθεν ἀμπλακίῃσιν ἐλαυνομένῳ συνεχῆσιν.
δυσφροσύναι καθύπερθεν ἐμεῦ βεβάασι καρήνου,
φόρτῳ ἐπαυχενίῳ καὶ ἐπαχθέϊ εἰσὶν ὁμοῖαι.
ἀφροσύνῃ μώλωπες ὀδωδότες ἀμφί μ' ἔσηφθεν.
δείλαιος γενόμην χθονὶ δ' αὐχένα πάντοτ' ἐκάμφθην,
ἀσχάλλων κακότητι πανημαδὸν ἴλυον οἶμον·
οὕνεκά μοι κατέρυκεν ἀπείριτα παίγνια θυμόν.
οὔ μοι παυσωλὴν ὀδύνης δέμας οἶδεν ἑλέσθαι,
εἰμὶ λίην χθαμαλὸς βεβολημένος ἄλγεσι νούσου,
νωϊτέρης κραδίης ὠρυόμενος στοναχῇσιν·
ἄφθιτε ἀλλ' ἐμὸν αὐτὸς ἐποπτεύσειας ἔελδωρ,
οὐδέ σε νωϊτέρη στοναχὴ λάθεν εἰδότα πάντα.
ὠρίνθην κραδίην, μελέων δ' ἀπεχάζετο κῖκυς·
ὀφθαλμῶν δ' ἐρατεινὸν ἐμῶν ἐξέφθιτο φέγγος.
ἄντα φίλοι προφέβοντο, πόδας δ' ἔστησαν ἑταῖροι.
οἳ δέ μοι ἆσσον ἰόντες, ἀπόπροθι νοσφίζοντο·
ἃ, με τίσον βιόωντο φίλων διζήμενοι ἦτορ·
ἃ, πῶς μαψιδίως λάλεον κακὰ μαστεύοντες,
θήγοντες δολεροῖσι πανημαδὸν αἰχμῇσι γλώσσας.
αὐτὰρ ἐγὼ γενόμην ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικὼς·
οἷά τε παντοίων ἐπέων ἀδαὴς ἐών τις,
παντοίης ἀκοῆς ἀδαήμονι φωτὶ ἐοικὼς,
ὅστε διὰ γλώσσης προφέρειν οὐκ οἶδεν ἐλέγχους.
ἐλπὶς ἐμὴ λίτομαι, σὺ δέ μοι κλαίοντος ἀκούσαις.
εἶπα γὰρ ἀντιβίοισιν ἐγὼ μὴ χάρμα γενοίμην·
κινήσαντί μοι ἴχνος ἐπέχραον ὑβριστῆρες.
ἡμέτερον κρυεροῖσι δέμας μάστιξιν ἑτοῖμον·
οὐδέ μοι ὀφθαλμῶν ἀπολείπεται αἰὲν ἀνίη

δυσομένην

δυσνομίην ἐρέων οὐ λήσομαι ἀμπλακιάων.
δυσμενέες θαλέθοντες ἐμεῦ κρατερώτεροί εἰσι·
καί με περιπλήθουσιν ἐπεχθαίροντες ἀθέσμως,
οἵ τ' ἐμοὶ ἀντ' ἀγαθῶν κακοεργίαν μισθὸν ἔδωκαν,
καί με δίκης συνέκαθον ἐπεσβολίῃσιν ἔβαλλον.
μή μευ ἀποσταίης πανεπίσκοπε, μηδὲ μεθείης,
πέμπε μοι ἄφθιτε, πέμπε τεὴν ἐπίκουρον ὀπωπήν.

Ψαλμὸς λη'.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ὅτ' Ἰδιθοῦμος ἀείδειν
ἀμφὶ τριηκοστὸν ὄγδοον ἡδὺ μέλος.

Ἡμετέρην ἀπάνευθε κακῶν ὁδὸν εἶπα φυλάξω,
γλῶσσαν ἀτασθαλίη μοι ἐπὴν πολύμυθον ὀρίνῃ.
ἡμετέροις φυλακὴν εὐερκέα χείλεσι θῆκα,
θωρηχθεὶς ὅτε δή μοι ἀτάσθαλος ἀντιφερίζῃ·
κωφὸς ὅπως χθαμαλός τ' ἀγαθοῖς σίγησα μεμηλώς·
εὐνασθὲν δέ μοι ἄλγος ἀνέγρετο δεύτερον αὖθις.
ἔνδοθι θυμὸς ἐμὸς φλογερῷ θερμαίνετο πυρσῷ,
ἐν δ' ἄρ' ἐμῇ μελέτῃ καυθήσεται ἀκάματον πῦρ.
εἶπα μάκαρ βιότοιο φίλην φράσον ἄμμι τελευτήν.
ἔννεπέ μοι ζωῆς ὁπόσον θέσπισας ἀριθμόν,
ὄφρα διαγνοίην τί νύ μοι περιλείπεται ἄλλο.
ἤματα δή μοι πάντα παλαίτατα θήκαο ποιμήν,
καί μάλα ῥίζαν ἐμῆς βιοτῆς ἀχρήϊον ἔγνως.
πάντων ματιδίως μερόπων ζώουσι γενέθλαι,
ἔμπα γε μὴν ἄνθρωπος ὁμῶς δαιδάλματι βαίνει,
ματιδίως κατὰ θυμὸν ὀρινόμενος περιφόρηται.
ἀγνώσσει τίνι πάγχυ πολὺν βίοτον ξυναγείρει.
ἦρ οὐκ ἐλπὶς ἐμὴ βασιλεὺς καὶ πύργος ἐτύχθη;
πὰρ δ' αὐτοῦ βιότοιο λάχον φυσίζοον ἕρμα.

πάντων βασιλεῦ μ' ἀπολύσαι ἀμπλακιάων·
ἄνδρά σι μὴ ἀφραίνουσιν ἐλεγχέα μῶμον ἔθηκας·
ἔτλην κωφὸς, ἄναυδος, ἐπεὶ σύ με τοῖον ἔτευξας.
σεῖο μάκαρ μάστιγας ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐλάσσαις.
σεῖο γὰρ εὐσθενέος παλάμης ὑπὸ θυμὸν ἀχεύω.
ἄνδρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης ὀλοῆς παιδεύσας ἐλέγχων,
καί οἱ θυμὸν ἔτηξας ἀμήχανον ἶσον ἀράχνῃ.
ζωὴ μαψιδίη μεροπηΐδος ἐπὶ γενέθλης.
Εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς, ὀπὶ κέκλυθι δ' ἀρῆς,
μηδέ με δακρυχέοντα μάκαρ σιγῇ παρελάσσῃς·
εἵνεκ' ἐγὼ ξεῖνος γαίης ἅμα καὶ μετανάστης,
καὶ τοκέεσσιν ἐμοῖσιν ὁμῶς μεταδήμιος αὔτως.
ἄμπαυσον καμάτων με, ὅπως φίλον ἦτορ ἀγείρω,
πρίν με μολεῖν ὅθεν οὐκέτι δὴ παλινάγρετον ἐλθεῖν.

Ψαλμὸς λθ'.

Εἴνατον ἐσθλὸν ἄεισμα, τριηκοστῇ περὶ μολπῇ
φθέγξατο Δαβίδος τερπόμενος κιθάρῃ.

Τετληὼς ὀπίπευσα θεὸν καὶ ἀρωγὸν ἐδέγμην·
ἡμετέρην δ' ὑπέδεκτο πολύλλιτον οὔασιν αὐχήν·
σπάσατο δ' ἐκ βόθρου, καὶ τέλματος ἰλυόεντος.
αὐτὰρ ἐμὰς πέτρῃ σαθερῇ στηρίξατο πέζας,
ἴχνος ἑαῖς ἐν ἀταρπιτοῖς ἐμὸν ἡγεμονεύων.
χείλεσιν ἡμετέροισιν ἑὴν ὑπεθήκατο μολπὴν,
νωϊτέρῳ κλυτὸν ὕμνον ἐρισθενέτῃ βασιλῆϊ.
δειδιότες δέρκοιντ', ἔλποιντό τε ποιμένα πολλοί.
ὄλβιος ὥστε θεοῦ ὄνομα κλυτὸν ἐλπὶς ἐτύχθη,
λύσσης ψευδαλέης καὶ μαψιδίης δίχα βουλῆς.
πολλά τοι ἐκτετέλεσται ἄναξ περιθαμβέα ἔργα·
οὐδὲ σέθεν βουλῆσιν ἔφυ πανομοίϊος ἄλλος.

ἀγγέλλων

ἀγγέλλων κατέλεξα· τὰ γὰρ πλέον εἶεν ἀριθμοῦ,
δῶρ' ὑπὲρ ἀμπλακίης, θυσίην δ' ἠρνήσαο πᾶσαν·
αὐτὰρ ἐμοὶ βροτέης τεκτήναο σάρκα γενέθλης.
οὐ πυρὶ καρφομένην προσεδέξαο πάγχυ θυηλήν.
τοὔνεκα δεῦρ' ἰώμην τελέσαι πάτερ ὅττι κελεύεις.
ἀμφ' ἐμέθεν γέγραπται ὑπὲρ βίβλοιο καρήνου,
σὸν τελέσαι μεμένηκα μάκαρ πραπίδεσσιν ἐέλδωρ·
καί σευ μεσσατίῳ ἐθέμην ἐν στήθεϊ θεσμόν.
ἀδικίην κλισίῃ πολυηχέϊ πέφραδον ἄνδρες·
οὐδέποτ' ἀγγελίης ἐμὰ χείλεα πάμπαν ἐρύξω·
αὐτὸς ἐμὴν πραπίδεσσι δικαιοσύνην δεδάηκας.
οὐ σεῦ ἀληθείην σκοτίῃ φρενὶ θῆκα καλύψας·
ἀμφαδίην δ' ἀγόρευσα ἀλεξίκακον σέο φέγγος·
φῶτα τεὸν κλισίης ἔλεον καὶ ἀληθέα βουλήν·
τοὔνεκα μηδὲ σὺ νόσφιν ἀρηγόνα χεῖρα πεδήσεις,
θάλπε τεῷ μ' ἐλέῳ καὶ ἀληθεῖ πάντοτε βουλῇ·
οὕνεκα μ' ἄλγος ἔχει περιώσιον ἔνθα καὶ ἔνθα·
ἔφθασαν ἀμπλακίαι με, φάος δέ μοι ἔκρυφεν ὄσσων.
καί μοι πλειότεραι κεφαλῆς ἐγένοντο κομάων,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης μελέων ἐξέπτατο θυμός.
ἀλλ' ἐπιδευομένῳ μοι ἑκὼν ἐπιτάρροθος ἔλθοις,
νωΐτερην ὄσσοισιν ἐποπτεύσειας ἀρωγήν.
αἶσχος ἕλοι ὅσσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι·
στρεφθείη μαχητύς, ὅ μοι κακὰ βυσσοδομεύει·
ἀντίχ' ἕλοι τούς δ' αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁσσάποι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἀμφ' ἐμεῦ ὁρμαίνοις πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ καλέοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς μ΄.

Κῶμον τεσσαρακοστὸν ἄναξ Δαβίδος ἔμελψεν.

Ὄλβιος ὃς πτωχοῦ περικήδεται ἠδὲ πένητος·
οὔ μιν ἀναγκαίῳ ὑπερόψεται ἤματι ποιμήν.
φρουρὸν ἔχοι βασιλῆα βίου θ' ἅμα κηδεμονῆα,
καὶ θεόθεν μακάριστος ὅλην ἀνὰ γαῖαν ἀκούσοι·
οὐδέ μιν ἀντιβίοισιν ἕλωρ παλάμῃσι μεθείη,
ἀλλὰ καὶ ἐν κακότητος ἄναξ λεχέεσσιν ἀρήγοι·
δέμνια οἱ μετέθηκεν, ἔλυσε δὲ κήδεα νούσου.
αὐτὸς ἄναξ ἐβόησα τεὴν ἐλεητὺν ἀρωγόν·
ὄφρα μοι ἐξακέσαιο κακῶν ἀλιτήμονα θυμόν.
κήδεά μοι φράσαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
εὐχόμενοι, πότε μοι βιότου μνημήϊον ἔρροι·
νίσσετο μαψιδίως ὁρόων ματίην τ' ἀγορεύων·
ἀμπλακίην ξυνάγειρεν ἐμῷ ζηλήμονι θυμῷ,
ἐκτὸς ἰὼν ἀγόρευεν ἐμοὶ ξύμπαντας ἀγείρων·
πάντες ἐπιτρύζεσκον ἀπεχθέες ἀμφ' ἐμοὶ ἄνδρες·
ἀμφὶ δέ μοι φράζοντο κακῶν βαρυπήμονα φόρτον,
μῦθον δυσνομίῃ πεπυκασμένον ἐντύνοντες·
μὴ κατακοιμηθεὶς τις ἀεὶ κατὰ νήγρετον εὕδοι·
εἰρήνης βροτὸς οὗτος· ἐμοῖο γὰρ ἔλπις ἐτύχθη·
ὃν τρέφον ἐχθρὸν ἔχον, πτέρνης δέ με μείονα θῆκεν.
ἀντήσας μ' ἐλέησον· ἵνα σφίσιν ἄξια δοίην.
σῆς ἀγανοφροσύνης ἔνθεν μάκαρ ἴδρις ἐτύχθην.
ἐφρασάμην, ὅ μοι οὔτι μάτην κεχαρήσεται ἐχθρός·
οὕνεκεν ἀκακίης μοι ἄναξ ἐπίκουρος ἀνέστης,
καί με διηνεκέως σεῦ ἐνώπιον ἐρρίζωσας.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου·
αἰώνων αἰῶνας ἀεὶ πανυπέρτατος εἴη.

Ψαλμὸς μα'.

Εἰς πινυτὴν ποτὲ παισὶν ὑπερθυμοῖο Κορεῖε
κῶμος τεσσαρακοστὸς, ἔνι καὶ πρῶτος ἀοιδῆς.

Ἤυτε πηγαίων ὑδάτων κεμὰς ἱμείρουσα,
ὧδ' ἐμὸς ἱμείρει σεῦ ἄναξ πανυπέρτατε θυμός.
ζωὸν ἐμὸν δίψησε καταβρῶξαι Θεὸν ἦτορ·
τίς χρόνος εὖτ' ἀναφανδὰ Θεὸν βροτὸς ὄψομαι ὄσσοις.
ἦμαρ ὁμοῦ καὶ νύκτας ἔχον γόον οἷά περ ἄρτον,
πάντοτε βαζόντων, πῆ δὴ Θεὸς ἔπλετο σεῖο.
τῶν δὲ παρεμνήσθην, προχέον δ' ἐμὸν ἀμφ' ἐμὲ θυμόν,
οὕνεκα θηητὸν κλισίης διελεύσομαι οὖδας,
ἔνθεν ἕως βασιλῆος ἐπουρανίοιο μελάθρων,
αἶνον τερπωλῆς τε μετὰ κλυτὸν ἦχον ἑορτῆς.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἐλπίς τοι Θεὸς ἔστω· ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω.
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανεπίσκοπον ἄλκαρ ὀπωπῆς·
αὐτόματος δεδόνητο μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἐμῇσι.
τοὔνεκ' ἄναξ καλέσω σε Ἰορδανίης ἀπὸ γαίης,
ἐκθ' Ερμωνιίμου, τὸ δέ τοι ὄρος ἔπλετο τυτθόν.
ὀρφναίη τις ἄβυσσος ἀνηΰτεσκεν ἄβυσσον;
ῥηγνυμένων ξυνιοῦσα τεῶν ὑδάτων ὀλιγωγῇ.
κύματά σευ μετ' ἐμὲ ἦλθε, βάρυνε δὲ μέρμερα πάντα.
ἦματ' ἄναξ ἔλεον κέλεται καὶ νυκτὶ φαείνει.
ἀγχωλὴ παρ' ἐμεῖο θεῷ βασιλῆι βιώνης·
εἶπα θεῷ, τί με ὧδε λελασμένος αἰὲν ἐτύχθης.
τίπτε κατηφιόων περιδινίσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ.
δυσμενέες νείκεσσαν ὅτ' ὀστέα πάντα ἐάχθεν,
πάντοτέ μοι βάζουσι, θεὸς πῇ τοῦ ἔπλετο σεῖο.

θυμὲ

θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἔλπις τοι θεὸς ἔσω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανυπέρτατον ἄλκαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μβ΄.

Μείλιχον ἀμφ' ἱερῷ τόδε καὶ ἐν τεσσαρακοστῷ
Δαβίδος πινυτὸς δεύτερον ἧσε μέλος.

Κρῖνον ἄναξ ὅσα δή μ' ἄδικον λωβήσατο φῦλον·
ἀνέρος ἐκ δολεροῖο καὶ ἐξ ἀδίκου με σαώσεις·
κάρτος ἐμόν, τί με σεῖο τόσον μεθέηκας ἄνευθε·
τίπτε κατηφιόων μεταλίσσομαι ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἀνδρὸς δυσμενέος με καταθλίβοντος ἀνίῃ.
φέγγος ἀληθείην τε σέθεν περιλαμπέα πέμποις,
οἷσι φαεινόμενος τεὸν εἰς ὄρος ἵξομαι ἁγνόν,
καὶ σέο κυδίστοισιν ὁμέστιος εἰμὶ μελάθροις.
βωμὸν ἀγακλήεντα θεοῦ μετελεύσομαι ἤδη,
ὅς μου ἀφραίνεις χάριν νεοθηλέος ἥβης.
ἀγκελάδῳ φόρμιγγι μάκαρ τεὸν αἶνον ἀείσω.
θυμὲ τί δηθύνεις, τί δέ μοι νόον ἔνδον ὀρίνεις·
ἔλπις τοι θεὸς ἔσω, ἐγὼ δέ οἱ αἶνον ἀείσω·
αὐτὸς ἐμῆς τελέθει πανεπίσκοπον ἄλκαρ ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς μγ΄.

Εἰς πινυτὴν τεκέεσσιν ὑπερθυμοιο Κοραίου
κῶμος ὅδε τέτατος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Οὔασιν ἡμετέροις ἠκούσαμεν ἄφθιτε ποιμὴν,
ἅμμι φίλοι τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες
ἔργον ὅπερ τέκτηνας ἐν ἀρχαίῃσι γενέθλαις.
χεὶρ σέθεν ὤλεσε φῦλα, καὶ ἐρρίζωσε γονῆας.

λαοὺς

λαοὺς ἐξολοθρεύσας, ἐοῖς δ' ἐξήλασας αἴης.
οὐδὲ γὰρ ἐκληρώσαντο ἑῷ πατέρος ἄοει γαῖαν,
οὐδὲ μὲν πτόλεμος δηΐων ἐσάωσε βραχίων,
ἀλλὰ τεὴ παλάμη, καὶ σῆς μέγα φέγγος ὀπωπῆς,
οὕνεκα σῷ θυμῷ πεποιθὼς σφέας ἤθελες ἴσχειν.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, θεὸς δέ μοι αἰὲν ἐπίχθης,
ὅς τις Ἰακώβῳ ζωῆς ἐπετείλαο φέγγος.
σοὶ πίσυνοι κεράεσσι βίην ἐναρίξομεν ἐχθρῶν,
οὔνομα σὸν κλείοντες, ἐπερχομένοις γελάσαιμεν.
οὐ γὰρ ἐφ' ἡμετέρῳ μεγαλίζομαι ἐλπίδι τόξῳ,
οὐδὲ κακῶν ταιύηκες ἄορ με ἀπάνευθε σαώσει.
αὐτὸς ἄναξ τ' ὦ θοιμύτων ἄμμι ἀπελύσαο ποιμένων·
μωμητοῖς δ' ἀνέφηνας ἀπεχθέας ἀνέρας ἡμῖν.
ἤματα πάντα κλέος ἄμμι παρ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καὶ σὸν πολεμίοις ἀναμέλψομεν οὔνομα θεῖον.
νῦν δ' αἶσχος κατέχευας ἀπωσάμενος τόσον ἡμέας,
οὐδὲ κορυσσομένοις μεταΐσσεαι ὡς πρὶν ἀρωγός.
στρεφθέντες κρυερῶν γεγαώς μεθα μείονες ἐχθρῶν,
ἐχθομένοις δ' ἅρπαγμα παραὶ ποσὶν εἰμὲν ἑτοῖμον.
ἡμέας οἷά τε μῆλα μετ' εἰλαπίνῃσιν ἔδωκας,
ἐν δ' ἐκέδασσας ἄνευθε πολυσπερέας κατὰ δήμους.
ἀπριάτον ἀνάποινον ἄναξ ἀπεπίσαο λαόν·
οὐδέ τις ἦεν ἀριθμὸς ἀμοιβαίης χάριν ὠνῆς.
γείτοσιν ἄμμε ὄνειδος, ἅπασι πέριξ τε γέλωτα,
ἔθνεσιν ἄμμι λάλημα πολύθροον ἐξανέφηνας·
καὶ λαοῖς ψογεροῖς κεφαλῆς κίνημα γελοῖον.
ὀφθαλμῶν μοι ἔναντα πανήμαρον ἔσσυτ' ἔρευθος,
καί με λίην ἐκάλυψεν ἀμειδέος αἶσχος ὀπωπῆς,
ὑβριστῆρος ὁμοῦ καὶ ἐλεγχέος ἀνέρος αὐδῇ,
ὄμμασι δυσμενέος καὶ ἐμῆς φύξης ἐχθροῦ πατέρος.
ἀλλ' οὔ τοι σέ ποτ' ἐπίλαθόμεθα σοῦ εἵνεκα ποιμένων,

οὐδὲ τεῶν μνώμης παρήλθομεν ἁρμονιάων,
οὐδὲ σέθεν κραδίαν ἐστρέψαμεν ἔκποθι πάμπαν·
ἡμείων δ' ἀπάνευθε τεὰς ἔκλινας ἀταρπούς.
ἀνδρανέας δαπέδοισι κακῶν τεκτήναο νύσσαν,
καὶ σκιερῇ θανάτοιο κατεκρύφθημεν ὀμίχλῃ·
εἴποτε νωιτέροιο λελάσμεθα πάγχυ θεοῖο,
εἰ θεῷ ἡμετέρας παλάμας ἐπετάσσαμεν ἄλλῳ.
ἦ ῥ' οὐκ ἄφθιτος αὐτὸς ἀνιχνεύσει τάδε πάντα;
αὐτὸς γὰρ βροτέης κραδίης κευθμῶνας ἀνέγνω·
σεῖο χάριν θανάτῳ δεδμήμεθα πάντοτε ποίμνῃ·
κτεινομένοις γινόμεθα βίην μήλεσσιν ὁμοῖοι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, τί νήμοι τόσον ὕπνον ἀωτεῖς·
ἔγρεο, μηδὲ σέθεν βλεφάρων ἀπὸ νόσφιν ἐλάσσῃς.
τίπτε τεὴν ἔστρεψας ἀγακλήεσσαν ὀπωπήν·
μόχθων δ' ἡμετέρων, πενίης τ' ἀπελήσαο πάμπαν.
ἡμέτερος κονίῃσι πανείκελος ἔφθιτο θυμός.
νηδὺς ἐγχρίμψασα δύῃ περιπίλναται αἴῃ.
ἔγρεο παμβασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα πιταίνων·
ῥῦσαο δ' ἀπρήκτοισι σέθεν χάριν ἡμέας ἄτης.

Ψαλμὸς μδ'.

Τηλυγέτοιο θεοῖο γονὴν μέλπουσιν ἀγητήν
ἔργοις υἷες αὖθις ἀμειβομένοισι Κοραίν.
ἔτος τεσσαρακοστὸς ὁμοῦ καὶ τέταρτος ὕμνος.

ΕΣθλὸν νωιτέρη κραδίη τεκμήσατο μῦθον·
ἔργ' ἐμέθεν βασιλῆι περιφραδέως ἀγορεύσω.
γλῶσσαν ἔχω καλάμῳ ὀξυγράφου ἀνδρὸς ὁμοίην,
κάλλει δ' ἀστράπτεις βροτέης περὶ ἄλλα γενέθλης·
ἐκκέχυται πινυτοῖσι χάρις περὶ χείλεσι σοῖσι.
τοὔνεκά σοι Θεὸς αἶνον ἀγήραον αὐτὸς ἀνῆψεν.

ἄλκιμε

ἄλκιμε σὸν πεπόνηκας ἄορ περιβάλλεο μηρῷ,
κάλλεϊ σῷ πίσυνος, καὶ ἀγακλεεῖ θάρσυνος ὥρῃ·
ἐντανύων δ' ἴθυνε καὶ ἀρχαίων βασίλευε,
εἵνεκα μειλιχίης ὁσίης καὶ ἀληθέος ἔργου.
σὴ σέο δεξιτερὴ περὶ θαύμασιν ἡγεμονεύσει.
ἀλκήεντες ἔασι τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί.
λαοὶ πολλοὶ ἔνερθε σέθεν πλήξουσι πεσόντες,
δυσμενέων βασιλῆος ἐπὶ στέρνοισιν ἑτοῖμοι.
νωλεμέως ἄφθαρτε ἀμαιμάκετος σέο θῶκος,
ἰθυπόρον σκῆπτρον, σκῆπτρον βασιληΐδος αἴσης.
δικαίην φιλέεις, στυγέεις δ' ἀθεμίστιον ἔργον·
τοὔνεκά σοι Θεὸς αὐτὸς ἑὴν περίχευεν ἀλοιφήν,
χρίσας τερπωλῆς μετόχοις παρὰ πάντας ἐλαίῳ,
σμύρνα τε καὶ στακτή, κασίηθ' ἅμα σῶν ἀπὸ πεπλῶν,
ἐκ νηῶν ἐλέφαντος, ὃ καὶ σέο θυμὸν ἰάνθης·
θυγατέρες σέο κῦδος ὑπερμενέων βασιλήων,
πέπλοις χρυσυφέεσσι πέλας βασίλεια παρέστη,
εὖ ἀμπεχομένη πυκινοῖς δαιδάλμασι μορφήν.
κλῦθι τέκος λεύσσουσα, φίλον δέ μοι οὖας ἐρείδοις·
λαοῦ δ' ἐκλελάθοιο τεοῦ, μεγάρων τε τοκῆος·
οὕνεκά σεο βασιλεὺς γεραρῆς ἠράσσατο μορφῆς.
αὐτὸς γὰρ καὶ πρόσθε σέθεν κρατέεσκεν ἀνάσσων,
καί μιν γουνάσσαντο Τύρου μειλίγμασι κοῦραι·
ἀφνειοὶ χθονὸς ὄμμα λιτῆς τεὸν ἱλάσσονται.
ἔνδοθεν εὖχος ἅπαν βασιληΐδος ἔπλετο κούρης,
χρυσείοις ἀμπεχομένη θυσάνοισι κέκασται.
παρθενικαὶ βασιλῆϊ γέρας μετ' ἄνασσαν ἀγέσθων·
σοὶ γέρας ἰφθίμης βασιληΐδος εἰσὶν ἑταῖραι.
χάρματος εὐφροσύνης τ' ἀγαθῆς ἐπὶ βάθρον ἀγέσθων,
ὀρνύμεναι μετὰ νηὸν ἐρισθενέος βασιλῆος.
ἀντὶ τεῶν πατέρων υἱοὶ σέθεν ἡβώουσι·

τεῦ δὲ κατασήσειας ὅλης χθονὸς ἡγεμονῆας.
μνησαίμην μάλα σεῖο διηνεκέεσσι γενέθλαις,
ἐς γενεῶν γενεὰς σέθεν οὔνομα κλυτὸν ἀείσω.
τοὔνεκά σ᾽ ὑμνήσουσι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ ἀλλήκτοισι γενέθλαις,
ἔνθεν ὁμοῦ καὶ ἔπειτα καὶ εἰς αἰῶνας ἰόντας.

Ψαλμὸς με´.

Κῶμος ὑπὲρ κρυφίων, ὧν εἰς φάος ἤγαγε φόρμιγξ
θεσπεσίη, πέμπτος καὶ τεσσαρακοστὸς ἐτύχθη.

Ἀθάνατος Θεὸς ἔρκος ἐμὸν καὶ κάρτος ἐτύχθη·
ἀμφιπολευούσῃσι βοηθόος ἡμέας ἄτης.
τοὔνεκεν οὐ πλήξαιμεν ὀρινομένης μάλα γαίης,
οὐδὲ μετερχομένων ὀρέων ἐν στήθεσι πόντου.
ἠχήεις ῥοθίοισιν ἑοῖς ὀρυγμαδὸς ἀέρθη,
οὔρεα θεσπεσίῳ περὶ κάρτεϊ δινήθησαν.
εὐφραίνει ποταμοῖο Θεοῦ πτολίεθρον ῥοή·
ὕψιστος κλισίην σφετέρην ἄχραντον ἔθηκε.
οὐδέποθ᾽ οἱ λήξειε Θεὸς περὶ μέσσα θαάσσων,
ἐξ ἠοῦς ἐπίκουρον ἔχει πανεπίσκοπον ὄμμα.
κλῖναν ἀνακτορίαι βριαραί, κλονέοντο δὲ φῦλα.
ἤϋσεν διαπρύσιον, δεδόνητο δὲ γαῖα.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος Θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.
δεῦτε φίλοι βασιλῆος ἰδώμεθα θέσκελα ἔργα,
ὅσσ᾽ ὑπὲρ ἀφόρβου σημήϊα τεῦξεν ἀρούρης.
παύων δηϊοτῆτας ὅλης ὑπὲρ ἄντυγα γαίης.
τόξον συντρίψειε, καὶ ἀσπίδα θοῦριν ἐάξει,
καὶ θυρεοὺς μεγέθοιο καταφλέξει πυρὸς ὁρμῇ.
φράζεσθε χόμενοι Θεὸς ἄφθιτος οὕνεκ᾽ ἐτύχθη
ἔθνεσιν

ἔθνεσιν ὕψιστος καὶ ὅλης καθυπέρτερος αἴης.
ἀρχὸς ἐπουρανίων σθενέων πέλει ἄμμιν ἀρωγός·
αὐτὸς Ἰακώβου πρόμαχος Θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.

Ψαλμὸς μϛʹ.

Τοῦτο μεγασθενέων τεκέων ἐτέτυκτο Κορέου
μείλιχον ἀμφ' ἕκτῳ καὶ τεσσαρακοστὸν ἄεισμα.

Παίσατέ μοι χείρεσσιν ὁμὸν κρότον ἔθνεα πάντα,
τερπνίστῃ βασιλῆα Θεὸν κελαδήσατε φωνῇ·
οὕνεκεν ὕψιστος φοβερός θ' ἅμα πᾶσιν ἐτύχθη,
γαίης παντοδαποῖς μετὰ τέρμασιν ἐμβασιλεύων.
λαοὺς ἄμμι δάμασσε, ποσὶν δ' ὑπεθήκατο δήμους.
λεξάμενος πόρεν ἄμμι φίλον καὶ ἐνηέα κλῆρον
μοῖραν Ἰακώβοιο Θεῷ καταθύμιον αἰεί.
εἰσανόρουσε Θεὸς βοόων ἐπινίκιον ὕμνον,
ἀκελάδου σάλπιγγος ἀνέδραμε κοίρανος ἠχῶ.
ἡμέτερον φόρμιγγι Θεὸν φορμίζετ' ἀοιδοὺς,
ἡμέτερον βασιλῆα σοφαῖς ἀναμέλψατε μολπαῖς.
οὕνεκα κοιρανέει πάσης Θεὸς ἄφθιτος αἴης.
μέλψατέ μοι πινυτῇ κραδίῃ καὶ ἐχέφρονι μύθῳ.
ἀθάνατος μέγα κάρτος ὅλων κτεατίσσατο λαῶν,
αὐτὸς ἐπ' ἀχράντοιο Θεὸς θώκοιο θοάσσει.
ἡγηταὶ ξυναγέρθεν ὁμῶς Θεῷ Ἀβραάμου,
ἄντα Θεοῦ θώρηχθεν ὑπερβασίῃ χθονὸς ἀρχοί.

Ψαλμὸς μζʹ.

Υἱοῖς Κορέου τερπνὸν ἐγράφη μέλος·
εἰς δευτέραν δ' ἔμελψαν αὐτοὶ σαββάτων·
τὸ δ' ἕβδομον τεσσαρακοστὸν ἦν ἅμα.

Αἰνετὸς ἀθάνατος, καὶ δὴ μέγας ἔπλετο μοῦνος,
ἄστυ περὶ σφέτερον καὶ ὄρος πανακήρατον αἰεί.

πάντοθεν ἀρχαίων χάρμα ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
οὔρεά τοι Σιῶνος ἀπὸ πλευρῆς βορέαο·
ἄστυ πολυκλήεν μεγαλοσθενέος βασιλῆος,
ἀθάνατος πύργοισιν ἑοῖς ἀείδηλος ἐτύχθη·
εὖτ' ἐπιδειδομένης ἐπιτάρροθος ἵξεται αὐτῆς,
γαίης ἦλθον ἅπαντες ἀγειρόμενοι βασιλῆες
ὄμμασι δερκόμενοι κραδίῃ περιθάμβεον αὐτοί.
ὀρνύμενοι κλονέοντο, τρόμος δ' ἐπελήλυθε πάντας.
εἴκελα τικτούσῃ πυκινὰς ὠδῖνας ἕλοιντο·
ἠὲ βίῃ ὅτε νῆας ἕλοι Θαρσῖδος ἀήτης.
οὐκ ἄρα βάξις ἔην. μύθοισι γὰρ ἔργον ὀπηδεῖ,
ἀμφὶ θεοῦ κλυτὸν ἄστυ, θεοῦ σθενέων βασιλῆος.
αὐτός οἱ ἀστυφέλικτον ἐπήξατο πυθμένα ποιμνῆς.
σῶν λαῶν ἀνὰ μέσσον ἄναξ ἐλεητὺν ὀπάζοις.
ἠΰτε δ' ἀμφιβόητον ἄναξ τεὸν οὔνομα μίμνει.
ὣς δ' ἔσω τεὸς αἶνος ὅλης ἐπὶ πείρατα γαίης.
δεξιτερὴ βέβριθε δικαιοσύνης σέο ποιμνῆς.
κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ἐϋφροσύνῃσι μελέσθω.
παῖδες Ἰουδαίας ἐρατῆς πολυγηθέες ἔστων
ἀαγέων ἄξαντε τεῶν χάριν ἀνομιάων.
στεύσατέ μοι Σιῶνα περισταδὸν ἀμφιβαλέσθαι,
καί οἱ ὑπὲρ πύργων λιγέως ἀγγείλατε μύθους.
ἀμφὶ δέ μιν κραδίας καὶ ἑῷ περὶ κάρτεϊ θέσθε·
ἕρκεα δὲ σφετέρου κράτεος διαμοιρήσασθε,
ὄφρα δέ τις γενεῇσιν ἐπεσσομένῃσιν ἀγορεύσῃ·
οὕνεκεν αὐτὸς ἀεὶ βασιλεὺς ἅμα καὶ Θεός ἐστιν·
ἐκ προτέρων γενεῶν ἐπ' ἀτερμάντοισιν ἀνάσσων,
νωλεμέως ἐν πᾶσιν ἀγήραος ἄμμε νομεύσει.

Ψαλμὸς μη'.

Ἡδὺ μέλος προναοῖσιν ἐμέλπετο παισὶ Κοραίς,
τεσσαρακοστὸν ὁμῶς τε καὶ ὄγδοον ὕλης ἀριθμόν.

Κέκλυτε

Κέκλυτε μυρία φῦλα, τά μοι νόος ἔνδοθι κεύθει.
γαίης ἐνναετῆρες ἐμοῖς μελέεσσι μελέθρων,
ἄνδρες γηγενέες, βροτέης θ' ὅσα φῦλα γενέθλης,
ἀκτέανοί τ' ἀναμὶξ καὶ ὅσοις μέλει ἄσπετος ὄλβος·
νωΐτερον σοφίην ἱερὸν στόμα μυθολογεύσει.
ἡμετέρης κραδίης μελέτη πινυτὴν ἀγορεύσει.
ποικίλον ἀμφ' αἶνον ἀειήκοον οὖας ἐρείσω·
ἐκ λιγυρῶν μελέων πυκινῆς διαμείψομαι οἴμης.
τίπτ' ἔτι ῥιγεδανὸν τρομέω καὶ ἀμήχανον ἦμαρ·
πτέρνης ἀμπλακίη με δυσήνιος ἀμφιπολεύσει.
ἀνέρες ἀφνειοὶ κρατερῷ πειθάρσιμοι ὄλβῳ,
οἷσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν ὑπέρβιος ἔπλετο θυμός.
οὐχὶ κασίγνητος μερόπων ἀναφαίνετ' ἄποινον.
οὐχὶ Θεὸν γενέτην ἱλάσσεται εἵνεκα κόσμου,
τιμὴν ἀθανάτης ψυχῆς ποινὴν ἀποτίσας.
νωλεμέως μόχθησε, βίος δέ οἱ οὔποτε λήξει.
εὖτε σοφοὺς θνήσκοντας ἴδοι, κακότητα πατήσει·
ἄφρων ἀφραδέως καὶ νήπιος εἰς ἓν ὀλεῖται·
ἀκλήροις ὄλβον δ' ἑτέροις λείψουσι μελάθρων,
τύμβοις ὥστε μέλαθρα διαμπερὲς οἰκήσουσιν·
ἠϋκλέως κηλύβῃσιν ἑὰς φθίσουσι γενέθλας·
ἐκ γαίης ὄνομ' ἔχον, ὅθεν τίκτοντο δαμαρότες.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔϊκτο, φυὴν δ' ἠσπάζετο τοίην.
οὐλοὸν ἦ δὲ κέλευθος ἐπὶ σφίσι δίκτυον εἴη·
καὶ τότε δὴ γλώσσῃσιν ἐπαινήσουσιν ἑῇσιν.
εἰσάμενοι μήλοις, ἀΐδην συμφράδμονες εἷλον·
τοὔνεκα πευκεδανὸς θάνατος σφέας ἶφι νομεύσει.
ἰθυνόων δ' ἠῶθεν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θεῖεν·
εἰν ἀΐδῃ κείνων ἀχρήϊος ἔσσετ' ἀρωγή.

ἦτορ ἐμὸν θανάτοιο Θεὸς λύσειεν ἀνάγκης·
μήποτέ μοι πλοῦτον μερόπων περιδείδιθι θυμῷ,
ἀνέρος εὖτ' ἀγαθοῖσιν ἐπιβρίσειε μέλαθρον.
οὐ γὰρ ἀποφθίμενος σύμπαντ' ἀΐδην δὲ κομίσσει,
οὐδέ οἱ ἄσπετον εὖχος ὁμῶς καταβήσεται οἴκου·
μοῦνον ἐπὶ ζωοῖσι φίλον σθένος αἰνετὸν ἔσται,
καί σε μάλ' αἰνήσειεν, ὅταν τι οἱ ἐσθλὸν ἀνύσσῃς.
ἀρχαίην πατέρων γενεὴν μετελεύσεται αὐτός.
ὀρφναίην βιότοιο δύην καὶ ἀφεγγέα ναίων.
νήπιος, οὐδ' ἐνόησε βροτὸς γεράεσσι μεμηλώς·
τετραπόδεσσιν ἔικτο, φυὴν δ' ἠσπάζετο τοίην.

Ψαλμὸς μθ'.

Δαβὶδ ἔνατον καὶ τεσσαρακοστὸν ᾆσμα.

Γαῖαν ὅλην καλέεσκε θεῶν θεός, εἰς ἓν ἀγείρας
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς·
ἐκ Σιῶνος ἐῆς περιλάμπεται εἴδεος ὥρη·
ἀθάνατος μερόπεσσι Θεὸς ἀναφανδὰ παρέσται,
οὐδέ τις ἀγνώστων Θεὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ἐάσει.
τοῖο ποδῶν προπάροιθε δίξεται αἰθόμενον πῦρ·
ἀμφὶ δέ μιν βέβρυχε μέγα σπέρχουσα καταΐξ.
οὐρανὸν ἀστερόεντα πέλας μύθοισι καλέσσει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ὅπως λαοῖσι δικάζοι.
ἀθανάτῳ θεράποντας ἑοὺς ξυναγείρατε πάντας,
ὅσσοι συνθεσίην θυσίης ἐπιστώσαντο·
ὄφρα οἱ ἀγγελέωσι δικαιοσύνην ἐρατεινήν·
οὕνεκα τιμήεις βασιλεὺς μετὰ πᾶσι δικάζει.
κέκλυθι φῦλον ἐμόν, λέξω δέ τοι ἣ θέμις ἐστί.
κλῦθί μοι Ἰσραῆλε· σὲ γὰρ περὶ ἄλλα διδάξω·
αὐτός τοι Θεός εἰμι, Θεὸς δέ σοι αὐτὸς ἐπιχθών.

ὐ νύσι μαχεσίῃσι θυηπολίῃσιν ἐλέγξω·
σεῖο δὲ καρφομένην θυσίην ἐπιδέρκομαι αἰεί.
οὐκ ἀλέγω μόσχων, οὓς ἐν μεγάροις ἀτιτάλλεις·
ἐκ δὲ τεῆς ἀγέλης ἀρνήσομαι ἴφια μῆλα·
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔτευξα τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη,
ἠδ' ὅσα που μεμέληται ὀρεσινόμοισι βοτῆρσιν·
οὐδέ μέ που πετεηνὰ δι' αἰθέρος ἄφθονα λήθει·
ἀλλὰ καὶ ἀνθοφόρου με περιστέφει ὄλβος ἀρούρης.
σεῖο δὲ πεινάων δευήσομαι οὔποτ' ἀρωγῆς·
πάντα γὰρ ἡμετέρη τεχνήσατο θεσπεσίη χείρ.
οὐ δέχομαι ταύρους, τράγεον δ' οὐ πίομαι αἷμα·
ῥέζε θεῷ θύος ἠδύ· θύος γάρ οἱ αἶνος ἐτύχθη,
ὑψίστῳ δὲ τεῶν ἀπόδος χάριν εὐχωλάων.
εἰ δ' ἐπιδευόμενος καλέεις με ἐπίκουρον ἀνάγκης,
εἰμί τοι ἐσθλὸς ἀρωγός, ἀτὰρ σύ με εὖχος ἀείσεις.
δὴ τότ' ἀλιτραίνοντι θεὸς προσεφώνεε τοῖα·
τίπτε μὲν δικαίας ἐρικυδέας ἐξαγορεύεις,
καί μευ συνθεσίην φορέεις περὶ χείλεσι τοῖσιν.
αἰεί τοι στυγέεις μελεδήματα καλὰ νοῆσαι,
καὶ χάριν ἡμετέρων ἠρνήσαο πάντοτε μύθων.
καὶ πόδα ληϊστῆρι κακόφρονι σύνδρομον ἔχεις,
ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχῶν ἀνεφαίνεο μοίρῃ.
καὶ τεὸν ὡς βέβριθε κακορραφίῃ στόμα λάβρον,
γλῶσσα δὲ δυσφροσύνῃσι περιπλέκεται δολερῇσι.
ἀμφὶ κασιγνήτοιο καθεζόμενος κάκ' ἔβαζες,
καὶ σέθεν υἱέϊ μητρὸς ἀμήχανον ἔπλεκες ἄτην.
ταῦτα μὲν αὐτὸς ἔρεξας, ἐγὼ δέ τοι ἥσυχος ἦα.
ὠΐσθης ἀθέμιστ' ὅτι τοι φρένας ἔσσομ' ὁμοῖος·
ἀμπλακίας στήσω σέο ἐναντίον αἰὲν ἐλέγχων.
σύνθετ' ἀθανάτοιο λελασμένοι ὅσσ' ἀγορεύω,
μήποτ' ἀφαρπάξειεν ἀμύντορος οὐ παρεόντος.

θῦμά μοι ὄλβιστον πέλεται καταθύμιος ὕμνος,
ἡ δ᾽ ὁδὸς ἀθανάτοιο βίου ζωαρκέα φαίνει.

Ψαλμὸς ν΄.

Ἔρωτι Δαβὶδ ἀπρεπεῖ εἴξας ποτέ,
κλοπῆς ἑάλω δεμνίων ἀλλοτρίων·
εἶτ᾽ αὖ ἀνεῖλε τὸν γυναικὸς συνέτην.
Νάθαν δὲ πευθήμων ὀφθεὶς παρὰ θεοῦ
ἥκει τιτρώσκων τοῖς οἰστοῖς τῶν λόγων,
καὶ τὸν ἐλέγχων φαρμάκοις κατασόφων·
ὁ δ᾽ εὐγενείας οὐκ ἀναξίως τρόπων,
αἴσθησιν ἥττης ἀκλεοῦς λαβὼν τάχος,
τὸν μειλίχιον ἐξιλάσκεται δεσπότην,
καὶ οἶκτον αὐτὸν συγκινεῖ πρὸς τὸν μέγαν,
ᾆσμα καρδίης συντριβῇ μέλψας τόδε.
πέφυκεν πεντηκοστὸν ὁ ψαλμὸς μέλος.

Μαχλοσύνης Νάθανος ἀτασθαλίην ἀναφαίνων,
ἀφροσύνης στοναχαῖς καὶ δάκρυσιν ἔσβεσε τέρψιν
ἀντιθέῳ βασιλῆϊ· θεοῦ δ᾽ ἐλεήμονα θυμὸν
μυρόμενος καλέων, βροτέας προὔθηκε κελεύθους,
ὄφρα κεν ὀψιγόνοισι σαόφρονα μῆτιν ὀφέλλοι.
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἀλεξίκακος πέλει ὕμνος.

Δευομένῳ μοι ἄναξ παρειώσιον ἵλαος εἴης·
καί μευ δυσνομίην ὀλέσοις οἰκτίρμονι βουλῇ.
ἀμπλακίην δ᾽ ἀπόνιψον ἐμὴν πλέον ὕδατι νίζων·
ἡμετέρης ἀπάνευθεν ἀτασθαλίης με καθαίροις·
οὕνεκα δυσνομίην μευ ἐγὼ πραπίδεσσιν ἀνέγνων,
καί μευ ἀτασθαλίη πέλεται κατ᾽ ἐναντίον ὄσσων.
ἤλιτον εἰς σὲ μάκαρ, καί σευ πέλας ἄλγος ἔτευξα.

ὄφρ' ὅσιος μύθοισι τεοῖς κατὰ πᾶσι φανείης,
ἐν δὲ δίκῃ μοῦνος προφερέστερος ἔσσεαι ἄλλων.
καὶ γὰρ δυσνομίῃ με πατὴρ ἔσπειρε πιθήσας·
καί μ' ὑπ' ἀτασθαλίῃσιν ἐκύσατο πότνια μήτηρ.
καὶ σοφίης κρυφίης μετέρης ἐδίδαξας ἀταρπούς.
ὑσσώπῳ καθαρόν με περιρραίνων τολυπεύσεις,
καὶ πολὺ λευκότερον χιόνος τελέσεις με λοέσσας.
ἄγγελος εὐφροσύνης καὶ χάρματος ἄμμι φανείης·
ὀστέα τειρομένων ἐπὶ σοὶ κεχαρήσεται ἅπαντα.
ἀμπλακίης μοι ἄνευθεν ἀποστρέψειας ὀπωπήν·
καί μοι παντοδαπὰς ἀεσιφροσύνας ἀμαθύνοις.
ἄχραντον κραδίην μοι ἄναξ ἐν στήθεσι τεύχοις,
νωϊτέροις ἴθυνον ἑδραθὲς ἔγκασι πνεῦμα.
μή με τεῆς ἀπάνευθεν ἀπορρίψειας ὀπωπῆς,
μηδ' ἅγιον σέο πνεῦμα ἐμεῦ ἄπο πάμπαν ἐρύκοις.
δός μοι τερπωλὴν φάεος παλινάγρετον ἐσθλήν·
πνεύματι δ' ἀρχῴοντι βίην στήριξον ἐμεῖο.
σοῦ διασημήναιμι τεὰς ἀνόμοισι κελεύθους.
πρὸς δέ σε πάντοθεν αὖθις ἐπιστρέψουσιν ἀλεῖται.
φέγγος ἐμῆς βιοτῆς ἀνδροκτασίης με σαώσοις·
εὐδικίην μευ γλῶσσα τεὴν περιγηθήσειε.
χείλεά μευ μάκαρ οἶγε, δίκην δ' ἀνὰ σεῖο βοήσω.
εἰ θυσίην ἐνετείλω, ἐγὼ προθέλυμνον ἑτοίμην·
ἀλλ' οὐ καρπομένοισιν ἰανθήσῃ θυέεσσιν.
ἀθανάτῳ θυσίη πνεῦμα χθαμαλὸν μεμέληται·
ἦτορ ἄναξ χθαμαλὸν καὶ μείλιχον οὐκ ὀνόσαιτο.
ὄλβια μοι Σιῶνι μάκαρ καταθύμια δοίης·
εὖ δ' Ἱερουσαλῆς κλυτὰ τείχεα τεκταίνοιτο.
δὴ ῥα τότ' εὐδικίης θυσίην παραπίδεσσιν ἕλοιο·
θύματα τῶν καρπομένων καὶ ἄνω σπέρχουσαν ἀϋτμήν.
δὴ τότ' ἐπιρρέξουσι τεῷ μόσχους περὶ βωμῷ.

Ψαλμὸς να'.

Δώηγος κακόχαρτος ἀτὰρ μετέπειτα Σαούλῳ
πέφραδεν, ὡς Δαβίδος ἐς ἀθανάτου μόλε νηόν,
Ἀμμωνέος δ' ἰούτησεν Ἀβιμελέχου μεγαθύμου,
τοῖο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Τίπτε μοι ἀλκήεις σφετέρῃ κακότητι πέποιθας,
δυσνομίην πραπίδεσσι πανημαδὸν ἐκ τολιπεύων,
ἀμφὶ δέ τοι γλώσσῃ ἀθεμίστιον ἔβλυσεν ὕβριν·
ὧδε δόλον ποίησας ἅτε ξυρὸν ὀξὺ τεθηγύς·
ἀντ' εὐεργεσίης φιλέων κακότητα βαρεῖαν,
ἀντὶ δικαιοσύνης ἀθεμίστια πάντ' ἀγορεύων,
γλώσσης μῦθον ἅπαντα δολόφρονος ἀμφαγαπάζεις·
ἔνθεν ἄναξ καθελεῖ σε διαμπερὲς εὖχος ἀπούρας·
ὡς δ' ὄρπηκα ταμών σε, τεῶν ἀπονάσσεται οἴκων·
σεῖο δ' ἀποσπάσειεν ἀπὸ χθονὸς ἀκλέα ῥίζαν.
Ἀδικίης λεύσσοντες ὑποπλήξουσ' ὑποφῆται·
τοῖα δ' ὁμῶς ἐρέουσιν ἐπ' αὐτῷ μειδιόωντες·
ἀθάνατον Θεὸν οὗτος ἔχειν ἠρνήσατ' ἀρωγόν·
θυμῷ δὲ κτεάτεσσι περὶ σφετέροισι πεποίθει,
αἰεὶ μαψιδίοισι βίην κεκορυθμένος ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ θεῖον οὖδος βρύω ὥς τις ἐλαίη,
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἐμοῖς ποτιδέγμενος ὄσσοις,
καὶ νῦν καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ὧν χάριν ἐξετέλεσσας ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω,
πάντοτε σοῖς ὁσίοις ὄνομα γλυκὺ σεῖο δοκεύων.

Ψαλμὸς νβ'.

Δαβίδου πινυτοῦ ὑπὲρ ἀντιθέου Μαελίτου
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ δεύτερος ὕμνος.

Οὐκ ἔστι Θεὸν εἶπεν ἑοῖς ἐν σύνθεσιν ἄφρων.
αἴσχεα τεκταίνοντες, ἑοῖς ἐξέφηνθεν ἔργοις

ἔργα-

ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς ἀνομιάων·
ἄφθιτος οὐρανόθεν βρότεον σκοπιάζετο φῦλον,
ὀψόμενος τίς ἄνακτα Θεὸν διζήμενος εἴη.
πάντες ἀποκλίναντες ὁμοῦ κλονέοντο κακοῖσιν,
ἐργατίνης οὐκ ἔστιν ἕως ἑνὸς ἀνομιάων.
οἱ δ' ἀγαθῶν ἀγνῶτες ἀεὶ συμφράδμονες ἄτης,
λαὸν ἐμὸν κατέδοντες ὅπως θρεψήνορα σῖτον,
ἀφραδέες ἐλάθοντο Θεὸν βασιλῆα λιτέσθαι.
δειμαίνεσκον ἄδην, ὅτε δείματος οὐ χρέος ἦεν·
ὀστέα πάντα κέδασσε, ὅσοις μέλει ἄνδρας ἰαίνειν,
καὶ σφισιν ἄφθιτος αὐτὸς ὀνοσσάμενος πόρεν αἶσχος.
τίς πόροι ἐκ Σιῶνος ἐπίρροθον Ἰσραήλου·
λαοῦ ὅταν στρέψειε Θεὸς κατὰ δούλιον ἦμαρ,
τῆμος ἀγαλλέσθω περιώσιος Ἰσραῆλος.

Ψαλμὸς νγ'.

Τὴν δὲ θεῷ κελάδησεν ἄναξ Δαβίδος ἀοιδὴν,
Ζηφαίων δ' ὅτε φῦλον ἀτάσθαλον ἦγε Σαύλῳ,
παρ θέμιν ἀγγελίην ἀποφώλιον· οὐδ' ἱκετάων
φείσατο, Δαβίδον ἦ μὲν σφίσι φάντο κεκρύφθαι.
τοῦδε μέλος τρίτατον καὶ πεντηκοστὸν ἐτύχθη.

Οὔνομα σὸν βασιλεῦ με κακῶν ἀπάνευθε σαώσοι,
καί μ' ἀναμβλήσας περὶ σὸν σθένος ὧδε δικάζοις.
ἀχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν·
μύθοις ἡμετέροις ἀείκοον οὖας ἐρείδοις.
οὕνεκά μοι ξεῖνον δηΐων θωρήξατο φῦλον,
καί μευ ἀνιχνεύεσκον ἑλεῖν μενεδήϊοι ἦτορ,
οὐδὲ νόῳ βασιλῆος ἐπεμνήσαντο θεοῖο.
ἤτοι ἐμοὶ κλῄουσι Θεὸς ἐπιτάρροθος ἔσται,
καί μευ ἄναξ βιότοιο διηνεκέως προμαχίζοι.

κήδεα δυσμενέεσσιν ἀποστρέψειας ἐμοῖσιν·
σεῖο δ' ἀληθείῃ βασιλεῦ σφέας ἐξαμαώσαις.
αὐτὰρ ἐγώ σοι θῦμα νόῳ ποθέοντι κομίσσω·
οὔνομα σὸν μέλψω βασιλεῦ· ἀγαθὸν γὰρ ἐτύχθη·
οὕνεκα παντοίης με ἐρύσαο θυμὸν ἀνάγκης·
δυσμενέων δ' ἀνέφηνας ἐμοῖς ὄσσοισιν ὄλεθρον.

Ψαλμὸς νδʹ.

Δαβίδου πινυτοῖο θεοτρεπέος ἄξιος ὕμνος
πεντηκοστὸς ἐὼν ἀγαθοῖς ἐπὶ τέρμασιν ἄλλοις.

Εὐχωλῆς ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
μηδέ μευ ἱκεσίην ἀγανόφρονα πάγχυ παρέλθοις·
δέρκεο νωϊτέρην δὲ μετ' οὔασι δέχνυσο φωνήν.
χωόμενος πυκινοῖς κελαδήμασι θυμὸν ὀρίνθην,
δυσμενέος φθογγὴν ἀΐων καὶ μόχθον ἀλιτροῦ.
οὕνεκεν ἀμπλακίας μοι ἐπικλίνεσκον ἀνιηράς,
πικρὰ δὲ λυσσώοντες ἐπὶ φρεσὶ μῆνιν ἔθεντο.
ἀμφ' ἐμοὶ ἡμέτερον ταραχῇ βεβολημένον ἦτορ·
ῥιγηλοῦ θανάτοιο βίην ἐξεμέεσκον ἰοῦσαν.
δεῖμα, τρόμος μετ' ἐμ' ἦλθε, κάλυψε δὲ νήχυτος ὄρφνη.
εἶπα δέ, τίς κεν ἐμοὶ πτέρυγας πόροι οἷα πελείης,
ὄφρα δέμας καμάτοιο ποτώμενος ἀμπαύσαιμι.
τῆλε φυγὴν ἐθέμην, ἐν δ' ἤνυον αὔλιν ἐρήμῳ,
ἀδρανίης ἀλκτῆρα μένων παλάμης τεθυέλλης·
γλώσσας σφωϊτέρας σὺ μερισσάμενος βάλε πόντῳ·
ἀμπλακίην ἐνόησα ἐπεσβολίην τ' ἀνὰ ἄστυ.
πύργους ἠματίη νυχίη θ' ἕο κυκλώσειεν·
μεσσόθι δυσνομίην φορέει καὶ μόχθον ἀνίης.
μηδὲ πόνος δολόεις σφετέρων λείποιτο κελεύθων.
εἰ μ' ἐχθρὸς συφέλιξεν ὀνείδεσιν, ἦ τάχ' ἀνέτλην,

καὶ κεν ἀπεχθομένοιο λόγων ἀλέεινον ἐρωήν·
ἀλλὰ καθηγητὴρ καὶ γνώριμε πάντοθ' ὁμόφρων·
οὐκ ἄμφω θαλίης περὶ σοὶ πασάμεσθα μελιχρῆς,
ἢ ῥ' εἰς δῶμα θεοῖο φίλα φρονέοντες ἔβημεν;
εἶθ' ὀλοῶν ἔλθοι θάνατος σφίσιν ἄξιος ἔργων,
εἰς δ' ἀΐδαο βέρεθρον ἔτι ζώοντες ἵκοιντο·
οἵ ῥα μέσης φορέουσιν ἀταφθαλίας κηλύδησιν.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐβόησα, θεὸς δέ μου ἔκλυεν αὐδῆς.
ἐξ ἠοῦς ἐρέω τε καθ' ἑσπέρα καὶ μέσον ἦμαρ·
γήρυος ἡμετέρης ἐπακούσεται ἀγγέλλοντος.
εἰρήνῃ κραδίην ἀπολύσεται ἄσσον ἰόντων,
οὕνεκά μοι πολέεσσι πεποιθότες ἀντεφέροντο.
κείνους εἰσαΐων γενετὴρ κόσμοιο μαραίνοι.
οὐ γὰρ λύτρον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θεοῖο.
τεῖνεν ἀμοιβαίοις παλάμην ἀπέρχουσαν ἐπ' ἔργοις.
οἱ δέ οἱ ἁρμονίην νημερτέα θέντο βέβηλον·
καί οἱ ἐμοιρήσαντο δυσαντέα μῆνιν ὀπωπῆς.
ἐγγύθεν ἀθανάτου σκοπιάζετο μῆτις ἄνακτος·
τῶν δ' ἐγένοντο λόγοι ἁπαλώτεροι ἤπερ ἔλαιον,
ἀλλ' ὀλοαῖς βολίδεσσι μετὰ σφίσιν ἔσκον ὁμοῖοι.
ἀθανάτῳ βασιλῆι τεὰς ἐπίπεμπε μερίμνας,
καί σευ ἀεὶ κήδοιτο διηνεκέως τ' ἀπιτάλλοι.
οὔποτε πημαίνοντι σάλον τεύξειε δικαίῳ.
ἀλλὰ σφέας κατάγοις βασιλεῦ μετὰ βόθρον ὀλέθρου.
ἀνδροφόνοι δολεροί τε βίου κατὰ μέσσον ὄλοιντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι βιῴην.

Ψαλμὸς νε'.

Οὐδὲ φυγὼν Δαβίδος ἑῶν ἐπελήσατο λαῶν,
ἀλλὰ θεὸν λιτάνευεν ὅπως φείσεται ἀνδρῶν,
οἳ νόον ἐντὸς ἔθεντο θεουδείης ἐρατεινῆς.

κεῖνος μὲν λίγα μέλπεν ἐπ' ἀλλοδαπῇσιν ἀρούραις·
γετθαῖοι δέ μιν ἄνδρες ὑπὲρ βασίῃσιν ἑλόντες
ἦγον ἑῷ βασιλῆϊ, θεὸς δ' ἐρρύσατο μόχθων.
τοῦτο δὲ πεντηκοστὸν ἔφυ καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Ἵλαθί μοι· μάλα γάρ με καταστείβει ποσὶν ἀνήρ.
μόχθοισιν μὲν ἐβάρυνε πανημέριον πολεμίζων.
ἠμάτιος πέζῃσιν ἀπεχθομένων πεπάτημαι·
ὑψόθεν ἐξ ἠοῦς πολέες τεύχοισι κυδιμοὺς.
οὔτιν' ὑποδδείσαιμι ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης.
σὺν ἐπίῃ βασιλῆα πανημαδὸν ὑμνοπολεύσω.
τί τρομέω βροτὸν ἄνδρα, θεὸς νύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθη.
νωϊτέροις στυγέεσκον ἐνὶ φρεσὶ πάντοτε μύθους·
αἰεὶ ἀμφ' ἐμέθεν κακὰ μήδεα μητιάασκον.
ἐγγύθι ναιετάοντες ἑὰς κρύψοισι μενοινὰς,
πτέρνης ἡμετέρης φυλακὴν ποιεύμενοι αἰεί.
ὡς δ' αὐτοὶ λοχόωντες ἐμὸν μενόον ἦτορ ὀλέσσαι·
ὧδε κότῳ καθέλοις κρυερῷ κακοεργέα φῦλα·
χωόμενος κραδίῃ κατάγοις ὑψαύχενα δῆμον.
ἡμετέρην σοι ἄναξ γλυκερὴν ἤγγειλα βιώνην,
καί μοι θῆκαο δάκρυ τεῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων·
ἐχθροὶ ὑποχεσίῃσι τεαῖς στρεφθεῖεν ὀπίσσω,
εὖτε τεὴν βασιλεῦ ἐπαρηγόνα χεῖρα καλέσσω.
ἔγνων ὅττι θεὸς πανεπίσκοπος ἔπλεν ἐμεῖο.
μέλψω θαρσαλέως θεοτερπέα κῶμον ἄνακτι,
παμβασιλῆϊ ἔπος καταθύμιον ὑμνοπολεύσω.
οὐ τρομέω βροτόν ἄνδρα, θεὸς νύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθη.
εἰσί μοι εὐχωλαί, ἅς τοι μάκαρ αἶνον ἀείσω·
οὕνεκά μοι λύσας θανάτου βαρυώδυνον ἦτορ,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας ἐξεῖλε ὀλίσθου.
ζωόντων βασιλῆϊ θεῷ μέγα φέγγος ἀείδοιμι.

Ψαλμὸς νϛ'.

Καὶ τόδε Δαβίδου τὸ μελίσδριον, εὖτε Σαοῦλον
ἄπρηκτον μανίην ἀσπασίως προφυγών,
Ἴαχε πεντηκοστὸν ὁμοῦ καὶ ἕκτον ἄεισμα,
εἰς πέρας ἐρχόμενος ὁ πρὶν ἀεισοπόνος.

Ἵλαθί μοι βασιλεῦ πανεπίσκοπε, καί μ᾽ ἐλεαίροις·
οὕνεκά σοι φίλον ἦτορ ἀεὶ περιθάρσυνον ἴσχω.
σῇσι περὶ σκέπῃ σκιερῶν πτερύγεσσι πεποιθώς,
εἰσόκεν ἀχράαντος ἀτασθαλίη με παρέλθοι.
ὕψιστον καλέσαιμι θεὸν βασιλῆα λιτῇσιν
ἄφθιτον, ὃς σύμπαντα φέρω φυσίζοα δῶρα.
οὐρανόθεν προΐεις με κακῆς ἐσάωσεν ἀνάγκης,
καί με καταστείβοντας ὀνείδεσι δῶκεν ἀλείτας.
πέμψεν ἀληθείην καὶ ἑὴν οἰκτίρμονα βουλήν·
ῥύσατο δὲ σκύμνων ὀλοῶν μέσον ἦτορ ἐμεῖο·
αὐτὸς ἐκοιμήθην κρυερῇ τεταραγμένος ἄτῃ.
ἀνέρες οἷς ἀσπίς τε καὶ ὗις βέλος εἰσὶν ὀδόντες,
ὀξείη δὲ γλῶσσα πανείκελός ἐστι μαχαίρῃ.
ὄρσο ὑπὲρ οὐρανίων δαπέδων πανυπέρτατε ποιμήν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.
ἡμετέραις ἔπλεξαν ἀμήχανα δίκτυα πέζαις,
καὶ θυμὸν κατέκαμψαν ἐμὸν μογέοντα κακοῖσι.
κάππεσον εἰς βόθρον, τὸν ἐμὴν θέσαν ἀντίον ὄσσων.
θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος·
κῦδος ἐμὸν μέλψει σὲ καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσει.
ἔγρεό μοι σοφίης γραφὸν καὶ ἀγήραον εὖχος·
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμὴν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμμαπέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενος κελαδήσω·
ἀμφιβόητον ἔπος σοὶ ἄναξ λαοῖσι βοήσω,

καὶ

καὶ δήμοις πολέεσσι λυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καί σεο ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσ' ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμὴν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι.

Ψαλμὸς νζ'.

Στήλης τῆς μὲν ἔχαρμος ὑπὲρ Δαβίδος ἔγραψε
μηδέποτε φθεῖραι πρὸς τέρματι κλυτὸν ἄεισμα·
ὃς παρὰ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Ἦρα που ἀτρεκέως ὁσίως ἀγορεύετε μύθους,
καὶ θέμιν ἰθείαν μερόπων ἰθύνετε παῖδες,
ἀμπλακίην πραπίδεσσιν ἐπὶ χθονὶ τεκταίνοντες,
πλεξάμενοι παλάμῃσι κακορρέκτοις ἀθέμιστα.
ἀλλότριοι πρὸ τόκοιο θεοῦ γεγάασιν ἀλεῖται·
ἐκ γαστρός τ' ἀλάληνται ἀεὶ ψευδῆ ληγέοντες,
ἰοβόλοις ὀφίεσσι πανείκελοι μηνιόωντες,
ἀσπὶς ὅπως κωφὴ τῆπερ κότῳ οὖατ' ἔβυσεν·
ἥ ῥ' οὐκ ἰητῆρος ἐπαείδοντος ἀκούει,
φαρμακόεν δ' οὔ οἱ μέλεται σοφοῦ ἀνέρος ἄλκαρ.
τῶν δὲ θεὸς συνέτειψεν ὑπὸ στόμα πικρὸν ὀδόντας·
γαμφηλὰς ὀλοῶν βασιλεὺς ξυνέαξε λεόντων.
μωκητοὶ τελέθοιεν μάτην ἅτε νίσσεται ὕδωρ·
τόξον ἄναξ τανύσειεν ἕως νούσοισι δαμεῖεν.
κηρῷ τηκομένῳ ἴκελοι τήκοιντο κακοῖσιν·
ἠελίου λελάθοιντο πυρὸς πεσμολόντος ἐπ' αὐτοῖς.
ὑμετέρην πρὶν ῥάμνον ἑὰς δαΐδμεν ἀκάνθας
αἶψα καταβρώξειεν ὅπως ζώοντας ἀρειή.
εἰσορόων ὅσιος κεχαρήσεται ἔκδικον ἦμαρ·
αἵματί που νίψαιτο φίλας περὶ χεῖρας ἀλιτρῶν.

ἐξερέων

ἐξερέων ὅτι καρπὸς ἀγακλέος ἐστὶ δικαίου,
ὡς θεὸς ἐν γαίῃ βροτέων πέλει ἔκδικος ἔργων.

Ψαλμὸς νη'.

Στήλης εἰς ἐπίγραμμα γράφων Δαβίδος ἀμύμων,
ἀρχόμενος θέσπιζεν ἔχειν τέλος ἄψογον ὕμνων·
ὁππότε Σαοῦλος κραδίην ἀμνήμονα μόχθων
τοῖο φέρων, προτέρων δὲ λελασμένος ἁρμονιάων,
πέμψεν ἀριστοπόνοιο δόμον γαμβροῖο φυλάσσειν·
ὄφρα οἱ ἀντ' ἀγαθῶν θάνατον γέρας αἰνὸν ὀπάσσοι.
τοῖο δὲ πεντηκοστὸς ἔφυ καὶ ὄγδοος ὕμνος.

Ἄφθιτε δυσμενέων με κακῆς ἐξάρπασον ἄτης·
ἐκ δὲ κορυσσομένων μοι ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζοις.
ἀλλὰ καὶ ἀνδροφόνων με ὀλοῶν βαρυώδυνον ἦτορ,
οἵ πρὶν ἀνιχνευέσκον, ἄναξ ἀπὸ ῥίμφα σαώσοις.
κάρτιστοι νύμοι ἄνδρες ἐπιβρίθεσκον ἐρωῇ,
οὐ περὶ δυσνομίης οὐδ' ἀμπλακίῃσιν ἐμῇσι·
δυσνομίης ἀπάνευθε δραμὼν ὁδὸν εὗρον ἑτοίμην.
ἐρχόμενος βασιλεῦ παρ' ἐμὲ ἵστασο καὶ ἴδε ἔργον·
καὶ σὺ ἄναξ σθενέων Ἰσραήλοιό τε ποιμήν,
ἔθνεσι παντοδαποῖς πανεπίσκοπον ὄμμα πιταίνοις,
μηδὲ κατοικτείρειας ἀτασθαλίης θεράποντας.
ὥρῃς ἑσπερίῃσιν ἐπιστρέψοισιν ἄπαστοι,
καὶ κυσὶ πειναλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
τῶν φθογγὴ μὲν ἄπυστος, ἀτὰρ περὶ χείλεσιν ἄορ,
ὄφρα τις εἰσαΐοι· σὺ δ' ἄρα σφέας ἡδὺ γελάσσαις.
φῦλα βροτῶν ὀνόσαιο κακῶν χάριν ἀμπλακιάων.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ μεγακλήεντι φυλάξω.
οὕνεκά μοι θεὸς αἰὲν ὑπερμενέως προμαχίζει.
ἀμφιβάλοι με ἐλεητὺς ὑποφθαμένη βασιλῆος.

ἡμετέροις

ἡμετέροις δαμάσειας ὑπ' ὀφθαλμοῖσιν ἀλείτας
μὴ κτείνων, ἵνα σεῖο νόμου μὴ πάγχυ λάθοιντο,
ἀλλὰ βίῃ μεγάλῃ καὶ κάρτεϊ ῥεῖα κεδάσσαις,
καί σφεων ἠνορέην δαπέδῳ πελάσειας ἀμύντωρ·
ἀμπλακίην στόματος σφετέρου χειλέων θ' ἅμα μῦθον·
σφωϊτέρης μεγάλησιν ὑπερβασίῃσιν ἀλῶεν.
ὧν τέλος ἐξ ἀρῆς καὶ ψεύδεος ἀγγέλλοιτο,
πεῖρας χωομένοισι μόλοι καὶ τέρμα βίοιο.
ἴσωσαν θεὸς οὕνεκ' Ἰακώβου βασιλεύει,
παντοδαπῆς ἄντυξιν ἀνακτορίην χθονὸς ἴσχων.
ὥρης ἑσπερίῃσιν ἐπιστρέψουσιν ἅπασοι,
καὶ κυσὶ πεινaλέοις ἴκελοι πόλιν ἀμφιέποιεν.
οἳ δὲ κεδασθήσονται ἐννέα δόρπον ἑλέσθαι·
ἣν δὲ μάτην τρίζωσι κορεσσάμενοι κατὰ θυμόν.
αὐτὸς ἀγακλῆεν σεῖο σθένος ὑμνοπολεύσω.
ἠῶθεν δ' ἐλέῳ κεχαρήσομαι ἄφθιτε σεῖο,
οὕνεκά μοι θεός ἐσσι καὶ ἔκδικος αὐτὸς ἐτύχθης,
καί μοι ἔφυς κακότητος ἐν ἤματι πύργος ἑτοῖμος.
ὄρχαμε φορμίζω σε, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλευ ἀρωγός·
ναίτερος βασιλεὺς ἐλεημοσύνη μοι ἐτύχθη.

Ψαλμὸς νθ'.

Ἐπίγραμμα τοῦτο πραγμάτων ὑπὲρ χαρᾶς,
αὖθις μετὰ στρεφθέντι τῶν λοιπῶν λεῶν,
ὑπὲρ τὸ νομισθὲν τῷ βασιλεῖ πεπραγμένων.
καὶ γὰρ παρελθὼν τοὺς Πηλουσίνης ὅρους,
καὶ τἄλλ' ἐφεξῆς τῶν σύρων τὰ χωρία,
τὴν Μεσοποταμίαν πυρπολεῖ κατακράτος.
Ἰώαβος δὲ σὺν θεῷ αὐτὸς πάλιν
Ἐδὼμ πατάσσει τῇ φάραγγι τῶν ἀλῶν,
ἀνδρῶν φονεύσας χιλιάδας δώδεκα,

τὸν Σόβαλον δὲ τὸν σύρων κατασπάσας.
ὡς δι' οἶδεν ἀλλοίωσιν ἀγαθῶν πραγμάτων
Δαβίδος ἐνεφορεῖτο θείου πνεύματος·
ἐπέταξε πορθεῖν τῷ στρατηγῷ συντόμως·
ὑμνεῖ δὲ πεντηκοστὸν ἀμφ' ἐνάτῳ μέλος.

Ἡμέας ὦ βασιλεῦ καθελὼν ἐξώσαο πάντας·
χωσάμενος δ' ἐλέησας ἀμαιμάκετον μετὰ μῆνιν·
γαῖαν ὅλην ἐδόνησας ἀφειδείῃσιν ὀρίνων.
εἶθέ οἱ ἰήσαιο τάπερ ξυνέαξας ἑλίξας.
σεῖο μάκαρ λαοῖσι σιδήρεα δῶκας ἰδέσθαι·
μνήμονα παντοίης οἶνον πόρες ἄμμιν ἀνίης.
σῆμα πόρες δμώεσσι βίην τόξου ἀλέασθαι,
ὄφρα τεοὺς θεράποντας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς.
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφράδμονα μῦθον,
τερψάμενος Σίκιμα θοῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, θ' ἡμέτερος δὲ Μανασσῆς,
Εφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη.
αὐτὰρ γ' εὐκλείης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ιούδας·
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μοι ἔφυ Μώαβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν περάτεσσι θ' Ιδυμαίης·
ποσσὶν ἐφ' ἡμετέροις ἀλλότεια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον εὐπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,
ἠὲ καὶ ἰθυντῆρα Ιδουμαίης μετὰ δήμους·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσαο, ὃ πρὶν ἐάσσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός.
τειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης.
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίξοις·
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἑτοίμην·

δυσμενέων

δυσμενέων δ' ἔκπαγλον ὑπέρβασιν ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ξ'.

Ἑξηκοστὸν ἔγραψεν ἄναξ Δαβίδος ἄεισμα.

Ἱκεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν,
καί μοι ἐπ' ἀσχαλίῃ τηλέσκοπον ὄμμα τανύσσαις.
δευόμενος βοάασκον ἄναξ περάτων ἀπὸ γαίης,
ἀχνυμένης μ' ἀνάειρας ἐμῆς κραδίης ἐπὶ πέτρην.
ἡγητὴρ ἐμὸς ἔσκες, ἐπεὶ σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
πύργος ἐμὸς μετὰ δῆριν ἐπερχομένων ὀλετήρων·
σῇσι μάκαρ καλύβῃσι διηνεκέως περιμίμνω·
καὶ σέο θεσπέσιον πτερύγων σκέπας ἀμφιπυκάζοις·
οὕνεκα νωϊτέρων μάκαρ ἔκλυες ἀσχαλάων.
κλῆρον ἀγακλήεντα τεοῖς δμώεσσιν ἔδωκας.
ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἄνακτι πόροις βιότοιο κελεύθους·
ἐκ γενεῆς γενεὴν ἢ θεοῦ πέλας ἔμπεδον εὕροι.
τίς οἱ ἀληθείην ἔλεόν θ' ἅμα μαστεύσειε.
πάντοτ' ἐμὸν βασιλῆα φίλῃ φόρμιγγι βοήσω,
εἰσόκεν ἀσχαλίας τίσω μάκαρ ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.

Ψαλμὸς ξα'.

Ἰδιθούμ κῶμον ὑπὸ Δαβίδος ἔγραψε
τὸν δ' ἑξηκοστὸν μελέων καὶ πρῶτον ἀείσας.

Ἦρ' οὐχ ἡμέτερον δεδμήσεται ἦτορ ἄνακτι;
καὶ γὰρ φέγγος ἐμὸν τελέθει βασιλῆος ἀρωγή·
οὕνεκά μοι θεὸς αὐτὸς, ἐμῆς δ' ὑπέρισται ἀλκῆς.
ἄλκαρ ἐμὸν, τὸ, καὶ οὔ τι ποτ' ἔλπομαι εἶναι ἀλείτης.
μέχρι τεῦ ἀνδρὶ μάχεσθε, ὁμῶς τ' ἐναρίζετε πάντα,
τοίχῳ κεκλιμένῳ ἴκελοι φραγμῷ τε πεσόντι·

ἔδραμον

ἔδραμον ἐν δίψῃ, σκέψαντο δέ μ' ἀκλέα τεῦξαι,
εὐχόμενοι γλώσσῃσιν, ἀραῖς στέρνοισιν ἔπαιον.
θυμὲ πέσσον βασιλῆϊ, θεῷ δέδμησο πεποιθώς·
οὕνεκεν ἐλπωρῆς μοι ἔφυ φυσίζοον ἕρμα.
αὐτὸς γὰρ θεός ἐστιν ἐμὸς, σωτήρ τε τέτυκται.
ἄλκαρ ἐμὸν, τίς κέν με φίλης ἐλάσειε πιθιώνης·
κῦδος ἐμὸν καὶ φέγγος ὑπ' ἐννεσίῃσιν ἄνακτος·
ἐλπὶς ἐμὴ βασιλῆα μένει καὶ κάρτος ἀρωγῆς.
παντοδαπὴ δήμων κλισίη θαρσήσατ' ἄνακτι·
σφωΐτερον δ' ἀναφανδὰ θεῷ προχεύσατε θυμόν.
οὕνεκά τοι ἐπίκουρος ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἐτύχθη.
ἔμπα γε μὴν μερόπων ἀλίη σύμπασα γενέθλη.
φύτλη ψευδαλέη μερόπων ἀδίκοισι ταλάντοις.
ἐκ φρενὸς ὥρμηθεν κενεαυχέες εἰς ἓν ἰόντες·
μηδέποτ' ἀμφ' ἀδίκοισι νόον μεμελημένον ἴσχειν,
μηδ' ἔτ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθῶν θέμεν ἅρπαγα θυμόν.
μηδὲ ῥόον πλούτοισι πολυκτεάνοιο ποθεῖτε.
εἶπεν ἅπαξ βασιλεὺς, δύο δ' ἔκλυον οὔασι τοῖα·
ὡς θεοῦ ἔπλετο κάρτος, ἰδ' ὡς ἐλεητὺς ἄνακτος.
πᾶσι σὺ μισθὸν ἄναξ ὀπάσεις ἀντάξιον ἔργων.

Ψαλμὸς ξβ'.

Δαβὶδ εὔκλυτος ὕμνος Ἰουδαίας ἐν ἐρήμῳ
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ καὶ δεύτερος οὗτος ἐτύχθη.

Νύκτα μετ' ἀμφιλύκην σὲ μάκαρ μάκαρ ἀμφιχορεῦσαι·
καὶ ψυχή σ' ἐπόθησεν ἐμὴ, καὶ σὰρξ ἔτι μᾶλλον,
τρηχεῖαν καὶ ἄνυδρον ἀνὰ χθόνα πολλὸν ἐρήμην.
σοὶ μάκαρ ἐν ἁγίῳ μάλα θάρσυνος ὧδε φαάνθην,
ἰσαγνόων δύναμίν τε τεὴν καὶ κῦδος ἰδέσθαι.

κρεῖσσον ἔχεις ἐλεητὺν ἄναξ βιότοιο κελεύθων,
χείλεσιν ἡμετέροισι τεὸν κλέος ὑμνοπολεύσω.
ὧδέ σε κυδαίνοιμι διαμπερὲς εἰσόκεν ἕρπω·
σοὶ δ' ἐπιθαρσήεις παλάμας εἰς ὕψος ἀείρω.
διά τε πιαλέης πλησθήσομαι ἦτορ ἀλοιφῆς·
χείλεα δ' εὐφροσύνης ἐμέθεν στόμα πάντοτε μέλψει.
εἰ σέθεν ἐν λεχέεσσιν ἐμοῖς μεμνημένος ἦα,
σοῖσι μάλ' ἐξ ἠοῦς μελεδήμασι θυμὸν ἔβοσκον,
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐπιτάρροθος ἐξεφαάνθης,
καὶ σέο γηθήσαιμι περὶ πτερύγων ἀλεωρῇ.
ἴχνεϊ σῷ ξυνόπηδον ἐμὸν φίλον ἦτορ ἐρείδη·
καὶ σέο δεξιτερή μευ ὑπὲρ μένεος προμάχησεν.
οἱ δὲ μάτην μάστευον ἐμὸν διὰ θυμὸν ὀλέσσαι.
νερτερίων ὑπένερθεν ἵκοιατο ῥίμφα βερέθρων.
χειρῶν ἀρπαλέων ξίφεος μέλπηθρα τετύχθων·
δεινὸν ἀλωπήκεσσιν ἕλωρ καὶ δασμὸς ἔσονται.
αὐτὰρ ἄναξ θεῷ ἀμφὶ φίλην φρένα γηθήσειεν.
πᾶς δέ οἱ ὀμνύμενος κλέος ἄφθιτον αἰνετὸς ἔσται.
πᾶν γὰρ ἀπεκλείσθη λάβρον στόμα λωβητήρων.

Ψαλμὸς. ξγ΄.

Δαβίδου λιγυρὸς μεγαλοσθενέος βασιλῆος
ἑξηκοστὸς ὁμοῦ τρίτατός θ' ἅμα κῶμος ἐτύχθη.

Ικεσίης ἐπάκουσον ἄναξ ὅτε σεῖο λιτοίμην·
θυμὸν ἐμὸν λύσειας ὑπ' ἀντιβίης μελεδῶνος.
ἔκρυψάς μ' ἀπάνευθε κακῶν ἀγεληδὸν ἰόντων,
πληθύος οἷσι μέμηλε νόῳ ἀθεμίστια ἔργα.
οἳ γλώσσας θήγεσκον ἐὰς ξιφέεσσιν ὁμοίας.
ἔργα δὲ ῥιγηλῷ προέσαν πανομοίϊα τόξῳ.
ὥσκεν οϊστεύσωσιν ἀναίτιον ἀνέρα λάθρη·

αὐδὲ

οὐδέ μιν ἐξαπίνης κραδίῃ δείσουσι βαλόντες.
ἔμπεδον ἐστήριξαν ἀναιδέα δήνεσι μῦθον,
δίκτυον ἐσκέψαντο δολοφροσύνῃσι καλύψαι.
εἶπον, τίς κεν ἴδοι σκόπιον σφέων ὄμμασιν ἔργον·
θυμῷ δ' ἀνιχνεύεσκον ἀλιτροσύνην ἀλεγεινήν·
οἱ δ' ὀλιγηπελέεσκον ἀπείρειτα μαστεύοντες.
νειόθεν ἴδμονα μῆτιν ἔχων προσελεύσεται ἀνήρ,
ὃς ῥ' ὑψιβρεμέταο βίην βασιλῆος ἀείρει.
τῶν δὲ βέλη προσέηκεν ὅσον καὶ νήπιος υἱός.
ἠπεδαναῖς γλώσσῃσιν ὑπέρβια μυθίζοντες.
πάντες ἅμ' ὠρίνθησαν, ὅσοι σφέας εἰσορέασκον.
τίς μερόπων οὐκ εἶδεν, ἰδὼν δ' οὐκ ἔτρεσε θυμῷ
καὶ πολυκυδήεντα θεοῦ διαπέφραδεν ἔργα,
τέχνας ἀθανάτης παλάμης πραπίδεσσι δοκεύων.
τερπέσθω βασιλῆος ἐπ' ἐλπωρῇσι δίκαιος.
ἰθυνόοις δ' ἅμα πᾶσιν ἀέξεται αἶνος ἀπείρων.

Ψαλμὸς ξδ΄.

Μέλπε μ' Ἰεζεκιῆλε καὶ Ἰερεμία βόησον,
πῶς τότε δούλιον ἦμαρ ὑπήλυθεν οἱ μετὰ γαῖαν,
ὥς ποτε νηὸν ἄνακτος ἀπὸ προλιπόντες ἔβησαν.
μέλψατε τιμήεσσαν ὀδυρόμενοι βασιλῆος·
λαός τ' εὐκλείης σφετέρων χάριν ἀμπλακιάων.
ἑξηκοστὸς ὁμῶς καὶ τέτρατος ὕμνος ἐτύχθη·

Σοὶ μάκαρ ἐν Σιῶνι μεταπρέπει ἄσπετος ὕμνος,
ἐν δ' Ἱερουσαλῆμ φορέεις παλινάγρετον εὐχήν,
πᾶν βρότεον λίτεταί σε γένος, σὺ δὲ κέκλυθι ποιμήν·
κλῦθι λιτῆς· σὲ δὲ πᾶσα λιτάζεται ἀνδρομένη σάρξ.
ἠνορέης λαθόμεσθ' ἐπέων ἀΐοντες ἀθέσμων,
νῦν δὲ θυμὸν ἔχεις ἐλεήμονα δυσφροσύνῃσιν·

ὄλβιος ὃς παρὰ σοὶ προλελεγμένος οἰκία ναίει,
σοῖσι παρ' αὐλείοις κλισίην πήξοιτο μελάθροις.
σεῖο δόμων ἀγαθοῖσι φίλον πλησόμεθα θυμόν,
ἄχραντος σέο νηὸς ἐπ' εὐδικίῃσιν ἀγητός.
ἀλκτὴρ καὶ βασιλεῦ ζωῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς·
γαίης ἐλπὶς ὅλων περάτων καὶ νόσφι θαλάσσης.
ἠώρεε σκιόεντα μάκαρ σέθεν οὔρεα τεύχων,
ἀπερίοπτον ζῶμα τεὴν ἐζωσμένος ἀλκήν,
ὃς μέγεθος κλονέεσκες ἀμετρήτοιο θαλάσσης.
τίς φορέειν σφετέροιο βίην σθένοι οἴδματος ὁρμήν.
φῦλα βροτῶν κλονέοιντο, φέροιντο δὲ δείματα θυμῷ,
πείρατα ναιετάοντες, ὅπως σφίσι πῆξαο τέκμωρ.
ἠοῦς ἀντολίην καὶ ἑσπερίην ἅμα τέρψεις·
σκεψάμενος νιφάδεσσιν ἄναξ ἐμέθυσας ἄρουραν,
θήκαο δ' ἀφνειὴν ἀγαθῶν ἐγκύμονα καρπῶν.
ἀθανάτου ποταμὸς πυκινοῖς βέβριθε ῥεέθροις.
καὶ σφίσιν ὡς τοῦ θεὸς βρῶσιν προέηκας ἑτοίμην.
καρποτόκους εὔφρηνον ἄναξ σέθεν αὔλακας αἴης·
εὔζωον δέ οἱ ὕδασ' ἄγοι πολυειδέα καρπόν·
αἰθερίης ψεκάδεσσι γανύσσεται ἀντέλλουσα.
σῆς ἀνὰ μειλιχίης ἔτεος στέφος αἰνήσειας,
καὶ σέο πιαλέης δάπεδον πλησθήσεται ὥρης.
οὔρεα θηροκόμοιο γλυοίατο πῖον ἐρήμου·
ἀμφιβάλοιντο δὲ χάρμα μετήοροι ὑψόθι βουνοί·
οἰῶν εἰροπόκων βεβριθότες εἰσὶ τοκῆες·
καὶ κοῖλαι φορέοιεν ἅλις ζωαρκέα σῖτον·
εὐφροσύνην βασιλῆος ἀνυμνήσειαν ἅπαντες.

Ψαλμὸς ξε΄.

Εἴπε ἀνεγρομένων νεκύων σκέψαιτο βιώτην,
κλῆσις πῶς βασιλῆος ἐρημοσύνησιν ὀπηδεῖ

οὐ μάλα θαυμάσει· τὸ δὲ γὰρ τέλος οἶδεν ἀοιδῆς·
πέμπτον ὁμοῦ τόδ' ἔφυ καὶ ἑξηκοστὸν ἄεισμα.

Πᾶσα χθὼν βασιλῆϊ θεῷ ἀλαλάξατε μολπήν·
οὔνομα δ' εὐκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε θεῖον.
εὐφήμοις θεοτερπὲς ἀείσατε κῦδος ἐπ' ἔργοις.
εἴπατε, σεῖο θεῷ τελέθει μάλα θέσκελα ἔργα·
δυσμενέες ψεύσαιντο τεὴν περιώσιον ἀλκήν.
μέλψατέ μοι χθὼν πᾶσα θεὸν ἰδὲ γουνάζεσθε·
ἡδέα μελπόντων βασιλεῦ τεὸν οὔνομα πάντες.
δεῦτε φίλοι μεγάλοιο θεοῦ κλυτὰ λεύσετε ἔργα·
ἄσχετος ἐν βουλῇσιν ὑπὲρ μεροπηΐδα φύτλην.
κεκλόμενος πόντον τραφερὴν μετεπήξατο γαῖαν,
καὶ ποταμοὺς κελάδοντας ἐθήκατο ποσσὶ κελεύθοις.
κεῖσ' ἅμα γηθήσαιμεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
κάρτεϊ νωμελέως σφετέρῳ μεδέοντι καὶ ἀλκῇ.
φῦλα βροτῶν βασιλῆος ἐποπτεύουσιν ὀπωπαί.
μὴ μέγα μοι φρονέοιεν ὅσοις πολύπικρος ἐρωή.
εὐφήμοις μελέεσσι θεὸν κελαδήσατε δῆμοι,
ἧσι δὲ χυύμενοι σφετέρην ἀειήκοον αὐδήν.
ὅς ἐμὸν ἦτορ ἔθηκεν ὅπως ζωοῖσι μετείη,
ἴχνος ἐμῶν δ' ἐν πᾶσι ποδῶν ἀδόνητον ἐρείδων.
ἡμέας ἐφράσθης βασιλεῦ πολυφράδμονι βουλῇ,
εὖ διαγινώσκων ἅπερ ἄργυρον ἐν πυρὶ χαλκεύς.
ἐν γὰρ λίνῳ δολόεντι γὰρ οὐκ ἐθέλοντας ἔρυκες.
ἡμετέρων καθύπερθεν ἐθήκαο κήδεα νώτων.
ἡμετέρῃς κεφαλῇσιν ἐπεστείξαο φῶτας.
ὕδωρ καὶ φλογεροῖο πυρὸς διέβημεν ἐρωήν·
ἐς δ' ἀνάπαυμα νέης ἐξήγαγες ἡμέας ὥρης.
δῶμα τεὸν θυέεσσιν ἱκοίμεθα καρφομένοισιν·
εὐχωλὰς σφετέρης μὲν ὑποσχεσίης ἀποτίσω·

ἃς καὶ τειρόμενός περ ἔφην τὸ πρόσθε τελέσσαι.
θύματα μυελόεντα πυριφλεγέθοντα κομίσσω.
εἰροπόκους κριοὺς τε μύρου τ' εὐώδεα καπνόν,
ἀμφὶ δὲ χιμάρροισι βόας κεραελκέας οἴσω.
κέκλυτέ μοι ξύμπαντες ὅσοι δειμαίνετ' ἄνακτα,
ὅσσ' ἀγάθ' ἡμετέρῳ τεκτήνατο μυρία θυμῷ.
ἀθάνατον βοάασκον ὑπὸ γλώσσης ἀναείρων·
εἰ δ' ἴδον ἐν πραπίδεσσιν ἐμαῖς ἀθεμίστιον ὕβριν,
νώιτερον μὴ μῦθον ἄναξ βοόωντος ἀκοῦσαι.
τοὔνεκεν ἡμετέρην πανεπίσκοπος ἔκλυεν αὐδήν,
οὐδέ μοι ἱκεσίης σφετέρην ἔστρεψεν ὀπωπήν.
αἰνετὸς ὅς ῥ' ἔλεον καὶ ἐμὴν οὐκ ἤλασεν εὐχήν.

Ψαλμὸς ξϛ'.

Εὐκελάδου κιθάρης βασιλήιος ὕμνος ἐπύχθη,
ἑξηκοστὸν ὁμοῦ καὶ μέλος ἕκτον ἔχων.

Ἡμέας οἰκτείρειας ἄναξ ἐλεήμονι βουλῇ·
ἄμμι δὲ σὴν ἀρίδηλον ὑπερλάμψειας ὀπωπήν,
ὄφρα τεὴν κατὰ γαῖαν ἐπιφρασόμεσθα κέλευθον,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
σὸν κλέος ὑμνήσοισι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
ἔθνεά τοι κεχαροίατ' ἀγαλλόμενα μολπῇσιν·
οὕνεκεν εὐδικίῃσι κρινεῖς μεροπηΐδα φύτλην,
ἔθνεσι δ' ἡγήσαιο φίλην κατὰ γαῖαν ὁδεύειν.
σὸν κλέος αἰνήσοισι μάκαρ πανυπέρτατε λαοί·
σὸν κλέος ἀμφιβόητον ὅλοις λαοῖσι μελέσθω.
καρπὸν ἀνεβλάστησεν ἑὸν φυσίζοος αἶα.
ἡμέτερος θεὸς ἄμμι πόροι χαριέστατον αἶνον,
αἶνον ἄναξ πόροι ἄμμι· τρέσσοι δὲ πείρατα γαίης.

Ψαλμὸς ξζ΄.

Δαβίδου πινυτοῦ μελέων βεβολημένος ὕμνος,
ἑξηκοστὸν ἔχων, ἑβδόματόν τε τόπον.

Ἄφθιτος ἀνστήτω, σκέδασιν δ' ἐχθροῖσιν ἐνήσει,
δυσμενέες δ' ἀπάνευθεν ἑῆς προφύγοιεν ὀπωπῆς·
ὧδε μάλ' ἐκλείποιεν ἀμήχανος ἠύτε καπνός·
ὡς δ' ὅτε τηκόμενος φλογερῷ πυρὶ κηρὸς ἀμερθῇ,
ὣς ὁσίων ἀπολοίατ' ἀπὸ βλεφάροισιν ἀλεῖται·
ἀλλά τοι εὐφραίνοιντο δίκης ὑποφέτορες ἄνδρες.
αἰεὶ θεσπεσίων κεχαρηότες ἀντίον ὄσσων,
ἐν θυμοῦ γλυκερῇσι γεγηθότες εὐφροσύνῃσιν.
ᾄσατε τὸν βασιλῆα καὶ οὔνομα μέλψατε θεῖον.
τεύξαθ' ὁδὸν χαρίεσσαν ὑπὲρ δύσιος βεβαῶτι.
ἄφθιτος ἄφθιτος ἐτός, ἄναξ δέ οἱ οὔνομ' ἐτύχθη,
καί οἱ θεσπεσίοιο πέλας κεχάροιτο προσώπου,
πάντες ὀρινέσθωσαν ἑῆς διὰ τάρβος ὀπωπῆς,
χηρῶν ἡγεμόνος καὶ ὀρφανικῶν ῥυετῆρος.
ἄχραντος δαπέδοισιν ἐπ' ἀχράντοισι μέμηλεν.
αὐτὸς μουνοτρόποισι χαρίζεται οἰκία ναίειν,
ἐκ δ' εὐλωορίης πεπεδημένον ἐσμὸν ἔλυσεν,
ἐκ δὲ τάφων φθιμένους βιοτῆς μετὰ φέγγος ἀγινεῖ.
ἀββάλε πῶς τὸ πάροιθεν ἄναξ ἡγήσαο λαῶν·
πῶς ποτὲ κυδῆεν δάπεδον μετέπεσκεν ἐρήμου.
χθὼν μὲν ὅλη δεδόνητο, κατείβετο δ' οὐρανὸς αἴθων·
ἄντα θεοῦ Σιναόν δε πολύλλιτον οὖδας ἀκούοι,
ἄντα θεοῦ βασιλῆος, ὃς Ἰσραῆλον ἐρείδει.
ὑετὸν ἐσθλὸν ἑκὼν βασιλεῦ χθονὶ σεῖο προπέμποις.
καὶ γὰρ ἀνεστήριξας ὀϊομένην ἀπολέσθαι·
καί μιν φῦλα τεῆς ἀγέλης περιναιετάουσι.

πτωχῶν

πτωχῷ μειλιχίης ἐπιτάῤῥοθος ἤλυθες ἑτοῖμος.
καρτερὰ σημαίνουσιν ἄναξ ἔπος ἰθύνειε,
τηλυγέτου σθενέων ἡγούμενος υἱέος ἐσθλοῦ·
υἱέος ὃς διὰ σκῦλα δόμου μοιρήσεται ἐσθλῷ·
εἴκεν μεσσάτιοι κλήρων κατακοιμηθῆτε,
ἀργύρεα πτερύγων ὅπως περὶ κῶμα πελείης.
ἧς χλωρὴ χρυσοῖο μετάφρενον ἀμφεβέβηκ' ὥρη,
ἀθανάτου πέμποντος ἑοὺς βασιλῆας ἐπ' αὐτῇ.
ἐν Σελμῶνι χιὼν σφέτερον δέμας ἀμφικαλύπτει.
θεῖον ὄρος, πολυανθὲς ὄρος μάλα πῖον ἐτύχθη,
πῖον ὄρος, πηχθέντι πανείκελον ἔπλετο τυρῷ.
τίπτε μοι οὔρεα πάντα δοκεύετε τυρώεντα·
τοῦτ' ὄρος, ἧχι θεὸς καταθύμια δώματα ναίει.
κεῖσε μάκαρ κλισίην ἀεναρίην ἑὸν πάντοτε πήξει·
μυρίον ἅρμα θεοῦ, πολέες δ' ἐπ' αὐτὸ χορευταί.
ἔνθα μάκαρ Σιναίοιο μετ' ἀχράντοιο θεμέθλοις,
ὕψου ἀειρόμενος ληΐσατο ληΐδα πολλήν.
αὐτὰρ ὁ δωτίνας μεροπηΐδος εἷλε γενέθλης·
καὶ γὰρ ὑπερβασίῃ περιναιέμεν ἠρνήσαντο.
αἰὲν ἄναξ ἀγαθὸς καὶ ὑπέρτατος αἰνετὸς ἔστω,
αἰνετὸς αἰὲν ἄναξ κεκλήσεται ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ.
φέγγεος ἡμετέροιο διαμπερὲς ἡγεμονεύει.
ἔργον ἐμῷ βασιλῆϊ πέλει χατέουσιν ἀρήγειν.
μοῦνος ἄναξ δεδάηκε καὶ ἐκ θανάτοιο σαῶσαι.
ἔμπα γε μὴν σφετέρων δηΐων θραύσειε κάρηνα,
ἀκερσεκόμων κορυφὴν, οἷς ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀλείτης.
εἶπεν ἄναξ Βασάνηθεν ἐπιστρέψαιμι πεποιθὼς,
αὖθις ὑπ' ἀτρυγέτοιο παλίσσυτος εἶμι θαλάσσης·
ὄφρα τεὴν τέγξειας ἀκήρατον αἵματι πέζαν,
ἀντιβίων σέο γλῶσσα κυνῶν σέθεν ἡ δέ οἱ αὐτοῦ.
ἀμφαδίην ἄγχαντε τεὰς βροτοὶ εἶδον ἀταρποὺς,

ἴχνεα τοῦ βασιλῆος ὑπ' εὐαγέεσσι δόμοις.
ἆσσον ἀειδόντων μετεκίαθον ἡγεμονῆες,
μελπομένων τυπάνοισι μέσοι διὰ παρθενικάων.
πιστὴν ἐνὶ κλισίῃσι φίλον κελαδήσατ' ἄνακτα
ἄφθιτον ἐκ πηγέων ἀγανόφρονος Ἰσραήλου.
κεῖ τε Βενιαμίνη ἣ μετ' χρονίη πέλεν ἥβη,
τῶν δ' ἔσαν ἡγητῆρες ὅσοι πάρος ἦρχον Ἰούδα·
Ζαβουλῶνος ὁμοῦ πρόμαχοι καὶ Νεφθαλίμοιο.
κάρτεϊ πημήεντι τεῷ ἐπιτέλλεο ποιμήν·
ἄμμι τόσον τέκτηνας ἐϋσταθὲς ἄλκαρ ἐρείδοις,
εὐαγὲς ἐκ νηοῖο μετεσσύμενοι τεὸν ἄστυ
δῶρα πολυκλήεντι θεῷ βασιλῆες ἀγέσθων·
θηρσὶν ὀρεσσικόμοις δόνακος τρήχυνον ὁμοκλήν.
δημοτέρας δαμάλας μεταΐσσεται ἔθνεα ταύρων,
ὄφρά κεν ἐξείργοιντο οἷς ἀμφαδὸν ὦνος ἐτύχθη.
φῦλα βροτῶν ἄγχαντε φιλοπτολέμων κεδάσειας,
λισσόμενοι σπεύσουσιν ἀπ' αἰγύπτοιο πολήων·
χεῖρας δ' ἀθανάτῳ τανύσει γένος αἰθιοπήων.
κοιρανίαι βασιλῆα λιγαίνετε πάντοθεν αἴης,
ἀκελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε ποιμένα κόσμου.
μέλψατε ἀντολίης πόλον ἐκ πόλου ἐμβεβαῶτα.
αἶνον ἀποφθέγξοιντο φίλον ζωαρκεῖ φωνῇ
κῦδος ἀπειρέσιον κελαδήσατε παμβασιλῆϊ,
αἰὲν ἐπ' Ἰσραήλον ἔχει μεγαλοπρεπὲς εὖχος
καὶ σθένος αἰθερίῃσιν ὁμοῦ νεφέλῃσιν ἀγητόν.
ἀθάνατος θνητοῖς ἑοῖς ὁσίοισι μεμηλώς·
ἀλκὴν καὶ σθένος ἐσθλὸν ἄναξ πόρεν Ἰσραήλῳ.
πάντοτε παμβασιλεὺς ἀειδείκετος αἰνετὸς ἔστω.

Ψαλμὸς ξη'.

Δαβίδου κραδίης ὕμνος ἀμειβομένης,
ἑξηκοστὸν ἔχων ὄγδοά τόν τε μέλος.

Ἐξ ὑδάτων με σάω βασιλεῦ τά μοι ἄμφεπεν ἦτορ·
βύσσῳ ἐν ὑλήεντι παγεὶς βιότοιο χατίζω·
νισσόμενον πόντοιο βυθῷ κατά μ' εἷλε καταιΐξ,
καρφαλέως βοόωντος ἐμὸς τρηχύνετο λαιμός.
ὤλεσα φέγγος ἄνακτα Θεὸν δεδοκημένος ὄσσοις·
οἵ με μάτην στυγέοντες ἐμῆς πλέον εἰσὶ κομάων.
οἵ τ' ἀδίκως ἐρέεσκον ἀπεχθέας, ἄλκιμοί εἰσιν.
ἀφραδέως ἅρπαγμα, τὸ μὴ μάθον αὐτὸς ἔτισα·
οἶδας ἄναξ ὅσ' ἔρεξα χαλιφροσύνησιν ἐμῇσιν,
οὐδὲ τεῆς ἐκρύφθεν ἀτασθαλίαι μευ ὀπωπῆς.
μήποτ' ἄναξ ἕλοι αἶσχος ὅσοις Θεὸς ἔργον ὁρᾶσθαι,
μηδὲ Θεὸν ποθέων τις ἀνὴρ μωμητὸς ἀκούσῃ.
εἵνεκά σου βασιλῆος ὀνείδεα τετλήκαμεν,
τλήσομαι, εἶχεν ἔρευθος ἐμὸν ῥέθος ἀμφικαλύψῃ.
ἀλλοδαπὸς γενόμην, καὶ ἐμοῖς ἀκλήρος ὁμαίμοις·
καὶ ξεῖνος γλυκερῆς καὶ ἐνηέος υἱάσι μητρός.
οὕνεκα δαρδάπτων με τεοῦ πόνος εἷλε μελάθρου.
σεῖο δ' ἐπεσβολίῃσιν ἐμὴν φρένα δάκνομαι ἐχθρῶν.
νηστείης καμάτοισι κατέκλασα θυμὸν ἐμεῖο,
καὶ τό με νηστεύειν ἐπ' ὀνείδεσι τεκταίνοντο.
πέπλον ἐμὸν χαρίεντα θέμην ἅτε πένθιμον εἷμα·
ἀλλὰ καὶ ὥς, γενόμην σφετέρῃς γλώσσῃσι λάλημα.
ἀμφ' ἐμέθεν μέλποντο καθεζόμενοι περὶ πυλάων.
εἰς δ' ἐμὲ φορμίζεσκον ἅλις βεβαρηότες οἴνῳ.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε διηνεκέως λιτανεύων·
καιρὸς ἄναξ ὅτε δῆμοι ἑκὼν ἀναφανδὰ παρείης.
κλῦθι τεῆς ἐλεημοσύνης παμπληθεῖ ῥοίζῳ·
σεῖο δ' ἀληθείης μοι ἄναξ μέγα φέγγος ὀπάζοις,
ἐκ πηλοῦ με σάωσον ὅπως διὰ τέλμα φύγοιμι.
ῥύεο δυσμενέων με μάκαρ βυθίων τε ῥεέθρων·
μή κε πότ' ὑδατόεσσα καταβρώξειε καταιΐξ,

μηδέ με λευγαλέος βρύχιον βυθὸς ἔνδοθι μάρψῃ·
μηδέ με ἀμφιβάλῃσιν ἑὸν στόμα βόθρος ἀπείρων.
κέκλυθι μειλιχίῃ φορέων οἰκτίρμονα θυμόν·
πλήθει δ' οἰκτιρμῶν πανεπίσκοπον ὄμμα τιταίνοις·
μή ποτέ μοι σέο παιδὸς ἀποστρέψειας ὀπωπήν·
αὐτίκα τειρομένοιο μάκαρ πανυπέρτατ' ἀκούσαις·
ὄμμασι νωΐτερον πανδερκέσι θυμὸν ἐρύκοις.
οὕνεκεν ἡμετέρων δηΐων βασιλεῦ με σαώσοις·
οἶσθα γὰρ αἶσχος ἐμὸν καὶ ὀνείδεα καὶ μέγ' ἔρευθος.
ἄντα σέθεν σύμπαντες ἐμῇ μεμελημένοι ἄτῃ·
μῶμον ἐμὸς λώβην τε μετὰ φρεσὶν ἔλπετο θυμός.
οὐδέ μοι ἀλγεινοῖσιν ὁμήγυρις ἤλυθεν ἀνήρ·
οὐδ' εὗρον πόθεν ἄμμι πέλει παραμύθιον ἄτης.
βρώματι νωϊτέρῳ θυμοφθόρον ἔμβαλον ἰόν,
καί μοι διψαλέῳ θανατηφόρον ὤπασαν ὄξος.
τοῖσι λίνον τεύχοιτο πολύπλοκον ἀντὶ τραπέζης,
θήρη καὶ δολόεσσα πάγη καὶ μισθὸς ἐπ' ἔργῳ.
σφωϊτέρην κακότεχνον ἀποσβέσσειας ὀπωπήν·
καί σφεων ἠνεκέως καμάτῳ κατὰ νῶτα δαμάσσοις.
καδδὲ κότον βαρύμηνιν ἐπὶ σφίσι πάντοτε τεύχοις,
καί σφεας ἀμφιβάλοι θολερῆς σέο μήνιδος ὁρμή.
ἔστω πουλυβότειρα μετὰ σφίσιν αὖλις ἐρήμη,
μηδέ τις ἐν μεγάροισιν ἑοῖς ναετῆρα κιχάνοι·
οὕνεκεν ὃν ῥ' ἐπάταξας ἄλις ποθέεσκον ἐκεῖνοι,
πληγῇς ἡμετέρῃσι καὶ ἄλγεσιν ἄλγεα θέντες.
ἀμπλακίην ἐπέραψον ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἑῇσι·
μηδὲ δικαιοσύνῃ πίσυνοι σέο θῶκον ἱκέσθων.
θᾶσσον ἀποσμήχοιντο φερεζώων ἀπὸ βίβλων·
μηδέποτ' ἀδικίης ναέταις ἐναρίθμιοι εἶεν.
πτωχὸς ἐγὼ τελέθω καὶ κήδεα μυρία πέσσω·
ἀλλ' ἴσχω βασιλῆος ὑπέρμαχον ἄλκαρ ὀπωπῆς.

αἰνετὸν

αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἀνυμνήσαιμι χορεύων,
καί μιν ἀνυψώσαιμι διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπων.
ἡβητὴν δ' ἀρέσειεν ὑπὲρ μόσχον βασιλῆϊ,
ὃς νέον ἡβώῃ πίσυνος κεράεσσι καὶ ὁπλαῖς.
πτωχοῦ δ' εὐχομένοιο νόος πραπίδεσσι χαρείη.
ποιμένα δίζεσθε ψυχέων βιότοιο δοτῆρα·
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς ὑπάκουσε πενιχρῶν·
οὐδ' αὔτως μεθέηκε κακοῖς πεπεδημένον ἄνδρα.
οὐρανοὶ ἀμφί τε γαῖα χορευόντων βασιλῆϊ,
πόντος ἀπειρέσιος καὶ ὅσα τρέφει οἴδμα θαλάσσης.
οὕνεκεν ἀθάνατος βασιλεὺς Σιῶνα σαώσει·
ἄστεα δ' ἀνστήσειεν Ἰουδαίης ἐρατεινῆς.
καί μιν ναιετάοντες ὅλην κτήσαιατο κλήροις·
καὶ δμώων σφετέρων γενεὴ σύμπασαν ἐρύξει.
ἀμφαγαπαζομένοισι πελικπόνεσσι μελέσθω.

Ψαλμὸς ξθ'.

Τὸν πάντα γινώσκοντα μιμνήσκων Θεὸν
Δαβὶδ εἶπεν, σῶζε δή με δέσποτα·
ὁ δ' ὕμνος ἑξηκοστὸς ἔνατος τυγχάνει.

Ἄφθιτε νωϊτέρην σκοπιάζεο πάντοτ' ἀρωγήν·
αἶσχος ἕλοι δ' ὅσσοι ἦτορ ἐμὸν μεμάασιν ὀλέσσαι.
στρεφθείη μωμητὸς ὅμοι κακὰ βυσσοδομεύων.
αὐτίχ' ἕλοι τοὺς δ' αἶσχος ἐμῇ κεχαρηότας ἄτῃ.
χάρμα καὶ εὐφροσύνη ὅσιον γένος ἀμφιπολεύοι,
πάντοτε βαζόντων μεγαλαυχέα δῶρα θεοῖο,
ὁππόσοι ποθέουσιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
ἄλγος ἀλεξήσαις πτωχοῦ μάκαρ ἠδὲ πενιχροῦ,
μήποτε δηθύνειας ἐμοὶ κλαίοντι παρεῖναι.

Ψαλμὸς ο'.

Παῖδες Ἰωναδάβου μεγαλήτορος, οἷς τὸ πάροιθεν

ἐνναέται

ἐνναέται Βαβυλῶνος ἄγον κατὰ δούλιον ἦμαρ,
ἑβδομάτης δεκάδος λιγυρὸν μέλος ἐντύνανται.

Μὴ με καταισχύνῃς, ἐπεὶ σύ μευ ἐλπὶς ἐτύχθης·
σῇ μάκαρ ἀδικίῃ περικήδεο καί με φύλασσε.
ἐμμαπέως με σάω, κλίνας ἀείηκοον οὖας·
νωΐτερος Θεὸς ἔσσο κατὰ χρέος ἀσπιδιώτης,
ἔμπεδος οἶά τις οἶκος, ὅπῃ κακὸν ἔστιν ἀλύξαι·
αὐτὸς ἐμὸν πολύχαλκον ἔδος καὶ ἀσταθὲς ἄλκαρ.
ῥύεο δὴ παλάμης βασιλεῦ κακοεργέος ἀνδρός·
ἐκ παλάμης ἀδίκου καὶ δυσνομίην ποθέοντος.
οὕνεκεν ἐλπὶς ἐμὴ πανυπέρτατε αἰὲν ἐτύχθης·
ἐλπὶς ἀειζώουσα καὶ ἐκ νεοθηλέος ἥβης.
σοὶ περιθαρσήεις ἐκ νηδύος εἰμὶ τεκούσης.
αὐτός μοι σκέπας ἦσθα φίλης ἐν γαστέρι μητρός.
ἐν σοί μευ πανάειστε πέλει φιλόμολπος ἀοιδή,
ὠΐσθην βιότοιο τέρας πολέεσσι τετύχθαι·
ἀλλά μοι ἀλκήεις ἐφάνης μετὰ τοῖσιν ἀρωγός.
πλῆρες ἐμοὶ χαρίεν μελέων στόμα πάντοθεν εἴη,
ὄφρα μάκαρ σέο κῦδος ἀγήραον ὑμνοπολεύσω·
σεῖο πανημέριον μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀείδων.
μή με μεθῇς ἄχραντε κακῷ περὶ γήραος οὐδῷ·
εὖτε βίην ὀλέσαιμι φίλην τότε μή με μεθείης·
οὕνεκά μοι τάδ' ἔφαντο κακοὶ καὶ ἀνάρσιοι ἄνδρες,
ψυχῆς ἡμετέρης φύλακες σκέψαντο μολόντες,
ἀθάνατον βάζοντες ἑὸν θεράποντα μεθεῖναι·
σπεύσατε καί μιν ἕλεσθε, ἐπεὶ νύ οἱ οὔτις ἀρωγός·
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μή μευ ποτὲ νόσφι τραπείης·
μηδ' ἀλαοσκοπίην ἐμέθεν χατέοντος ἔλεσθαι.
αἶσχος ἕλοι, ὅσοι ἦτορ ἐμὸν βάλλουσι κακοῖσι·
μῶμος ἕλοι καὶ ἔρευθος, ὅσοι κακά μοι φρονέουσιν.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆϊ Θεῷ πειθάρσιμος εἴην,
καί οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἐπὶ πλέον ἢ πρὶν ἀείσω.
ἡμέτερον στόμα σεῖο δικαιοσύνην ἀγορεύσει·
σεῖο πανημέριον φάος ἄφθιτον ὑμνοπολεύσω.
ἐμπορείης ἀδάητος ἐὼν καὶ ἐλεύθερος ἄτης
θαρσαλέος μετὰ νηὸν ἐλεύσομαι ἀθανάτοιο,
σεῖο δικαιοσύνης βασιλεῦ μεμνήσομαι οἴης.
ἐξ ἥβης μ' ἐδίδαξας ἄπερ θέμις ἄφθιτε ποιμήν·
τοὔνεκα θέσκελα ἔργα καὶ ἐς τόδε σεῖο βοήσω.
μή μ' ἀπογηράσκοντα μάκαρ πολιόντε μεθείης,
εἰσόκεν ὀψιγόνοισι βραχίονα σεῖο πιφήνω,
σὸν σθένος ἀγγέλλων καὶ δικίην ἐρατεινήν,
ὑψίστων ἐτέλεσσας ἕως μεγαλαυχέα ποιμήν.
τίς νύ τοι ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ τόσα κήδεα τεύχων
καί με πάλιν στρέψας, βιότου πόρες ἄσπετον ἀλκήν.
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
σεῖο μοι δικίης πλειώσιον ἔκλυσας ἀλκήν,
καί μευ ἐπιστρέψας, στερεὴν ἰήσαο νοῦσον·
πυθμένος ἐκ γαίης δνοφερῆς βυθίου μ' ἐκάλεσσας.
καὶ γὰρ ἀνυμνήσω σε μάκαρ παναληθέϊ μολπῇ,
μέλπων ἐν κιθάρῃ πανακήρατον Ἰσραῆλον.
ἀμφὶ σὲ μελπόμενος μέγα χείλεσι γηθήσαιμι,
ψυχῇ θ', ἣν ῥ' ὀλοῶν βασιλεῦ ἀπελύσαο νούσων.
πρὸς δ' ἔτι μοι καὶ γλῶσσα δικαιοσύνην σέο μέλψει
εὖτε καταισχυνθῶσιν ἐμὸν διζήμενοι ἄλγος.

Ψαλμὸς οα.

Τοῦτ' ἄρα παισὶν ἔην ἀνεπίγραφον ἑβραίοισιν
ἡδὺ μέλος Σολομῶντι πολυκλείεντι μεμηλός.
ἑβδομάτης δεκάδος πέλεται καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Εὐδικίην βασιλῆι πόροις σέο φέρτατε ποιμήν,
παιδί τε σὴν προΐαλλε δικαιοσύνην βασιλῆος.
ὄφρα διακρίνωσιν ἐπ' εὐδικίῃ σέο λαόν·
πτωχοῖς δ' ἀκτεάνοισι δίκην δικάσωσιν ἀρίστην.
οὔρεσιν εἰρήνη στεναρὴ βουνοῖς τε μελέσθω.
πτωχῶν δημοτέροισιν ἐπ' εὐδικίῃσι δικάζειν.
ἀκτεάνων θ' ἅμα παισὶν δεινομόγεσσιν ἀρήγειν.
ἐκ ῥηξηνορίης καθέλοι ψευδηγορέων ἄνδρα,
ἠελίῳ φαέθοντι διαμπερὲς ἶσα φαείνοι.
πάντας ὑπερλάμπων κεραῆς προπάροιθε σελήνης,
ὑψόθεν ἠρεμέων ὡς ὑετὸς ἐς πόκον ἔλθοι·
ὡς γαῖαν νιφάδεσσιν ὅτ' οὐρανὸς ἥσυχα βάλλει.
ἔσσεται ἡμέρῃ ἠδὲ δικαιοσύνης τότε μήτηρ,
εἰρήνης τ' ἐρατῆς, μήνης σθένος εἰσόκε λάμπῃ.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρην δὲ κράτος τανύσει θαλάσσης.
ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν μέχρι πείρατα μυρία γαίης·
αὐτὸν φῦλα θοῶς γουνάσεται αἰθιοπήων·
δυσμενέες δὲ οἱ ἀμφὶ κόνιν λείξουσι δαμέντες.
οἴσατε νῆσοι δῶρ', ἅμα δ' οἴσατε θαρσίδος ἀρχοὶ·
ἐκ δ' ἀράβων σαβίων τε πολύλλιτα δῶρα φερέσθω.
γαίης μιν βασιλῆες ὅλης ἅμα γουνάσαιντο.
ἔθνεα οἱ παντοῖα ποτὶ ζυγῷ αὐχένα θείη.
πτωχὸν ἐπεὶ παλάμης στεναρῶν ἀπελύσατο φωτῶν,
καὶ πενίῃ βλαφθένθ' ᾧ μὴ πέλας ἔσκεν ἀμύντωρ.
πτωχοῦ λευγαλέου πεφείσεται ἠδὲ πενιχροῦ,
ψυχάς τ' ἀκτεάνων ὀλοῆς ἀπολύσεται ἄτης.
ἐκ τόκου ἐκτ' ἀδίκοιο βίης σφέας ἐξαρπάσσει·
τῶν δ' ἄρα οἱ κατέναντι φανήσεται οὔνομ' ἀγητόν.
ζήσεται, ἀῤῥαβίην δὲ γέρας χρυσοῖο κομίσσαι,
ἀμφ' αὐτοῦ βασιλῆα λιτῆς κλήσειεν ἀπαύστοις,
καὶ ἑ πανημέριον ἀγαθοῖς μελψαίατο κώμοις·

οὔρεσιν ἀκροτάτοισιν ἕδος κλυτὸν ἔσσεται αἴης.
πότερον λιβάνοιο φέροι μελιηδέα καρπὸν.
ἄστεος ἀντέλλοιεν ὅλης ἅτε χόρτος ἀρούρης.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλαις,
ἠελίου προπάροιθε μενεῖ κλυτὸν οὔνομα θεῖον,
λαμπόμενον καὶ πρόσθε φαεσφόροιο σελήνης.
ἀμφ' αὐτῷ τριπόθητον ἔλοι κλέος ἔθνεα γαίης,
ὄλβιστον κλήσειαν ἀεὶ θεὸν ἔθνεα πάντα.
αἰνετὸς αἰὲν ἔφυ θεὸς ἄφθιτος Ἰσραήλου,
ὃς καὶ μοῦνος ἀεὶ τελέει περιθαμβέα ἔργα.
αἰνετὸν οὔνομα θεῖον ἐϋκλείῃσι μεμηλὸς,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα, καὶ ἐσσομένῃσι γενέθλαις.
γαῖαν ὅλην πλήσειε θεοῦ κλέος, ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς οβ'.

Δαβίδου μελέων μὲν ἐπαύσατο θεσπεσίη φρὴν,
παιδὸς Ἰεσσαίου ἐξ ὀλιγοδρανίης.
Ἀσαφος δ' ἀνόρουσε καὶ ἴαχε πνεύματι θείῳ
ἑβδομάτης δεκάδος δεύτερον ὕμνον ἱείς.

Πῶς τόσον ἰθυνόοις ἀγαθὸς θεὸς Ἰσραήλου·
καίκεν ἐμοὶ κλονέοντο πόδες περὶ βαιὸν ἀνάγκῃ,
καί μοι ἔνθα καὶ ἔνθα κατέρρεον ἴχνια πέζης.
οὕνεκα δὴ κατὰ θυμὸν ἐμὸν φθονέεσκον ἀλείταις
εἰρήνην ἐπιδερκόμενος κακότητος ἐρίθων.
τοῖσιν ἄφυκτος ἀεὶ καὶ ἀκόσμιος ἔπλετο πότμος,
καὶ στεναραὶ μάστιγες ἐπὶ πληγῇσι βαρείαις.
ἀνδρομέων καμάτων ἀδαήμονες αἰὲν ἔασιν.
οὐδὲ γὰρ ἀνθρώποισι κατὰ χρέος ἶσα δαμεῖεν·
ἔνθεν ὑπερβασίῃ κραδίης καταβεβρίθασι.
καί σφεας δυσνομίη ἀθεμίστιος ἀμφιπολεύει

οἷά τε πηγὴν τὶς ἑὴ προχεύσεται ὕβρις.
ἔστιχον ἀμφαφόωντες ἑοῦ μενεδήματα θυμοῦ,
στήθεσιν ὁρμαίνοντες ἀθέσμια μυθίζοντο,
οὐλομένης ὕψιστον ἐπεσβολίῃσιν ἔδειξον.
λάβρον ἑὸν στόμα θέντο καὶ οὐρανοῦ ἄχρι πολάων,
γλῶσσαν ἀερτάζοντες ὅλης ὑπὲρ ἄντυγα γαίης.
τοὔνεκ᾽ ἐπιστρέψειεν ἐμὸς πάλιν ἐνθάδε λαός.
ἤματα δὲ πλήθοντα μετὰ σφίσι πάντα φανείη.
εἶπα δὲ, πῶς ἄρα ταῦτα Θεὸς πραπίδεσσι νοήσει·
εἰ δ᾽ ἐτεὸν βασιλεὺς πανυπέρτατός ἐστι νοήμων,
πῶς οἵδ᾽ ἀμπλακίης ὑποφήτορες εὐφραίνονται,
ἀσφαλέως πλούτοιο διηνεκέως κρατέοντες.
μὴ τάχα μαψιδίως ὅσιον νόον εἶπα φυλάξαι,
νιψάμενος καθαρὰς πανακηράτῳ ὕδατι χεῖρας.
ἠμάτιος μάστιγι δέμας δεδμημένος αὔτως·
ἠῶθεν κρατεροῖς βεβολημένος ἦτορ ἐλέγχοις.
ὠϊσάμην πόθεν ὧδε περιφραδέως ἀγορεύσω·
παίδων σῶν γενεῇ τῇ ὁμῶς κατατήκομαι ἔργοις.
αὐτὰρ ἐγὼ πινυτοῖσι περιφρασάμην πραπίδεσσιν.
ἐκ δ᾽ ἐφάνη τόδε μόχθος ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐμοῖσιν,
εἰσόκεν εἰσέλθοιμι Θεοῦ πανακήρατον οἶκον·
καὶ σφετέρων θαλάμων πύματον τέλος ἐξερεείνω.
τοῖσι πόνον δολίων ἀντάξιον ὤπασας ἔργων,
ὑψοῦ ἀειρομένους πέλασας χθονίοισι θεμέθλοις.
ἐξαπίνης πόθεν ὧδε δάμεν μάλα χειρωθέντες·
ἀμπλακίης σφετέρης ὀλιγοδρανέοντες ὄλοντο.
ὡς δ᾽ ὅτε ἐγρομένων λεχέων ἀλαπαδνὸν ὄνειρον,
οὕτως σφωΐτερον μετὰ σὴν πόλιν εἶδος ἀμέρδεις.
οὕνεκά μοι βαρύμηνις ἐνὶ φρεσὶ καίετο θυμός·
ἡμέτεροι δ᾽ ἤμειφθεν ἀμηχανίης ὑπὸ νεφροί·
αὐτὰρ ἐγὼ μάστιγι δαμεὶς οὐκ ᾔδεα θυμῷ,

κτῆνος ὅπως γενόμην παρὰ σοί, πανυπέρτατε ποιμήν,
σεῖο διηνεκέως ἀγαθοῖς μεμελημένος ὄσσοις.
δεξιτερῆς κρατέεσκες ἐμῆς πανακήρατε χειρός,
σῆς ὑποθημοσύνης ἐμέθεν μάκαρ ἡγεμονεύσας,
καὶ σῇ εὐκλείῃ με κομίσσαο κυδιανείρῃ.
τίς νύ μοι οὐρανίοισι πέλει μετὰ δώμασιν αἶσα,
ἢ τί σέθεν κατὰ γαῖαν ἐγὼ πλέον ἤθελον ἴσχειν.
τήκετό μοι κραδίη καὶ ἐμὸν δέμας ἄφθιτε ποιμήν,
νωλεμέως δέ μοι αἶσα τελευτήσασα λέλασται.
σεῦ ἀπονοσφισθέντες ἄδην ἀπολοίατο πάντες.
μαχλοσύνης ἀλέγοντας ἀεικεῖ δῶκας ὀλέθρῳ.
αὐτὰρ ἐμοὶ βασιλῆϊ πελασσέμεν ἐσθλὸν ἐτύχθη·
ἀθανάτῳ τε ἄληκτον ἐμὴν θεῷ ἐλπίδα θέσθαι·
ὄφρα πύλης Σιῶνος ἄναξ τεὸν αἶνον ἀείσω.

Ψαλμὸς ογ΄.

Ἀσάφου μυστῆς θεοτερπέος εἴκελος ὕμνος·
ἑβδομάτης δεκάδος ἀμφὶ τρίτος τελέθει.

Ἐς τί διηνεκέως ἡμέας ἐξώσαο ποιμήν.
ἐς σοῖς δ' ἐπεθωρήχθη οἰῶν περὶ πώεσι μῆνις.
μνῆσαι σῆς κλισίης, ἧς προκτεατίσσαο μοῦνος·
αὐτὸς σκῆπτρον ἔρυσο τεῆς βασιληΐδος αἴσης.
κλεινὸν ὄρος Σιῶνος ὅθι κλυτὰ δώματα ναίεις·
χεῖρας ὑπερβασίῃσι τεὰς σφετέρῃς ἐπαείροις.
ὅσσα γὰρ ἁγίεσσι κακῶς ἐπεμήσατ' ἀλείτης,
δυσμενέες τ' ἐδέξαντο τεῆς κατὰ μέσσον ἑορτῆς.
οὐκ ἐδάησαν ἑὰ σημήϊα σήματα θέντες,
οἷά περ εἰσίθμης στεινῆς βεβαῶτες ἔνερθεν
ὡς δρυμὰ τῆς δὲ θύρῃσιν ἐπέχραον ἀξίνῃσι.
ῥηγνῦντες πελέκει καὶ τέκτονος ἔντεσι φωτός.

προς

πρὸς δὲ σέθεν πρήσαντες ὅλον θεοτερπέα νηὸν,
ἐν χθονὶ θέντο βέβηλον ἀκήρατον οὔνομα σεῖο.
ἔννεπον ὃν κατὰ θυμὸν ἀγειράμενοι τάδε πηοί.
δεῦρ' ἴτε παύσοντες μάκαρος κατὰ γαῖαν ἑορτάς.
οὐδὲ γὰρ ἡμείων σημήϊον ἐφρασάμεσθα,
οὐκέτ' ἄναξ Θεὸς ἄμμιν ἐπίσκοπος οὐδ' ὑποφήτης.
εἰπὲ μάκαρ τέο μέχρις ἀνάρσιος ὕβριν ὀφέλλει,
νωλεμέως δ' ἐρέθει τεὸν οὔνομα δήϊος ἀνήρ.
τίπτε μάλ' οὖν δ' ἔστρεψας ἀλεξίκακον σέο χεῖρα,
καὶ σέο δεξιτερὴν μέσσῳ περικάτθεο κόλπῳ.
ἀνδρομέου καὶ πρόσθε βίου Θεὸς αἰὲν ἀνάσσει,
ἄμμι δὲ φέγγος ἑὸν τεκτήνατο μεσσόθι γαίης.
ἔμπεδος ἐστὶ τεῷ περικαρτεῖ πόντος ἀπείρων·
ὤλεσας ἰοβόλων κεφαλὰς ῥοθίοισι δρακόντων.
ἔθλασας ὑλομενόοιο κάρη κρυεροῦ τε δράκοντος.
καί μιν ἑῶν λαοῖς θαλίην πόρες αἰθιοπήων.
ῥήξαο χειμερίους ποταμοὺς πηγάς τ' ἀνέτειλας,
καὶ ποταμῶν κελάδοντα ῥόον τέρσηνας Ἐθάμου.
ἦμαρ ὁμοῦ σὺν νυκτὶ τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς,
ἠελίῳ δ' ἀκάμαντι σεληναίην ἅμ' ἔταξας.
γαίης πείρατα πάντα τεὴ κάμεν ἀκάματος χείρ.
εἴαρι δ' ἀμφ' ἱδρῷ θέρεος καματώδεος ὥρην,
τὴν δὲ περιμνῆσαι βασιλεῦ ὧν ἔκτισας ἔργων.
δήϊος ἐν νείκεσσι πάρος βασιλήϊον ἀλκὴν,
καὶ λαὸς κακόμητις ἅδην ὀρόθυνεν ἄνακτα.
μή μοι θηρσὶ θεῷ μεμελημένον ἦτορ ἐάσῃς.
μηδὲ διηνεκέως ψυχέων λελάθοιο πενιχρῶν.
συνθεσίην θεράποντος ἄναξ σκοπίαζεο σεῖο·
ὡς χθονὸς ἔπληθεν σκοτοειδέες ἀμπλακιάων.
οὐπιδανὸν μὴ πάμπαν ῥαθιόωντ' ἀποπέμψῃς·
ἀκτέανος καὶ πτωχὸς ἄναξ τεὸν οὔνομα μέλψοι.

ἔγρεο νωϊτέρην δὲ δίκην ἄγχαντε δικάζοις·
μνώεο πῶς νείκεσσι πανημέριος Θεὸν ἄφρων.
μήποτε λισσομένων γοερῆς ἐπιλήσεαι αὐδῆς,
πρὸς σὲ μάκαρ δηΐων ὑπερήφανος ὕβρεσι κεῖται.

Ψαλμὸς οδ'.

Μηδέποτε φθείρῃς ἀγαθὰς μελεδῶνας ἀοιδῆς,
φαίδιμος Ἀσάφος κέκλετο μελπόμενος.
ἑπτὰ σοφαῖς δεκάσι πρὸς, τέρματος ὕμνος ἐπύχθη.

ΠΟιμένι τιμήεντι θεουδέα λέξομεν ὕμνον.
μέλψομεν εὐχόμενοι κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος.
μυρία θαύματα σεῖο περιφραδέως ἀγορεύσω.
εὖτε φανῇ σέο καιρὸς, ἐγὼ μάκαρ ὀρθὰ δικάσω.
πᾶσιν ὁμοῦ ναέτῃσιν ἑοῖς κατατήκεται αἶα.
κίονας ἀκαμάτους σφετέρας ἐγὼ ἐστήριξα.
ἐξεφάμην ἀνόμοισιν ἀθεσμοσύνης ἀπολήγειν,
αὐτὰρ ἀτασθάλλουσι κέρας μὴ πάμπαν ἀείρειν,
μηδὲ κέρας εἰς ὕψος ἀρτάζειν παρὰ μοίρην.
μηδὲ κατ' ἀθανάτου ἀθεμίστια λαβρεύεσθαι.
οὔτ' ἐξ ἀντολίης ἐεικυδέος οὔτ' ἀπὸ δυσμῶν,
οὔτ' ἄρα δενδροκόμων ὀρέων ἀπὸ πολλὸν ἐρήμου.
ὡς αἰεὶ Θεός ἐστι δικασπόλος ἀνθρώποισιν.
ἄλλον λυγρὸν ἔθηκ', ἕτερον δ' εἰς ὕψος ἀείρει.
ἀκρήτου παλάμῃ μάκαρος δέπας εὐκραὲς οἴνου.
ἐξ ἑτέρης ἑτέρην δὲ παρεγκλίνον ἠώρηται,
ἔμπα γέμων ἀκένωτος ὑποστάθμη ἕο μίμνει,
πινόντων ἅμα πάντες ἀτασθαλίης θεράποντες.
αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι διηνεκέως κεχαροίμην,
ἡδέα φορμίζω Θεὸν ἄφθιτον Ἰακώβου.
αὐτὰρ ὑπερφιάλων κέρεα ξύμπαντα κεάσω·

δουρί·

Ἀσεβέων ἵνα μοῦνον ἀειρόμενον κέρας εἴη.

Ψαλμὸς οε'.

Κοίρανον ἀστυείων γελόων Ἀσάφος ἐχέφρων
ἴαχεν ἑβδομάτης δεκάδος καὶ πέμπτον ἄεισμα.

Μοῦνος Ἰουδαίῃ βασιλεὺς ἀείδηλος ἐτύχθη·
μοῦνομά οἱ μεγαλαυχὲς ἐν ἔθνεσιν Ἰσραήλου·
τοῖο δ' ἐν εἰρήνῃ κρατερὸς τεκταίνετο χῶρος·
ἐν δ' ἐρατῇ Σιῶνι φίλος καὶ ἀκήρατος οἶκος.
κεῖσε βίην τόξων μεγαλοσθενέων ξυνέαξεν,
ἀσπίδα καὶ ξίφος ὀξὺ καὶ ἀστυφέλικτον ἀϋτήν.
φαίνεις ἀθανάτων ὀρέων ἄπο φέγγος ἀγητόν·
στήθεσι πανσυδίῃ ἀεσίφρονες ὠρίνθησαν.
ὕπνον κακκείοντες ἀμήχανον οὐδὲν ἔφευρον
ἀφνειοὶ παλάμῃσιν ἑαῖς περιθαρσέες ἄνδρες.
σμερδνὸν Ἰακώβοιο κοτεσσαμένου βασιλῆος·
ἱππῆας μάλα πάντας ἕλεν κατὰ νήγρετος ὕπνος.
ἐσσὶ μάκαρ βλοσυρὸς, τίς τοι μένος ἀντιφερίζοι.
ἐκ παλάμης σέο μῆνις ἔχει περιώσιον ἀλκήν.
οὔασιν οὐρανόθεν θνητοῖς θέμιν ἐγγυαλίξας.
εὔκηλος δ' ἄρα γαῖα περιτρομέουσα πεδήθη,
ἀθανάτου βασιλῆος ἀνεγρομένοιο δικάζειν.
ῥύσασθαι ναετῆρας ὅλης χθονὸς ἠπιοθύμους.
ἀνδρόμεόν σε νόημα περὶ στέρνοις ἀναμέλψει.
καί σοι λείψανον ἡδὺ νοήματος οἴσει ἑορτήν.
ἀθάνατον λίσσεσθε, καί οἱ δότε μείλιχον εὐχήν·
ὅσσοι δ' ἀμφιέπουσι Θεὸν κλυτὰ δῶρα φερόντων,
καρτερῷ, ᾧ τε μόρος μέλεται σθένει ἡγεμονήων,
εὐρυβίῃ μετὰ πᾶσιν ἀειζήλοις βασιλεῦσιν.

Ψαλμὸς οϛ'.

Ἀσάφος μενέχαρμος ἄναξ ὑπὲρ Ἰδιθοὺμ
ἑβδόμῃ ἀμφ' ἰδῇ δεκάδος μέλος ἴαχεν ἕκτον.

Ἡμετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα χατίζων,
αὐτὰρ ὁ νωϊτέρην δεδαὼς ἐπεδέρκετο φωνήν·
ἀμφαφόων λιτόμην Θεὸν ἄφθιτον ἤματι μόχθου,
χερσὶν ἐμαῖς διὰ νυκτὸς ἰὼν πέλας, οὐδ' ἀπατήθην.
ἠρνεόμην πραπίδεσσι παρηγορέοντος ἀκοῦσαι,
μνησάμενος βασιλῆος ἔχον πολυκυδέα τέρψιν.
ἐξαπίνης δ' ἀνέμελψα, νόῳ δ' ὀλιγοδρανέεσκον.
ὄσσε φίλω φυλακῇσιν ὑποφθαμένω μεμέλητο.
σιγάλεον νύ μοι ἦτορ ὀρινομένῳ περ ἀνέτλη·
ἐφρασάμην βιότοιο παλαιότατον φρεσὶν ἦμαρ,
καὶ μνησθεὶς ἐτέων προτέρας ἀνέμελψα γενέθλας,
παννύχιος κραδίῃ μελεδήματα πολλὰ λιγαίνων,
καί μιν ἀνιχνεύεσκε νόος διζήμενος αἰεί.
ἦ ῥά γε ἀνδρομένης γενεῆς ἐπιλήσεται ἐσθλῶν;
ἦ ῥ' οὐχ ὧν ἐφύτευσεν, ἔτι μεμνήσεται αὐτός;
ἦ σφετέρην παύσειε διηνεκέως γενετήν;
μὴ Θεὸς οἰκτίρμων μητίσατο πάγχυ λαθέσθαι,
μὴ μέγα μηνίσας γενεημοσύνην ἀπορύξῃ;
νῦν μόγις ἀρξάμενος νοέειν φρεσὶν αἴσιμ' ἀνέγνων,
ἣ δ' ἀλλοφροσύνη παλάμης πέλει ὑψίστοιο.
ἔργων ἀθανάτοιο παρεμνήσθην βασιλῆος·
θαυμασίων ἀρχῆθεν ἐμεῦ μεμνήσομ' ἄνακτος·
ἔργοις θεσπεσίοισι διηνεκέως μελετήσω·
ἆθλα νόῳ μέλψαιμι θεοδμήτων ἀρετάων.
ἄφθιτε σεῖο κέλευθος ἐν ἀχράντῳ πέλει αἰεί.
τίς Θεὸς ἡμετέρῳ πανομοίϊος ἐστὶν ἄνακτι,
μοῦνος ἄναξ Θεός ἐστι περίκλυτα θαύματα ῥέζων.

πᾶσιν

πᾶσιν ὁμῶς λαοῖσι τεὴν ἀνέφηνας ἀρωγήν.
σεῖο μεγακλυέντι βραχίονι ῥύσαο λαὸν,
παῖδας Ἰωσήφου καὶ Ἰακώβου μεγαθύμου.
ὕδατα θηήσαντό σε, καὶ ῥίγησαν ἰδόντα,
πυθμένες ἀνίαχοι βυθίων κλονέοντο ῥεέθρων,
σμερδαλέος κτύπος ὦρτο διʼ αἰθερείων νεφελάων.
καὶ γὰρ σεῖο βέλεμνα διέσσυτο ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν κύκλῳ τροχαλῷ βροντῆς πολυηχέος ὁρμή·
ἀθανάτου στεροπῇσιν ὅλη περιλάμπεται αἶα·
ῥιζόθεν ἀνθικόμος περισείετο κινυμένη χθών.
ἐν πόντῳ βρεμέθοντι τεαὶ μάκαρ εἰσὶ κέλευθοι,
ὕδασιν ἐν πολέεσσι τεαὶ τελέθουσιν ἀταρποί·
οὐδʼ ἴχνος βασιλῆος ἀειφραδὲς ἀνδράσιν ἔσται.
λαῶν ἡγεμόνευσας ὅπως καλὰ μῆλα νομεύων,
χειρὶ σοφῇ Μωσῆος Ἀαρῶνός θʼ ἱερῆος.

Ψαλμὸς οζ'.

Ἀσάφου πινυτῆς ἕβδομον ἀμφὶ μέλος,
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀεισοπόνος.

Ὄμμασι λαὸς ἐμὸς θεοτερπέα δέρκεο θεσμόν·
οὔατα νωϊτέρου στόματος προσερείσατε μύθῳ.
ἀρχόμενος πυκινοῖς αἰνίγμασι χείλεʼ ἀνοίξω,
ἐκ παλαχῆς προτέρης γενεῶν ἀναμέλψομαι οἴμας.
ἔγνωμεν πραπίδεσσι τάπερ προτεδέγμεθʼ ἀκουῇ·
ἄμμι δʼ ὅμως τὸ πρόσθεν ἀφηγήσαντο τοκῆες.
ἔργα παλαιγενέων σφετέροις οὐ κρύπτεται υἷας,
ὕμνους ἀθανάτοιο περιφραδέως βοόωντας,
καὶ σθένος ὅσσον ἔρεξεν ὁμοῦ περιθαμβέσιν ἔργοις.
μαρτυρίην ἔστησεν ἑῷ γέρας Ἰακώβῳ,
καὶ νόμον ἰφθίμῳ κλεινὸν πόρεν Ἰσραήλῳ,

νωϊτέροις ὃν πρόσθεν ἄναξ ἔστησε τοκεῦσιν,
ὄφρά κε σημήνειεν ἐναίσιμα παισὶ γονῆες,
ὡς ἑτέρη τάδ' ἅπαντα μάθοι μετέπειτα γενέθλη.
υἱέες οὕς κε τέκοιεν ἐν ὀψιγόνοισι γενέθλης,
οἵ τοι δ' ἀγγελέουσιν ἀεξόμενοι τάδε παισίν,
ὄφρά κεν ἐλπίδα θεῖεν ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
μηδ' ἔργων βασιλῆος ἐῢ λελάθοιντο θεοῖο,
ἀλλὰ καὶ ἐννεσίας μάκαρος φρεσὶν ἰχνεύσωσι,
μηδὲ φίλοις τοκέεσσι γενοίατο πάμπαν ὁμοῖοι.
ἀλλ' ὦ ῥιγεδανὴ μερόπων σκολιή τε γενέθλη,
ὦ γενεά, κακοεργὸς ἀεὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτύχθη,
οὐδὲ νόον σφετέροιο Θεοῦ μετὰ πιστὸν ἔφεδρε.
τοξοσύνης ταναῆς ἑκατηβόλου Ἐφρέμου υἷες,
δηϊοτῆτα φέβοντο κακῶς μετὰ νῶτα βαλόντες.
συνθεσίην ἐρίτιμον ἀπηρνήσαντο θεοῖο,
οὐδ' ἔθελον θεσμοῖσιν ὑποδρήσσειν βασιλῆος·
ἀλλ' εὐεργεσίης ἀγαθῆς ἐλάθοντο θεοῖο,
οὐδ' ὅττι θαυμασίοισι πόσοις κατὰ μῆτιν ἔκαμφθεν,
ἃ πρὶν ἄναξ ἐτέλεσσεν ἑῶν κατέναντα τοκήων,
Αἰγύπτου κατὰ γαῖαν ὑπὲρ Τάνιν ἀνθεμόεσσαν·
ὥς ποτε διχθὰ θάλασσαν ἀναρρήξας ἄγε λαούς,
ἀσκὸν ὅπως στήσας πυκινὸν ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα,
καί σφισιν ἠμάτιος νεφέλην θέτο σῆμα κελεύθου,
νυκτὸς δ' ἡγεμόνευε κατ' οὔρεα φέγγεϊ πυρσοῦ.
θηρεσκύμον διέρρηξεν ἀναιδέα πέτρον ἐρήμου·
φαίης τόσσον ἰδὼν δοκέειν στόμα βυσσόθεν ἕρπειν,
ὁππόσσον ἐκ πέτρης ἱερῆς ἐξήγαγεν ὕδωρ,
καὶ πολλὴν ἀενάοισι ῥόον ποταμοῖσιν ὁμοῖον.
ἀμπλακίας δὲ τιθέντες ἐπ' ἀμπλακίῃσιν ἔραπτον,
μῆνιν ἀνεξήγειραν ἐπουρανίου βασιλῆος,
ῥιγεδανῆς κραδίης πειρώμενοι ἀθανάτοιο,

βρω-

βρῶσιν ἀπαιτίζοντες ἑῇ καταθύμιον ἄτῃ.
ἀθάνατον δ' ἐν πᾶσι κακηγορέοντες ἔειπον,
μή πῃ ἑτοιμάσσαι δύναται θαλίην ἐν ἐρήμῳ·
μὴ γάρ, ἐπεὶ προφερῆς ἐξήγαγεν ὕδατα πέτρης,
ῥοίζῳ χειμερίοις ἴκελα βρεμέθοντα ῥεέθροις.
ἄρτον δαιομένοισι πόθεν τόσσοισιν ὀπάσσοι,
ἠὲ πόθεν λαοῖσιν ἐπιντύνειε τράπεζαν·
ταῦτα νόον θώρηξεν ἐρισθενέος βασιλῆος,
ὧν χάριν Ἰάκωβον ἀθέσφατος ἔφλεγε πυρσός,
καὶ κότος ἀπερίοπτος ἐπέχραεν Ἰσραήλῳ.
οὕνεκεν οὐ θάρσησεν ἐπουρανίῳ βασιλῆϊ,
θεσπεσίῳ δ' οὐ πάμπαν ἔχον περὶ φέγγεϊ βουλήν.
ὑψόθεν αἰθερίης νεφέλης ἀνετείλατο ποιμήν,
οὐρανίων δὲ θύρετρα θοῶς ἐπέτασσε πυλάων.
ὗε δ' ἄρα γνωστὸν γλυκερὸν σφίσι μάννα πάσασθαι,
ἄρτον ἐπουράνιον φαγέειν περίαλλα βροτοῖσιν·
ἀγγελικὴν θαλίην μερόπεσσι δῶκε γενέθλῃ·
εἰνοδίην σφίσι δαῖτα Θεὸς δωρήσατο πολλήν.
πνεῦμα μὲν ἀργέσταο νότου ξυνέεργεν ἀῆναι,
ἧκε δὲ δυσκελάδου λίβυος τρηχεῖαν ἀϋτμήν.
αὐτομάτους σφίσι σάρκας ὅπως κόνιν ἐγγυάλιξε,
ψάμμον δ' ὡς πετεηνὰ πόρε πτερόεντα θαλάσσης.
καὶ τὰ μὲν ἐξαπίνης μεθ' ὁμήγυριν ἔμπεσεν ἀνδρῶν,
κυκλόθεν ἰθύνοντα πολυσπερέων κλισιάων·
δαινύμενοι δ' ἅμα πάντες ἐνεπλήσθησαν ἐδωδῆς.
καί σφισιν ἡδομένοις, καταθύμιον ὤπασε δαῖτα,
οὐδὲ πόθου νόσφισσε λιλαιομένους σφετέροιο·
οὔπω δαῖς τετέλεστο, κόρου δ' ἐπιδεύετο θυμός,
καί σφεας ἀθανάτοιο μετέστιχε μῆνις ἑτοίμη,
πότμον ἀναίσιον πόλεων τεύχουσα καρήνοις·
καρπίστους τ' ἐπέδησεν ἀγακλέος Ἰσραήλου·

ἀλλὰ γὰρ οὐδ' ἐπὶ τοῖσι κακορραφίης ἐλάθοντο,
οὐδ' ἐπὶ θαυμασίοισι τόσσοις θάρσησαν ἄνακτι.
ἀλλ' ὀλιγοδρανίῃ βιοτὴν κενεαυχέ' ἰδόντες,
ῥίμφα διωκομένων ἐτέων ἐξέφθιθεν αὔτως.
ἃ δειλοί τότ' ἄνακτα καταφθιμένοι ποθέεσκον,
ἐξ ἠοῦς μιν ἀρωγὸν ἀνηύτεσκον ἰόντες,
πληθὺν φραζόμενοι προτέρων εὐεργεσιάων,
ὧν σφίσιν ἐγγυάλιξεν ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάζων.
οἱ δέ μιν ἀμφαγάπαζον ἑοῖς περὶ χείλεσιν ἄκροις,
γλώσσης ψευδαλέης μειλίγμασι κωτίλλοντες.
οὐ γὰρ ἔχον κραδίας ἰθύφρονας οὐδὲ νόημα,
οὐδ' ἐπὶ συνθεσίῃ σφετέρῃ συμφράδμονα πίστιν.
ὦ βασιλεῦ, σὺ δὲ πάντοτ' ἔχεις οἰκτίρμονα βουλὴν,
καί σφεων ἀμπλακίῃσιν ἱλάσσεαι οὐδ' ἐναρίζεις,
ἀλλὰ παλίνορσον δαμάσας μεγαλήτορα θυμὸν,
ἐσσυμένως σέο μῆνιν ἀναπτομένην κατερύκεις.
οἶσθα γὰρ ἀδρανέων μερόπων γένος οἷον ἐτύχθη,
οἷς βίος οὐ λήϊστος ἐπὴν ἀΐδης μιν ἐρύξῃ·
ἃ πόσα μιν θώρηξαν ἐποτρυνόντες ἐρήμῳ,
καί οἱ θυμὸν ὄρινον ἐν εἴδεσι πολλὸν ἀνύδροις,
πὰρ θέμιν ὑψίστοιο θεοῦ πειρώμενοι ἀλκῆς,
καὶ μύθοις ἐρέθοντες ἀκήρατον Ἰσραήλου.
πῶς μόχθων παλάμης ζωαρκέος ἐξελάθοντο,
αἰγυπτίων ὡς πάντας ἐρύσατο δουλοσυνάων.
αἰγύπτῳ δ' ὡς τεῦξεν ἀθέσφατα σήματα πρήξας,
αὐτὰρ ὑπὲρ Τάνιος πεδίον θηητὰ τελέσσας.
αἷμα μὲν ἦεν ὕδωρ, προτέρην δ' ἠρνήσατο μορφὴν.
φρείατα δ' ἤλλαχθεν, γλυκερὴν δ' ἐψεύσατο γεῦσιν.
πρῶτον μὲν κυνόμυια μετέσιχεν παμφάγος αἶαν·
βάτραχος ἔνθεν ἔπειτα μολὼν ἀλάπαξεν ἀρούρας·
αὐτὰρ ἐρυσιβῃ πολυανθέα καρπὸν ἔδωκεν·

ὀξέα δ' ἀμώωσα πόνους χθονὸς ἀκρὶς ἔπερσε·
ψυχρῇ δ' ἀμπελόεσσα κατέφθιτο γαῖα χαλάζῃ,
καὶ στιβαρὴ συκάμινος ἀμειδεῖ τέρσετο πάχνῃ·
ῥιπῇ τετραπόδων ἀγέλας ἐνάριξε χαλάζης,
καὶ κτῆσιν σφετέρην κατεβόσκετο καιομένη φλόξ.
ἀλλ' οὐδ' ὥς, ἀπέληγεν ἀεὶ σφισι μῆνιν ἀέξων,
μῆνιν καὶ κότον αἰνὸν ὁμῶς βαρυπενθέϊ μόχθῳ
πνεύμασιν αἰθερίοισιν ἀμειλίκτοισι κελεύων,
θυμῷ δεινομένῳ πολυπήμονα τεῦξεν ἀταρπόν,
οὐδὲ καταφθιμένων ψυχέων πεφείδετο πάμπαν·
ἀλλὰ καὶ ἀγρονόμους ἀγέλας ξυνέδησεν ὀλέθρῳ·
ἃ χθὼν πρωτοτόκων ὁπόσων ὠδύρατο πότμον,
ὡς ἴδε θαπτομένων τεκέων πρωτάγειον ἥβην.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸν λαὸν ὅπως καλὰ ῥύσατο μῆλα,
ἀγλαὸν οἷά τε πῶυ κατ' οὔρεα μακρὰ νομεύων,
ἐλπίδι πιστεύοντα καὶ ἡγεμονῆος ἐρωῇ·
δυσμενέας δ' ἐκάλυψεν ἑοὺς μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
οἱ μὲν ἄρ' ἐνεσίης ὅρος ἔστιχον ἀθανάτοιο,
κλεινὸν ὄρος τὸ πρόσθε φίλῃ κτεατίσσατο χειρί.
αὐτὰρ ἄναξ ναέτας προτέρους ἐξήλασε γαίης,
αὐτοὺς δ' εἰσαγαγὼν κλήρῳ διεδάσσατ' ἀρούρας,
ῥιζώσας κατὰ φῦλα μετὰ κλισίῃσιν ἑῇσιν·
οἱ δ' ἐπ πειρήσαντο βίην ἐρέθοντες ἄνακτος,
θυμὸν ἀπαινύμενοι σφετέρων ἀπὸ μαρτυριάων,
ῥέζοντες προτέρων ἀθεμίστια ἔργα τοκήων.
ἀπτόλεμον δ' ἅτε τόξον ἔχον στρεψαύχενα λώβην,
ἀθάνατον κορυφῇσιν ὀρεσσιβάτοις ἐρέθοντες·
καὶ οἱ ἐποτρυνέεσκον ἑοῖς φρένας εἰδώλοισιν.
ἔνθ' ἀΐων ἀθέριζε θεὸς κακοεργέα βουλήν,
αὐτίκα δ' Ἰσραήλου ὀνόσσατο τὸ πρὶν ἀγητόν.
Σιλώμης δ' ἐκέδασσε φίλον θεοτερπέα νηόν.

οὐ γὰρ ὀϊζυροῖσιν ὁμέστιος ἔσκε βροτοῖσιν.
ἐκ δὲ βίης ἐλάθοντο, πόρεν δέ ἑ ληϊστῆρσι,
καὶ σφέτερον δηΐοισιν ἕλωρ δωρήσατο κάλλος.
οὐκέτ' ἄορ λώφησεν ἀεὶ σφέας ἐξεναρίζον·
οὓς δὲ λίην ἀγάπαζε, φίλης ἀπέειψεν ἀρωγῆς.
οἰκτρὰ μὲν ἠϊθέους κατεβόσκετο θεσπέσιον πῦρ,
οὐδέ τις οἱ δ' ἰὼν ὀλοφύρατο παρθενικάων,
οὐ ξίφεϊ θνήσκοντας ἀνέστενον ἀρητῆρας,
οὐδέ τις ὀλλυμένης πολιὴν ᾠκτίσατο χήρης.
εἰσόκεν ὑπνώοντι θεὸς πανομοίϊος ὦρτο,
καρτερῷ ἐξ οἴνοιο καρηβαρέοντι ἐοικώς.
ὀρνύμενος δ' ἕδρῃσι κακῶς ἐδάμασσεν ἀλείτας,
καί σφισι μῶμον ἔδωκεν ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλης.
δὴ τότ' Ἰωσήφου κέδασεν δόλον αἰγλήεντα·
Ἐφρέμου αὖτ' ἐρατεινὸν ἄφαρ μωμήσατο φῦλον·
κλεινὸν δ' ἀντιθέου ἐπελέξατο φῦλον Ἰούδα·
θεῖον ὄρος Σιῶνος ὅπερ φρεσὶν ἀμφαγαπάζει,
νηὸν ἑὸν τέκτηνεν ἄναξ ἅτε μουνοκερῆος,
καὶ γαίῃ κατέπηξε διηνεκέεσσι γενέθλαις·
τῆμος ἑὸν Δαβίδον ἄναξ ἐπελέξατο δοῦλον,
εὖ δέ μιν ἐκ πολέων ἐκομίσσατο μηλοβοτήρων·
ἐξόπιθέν μιν ἄειρεν ἀμελγομένων τότε λαῶν,
θεσπίσας Ἰάκωβον ἑὸν θεράποντ' ἀγελάζειν.
καὶ κτέρας ἀμφιβόητον ἔχειν μέγαν Ἰσραῆλον.
καί μιν μειλιχίῃ κραδίης ἐνόμευσε δικαίως,
καὶ χειρῶν πινυτῇς σφετέρου ἡγήσατο λαοῦ.

Ψαλμὸς οη'.

Ἀσάφου λιγυρὸν ὄγδοον ἀμφὶ μέλος
ἑβδομάτης δεκάδος κῶμος ἀεισοπόνος.

Αγεια

Ἄγεια φῦλα τεῆς ἐπέβη πανυπέρτατε μοίρης·
ἄχραντον δ' ἐμίηναν ἀθεσμοσύνῃ σέο νηόν.
οἱ ῥ' Ἱερουσαλὴμ φρουρὸν θέσαν ὥστιν' ὀπώρης,
πτηνοῖς αἰθερίοις σέο λείψανα θῆκαν ἐείδων,
σῶν ὁσίων θήρεσσιν ἑλώρια σάρκας ἔθεντο.
ὡς δ' ὅθ' ὕδωρ δαπέδῳ δμώων σέθεν αἷμα χέαντο,
ἀμφ' Ἱερουσαλὴμ χήτει μάλα κηδεμονήων.
ἀνδράσι λωβητοὶ γεγαύημεθα πάγχυ θυραίοις,
οἷα περικτιόνεσσι γέλως καὶ παίγνιον αἰνόν·
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι μηνίεις κεχολωμένος ἡμῖν,
καὶ σέο μῆνις ὄρωρε διαμπερὲς οἷά τε πυρσός·
χεῦε κότον μετὰ φῦλα, τάπερ τεὸν οὐ μάθε κῦδος,
καὶ μετὰ κοιρανίας αἳ σῆς ἀμέλησαν ἀρωγῆς.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν κατέδοντο κακοῖσι,
καί οἱ χῶρον ἑλόντες ἀγακλέα θῆκαν ἔρημον.
αὐτὸς ἄναξ προτέρων ἐπιλήθεο δυσφροσυνάων,
οἰκτιρμοὺς κατάπεμπε θοῶς μάκαρ ἄμμιν ἀρωγούς.
πτωχοὶ γὰρ μετὰ πᾶσι λίην γεγαύημεθα μοῦνοι.
ἀλκτὴρ μοῦνος ἐὼν καὶ ἀεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγοις,
ῥύεο σοὺς ἱκέτας βασιλεῦ σέθεν εἵνεκα τιμῆς.
οὔνομα σὸν βροτέῃσιν ἱλάσσεται ἀμπλακίῃσι,
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ ποῦ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων,
ἔθνεα μὴν ἀναφανδὸν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο,
δμώων ἔκδικον αἵματος ὃ πρὶν ἔχευον σεῖο.
ἀντίον ἱλλομένων στοναχὴ σέθεν ἵξεται ὄσσων.
ὅσση δ' ἀθανάτοιο βραχίονος ἐστὶν ἐρωή·
τόσσον ἀποφθιμένων ἀδίκως περικήδεο παίδων.
ἑπτάκις ἐς κόλπον μετάθες πάλιν αἰνὰ θυραίοις,
ὕβριος ἧς νείκεσσαν ἀπειρεσίην σέο τιμήν.
ἡμεῖς γὰρ σέο λαὸς ἄναξ καὶ θρέμματα ποίης·
ἀντ' εὐεργεσίης σοὶ ἄναξ ἀναμέλψομεν αἶνον,

ἐκ

ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ τεὸν κλέος ὑμνήσαιμεν.

Ψαλμὸς οθ'.

Ἀσάφου πρυτανεῦ μαρτυρείην μελέων,
ἔργων ἐσθλὸς ἔφυ κῶμος ἀμειβομένων,
εἴνατος ἑβδομάτην ἀμφιέπων δεκάδα.

ΔΕρκεο πιμήεντα νέμων μάκαρ Ἰσραῆλον,
αὐτὸς ὃς Ἰώσηφον ἄγων ἅτε μῆλον ἀέξεις.
φαίνεό μοι βεβαὼς ὑπὲρ ἄφθιτα σεῖο Χερουβίμ.
ἄντα Βενιαμίνου τε καὶ Ἐφρέμου ἠδὲ Μανασσοῦ.
σεῖο βίην ἀνάειρε καὶ ἡμέας ἐλθὲ σαώσων.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς κηδέοις πάλιν ἡμέας ἐσθλῶ,
ζωὴ δ' ἡμετέρη περέῃς σέο φέγγος ὀπωπῆς.
κοίρανε παντοίου σθένεος βασιλεύτατε πάντων,
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι λιταζομένῳ χαλεπαίνεις.
ἄρτον δακρυόεντα κατὰ χρέος ἄμμιν ὀπάζων,
καὶ πόμα μετρήσας ἀχέων πλέον ἄμμε ποτίζων.
ἡμέας ἀντιβίοισι μετ' ἀνδράσι νεῖκος ἔδωκας
καὶ πυκινὸν προὔθηκας ἐμεῦ δηΐοισι γέλωτα.
ἄμμε μεταστρεφθεὶς σθενέων μάκαρ εἰς σὲ κηδέασεκς,
ζωὴ δ' ἡμετέρη βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.
ἄμπελον Αἰγύπτοιο μετήγαγες ἀνθεμόεσσαν,
ἐκ γὰρ ταμὼν ἐφύτευσας ἀγακλέος ἔθνεα γαίης.
πρόσθε δέ οἱ ταναὰς προμολὼν λείηνας ἀταρπούς,
καὶ ῥίζας ἐφύτευσας, ὅλην δ' ἔπλησεν ἄρουραν·
ὄρεα μὲν σκιεροῖς ἐκαλύπτετο μυρία θάμνοις,
καὶ μάκαρος κέδρους ἀναδενδράδες ἔσκεπον ἄκρας.
γῆς πτόρθοι τανύοντο γὰρ ἀτρυγέτοις θαλάσσης,
καὶ ποταμῶν ὅρπηκες ὑπερτέλλοντες ἔβαινον.
τίπτε οἱ ἀσφαλὲς ἕρκος ἄναξ χείρεσσι καθεῖλες,

κού

καί μιν ἀποτρυγόωσι παραστείχοντες ὁδῖται.
δεινὸς ἀποδρυμοῖο μολὼν λυμήνατο κάπρος,
καί μιν ἀπιμαγέλης κατεβόσκετο λυσσαλέος σῦς.
ἡγητὴρ σθενέων μοι ἐπιστρέψειας ὀπωπήν·
οὐρανόθεν τανύσειας ἄναξ πανεπίσκοπον ὄμμα,
ὄφρά μοι ἡμερίδος χλοερῆς ἰήσεαι ἄλγος,
καί μιν ἑτοιμάσειας ἀναστήσας κατὰ μοῖραν.
σῆς γὰρ δεξιτερῆς πολυήρατον ἔργον ἐτύχθη.
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀνέγνως,
ἀμφισκαπτομένη πυρὶ λάβρῳ καιομένη τε,
σεῖο δ' ὀπωπῆς ἀπειλῇ ἄναξ πανυπέρτατ' ὀλοιῦται,
σῆς ἐπὶ φῶτά γε δεξιτερῆς, χεὶρ σεῖο γενέσθω·
ἀνθρώπου φίλον υἱὸν ὃν ἄλκιμον αὐτὸς ἀνέγνως.
ἡμεῖς δ' ἀθανάτης ἀποπαυσόμεθ' ὕποθ' ὁδοῖο.
τεῦχε φάος βιότοιο, λιταζομένων δ' ὑπακούσαις.
ῥεῖα μεταστρεφθεὶς κηδέσσεις πάλιν ἡμέας ἐσθλήν·
ζωῇ δ' ἡμετέρῃ βλεφάρων σέο φέγγος ἰάλλοις.

Ψαλμὸς π'.

Ἀσάφου Λευιταῖος ἀγακλήεις πέλει ὕμνος
ὀγδοάτης δεκάδος τερπνὸν ἄκος φορέων.

ΧΑίρετ' ἀλεξικάκῳ πειθαρσέες αἰὲν ἄνακτι,
κῶμον Ἰακώβου ἀλαλάξατε παμβασιλῆϊ·
ψαλμὸν δεξάμενοι λιγυρὸν δότε τύμπανον ἡδύ,
εὐκέλαδον κιθάρην, μετὰ δὲ ψαλτήριον ἱρόν.
μηνὸς ἀπαρχομένοιο φίλοι σαλπίσατε ἄνδρες,
ἤματι τῷ, ὅτε κάλλος ἀριφραδές ἐστιν ἑορτῆς.
κλεινὸν ἀεὶ θέσπισμα, τὸ δ' Ἰσραήλιος ἔδεκτο,
εὐδικίην βασιλῆος Ἰακώβοιο φυλάσσειν,
τὴν μὲν Ἰώσηφος παρεδέξατο μάρτυρα θεσμῶν,

ἐρχό-

ἐρχόμενος τὸ πάροιθεν ἀπ' Αἰγύπτοιο πολήων.
γλῶσσαν ἀριζήλην αἴων ἧς νήϊς ἐτύχθη.
νῶτα δυσηλεγέων ἀνεπαύσατο φαίδιμα μόχθων,
ὃ πρὶν ὑποδρήσσων ὀλοῷ παλάμῃσι κοφίνῳ.
δὴ τότε πῶς βοάασκες, ἐγὼ δέ τοι ἦλθον ἀμύντωρ,
οὐδ' ἔλαθες δνοφερῇ με καταιγίδι καλυπτόμενος πυρ'
σεῖο δὲ διψαλέου ἑλόμην καὶ ἐν ὕδατι πεῖραν.
κέκλυθι λαὸς ἐμός, λέξω δή τοι αἴσιμα μύθοις,
μή τι ἐμῶν ἐπέων ἐπιλήσεαι Ἰσραῆλε,
οὔτις τοι νέος ἄλλος ἀνειρομένων θεὸς ἔσται,
οὐδὲ θεὸν ξεῖνον γουναζόμενος λιτανεύσεις.
αὐτὸς γὰρ θεός εἰμι σέθεν καὶ ἀγήραος ἐσήν,
ὅς σ' ἀνάγων ἐσάωσα καὶ ἐκ Νειλωΐδος αἴης.
εἰ δέ τινος χατέεις, τάνυσον στόμα καὶ τόδε πλήσω.
νήπιος ἡμετέρων ἐπέων οὐκ ἔκλυε λαός,
οὐδέ τι μ' Ἰσραῆλος ἐβούλετο φάεσι λεύσσειν·
τοὔνεκά μιν προέηκα νόῳ καταθύμια ῥέζειν,
νισσέσθων σφετέρῃς ἀεσιφροσύνῃσιν ὀπηδοί.
εἰ γὰρ ἐμῆς φθογγῆς ὑποφώλιος ἔκλυε λαός,
εἰ δ' ἐράμην ἡμετέροισιν ἐπ' ἴχνεσιν Ἰσραῆλος,
καί κέν οἱ ἀντιβίους πέλασα χθονὶ καὶ δίχα μόχθου,
καὶ κέ μιν ἐχθαίροντας ἐμῇ πάρος ὤλεσα χειρί.
ἐχθροὶ ἐπεψεύσαντο μεγασθενέτην βασιλῆα·
τῶν δὲ διηνεκέως βιότου ζόφος ἔσσεται ὥρη.
καί σφισιν ἀθάνατος ζωαρκέα πυρὸν ἔδωκας,
καὶ μέλιτος πέτρηθεν ἀκηρασίου κόρον ἴσχειν.

Ψαλμὸς πα'.

Πρῶτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδος μέλος ἐσθλὸν Ἀσάφου.

ΑΦθιτος ἐν κλισίῃσι θεῶν πανυπέρτατος ἐστὶ,
ἑζόμενος δ' ἀνὰ μέσσον ἄναξ μακάρεσσι δικάζει.

μέχρι

μέχρι τεῦ ἀχράντοιο δίκης οὐ κρίνετε θεσμοῖς,
ἄζεσθε δὲ πρόσωπα ὑπερφιάλων ἀλεγεινῶν.
ὀρφανικοῦ καὶ ἀκτεάνου διακίσετε ὕβριν,
δειλῷ τ' ἠδὲ πένητι δίκης ἰθύνατε θεσμούς.
ἀκτέανον ῥύσασθε ἀμηχάνου ἠδὲ πενιχρόν,
καί μιν ἀνιαρῆς παλάμης ἁρπάξατ' ἀλιτροῦ.
νήπιοι, οὐ σκέψαντο μετὰ φρεσὶν οὐδ' ἐνόησαν,
οὕνεκεν ἀφραδέως ὀλοὴν μετεκίαθον ὄρφνην.
ἔνθεν ὀρινέσθωσαν ὅλης περὶ πυθμένα γαίης·
αὐτὸς ἐγὼν ἐφάμην μάκαρος πάρος ἡμέας εἶναι,
καὶ παῖδας βασιλῆος ἀγακλέος ὑψίστοιο.
θνήσκετε δὲ φθιμένοισι κατὰ χθονὸς ἶσα βροτοῖσιν·
οὐλομένῳ πίπτοντες ὁμοίιοι ἡγητῆρι.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, καί μοι χθονὶ σεῖο δικάζοις,
οὕνεκα σοῦ κλήρῳ κτεατίσσεαι ἔθνεα πάντα.

Ψαλμὸς πβ'.

Ὀγδοάτης δεκάδος καὶ δεύτερος ὕμνος Ἀσάφου.

Ἄφθιτε τίς δή τοι πανομοίιος ἔσσεται ἄλλος·
μή ποτε σιγήσῃς μηδὲ φρεσὶ μείλιχος εἴης.
οὕνεκα σῶν πυκινῶς δηΐων ὀρυγμαδὸς ἀέρθη·
οἱ δέ σ' ἀπεχθαίροντες ἀερτάζουσι κάρηνα.
μῆτιν ἐτεκτήναντο τεῷ δηλήμονα λαῷ,
ἀμφὶ δὲ σῶν ὁσίων ὀλοφώϊα μητίσαντο.
δεῦτ' ἄγε δὴ φίλοι ἄνδρες ὅπως σφέας ἐξολέσωμεν,
οὔνομα δὲ σβέσσωμεν ἀπὸ χθονὸς Ἰσραήλου.
αὐτίκα δ' ἐρχόμενοι κακομήχανοι ἐσκέψαντο,
συνθεσίην κατέναντα μάκαρ σέο τεχνήσαντο,
Ἰδουμαίων φῦλα καὶ υἱέες Ἰσμαήλου.
τοῖσιν ὁμοῦ Μωάβος ὑπερφίαλοί τ' Ἀγαρηνοί,

ἀμμιγέες γενεαί τε καὶ υἱέες Ἀμαλήκου,
ἀλλοδαποί θ' ἁλίοισιν ἅμ' ἐρχόμενοι Τυρίοισιν.
οὐδὲ μὲν Ἀσσυρίων ἀπελείπετο δῆμος ἀπείρων,
ἀλλ' ἐπιθωρηχθέντες ἔβαν πρόμοι υἱέσι Λώτου.
ἔρξον ὅπως Σισάρᾳ τέλεσας ποτὲ καὶ Μαδιάμῃ,
ἢ μετὰ χειμάρειον Κισσῶν ῥόον Ἰαβίνοισιν,
οἳ πρὶν ἐν Ἀενδώρει δάμεν βαρυτήμονι μόχθῳ,
κόπρῳ τ' ἐξεφάνησαν ἀλίγκιοι ὑψόθι γαίης,
οἷα κόνις, τὴν ὦκα διὰ χθονὸς ἤλασ' ἀήτης.
τῶν δὲ καθηγητῆρας ἄναξ πανυπέρτατε τεύξεις
Ὠρήβῳ Ζήβῳ Ζεβέῳ καὶ Σελμανῷ ἴσους,
πάντας ὅσοι τελέθουσι μετὰ σφίσιν ἡγεμονῆες.
οἳ πρὶν ἑλεῖν σκέψαντο θεοῦ περικαλλέα βωμόν.
οἷα τροχὸν σύμπαντας ἄναξ περιηγέα δίνης,
ἢ ἅτε καρφομένην καλάμην κατέναντι θυέλλης,
ἢ πυρὶ βοσκομένῳ κατὰ πίσεα πυκνὰ καὶ ὕλην,
ἢ φλογὶ καρφαλέων ὀρέων ὑπορμηθείσῃ
ὣς δὲ μάκαρ μάλα τοὺς δὲ καταιγίδι σεῖο διώκοις,
θυμῷ ἀμαιμακέτῳ καὶ ἀπηνέϊ πάντας ἀτύζων.
αἰσχύνης ἅμα πᾶσι περιπλήσειας ὀπωπὰς,
ὄφρα κεν αἰδόμενοι, τεὸν οὔνομα μαστεύσειαν.
νωλεμέως συγχέοισιν ὀρινέσθωσαν ἐλέγχοις.
μῶμος ἕλοι σύμπαντας, ὁμοῦ δ' ἀπολοίατ' ἀνοίῃ
γνοῖεν ἀπολλύμενοι κραδίῃ τεὸν οὔνομα θεῖον,
οὕνεκα μοῦνος ἐπ' αἶαν ὅλην ὕψιστος ἐτύχθης.

Ψαλμὸς πγ'.

Υἱάσιν ἱερὸς ὕμνος ὑπερθυμοῖο Κοραίου
ὀγδοάτης δεκάδος μέλπετο καὶ τρίτατος.

ὩΣ ἐραταὶ κλισίαι σθενέων σέθεν αἰὲν ἔασιν·
ἐκ θυμοῦ ποθέω μάκαρος περιναιέμεν αὐλάς·

ψυχῆ

ψυχῇ καὶ μελέεσσι θεῷ ἐπαγάλλομ' ἐόντι.
καί γε γὰρ οἱ στρουθὸς καταθύμιον οἶκον ἔφευρε,
καὶ τρυγὼν τεκέεσσιν ἐναίσιμον εὗρε καλιήν·
βωμοὶ σεῖο μάκαρ, σθενέων θεὸς ἐσσὶ καὶ ἐστίην·
ὄλβιοι μάλα πάντες ὅσοι σέο δώματ' ἔχουσιν·
αἶνον ἀγακλήεντα τεὸν μέλψουσιν ἀοιδαῖς.
ὄλβιος ὅστις ἀνὴρ παρὰ σοὶ κράτος ἐσθλὸν ἔφευρε,
θυμῷ ἐποπλεύων καὶ ἐς οὐρανὸν αὐτὸν ἐλάσσαι
ἐν κοίλῃ κλαυθμῶνος, ἵνα κλυτὸν εὕρατο χῶρον.
εὐλογίας θεσμοῖο δοτὴρ κατὰ μοῖραν ὀπάσσαι·
ἐυσθενέος νίσσοιντο μετὰ σθένος ὁρμηθέντες,
ἀμφαδὸν ἐν Σιῶνι θεὸς θεῶν ὄψεται ὅσσοις.
κλῦθι μάκαρ σθενέων, θεράπων δέ τοι εὔχομαι εἰμί,
ἀρχὲ Ἰακώβου δέξαι νοῦ μ' οὔασιν αὐδήν.
ἄλκαρ ἐμὸν γεγαὼς ποτιδέρκεο σῇσιν ὀπωπαῖς·
μὴ δὴ σεῖο πρόσωπον ἄναξ χριστοῖο παρέλθῃς.
αὐλῆς χιλιάδων προφέρει σέθεν ἦμαρ ἰαύειν.
βέλτερον ἐν μεγάροισι θεοῦ καὶ οἰκουρὸν ἀκοῦσαι
ἢ κρατερὸν ναετῆρα μετὰ κλισίῃσιν ἀλιτρῶν·
ὡς ἔλεον καὶ ἀληθείην θεὸς ἀμφαγαπάζει,
αὐτὸς κῦδος ἀεὶ καὶ ἑὴν χάριν ἐγγυαλίξει·
οὐδ' ἀγαθῶν σφετέρων ἀκάκους ποτὲ νόσφιν ἐάσσει.
ἄφθιτε, καὶ γὰρ αἰεὶ σθενέων μάκαρ ἔπλεο μοῦνος,
ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ᾧ κεν φρεσὶν ἐλπὶς ἐτύχθη.

Ψαλμὸς πδ'.

Ὀγδοάτῃ δεκάδι πρὸς τέτρατος ἱερὸς ὕμνος
μέλπεθ' ὑπερθυμίοιο φίλοις τεκέεσσι Κοραίου.

ΣΕῖο πάλιν βασιλεῦ μετὰ κήδεα φίλαο γαῖαν.
αὖθις Ἰακώβου δωρήσαο λήδιον νόσον.

δυσνομίας μεθέηκας ἀπειρεσίας σέο λαοῦ.
παντοίων ἐκάλυψας ἐπ' ὄψεσιν ἀμπλακιάων.
μήνιος ἐκ πυκινῆς ἀγαυόφρονα θυμὸν ἔπαυσας,
σεῖο μετήμειψας κεκοτηότι θυμὸν ἀνίης.
ἀλλά γε φέγγος ἐμὸν στρεφθεὶς πάλιν ἵλαθι σοῖσιν·
ἡμείων δ' ἀπάλαλκε τεὴν πολυτίμονα μῆνιν.
μηδὲ τεοῖς δμώεσσι διηνεκέως χαλεπήνῃς,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ βαρύφρονα μῆνιν ἀέξων.
αὐτὸς ἐπιστρέψας βίοτον χάριν ἄμμιν ὀπάζοις·
σοὶ δ' ἐπιγηθήσειεν ἀγαλλόμενος σέο λαός.
θεσπεσίην ἐλεητὺν ἄναξ ἀνάφαινε τεοῖσι,
δὸς δ' ἐπιδευομένοισιν ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
πεύσομαι ὅττι κεν αὐτὸς ἐμοὶ θεὸς ἐξαγορεύσει,
εἰρήνην σφετέροις πᾶσιν λαοῖσι φυτεύων,
καὶ νόον οἷς ὁσίοις, καὶ ὅσοι πάλιν εἰσὶ μετ' αὐτοῦ.
ἔμπα γε μὴν τρομέοντας ἑὸν φάος ἀμφιπολεύσαι,
νωϊτέρην κατὰ γαῖαν ὅπως κλυτὸν εὖχος ὀρέξοι.
ἤντεον ἀλλήλοισιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε,
εἰρήνη δ' ἐφίλησε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
γαίης ἐξανέτειλεν ἀληθείη χαρίεσσα,
οὐρανόθεν δ' ἐρόεσσα δικαιοσύνη διέκυψε.
καὶ γὰρ μειλιχίην βασιλεὺς ζωαρκέα δοίη,
καὶ χθὼν καρποτόκος γε, φυσίζοον εἶδαρ ὀπάσσαι.
εὐδικίη κατέναντι θεοῦ βασιλῆος ὁδεύσει,
ἴχνιά οἱ τροχαλοῖσιν ἐπιθύουσα κελεύθοις.

Ψαλμὸς πε'.

Πέμπτον ἐπ' ὀγδοάτῃ δεκάδι μέλος ἐσθλὸν ἀείδων,
εὐχωλὴν βασιλῆϊ μέγας Δαβίδος ἀνῆκεν.

Κλῖνον ἄναξ τεὸν οὖας, ἐμῆς δ' ἐπικέκλυθι φωνῆς,
οὕνεκεν ἀκτέανός τις ἐγὼ καὶ πτωχὸς ἐτύχθην.

ἦτορ

ἦτορ ἐμὸν φρούρησον ἄναξ, ὅσιος γὰρ ἔγωγ' εἰμί.
σὸν θεράποντα σάωσον, ἐπεὶ σύ μοι ἄφθιτος ἐλπίς·
ἵλαθί μοι βοόωντι πανημαδὸν εἰς σὲ λιτῇσιν.
ἦτορ δ' εὐφροσύνῃσιν ἐελδομένου θεράποντος,
σεῖο γὰρ ἐξήτησα βίην καὶ θυμὸν ἐμεῖο.
αὐτὸς μείλιχός ἐσσι λίην ἐπιεικέα ῥέζων,
εὖ δ' ἐπιδευομένοισι τεὴν ἐλεητὺν ἀέξων.
κλῦθί μευ εὐχωλῆς καὶ ἐμῆς ἴδε γήρυος αὐδήν.
τειρόμενος βοάασκον, ὑπήκουσας δὲ λιτάων.
οὔτις ἐν ἀθανάτοισι θεῷ πανομοίιος ἄλλος.
οὐδὲ γὰρ ἔργα τεοῖσι πανείκελα φαίνεται ἔργοις.
ἀνδρῶν ἔθνεα πάντα τά περ τεκτήναο χειρί,
ἄντα σέθεν προμολόντα μακάρτατε λιτάσονται.
οὔνομα κυδαίνοντα τεὸν καὶ ἀγήραον ἀλκήν,
αὐτὸς ἐπεὶ μέγας ἐσσὶ καὶ ἄφθιτα θαύματα ῥέζεις.
αὐτὸς μοῦνος ἄναξ πανυπέρτατος αἰὲν ἐτύχθης.
σήμαινε ὁδὸν ἰθυτενείας, ἀληθείην δὲ κιχείω,
θυμὸν ἰαινοίμην ὑπὲρ μέγαν σέθεν οὔνομα θεῖον.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σε μάκαρ πανυπέρτατε μέλψω.
σεῖο διηνεκέως κλυτὸν οὔνομα κυδαίνοιμι,
οὕνεκα δή με ἐλεητὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτει.
ἡμέτερον δ' ἀΐδαο βαρύφρονα ῥύσαο θυμόν.
ἄντα με ὦ βασιλεῦ ἀθεμίστιοι ἀντεφέροντο,
καὶ σθεναρῶν ἐμὸν ἦτορ ὁμήγυρις ἰχνεύεσκεν,
οὐ δὲ βίην προὔθεντο τεὴν κατεναντίον ὄσσων·
καὶ σὺ μάλ' οἰκτίρμων πέλεαι μάκαρ, ἠδ' ἐλεήμων,
καὶ δωτὴρ ἐλέους πολέος, καὶ μοῦνος ἀληθής.
οὐρανόθεν σκοπίαζε μακάρτατε, καί μ' ἐλεαίροις·
παιδὶ τεῷ σεο κάρτος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξοις,
καὶ σέθεν ἀμφιπόλου ἀγαπήνορα παῖδα σαώσοις.
τεύχοις ἄμμι μάκαρ σημήϊον εἰς ἀγαθόν περ,

ὄφρα μὲν αἰσχυνθεῖεν ἀνάρσιοι εἰσορόωντες,
ὡς ῥὰ σὺ παρφασίῃ τελέθεις καὶ ἀρωγὸς ἐμεῖο.

Ψαλμὸς πϛʹ.

Υἱάσιν ἀντιθέοισιν ὑπερθυμοιο Κοραίου
ἕκτον ἐπ᾽ ὀγδοάτῃ ἡδὺ μέλος δεκάδι.

Οὔρεσιν ἀχράντοισι θεμείλια καλὰ θεοῖο·
οἶδε πύλας Σιῶνος ἀεὶ θεὸς ἀμφαγαπάζειν,
πασάων πολὺ μᾶλλον Ἰακώβου κλισιάων.
πευθόμεθ᾽ ἀμφὶ σέθεν πόλις ἄφθιτε κυδήεντα.
μνήσομαι ἄντα φίλων Ῥαάφης ἅμα καὶ Βαβυλῶνος.
ἀλλοδαποὶ Τύριοί τε καὶ Αἰθιόπων κλυτὰ φῦλα,
κεῖσ᾽ ἅμα πάντες ἰόντες, ὁμέστιον αὖλιν ἔθεντο.
μητέρα τιμήεσσαν ἀνὴρ Σιῶνα καλέσσει·
καὶ γὰρ ἀρίζηλον καὶ ἀληθέα γείνατο φῶτα·
καί μιν ἄναξ γραφίδεσσι περιφραδέως ἀγορεύσει,
λαῶν καὶ κρατερῶν ὧν περ τέκεν ἡγεμονήων.
οἵτε μιν οἰκήσουσι βόον κεχαρηότες αἰεί.

Ψαλμὸς πζʹ.

Καὶ τόδ᾽ ὑπὲρ Μαελὲθ πνυτοῖς παίδεσσι Κοραίου,
ἕβδομον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι.

Νωιτέροιο βίου πανυπέρτατε φέγγος ἐάων,
ἤματος βοόω καὶ πάννυχος εἰς σὲ λιτῇσιν·
εἴθε μοι εὐχωλὴ σῶν ἀντίον ἵξεται ὄσσων,
εἴθε μοι ἱκεσίῃσιν ἄναξ τεὸν οὖας ἐρείδοις·
οὕνεκά μοι βέβριθεν ἀμήχανος ἄλγεσι θυμός,
νερτερίου τ᾽ ἀΐδαο φίλη πέλας ἦλθε βιώνη.
ὤισθην ἔμμεν ἶσος ἐπεσσυμένοις μετὰ βόθρον·

θνητοῖς

θνητὸς ὅπως γενόμην, ὧ μὴ καταφαίνετ' ἀρωγός,
καί περ ἀεὶ νεκύεσσιν ἐλεύθερος αὐτὸς ἐών περ,
οἷά περ οὐτηθέντες ἀκήδεσοι περὶ τύμβους
εὕδουσιν, τῶν οὐκ ἔτι μεταρρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις.
καὶ γὰρ σῆς παλάμης ἐρικυδέος ἐκτὸς ἔλαθεν.
νερτέριόν μ' ἀπέθεντο μετὰ φθισιμόρα βόθρον,
ὀρφναίην θανάτοιο περὶ σκιοειδέα χώρην.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο κότος βαρυώδυνος ἐστήρικται,
καί με μεταχρόνιον κλονέει τεὰ μέρμερα πάντα.
τῆλε παρηγορίην νοσφίσαο πᾶσαν ἑταίρων
οἳ δέ με λευγαλέον τῷ ἀποστυγέουσιν ὁμοῖον.
αἳ τότε πῶς βιόωντο καὶ οὐκ ἐθέλοντά μ' ἔπεσθαι·
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης ἀμαθύνετο καὶ φάος ὄσσων.
αὐτὰρ ἐγὼ κάλεόν σε τίσης ἐπίκουρον ἀνάγκης,
εἰς δέος χεῖρες ἐμεῖο πανημαδὸν ἠερίωντο.
μὴ τεὰ παρ νεκύεσσιν ἀκηδέσι θαύματα ῥέξεις,
ἢ ῥά τοι ἰητῆρες ἀναστήσουσιν ἀοιδούς·
μήτις σὴν περὶ τύμβον ἄναξ ἐλεητὺν ἀείσει,
καί σεο ἀληθείην ἐρατὴν ἐπ' ὀλωλότι χώρῳ.
μὴ κνέφαϊ θνητὰ τεὰ περιφανήσεται ἔργα,
ἢ σέθεν οὐδικίην περιλελασμένη εἴσετ' ἄρουρα.
τοὔνεκά σε ζώων μεθέπω καὶ λίσσομ' ἀρωγόν,
ἠῶθεν δὲ λιτῆσι μετερχόμενός σε κιχήσω.
τίπτε μοι εὐχωλὴν ἀγανόφρονα τηλόθι πέμπεις,
ἐκ δὲ τεὴν ἱκέταο τρέπεις περιγίνορσον ὀπωπήν.
ἐξ ἥβης πτωχός τε καὶ ἐν καμάτοισι μεμηλώς,
ὑψόθεν αὖ χθαμαλὸς γενόμην καὶ ἀμήχανος ἔργοις.
ἀμφ' ἐμὲ σεῖο μάκαρ πυκιναὶ διαμώιες ἦλθον,
καὶ σῆς ἠνορέης ῥιγηλά με δείματ' ἀτύζει·
ἀμφί με κυκλώουσι βαθύρροον οἷά περ ὕδωρ,
πάντοθεν ἀμφιβαλόν τα πανημαδὸν ἔνθα καὶ ἔνθα.

γείτονα,

γείτονα μὲν νόσφισσας ἐμὸν, δ' ἅμα πιστὸν ἑταῖρον,
οὐδέ τις ἀγγέλλοντι παρήγορος ἦλθε θυραῖος.

Ψαλμὸς πη'.

Ἄξιον οὐρανίης πινυτῆς χαρίεντος Ἐθάνη
ὄγδοον ὀγδοάτῃ ἀμφὶ μέλος δεκάδι.

Νωλεμέως ἔλεον βασιλεῦ τεὸν ὑμνοπολεύσω,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μάκαρ νημερτέα μέλψω.
φῇς ἐλεημοσύνην τετμημένην ἤματα πάντα,
σεῖο τ' ἀληθείην ὑπὲρ αἰθέρα θήσεαι ἑτοίμην.
συνθεσίην ποιησάμενος ἡμετέροισιν ἀρίστοις·
ὤμοσα Δαβίδῳ, θεράπων δ' ἐμὸς αἰὲν ἐτύχθη·
νωλεμέως σέο φῦλον ἐπεντύναιμι θοώκοις,
καὶ πολυκυδήεντα θρόνον σέο πάντοτε τεύξω.
οὐρανοὶ ὑμνήσουσι μάκαρ τεὰ θέσκελα ἔργα,
καί σὴν ἀληθείην ὁσίων κλισίῃσι μελέσθω,
τίς ναέτης νεφέων πανομοίιος ἔσσετ' ἄνακτι,
ἢ τίς τοί ποθ' ὁμοῖος ἐν υἱάσιν ἀθανάτοιο.
κύδιμος ἐν βουλῇς ἁγίων θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
ὡς μέγας, ὡς φοβερὸς, περὶ δὲ τρόμος εἷλεν ἅπαντας,
ἡγητὴρ σθενέων τίς τοι μένος ἰσοφαρίζοι,
αὐτὸς ἀληθείῃ κεκορυθμένος ἄλκιμα ῥέζεις.
αὐτὸς ἐρισμαράγοιο βίην κτεατίσσαο πόντου,
κύματα μειλίσσων ἀνέμοις ὅτε κυρτὰ κορύσσει.
υἱά γὰρ οὐτηθέντα ὑπέρβιον ἄνδρα καθεῖλες·
κάρτεϊ δὲ βριθῶν συγγενεῖς ἐκέδασσας ἀλείτας.
οὐρανοὶ, ἠδὲ καὶ γαῖα τεῆς κτέρας εἰσὶν ἀνωγῆς,
εὐκύκλου παλάμῃσι θεμείλια θήκαο κόσμου,
καὶ βορέην καὶ πόντον ἀθέσφατον αὐτὸς ἔταξας.
σοὶ περὶ Θαβῶρος δ' Ἑρμωνόϊμός τε χαρεῖεν,

ἀσυ-

ἀστυφέλικτος αἰεὶ περὶ κάρτεϊ σῷ βραχίων.
σὴ μεγαλιζέσθω πρὸς θάρσεϊ δεξιτερὴ χείρ·
δικαίη καὶ κρῖμα τεὴν περιέσταται ἕδρην·
ἄντα σέθεν προθέουσιν ἀληθείη τ' ἔλεός τε.
ὄλβιος ἔπλετο λαὸς ἐπισταμένως ἀλαλάζων,
τῶν ἤτοι σέο φέγγος ἀγήραον ἡγεμονεύσει,
πάντοτε τερπομένων οἷσιν τεὸν οὔνομα τέρψις,
καὶ κλέος ἀμφιβόητον ὑπὸ δικαίῃσι τεῇσιν·
οὕνεκα σύ σφισιν εὖχος ἔφυς περιώσιον ἀλκῆς,
σοί τ' ἐπὶ θαρσαλέοι σφέτερον κέρας ὑψώσειαν.
ἀθανάτου κατὰ γαῖαν ἀεὶ πέλει ἕρκος ἀρωγῆς,
ἀχράντου βασιλῆος, ἀγακλέος Ἰσραήλου.
δὴ τότε παισὶ τεοῖσι τάδε προσελέξαο βάζων,
κάρτος ἐπὶ κρατερῷ καὶ ἐπ' ἀρυβίῃ πόρον ἀλκήν.
ἐκ λαοῦ πανάριστον ἑλὼν κόσμησα θοώκοις.
Δαβίδην θεράποντα φίλον καὶ ἔειδον ἔφευρον,
ἁγνῷ δ' ἤλειψα δέμας περικαλλὲς ἐλαίῳ.
καὶ γὰρ νωϊτέρην παλάμην ἐπιτάρροθον ἕξει,
ἡμέτερος δέ μιν αἰὲν ἐποτρύνειε βραχίων.
οὔποτε δυσμενέεσσι γνώσεται ἦθος ἐπ' αὐτῷ,
οὐδὲ ἓ δυσνομίης ἐπὶ πήμασιν υἱὸς ἐλέγξει.
δερκομένου παλάμῃσιν ἑοῖς δηΐοις ἐναρίξω,
καί μιν ἀπεχθαίροντας ἐλεγχέας ἐξαναφήνω,
καί οἱ ἀληθείη, ἔλεός θ' ἅμα σύνδρομος εἴη,
ἀμφὶ δέ μοι μεγαλαυχὲς ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
χεῖρα μέν οἱ θήσαιμι δι' ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
καί οἱ δεξιτερὴν ποταμῶν καθύπερθεν ἀνάξει.
αὐτὸς ἀείζηλον πόθεων καλέσει με τοκῆα,
ἀλκτῆρα σφετέρου φάεος θ' ἅμα καὶ Θεὸν ἴσχων.
πρωτότοκον δέ μιν αὐτὸς ἀμὸν φίλον υἱέα θήσω,
ὑψηλὸν μετὰ πᾶσιν ἀεισοπόνοις βασιλεῦσι.

νωλεμέως ἐλεητὺν ἐνηέα τῷδε φυλάξω,
καί οἱ συνθεσίης ἐεικυδέα πίστιν ἐρείσω.
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ φίλος σπόρος ἔμπεδος εἴη,
καὶ θρόνος αἰγλήεις, ὅσον οὐρανοῦ ἤματα μίμνει.
εἰ δέ κε κείνου παῖδες ἐμὸν λησαίατο θεσμὸν,
μηδὲ μετ' ἐνδικίῃσιν ὁμαρτήσωσιν ἐμῇσιν,
αἴκε δικαιοσύνην ἐμέθεν τεύξωσι βέβηλον,
ἡμετέρων τε γενύων τε ἀμνήμονες ἐννεσιάων,
ἐμβριθὴς σκήπτρῳ συγχεᾷ σφέων ὄψομαι ἔργα,
σφωϊτέρας μάστιξιν ἀτασθαλίας ἐρεείνων.
τὴν δ' ἐλεημοσύνην προτέρην οὐ πάγχυ κεδάσσω,
οὐδ' ἐπ' ἀληθείῃ ἄδικον τῇ πρόσθε τελέσσω,
οὐδ' ἐπὶ συνθεσίῃσιν ἐμῆς ῥέξαιμι βέβηλα,
οὐδὲ μεταστρέψαιμι τά περ χείλεσσιν ἔειπον,
ὤμοσα Δαβίδῳ, σταθεροῖς οὐ ψεύδομαι ὅρκοις·
ὄλβιόν οἱ μετὰ πᾶσι διηνεκέως γένος ἔσται,
καὶ θρόνος ἠελίῳ πανομοίϊος αἰγλήεντι,
τοῖος ἐὼν οἵη περ ἔφυ πλήθουσα σελήνη,
καί οἱ ναιετάων πιστὸς μέγαν οὐρανὸν ἵστωρ.
ἀλλὰ σὺ παντοδαποῖσιν ἄναξ μεθέηκας ἐλέγχοις·
ἀμβολίῃ χολωθέντα τεῷ παρέλασας ἐλαίῳ.
συνθεσίην ἔστρεψας ἐϋσθενέος θεράποντος,
καί οἱ πᾶσι βέβηλον ἐπὶ χθονὶ θήκαο νηόν.
ἕρκεά οἱ σύμπαντα μεγακλήεντα καθεῖλες,
οἷσι πάρος φρουρεῖτο τὰ δ' οἱ ῥίγιστα τέτυκτο.
καί ἑ παραστείχοντες ἀφαρπάζεσκον ὁδῖται,
λωβητὶς γεγένητο παρὰ σφετέροισι θυραίοις.
δεξιτερὴν ἀνάειρας ἐπειγομένων μιν ὀλέσσαι·
σφωϊτέροις κύδηνας ἀναιδέας ἁρπακτῆρας.
μὴν ἀμβλύνου ξίφεος κρατερὴν ἔστρεψας ἐρωὴν,
οὐδ' ἐπὶ δηιομένῳ κατὰ φύλοπιν ἦλθες ἀρωγός,

ἀλλ' ἐμὲν ὀλομένοισι μάχης πεπαλαγμένος ἔργοις.
ἆ πῶς οἱ στονόεσσα κατέρριπεν ὑψόθεν ἕδρη·
ἆ πῶς τόσσον ὄλεσσε μινυνθαδίῳ θρόνος ὥρῃ·
ἀντὶ δέ μιν στεφάνων, κατερήτυε πάντοθεν αἶσχος.
εἰπὲ μάκαρ, τέο μέχρι κοτεσσάμενος χαλεπαίνοις,
πυρσὸν ἀναπτόμενον ἀεναρὸν σέο θυμὸν ἀέξων.
μνῆσαι παμβασιλεῦ βρότεος βίος ὅσσος ἐτύχθη.
μὴ γὰρ μαψιδίως μερόπων τεκτήναο φῦλον;
τίς βροτὸς, ὃς θανάτοιο βίην καὶ δεσμὸν ἀλύξει,
ἐξ ἀΐδαο φίλον καλέων παλινάγρετον ἦτορ.
ποῦ μοι σῆς προτέρης ἐλεητύος ἄσπετος ἀλκὴ,
ἣν Δαβίδῳ πρόσθεν ὑποσχόμενος κατένευσας.
μηδὲ τεῶν δμώων ἐπιλήθεο μωμηθέντων,
ὧν πάρος ἡμετέρῳ φορόμην κακὰ νείκεα κόλπῳ·
ὧς σε πάρος δήϊοι κακοεργέσιν ἔψεγον ἔργοις,
οἵ ῥα τεοῦ χριστοῖο καὶ εἰκόνα λωβήσαντο.
αἰνετὸς ἔστε τ' ἄναξ θεὸς ἔσται Ἰσραήλου.

Ψαλμὸς πθʹ.

Εἰ θέμις οὐράνιον φάσθαι βροτὸν, αἰὲν ἐτύχθη
Μωσῆς ἀθανάτου πιστότατος θεράπων·
ὃς πάρος ἀχωλὴν τινὰ δ' ἴαχεν· ἣ δὲ τέτυκται
ὀγδοάτης δεκάδος ἀμφ' ἐνάτῳ τε μέλει.

ἌΜμι μάκαρ γένευ ἕρκος ἐπ' ἀλήκτοισι γενέθλαις.
πρὶν ἕδρας ὀρέων, πρὶν καὶ χθονὸς ἕρμα γενέσθαι,
ἐκ παλαιῆς βασιλῆα καὶ εἰς αἰῶνά σε μέλψω.
μή μοι ἀποστρέψας χθαμαλὸν πάλιν ἀνέρα τεύξῃς,
κελλόμενος μερόπεσσι βίον παλίνορσον ἐλέσθαι.
χθιζὸν ὅπως ἐτέων σέο χιλιὰς ἦμαρ ἐν ὄσσοις,
ὃ πρὶν ὑποφθίμενον φυλακὴν ἔο νυκτὶ παρέσχε.

μωμητά

μωμητά σφισιν ἔργα γλύψεται εἰς ἐνιαυτούς.
ἠῶς ἠριγενὴς παρελεύσεται οἷά περ ἄνθος,
ἠῶς ἀνθήσειε καὶ ἀνθήσασα παρέλθοι.
ἑσπέρη αὖθι πέσοι, κάρφοιτό τε πεσρωθεῖσα.
σεῖο γὰρ ἀδρανέες γεγενήμεθα μηνίσαντος,
αἰνὰ κοτεσσαμένοιο ταρασσόμενοι βασιλῆος.
δυσνομίας περ ἔθηκας ἐπ' ὄμμασι σοῖσιν ἑτοίμοις,
ζωὴ νωϊτέρη τελέθει σέο φέγγος ὀπωπῆς.
ἐξ ὀλιγηπελίης ἴκελοι γεγενήμεθα καπνῷ,
καί σευ ὀδυσσαμένοιο φίλην κατατηκόμεθ' ἀλκήν.
ἡμετέροις ἐτέεσσι πανείκελός ἐστιν ἀράχνης·
ζωῆς ἀνδρομένης δεκάδες χρόνου ἑπτὰ πέλονται·
ἢν δ' ἔτεα ζήσαιμεν ἐπὶ πλέον ὀγδώκοντα,
τὴν δὲ κόπος καὶ μόχθος ἀεὶ βίου ἐστὶ περισσόν.
οὕνεκα μειλιχίης βροτέην δαμάσειε γενέθλην·
τίς σέο χωομένοιο μέγα φρεσὶ κάρτος ἀνέγνω.
τίς σευ ἀριθμήσειεν ἀμειδέα δείματα θυμοῦ.
δεξιτερὴν ἐείπμον ἄναξ σφίσιν ὧδ' ἀναφαίνοις,
οἷσιν ἀθανάτη σοφίη πραπίδεσσι μέμηλε.
παύεο χωόμενος· τί νόον βαρύμηνιν ἀέξεις·
σεῖο μάκαρ δμώεσσι λιταζομένοις ὑπόεικοις.
ἐξ ἠοῦς ἐλέῳ βεβρίθαμεν ἄφθιτε σεῖο,
τερπωλῇ καὶ ἐυφροσύνῃ φρένας ἤματα πάντα·
ὧν χάριν ἡμερέων περὶ σοὶ δεδμήμεθα μόχθοις,
ἀντ' ἐτέων ὧν πρόσθεν ἐλεύσσομεν ἄλγεα πίσσα.
δέρκεο τοὺς θεράποντας ἀκήρατε, καὶ σέθεν ἔργα·
τὴν δ' ἄρα παισὶ φίλοισι παλίσσυτος ἡγεμονεύοις·
ἀγλαΐη βασιλῆος ἀοίδιμος ἄμμι φανείη,
ἔργα δὲ νωϊτέρων εὐθύνειας παλαμάων.

Ψαλμὸς

Ψαλμὸς ϟ'.

Αἶνον ἀγακλείεντα μέγας Δαβίδος ἔμελψε
καλλιχόρων μελέων εἰς ἐνάτην δεκάδα.

Ἄφθιτε ναιετάων ὑψαύχενος ἄλκαρ ἀρωγῆς,
ἐν σκέπαϊ βασιλῆος ἐπουρανίοιο διάξει·
ἐξερέει βασιλῆϊ, βίη καὶ πύργος ἐτύχθης,
καὶ Θεὸς ἄμμι πέλεις, καὶ ἀοίδιμος ἐλπὶς ἀρωγῆς·
αὐτὸς ἐπεὶ ῥύσατο λίνοιό με θηρητήρων,
μύθου τ' ἀσαθέος ταραχῆς περιπεπληῶτος.
αὐτὸς ἄναξ σκιερῷ σε μεταφρένῳ ἀμφικαλύψεις·
ἐλπίδα σὴν πτερύγεσσιν ὑπ' ἀθανάτοισι δοκεύοις·
ἀμφὶ δ' ἀληθείῃ θωρήξειεν οἷά περ ὅπλῳ,
οὔποτέ μοι νυχίῳ περὶ δείματι δειμιώειας,
οὐδὲ μεθημέριον πταμένου ῥοιζηδὸν ὀϊστοῦ,
οὐδ' ὑπονισσομένου σκοτίους περὶ πυθμένας ἔργου,
οὐδ' ὑπὸ δαιμονίου τε μεσημβρινοῦ ἀντιόωντος.
ἐκ σέο μὲν λαιῆς παλάμης κατὰ χιλιὰς ἔρροι,
ἐκ δ' ἄρα δεξιτερῆς μάλα μυριὰς αὖθι πεσεῖται.
ἀλλ' οὔτις ποτὲ σεῖο δυνήσεται ἆσσον ἱκέσθαι·
ἔμπα γε μὴν καθαροῖσιν ἐν ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
ἄξιον ἀμπλακίης κακοεργέος ὄψεαι αἶνον·
αὐτὸς ἐπεὶ σύ γ' ἐμέθεν φυσίζοος ἐλπὶς ἐτύχθης,
ἦ ῥα παρ' ὑψίστῳ φορέεις τεὸν ἄλκιμε θάρσος.
μήποτε δείδιθι πάγχυ κακῶν ξυνιοῦσαν ἀνάγκην,
μηδ' ἀλύῃς ὅτι σεῖο δέμας μάστιγι δαμείη·
ἀμφὶ σέθεν στρατιῇσιν ἐπουρανίῃσι κελεύσει,
ὄφρα κεν ἐν πάσῃσι περιστιχόωσιν ὁδοῖσι·
καί σε μάκαρ παλάμῃσιν ἀειρόμενοι φορέοιεν,
μήποτε τιμήεντα τεὸν πόδα λάϊ καθάψῃς.
ἀσπίδα θαρσαλέως ἐπιβήσῃ καὶ βασιλίσκον,

ἰοβόλον δὲ δράκοντα ποσὶν καὶ θῆρα πατήσεις.
ῥυσαίμην μιν ἐμῇ μεμελημένον ἐλπίδι θυμῷ,
εὖ δέ μιν ἀμφιέσω· μάλα γὰρ μάθεν οὔνομ' ἐμεῖο·
τοῖο λιταζομένοιο θοώτερον αὐτὸς ἀκούσω,
καὶ οἰκτειρομένῳ πέλας ἔσσομαι ἤματα πάντα·
ῥυσάμενος δέ σε, κῦδος ἀεὶ μεγαλαυχὲς ὀπάσσω,
καί μιν ἐνὶ πλήσαιμι ἀτερμάντοισι γενέθλαις·
νωλεμέως οἱ φέγγος ἀγήραον ἐξαναφήνω.

Ψαλμὸς ϟά.

Πρῶτος ἐνενηκοσός ἐστι τῶν σοφῶν μελῶν
ὁ ψαλμὸς οὗτος ἡμέρας εἰς σαββάτου.

Ὣς ἀγαθὸν βασιλῆα μεγακλήεντα λιγαίνειν,
καὶ πολυκύδιστον κιθάρῃ τεὸν οὔνομα μέλπειν,
ἐξ ἠοῦς ἐρέοντι περιφραδέως ἐλεητὺν,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀληθείην διὰ νυκτὸς,
νεύρων πληξαμένῳ δεκάδα φόρμιγγι λιγείῃ,
ὡς γάνυμαι. μάλα γάρ με τεοῖς μάκαρ ἔργμασι θέλγοις,
καὶ σέο θεσπεσίοισι νόον κεχαρήσομαι ἔργοις.
τίς κεν ἀνυμνήσειε τεὴν μεγαλαυχέα τέχνην·
τίς πινυτὴν μέλψειε περὶ πραπίδεσσι βαθεῖαν.
οὐ τίς τοι τάδε νῆις ἐνὶ φρεσὶν εἴσεται ἀνὴρ,
οὐδ' ἀεσιφροσύνῃ μεμελημένος αὐτὰ νοήσει·
εὖτ' ἀδίκους θαλέθοντας ἐπύψεται ἠύτε χόρτον,
ὑψόθεν ὀπλεύοντας ἀθεσμοσύνης ὑποφήτας·
ὄφρ' αἰεὶ σφετέροιο κακοῦ ἄρξειαν ὀλέθρου·
ἀθάνατος δὲ σὺ μοῦνος ἄναξ ὕψιστος ἐτύχθης.
δυσμενέων ἀπόλοιτο τεῶν κακοεργέα φῦλα.
πανσυδίῃ δ' ἀνέμοισι κεδασθήσονται ἀλεῖται,
οἷα δὲ μουνοκερῆος ἐμὸν κέρας ὑψόσε θύοι,

καὶ

καὶ πολιὸν θαλέθοι περὶ πίονι γῆρας ἐλαίῳ.
δυσμενέων πολύμοχθον ἐμὸς ἴδον οἶτον ὀπωπῇ,
πικρῆς δ' ἀντιβίων τερφθήσομαι ἀγγελίῃσι.
τίμιος ἂρ ἀνθήσει ὅσιος βροτὸς οἷά τε φοίνιξ,
ἶσά γε βριθόμενος χλοερῇ Λιβανῖτιδι κέδρῳ.
ὅσσοι θεσπεσίοισι δόμοις πεφυτευμένοι εἰσὶν,
αὐλῆς ἀθανάτῃσιν ἐπανθήσουσι θεοῖο.
πιαλέοι πλήθοντες ἔπι περὶ γήραος ὥρῃ,
ὡς θέμις ἐσθλὰ παθόντες ἀπαγγελέουσιν ἕκαστα·
οὕνεκεν ἰθύφρων βασιλεὺς Θεὸς αἰὲν ἐτύχθη,
οὐδ' ἄδικον πραπίδεσσι νόον πινυτοῖσι καλύπτει.

Ψαλμὸς ϟβʹ.

Ἤματι σαββάτου τὸ μέλος Δαβίδος ἔμελψε
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν δεύτερον ἐκτελέσας.

Ἀθάνατος βασίλευσεν, ἑὸν δ' ἐνεδύσατο κάλλος·
δυσάμενος δ' ἐρατεινὸν ἄναξ ἐζώσατο κάρτος.
ἀσφαλέως δ' ἀδόνητον ἀπείρονα θήκατο κόσμον.
ἄφθιτε σεῖο δὲ θῶκος ἑτοιμότατος πέλει αἰεί·
ἐκ παλαχῆς κόσμοιο μακάρτατος ἔπλεο μοῦνος.
πάντοθεν ἀκέλαδοι ποταμοὶ βοόωσι ῥεέθροις,
ῥοίζῳ κυματόεντι λιλαιόμενοι κελαρίζειν,
ἐξ ἀναειρομένων πολέων ὑδάτων ὀρυγμαδοῦ.
πάντα πέλει θηητὰ μετήορα ἔργα θαλάσσης·
μοῦνος ἄναξ θηητὸς ἐν ὑψηλοῖσιν ἐτύχθη.
μαρτυρίαι σοῦ ἄναξ συμφράδμονα πίστιν ἔχουσιν.
νηῷ ἀκηρασίῃ βασιληΐῳ αἰὲν ἀρήρει,
ὥρῃ ἀτερμάντῳ καὶ ἐπ' ἤμασι μηκεδανοῖσιν.

Ψαλμὸς ϟγ'.

Τετράδι σαββάτων γλυκερὸν Δαβίδος ἀείσει
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἡδὺ μέλος τρίτατον.

Ἀθάνατος μετὰ πᾶσιν ἀεὶ τέλει ἔκδικος ἐστίν·
ὕπτι' ἐρευθιόων βασιλεὺς ποινῆσι δικάζει.
καλὰ θεμιστεύων, ἀναείρεο κοίρανε γαίης,
μισθὸν ὑπερφιάλοισιν ὑπερβασίας ἀποτίσοις.
κλῦθι μάκαρ, τέο μέχρι βίη κρατέουσιν ἀλεῖται·
μέχρι τεῦ ἀμπλακίης ὑποφήτορες αὐχήσουσι,
γλώσσῃ ἐρευγόμενοι κραδίης ἀθεμίστιον ὕβριν·
ἐργατῖναι κακότητος ἅδην ἐρέουσιν ἅπαντα,
οἳ σέο λαὸν ἄναξ δαπέδῳ θέσαν ἶσον ἀνάγκῃ,
καὶ κλῆρον κακότητι τεὸν διέπερσαν ἑλόντες.
ὀρφανικὸν κατέπεφνον, ἐχειρώσαντο δὲ χήρην,
καὶ ξεῖνον δαμάσαντο νέηλυδα νόσφιν ἀρωγοῦ.
οὐδ' ὄπιν οὐρανίην βασιλήϊον ἐμπάζοντο.
οὐ γὰρ Ἰακώβου δόκεον Θεὸν ἴδμεναι ὕβριν.
ἀλλ' ἄγε συνθέσθε κραδίῃ τάδε νήπιοι ἔργα,
οἷς πρὶν ἔπ' ἀφροσύνῃ βίοτος, ξυναγείρατε θυμόν.
ἦ ῥ' ἀκοὴν ἑτέροισι διδοὺς, οὐ μᾶλλον ἀκούσει;
ἢ φάεος γενέτης, ἑτέρων οὐκ ὄψεται ἔργα;
ἔθνεα παιδεύων, κακίην οὐκ οἶδεν ἐλέγχειν,
ὃς μοῦνος μερόπεσσι νοήματα πάντα φυτεύει;
ματιδίην δεδάηκεν ἄναξ μεροπηΐδα βουλήν.
ὄλβιος ὅς ῥά τεῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι δαμείη,
θεσμοτόκους μελεδῶνας ἑῇς φρεσὶ σεῖο νοήσας·
μείλιχα βουλεύων κακίης ἵνα καιρὸν ἀλύξῃ,
βόθρος ἕως δυσάλυκτος ἀταυθάλλοντι φανείη.
οὐ γὰρ ἑῆς ποτὲ λαὸν ἀπορρίψειεν ὀπωπῆς,
οὐδὲ καταφθιμένην σφετέρην ὑπερόψεται αἶσαν,

εἵως

εἵως χρεῖμα τεκοῦσα δικαιοσύνη πάλιν ἔλθῃ,
πάντας ἀποκρεμόωσα φίλων ἰθύφρονας ἔργων.
τίς μοι ὀλοῶν τεύξειεν ἀναστήσας ὀλετῆρα,
τίς δέ με θωρήξας ἀνόμων ἐπὶ δῆειν ἐγείρῃ,
εἰ μή μοι μέγ' ἔχαρμος ἄναξ ἐπιτάρροθος ἔστη,
καί κεν ἐμὸς πεπότητο ξυνέστιος ἀΐδι θυμός.
εὖ τε γὰρ ὀκλάζοντι νόῳ ποτὶ φύξαν ἐδέγμην,
αὐτίκα σή μ' ἐλεητὺς ἄναξ ἐσάωσε φανεῖσα·
ὅσσον δ' ἀμφ' ὀδυνῇσιν ἀμέτρητον φέρον ἄλγος,
σῇσι παραιφασίῃσιν ἐμὸν περὶ θυμὸν ἰάνθην.
μή τοι θῶκος ἄναξ ἀθέμιστος ἐγγύθεν ἔστω,
ὅς τις ῥιγεδανῷ τελέει θεσπίσματι μόχθον,
ἀνέρος ἰχανόων ὁσίου διὰ θυμὸν ὀλέσσαι·
μαψιδίως πόθεν οἶτον ἀναιτίῳ αἵματι ῥάπτειν,
ἀλλά μοι αὐτὸς ἄναξ πανυπέρτατος ἕρκος ἔγεντο,
ἠπορίης ἐπίκουρος ἐμῆς Θεὸς ἦλθεν ἑτοῖμος.
ὃς κείνοις ὀπάσειεν ἑῆς ἀντάξια λώβης,
καί σφεας ἀμφ' ἔργοισιν ἄναξ σφετέροις ἀμαθύνει.

Ψαλμὸς ϟδ'.

Δαβίδου πινυτοῦ καλλιχόρου κιθάρης
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν τέρβατος εὐεπίη.

ΔΕῦτ' ἐπαγαλλόμενοι γηθήσομεν ἀμφὶ ἄνακτι,
μέλψομεν ἀθανάτῳ παιήονα ποιμένι κόσμου.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ θείην μεθέπωμεν ὀπωπήν,
γηθόμενοι ψαλμοῖσιν ὁμῶς ἀλαλάξομεν ὕμνον·
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσι Θεὸς μέγα κάρτος ἀέξει,
καὶ πάντων μακάρων βασιλεύτατος αὐτὸς ἐτύχθη.
οὔποτ' ἀπορρίψειε φίλον καὶ ἐνηέα λαὸν,
ἀθανάτῳ παλάμῃ μεθέπων κλυτὰ πείρατα γαίης,

οὔρεσιν ὑψικόμοισιν ὑπέρτατος ἐμβασιλεύων·
αὐτὸς πόντον ἔτευξεν, ἀνακτορίην δέ μιν ἴσχει,
καὶ χθόνα πουλυβότειραν ἑαῖς τεκτήνατο χερσί.
δεῦτε λιταζόμενοι περὶ γουνάσιν οἷσι πέσωμεν,
ἄντα Θεοῦ κλαύσωμεν, ἑὸν δ' οἰκτίσσεται ἔργον,
οὕνεκεν ἡμείων βασιλεὺς ἅμα καὶ Θεὸς αὐτός,
τοῦ δ' ἡμεῖς ἄρα λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σήμερον εἴκεν ἄνακτος ἀκούσετε οὔασιν αὐδήν,
μή τινι χθαμαλὴ κραδίη καὶ ἀμείλιχος εἴη,
ὡς ὁπότ' ἀθανάτου κραδίην ῥεθίζετε ἔργοις,
ὡς πάρος εὖ τε θεοῖο κατ' εὐρυχείαν ἔρημον,
ἡμέτεροι τοπρόσθεν ἐπειρήσαντο τοκῆες·
οἳ μετὰ τεσσαράκοντ' ἐτέων ἴδον ἔργα καὶ ἀλκήν·
ἔνθεν ἐγὼ κείνην ὀλοὴν ἔσυξα γενέθλην,
ἐκ δ' ἐφάμην, κραδίῃσι διηνεκέως ἀλάληνται,
ἡμετέρας δ' οὐ πάμπαν ἐπεφράσαντο κελεύθους·
ὤμοσα μηνίσας, μὴ σφᾶς κατάπαυσιν ἰδέσθαι.

Ψαλμὸς ϟε'.

Δώματος αἰγλήεντος ἀνεγρομένου βασιλῆος
Δαβίδος κελάδησεν ἄναξ μετὰ ληΐδος αἶσαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν πέμπτον ἄεισμα λιγύ.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
πᾶσα μεγασθενέτην ἀναμέλψατε ποιμένα γαῖα·
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
αἴσιον ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἑὸν σημήνατε φέγγος.
ἔθνεσι παντοδαποῖσιν ἑὴν ἀγγείλατε τιμήν.
θαύματα τιμήεντα Θεοῦ μηνύσατε λαοῖς·
οὕνεκα δὴ μέγας ἐστὶ καὶ αἰνετὸς αἰὲν ἐπιχθονί,
καὶ δέος ἐν πάντεσσι θεοῖς κρατερώτατον ἴσχει.

δαιμονί-

δαιμονίων εἴδωλα Θεοὶ πέλον ἔθνεσι πάντες·
οὐρανὸν αὐτὰρ πολύχαλκον ἑῇ Θεὸς ἔκτισε βουλῇ.
αἶνος καὶ μέγα κάλλος ἑῶν κατ' ἐναντίον ὄσσων·
νηῷ ἀκηρασίῃ καὶ ἀειπρεπὲς ἥρμοσεν εὖχος.
οἴσετε παμβασιλῆϊ θεῷ τιμήν τε καὶ εὖχος·
οἴσετε τιμήεντι φερώνυμον εὖχος ἄνακτι·
δεξάμενοι θυσίας σφετέρας νίσσεσθε ἐπ' αὐλάς·
αὐλῇ ἐν ἀγαθέῃ λιτανεύσατε ποιμένα κόσμου.
ἄντα Θεοῦ χθὼν πᾶσα ταῤῥαλεέσθω βασιλῆος.
εἴπατε δήμοισί γε, Θεὸς μετὰ πᾶσιν ἀνάσσει.
καὶ γὰρ κύκλον ἔρεισε, τὸ οὐ χρόνος οἶδε δονῆσαι.
λαοὺς ἰθυπόροισιν ἀεὶ θεσμοῖσι δικάζοι.
οὐρανοὶ εὐφραίνοιντο, ἀγαλλέσθω δ' ἅμα γαῖα·
πόντος ὀρινέσθω καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης·
καρποτόκοις πεδίοισιν ὁμοῦ σύμπαντα χαρείη.
δὴ τότε γηθήσειεν ὁμοῦ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλη,
ἄντα Θεοῦ μετὰ γαῖαν ἐπειγομένου βασιλῆος,
ἤλυθε γὰρ μερόπεσσιν ὀϊζυροῖσι δικάζειν,
πάντας ὑπ' εὐδικίης κλινέων ἀψευδέα θυμόν,
γλώσσαις ἀληθείῃ περιχέων ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς ϟϛʹ.

Δαβίδου παλίνορσον ἐὸν ὅτε δέξατο γαῖαν,
ἀμφ' ἐνενηκοστὸν ἕκτον ἄεισμα φίλον.

Χαῖρε χθών, σέθεν ἦρξεν ὃς οὐρανίοισιν ἀνάσσει,
χαίρετ' ἐπ' ἀγλαΐῃ νῆσοι πολιῆς ἁλοσύδνης.
ἐγγὺς ἄναξ νεφέλῃ περιπυκασμένος ἠδὲ θυέλλῃ,
θῶκον ὑπ' εὐδικίῃ κρίσιος περὶ πάντα πυκάζων.
κοιρανίης δ' ἐναργῆς προπορεύσεται αἰθόμενον πῦρ,
ὄφρα κεν ἔνθα καὶ ἔνθα καταφλέξειεν ἀλείτας.

χθὼν ὑπὸ θεσπεσίῃσιν ἐλάμπετο μαρμαρυγῇσιν.
ὡς δ' ἴδεν, ὡς δεδόνητο θεμείλια πάντοσε γαίης·
οὔρεα δ' ἀμφὶ ἄνακτι ὁμῶς κατετήκετο κηρῷ.
γαίης παντοδαπῆς κατεναντία παμβασιλῆος.
οὐρανοὶ ἀστερόεντες ἀνήγγειλαν θέμιν αὐτοῦ,
καὶ κλέος εἶδον ἅπαντες ἐπουρανίου βασιλῆος.
αἰδείσθων προκυλινδόμενοι γλυπτοῖσι πάροιθε,
κῦδος ὅσοι παρέχουσιν ἐνὶ σφετέροις εἰδώλοις.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμῶς ὑποκλίνατε γοῦνα.
τάρπη ἑῇσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔξοχα οὔρεα Σιών,
καὶ πραπίδεσσι χάροντο ποσίκροτ' Ἰούδα κοῦραι,
ὑψιμέδοντες ἕκητι μεγασθενέος σέο δίκης·
οὕνεκα μοῦνος ἔπλευ παν υπέρτατε τέρμασι γαίης,
ὡς ὕπατος κλυτίμητι λίην Θεὸς ὑψόσ' ἀέρθης.
ἐκ κραδίης φιλέοντες ὅλον Θεὸν, μέρμερα θέσθε·
ὧν θυμὸν φιλέει παν ἐπίσκοπος ἔξοχα δούλων,
καί σφεας αἰὲν ῥύσετ' ἀλάστορος ἐκ παλαμάων.
ἀντολίην προέλαμψεν ἐπὶ βλεφάροισι δικαίοις,
τερπωλή τ' ἀφ' ὕπερθεν ἐσίκετο ἐνθέων ἦτορ.
παμβασιλῆϊ χάρητε ἀμύμονες ἰθυδίκαι,
καὶ βροτέοις ὕασιν ἐνέσατε τοῖο γε μνήμην.

Ψαλμὸς ϟζ'.

Καὶ τόδε ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ἑβδόμῳ ἦεν Δαβίδος.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα νεηγενέεσσιν ἀοιδαῖς,
μοῦνος ἐπεὶ θνητὰ σοφαῖς ποιήσατο χερσί.
δεξιτερῇ σφετέρῃ ζωαρκεῖ πάντα σαώσει,
καὶ πολυκυδήεντι βραχίονι πάντα φυλάσσει.
παντοδαπῶν ἀλκτῆρα κακῶν ἀνέφηνε βροτοῖσιν
ἀθάνατον κατέναντα πολυσπορέων γενεάων

σφωϊτέρην ἀνέτειλε δικαιοσύνην ἐρατεινήν.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν Ἰακώβοιο μελάθρων,
οἷό τ' ἀληθείης περὶ δώμασιν Ἰσραήλου.
ἀμφαδίην ἐνόησαν ὅλης κλυτὰ πείρατα γαίης,
φέγγος ἀλεξίκακον μεγαλοσθενέος βασιλῆος.
πᾶσα μεγακλεῖεντ' ἀλαλάξατε ποιμένι γαῖα,
ψάλλατε γηθόσυνοι, λιγυρῷ δ' ἀναμέλψατε κώμῳ,
κελάδῳ κιθάρῃ φορμίζετε παμβασιλῆϊ,
ἀμφ' ἐλατῆς σάλπιγξι καὶ οἱ κέρας ἴαχε βόμβον,
ἀντίον ἀθανάτου ἀλαλάξατε παμβασιλῆος.
πόντος ὀρινέσθω, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης,
κύκλος ὅλος, καὶ πάντα τὰ περ χθόνα ναιετάουσι·
χερσὶν ἀγειρέσθων ποταμοὶ πλαταγοῦντες ὁμοῦ τῇ·
οὔρεα τερπέσθων θείου κατέναντα προσώπου·
εἶσι γὰρ, ἦλθε δὲ μᾶλλον, ὅπως χθονὶ καλὰ δικάζοι,
πάντας ἐπ' ἀδικίης κλυέων ἀψευδέα θεσμὸν,
γλῶσσαν ἐπισσυμένοις περιεὶς ἀκλινέα λαοῖς.

Ψαλμὸς ϟη'.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ ὄγδοον ἡδὺ μέλος
Δαβίδου λιγυρῇ μελπομένου κινύρῃ.

Ἀθάνατος βασιλεύσε Θεὸς, μὴ χαίρετε λαοὶ
ἥμενος ἦλθε Χερουβὶμ, ὅλης χθονὸς ἔρμα δονείσθω.
κλεινὸς ἄναξ μέγας ἐν λαοῖσι θεοῖσί τ' ἀγητὸς·
μελπόντων ἅμα πάντες ἀγήραον οὔνομα σεῖο·
οὕνεκα δὴ φοβερόν τε καὶ ἀπερτίοπλον ἐτύχθη,
καὶ τιμὴ βασιλῆος ἀεὶ θέμιν ἀμφαγαπάζει.
αὐτὸς Ἰακώβῳ ἰθύφρονα δῶκας ἐρωὴν,
ἀδικίην ψῆφόν τε τεῷ πόρες Ἰσραήλῳ.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,

λιτόμενοι θρῆνον σφετέρην· ἅγιος γὰρ ἐτύχθη.
Μωσῆς ἀμφ' ἱερεῦσι μέγας, καὶ ἀοίδιμος Ἀαρὼν,
ἐν δὲ λιταζομένοισι Σαμουῆλος μενέχαρμος·
κεῖνοι μὲν λιτάνευον· ὁ δ' ἀντεφθέγγετο φωνῇ,
καί σφεας ἐκ νεφέλης ςαθερῆς ἠμείβετο μύθῳ.
ἐσθλοὶ μαρτυρίης φύλακες ἐγένοντο θεοῖο,
θείων δ' οὐκ ἀμέλησαν ὅσων μάθον ἐννεσιάων.
ἄφθιτε, σὺ σφίσι δῶκας ἀπ' οὐρανοῦ οὖας ἑτοῖμον,
καὶ θυμὸς μετὰ τοῖσιν ἀεὶ σέθεν ἵλαος ἦεν·
πάντα δ' ἄκεν ῥέζεσκον, ὅπη θύνεσκες ἀρωγήν.
ἄφθιτον ἡμείων ἀναείρατε παμβασιλῆα,
ἀχράντῳ δέμιν αἰὲν ἐν οὔρει γουνάζεσθε,
οὕνεκα δὴ μετὰ πᾶσιν ἄναξ ἄχραντος ἐτύχθη.

Ψαλμὸς ϟθ'.

Ἀμφ' ἐνενηκοστῷ εἴνατον ᾆσμα κλυτόν.

Πᾶσα μεγακλεέϊντ' ἀλαλάξατε ποιμένα γαίη·
ἀθανάτῳ χαίροντες ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θέσθε.
σπεύσατε γηθόμενοι θείων κατ' ἐναντίον οὔδων·
αὐτὸν ἀεὶ πραπίδεσσι νοήσατε παμβασιλῆα.
ζωὴν αὐτὸς ἔτευξε βροτοῖς, οὐχ ἡμέες αὐτοί·
αὐτὸς ἔτευξ' ἡμέας, οὐδ' ἡμεῖς ἄρκιοι εἰμέν·
ἡμεῖς αὖθ' ἑὸ λαὸς ὁμοῦ καὶ θρέμματα ποίης.
σπεύσατε μελπόμενοι θείων ἔντοσθε πυλάων·
ἐν δ' αὐλῆς βασιλῆα Θεὸν λιτανεύσατε μολπῇ.
οὔνομα μέλψατε θεῖον ἐπὶ χθονὶ μείλιχον αἰεὶ,
νωλεμέως ἤπιος ἐπεὶ μετὰ πᾶσι φυλάσσει·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ φέρει παναληθέα βουλήν.

Ψαλμὸς

Ψαλμὸς ρ'.

Δαβίδ ἤειδεν ψαλμὸν ἑκατοστὸν τόδε.

Εἰν ἑνὶ σεῦ ποινὴν βασιλεῦ ἔλεόν τ' ἀναμέλψω·
ἐφορμίζων ξυνίοιμι ἀμωμήτοις ἐν ἀταρποῖς.
λέγμενος ὁππότε δή μοι ἀφίξεαι ἄφθιτε ποιμήν.
ἀμφ' ἀγανοφροσύνῃ διὰ δώματος ἦια μέσσω,
οὐδὲν πάμπαν ἄθεσμον ἐν ὀφθαλμοῖσι δοκεύων,
ἀλλ' ἔτι καὶ συγέων ἀλιτήμονας ὑβριστῆρας.
οὐδέ ποτ' ἀλλοπρόσαλλος ἐμοί παρος ἥνδανε μῆτις·
φεῦγε με αἰνὸς ὄφις, δολερῶν δ' ἀδάητος ἔμιμνον·
οὔας ἐμὸν πέφρακτο κακηγορέοντος ἀκοῦσαι·
οἷα γε λυμαντῆρα φίλων ἐδίωκον ἑταίρων.
ἀπλήστῳ κραδίῃ καὶ ὑπερφιάλοισιν ὀπωπαῖς
οὐκ ἔθελον παρ' ἐμοὶ δαιτὶ φίλος καὶ ὁμέστιος εἶναι.
ἀνδράσιν ἀμφ' ὁσίοισιν ἐμαὶ ἐτάνυσθεν ὀπωπαί,
ξυνὸν ὅπως μοι θῶκον ἅμ' ἑδριόωντες ἔχοιεν·
δρηστῆρ' ἀβλαπτοῖς θ' ὁσίοις μεμελημένον εἶχον,
οὐδέ μοι ἐνναίεσκε δόμοις ὑπερήφανος ἀνήρ·
οὐδ' ἄδικον λαλέων μάλ' ἐναντίον ἤλυθεν ὄσσων.
ἠῶθεν κατέπεφνον ἀτασθαλίης ὑποφήτας,
δυσνομίης μεμαὼς δαμάσαι θεράποντας ὀλέθρῳ.

Ψαλμὸς ρα'.

Εὐχωλὴ πτωχοῖο κακῇ βεβαρηότος ἄτῃ,
εὖτε μάλ' ὀλιγωρίην προχέῃ κατέναντι θεοῖο·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ πρῶτον ἄεισμα.

Εὐχῆς ἡμετέρης ἐπικέκλυθι φέρτατε ποιμήν·
ἠχῇ δ' ὀδυρομένοιο τεοῖς ὑποδέχνυσο φωνήν.
μή μάλ σὴν χαρίεσσαν ἀποστρέψειας ὀπωπήν

τηρ-

τειρομένῳ κλίνειας ἄναξ ὀξεῖαν ἀκουήν.
εὖ τε μάκαρ κλήεσω σε, θοῶς φίλον οὖας ἐρείδοις· Δ
οὕνεκ' ἐμὴ ζωὴ ἰκέλη κατατήκετο καπνῷ·
ὀστέα δ' ἀζαλέῳ φρυγίῳ κατακαίεθ' ὁμοῖα.
ἐπλήγην ἅτε χόρτος, ἐμὸς δ' ὑπεκάρφετο θυμός·
γαστέρι δ' ἐκλαθόμην δόμεναι φίλον ἄρτον ἀνάγκης.
γοητέρῃ στοναχῇ ἐπιπίλναται ὀστέα σαρκί·
δέρκεσθαι φαίης κεν ἐρημονόμον πελεκᾶντα,
ἢ νυκτὸς κόρακα ψιλῶν δαπέδων ναετῆρα,
ἢ στρουθόν τιν' ἄϋπνον ἐόντ' ἐν δώματι μοῦνον.
δυσμενέες μ' ἐπέεσσι πανημέριον στυφέλιζον,
οἳ δὲ γεραίροντές με μάτην ἐπὶ ὅρκον ὄμοσσαν·
οὕνεκα τεφρόμενος πασάμην σποδὸν ἄρτῳ ὁμοίην,
καὶ γοεροῖς ἔπιον πόμα δάκρυσ' ὁμοῦ γε κεράσσας,
μήνιος ἐξ ὀλοῆς πανυπέρτατε καὶ σέο θυμοῦ,
οὕνεκεν ὑψώσας μ' ἐξ αἰθέρος ἔκβαλες αὖθις.
ἡμετέρου αἰῶνος ὅπως σκιὴ ἤματα λήγει,
χόρτῳ δ' ἀζαλέῳ πανομοίιος αὐτὸς ἐτύχθην.
μοῦνος ἐπεὶ ζώοντα διηνεκέως βίον ἕλκεις,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ βροτοῖς μνημήϊον ἴσχων.
αὐτὸς ἀνεγρόμενος βασιλεῦ Σιὼν ἱλαίροις·
ὥρη γὰρ μάλα τήνδε πιεζομένην ἐλεαίρειν·
καὶ δὴ καιρὸς ἐκεῖνος ἐπέχραεν ὃν πρὶν ἔδεκτο·
οὕνεκά σοι θεράποντες ἑαῖς λάϊγξιν ἔθεντο,
καὶ σφέτερον κραδίῃσι κονίσαλον οἰκτίσσονται·
πάνθ' ἅμα δειμαίνοιεν ἄναξ τεὸν οὔνομα φῦλα,
πάντες σὴν ταρβοῖεν ἐϋκλείην βασιλῆες,
οὕνεκα τεκτήνειε Θεὸς Σιῶνα πεσοῦσαν,
ἀμφαδίην μερόπεσσι φαεινόμενος κατὰ γαῖαν.
ἱκεσίην χθαμαλῶν πανεπίσκοπος ἔδρακε ποιμνῶν,
οὐδ' ἔτ' ὀνοσσάμενος σφετέρων ἀμέλησε λιτάων.

χράψατε

γράψατε δή μοι ταῦτα μετ' ὀψιγόνοισι γενέθλαις,
καὶ λαὸς σέο χερσὶ γενησόμενός σε βοήσει,
οὕνεκεν ὑψόθεν αὐτὸς ἐπεσκοπιάζετο κύψας,
οὐρανόθεν μετὰ γαῖαν ἑὴν ἐτάνυσσεν ὀπωπήν,
ἰλλομένων ὄφρ' οἶκτον ἀλυκτοπέδῃσι πύθοιτο,
καὶ δεσμῶν φίλα τέκνα καταφθιμένων ἀπολύσῃ,
οὔνομα δ' αὖ Σιῶνι πολύλλιστον ἐξαναφήνῃ,
ἐν δ' Ἱερουσαλὴμ λιγυρὸν καὶ ἀοίδιμον αἶνον·
ὄφρα κε παντοδαπῶν πολίων ἀπὸ λαὸν ἀγείρῃ·
αὐτὰρ κοιρανίοισιν ἑὸν ζυγὸν αὐχένα θήσει.
νισσόμενος σθεναρῶς μιν ἀμείβετο, καὶ φάτο τοῖα,
εἰπέ μοι ἡμετέρας ὀλίγας βιότοιο κελεύθους,
μηδ' ὥρης προπάροιθε ταμὼν βιοτόν με ἀπολέσσῃς·
σεῖο μάκαρ γεγάασι διηνεκέες ἐνιαυτοί.
ἀρχόμενος τὸ πρῶτον ἀπεστηρίξαο γαῖαν,
καὶ χειρῶν τελέθουσι τεῶν μάκαρ οὐρανοὶ ἔργα.
αὐτοὶ ἀποφθίσονται, ἀτὰρ σύ μοι ἄφθιτος εἴης.
εἰδόμενοι πέπλοισι παλαιγενέεσσιν ὄλοιντο·
πάντα δ' ἐναλλάξοισιν, ἑλισσόμενοι ἅτε φᾶρος·
αὐτὸς δ' ἄφθιτός ἐσσι, βίος δέ τοι οὔποτε λήξει·
δρηστήρων σέθεν υἷες ἀεὶ κλισίῃσι παρεῖεν,
καί σφεων οὐ λήξειεν ἐπιθύουσα γενέθλη.

Ψαλμὸς ρβ'.

Ὕμνος Δαβίδου δεύτερος ἀμφ' ἑκατόν.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε.
οὔνομα δ' οἱ μάλα μέλπε ἀκήρατον ἔγκατα πάντα.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε,
μηδὲ θεοπρεπέων ἱερῶν τ' ἐπιλήθεο ἀμοιβῶν.
παντοίης ἀνάμελπε κακορραφίης ἐλατῆρα·

αἴνει

αἴνεε παντοίων χρυσερῶν ἰήτορα νούσων,
σεῖο δυσηλεγέως φθιμένου ῥυτῆρα βίοιο,
ὅς ῥ' ἐλεημοσύνῃσι καὶ οἰκτιρμοῖσι πυκάζει·
ἀλλήκτοις ἀγαθοῖσι σέθεν καταθύμια ῥέζει.
αὖθις ἀνηβήσειας ἅτ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
κλεινὸς ἄναξ ἐλεητὺν ἀεὶ δεδάηκε τελέσσαι,
ἀθανάτην πάντεσσι δικαιοσύνην ἀναφαίνων.
θεσπεσίας ἀνέφηνε σοφῷ Μωσῆϊ κελεύθους,
υἱάσιν αἰγλήεντος αἰὲν νόον Ἰσραήλου.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι πέλει θεὸς ἠδ' ἐλεήμων,
ἡγητὴρ ἐλέου καὶ ἠπιόθυμος ἐτύχθη·
οὐκ αἰεὶ κρυόεντα κότον στέρνοισιν ἐρύξει,
οὐδ' ἡμῖν ἐτέλεσσεν ἐπάξια δυσφροσυνάων,
πικρὸν ἐν ἀμπλακίῃ βαρυτήμονι μισθὸν ὀπάζων·
ἀλλ' ὅσον ἀστερόεις μέγας οὐρανὸς ἔστ' ἀπὸ γαίης,
τόσσον ἀνηέξησεν ἄναξ ἐλεητὺν ἐείθοις.
ὁππόσον ἀντολίαι δύσιος γεγάασιν ἄνευθεν,
τόσσον δυσνομίας μερόπων μεθέηκε φέρεσθαι·
ὡς δὲ πατὴρ παίδεσσιν ἑὴν φρένα μείλιχον ἴσχει,
ὣς δὲ θεὸς θεράποντας ἑοὺς οἰκτείρατο θυμῷ.
ἔγνω γὰρ θεὸς ἔργμα τόπερ τεκτήνατο χερσί·
μνῆσαι παμβασιλεῦ ὅτι τοι κόνις εἰμὲν ἀφαυρή.
ἀνδρομέη χόρτῳ πανομοίϊος ἔπλε βιωνή,
ἄνθεσιν ἶσ' ἕρπουσα μινυνθαδίοισιν ἀρούρης·
ἣ ψυχῆς πταμένης μελέων ἐξέφθιτο πᾶσα,
οὐδὲ τόπον βλεφάροισιν ἑὸν γνοίη κεν ἰδοῦσα.
εὖ ἔλεος βασιλῆος ἀεὶ τρομέουσιν ὀπηδεῖ,
καί σφεων υἱῶν υἱάσι μεθ' υἱέας αἴσια ῥέξει,
οἷς περὶ θεσπεσίη φυλακὴ μέλει ἁρμονιάων,
οὐδέ οἱ ἐξελάθοντο διαμπερὲς ἐννεσιάων.
οὐρανῷ ἀστερόεντι μάκαρ τεκτήνατο θῶκον,

καὶ

καὶ οἱ ἀνακτορίης κρατέει μέγα κῦδος ἁπάντων.
ἄγγελοι αἰγλήεντες ὁμοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
ἄλκιμοι οἷσι μέμηλεν ἐφημοσύνη βασιλῆος.
ἀλλὰ καὶ παντοδαπαὶ κελαδήσατε παμβασιλῆα,
οἷς τ' οὔας μεμέλητο ἐπ' ἀθανάτοιο ἀρωγῆς.
ἔργα πολυκλήεντα θεοῦ κελαδήσατ' ἄνακτα,
κοιρανίῃσιν ἃ κάρτος ἀεὶ τετανυσμένον ἴσχει.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε.

Ψαλμὸς ργ΄.

Δαβίδου λιγυρὸν τρίτατον μέλος ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε·
ἄφθιτε παμβασιλεῦ μάλα τοι μέγα κῦδος ἀέρθης·
δύσαο πάντοθεν αἶνον ὁμοῦ καὶ ἀειπρεπὲς εὖχος,
ἀμφιβαλὼν ἅτε φάρος ἀκηράσιον μέγα φέγγος,
ἐκτανύων ῥινῷ μέγαν οὐρανὸν ἶσον ὁρᾶσθαι,
ὕδασιν ἀχράντοις ὑπερώϊα κλεινὰ καλύπτων,
ἴχνεσιν ἀθανάτοις νέφεα στηρίγματα τεύχων,
σπερχομένων ἀνέμων πτερύγων ἐπὶ μακρὰ βιβάσκων,
ἀγγελίην στρατιὴν ἰθύδρομα πνεύματα ῥέζων,
εἰς δὲ βίην φλογεροῖο πυρὸς δρηστῆρας ἀμείβων.
πυθμένα παγχαλκεῖον ἐπεστηρίξαο γαίῃ,
ὄφρα βίην ἀδόνητον ἀεὶ φορέουσα φυλάσσοι.
φάρει θεσπεσίῳ ἰκέλην περιθήκατ' ἄβυσσον·
ὑψικόμων στῆσαν τ' ὀρέων ὕπερ ὕδατα πολλά.
ἀλλὰ τράποιτ' ἐπὶ φύζαν ὁμοκλήσαντος ἄνακτος,
καί σευ ὑποδδείσωσιν ὑπερμενέος κτύπον αὐδῆς.
οὔρεα μὲν βαίνει, χθαμαλὴ δέ τις εἴδεται αἶα,
κεῖσ' ὅθι δὴ μετὰ τοῖσι θεμείλια πῆξαο χώρων.
πῆξαο τέρμα μάκαρ τό περ οὐ παρελεύσεται ἄλλος,

οὐδὲ φίλην ποτὲ γαῖαν ἀποστρέψασι καλύψαι.
γαίης τρηχαλέης περιΐεις μετὰ ῥήγμασι πηγάς,
ὑψικόμων ὀρέων διελεύσεται ὕδατα μέσσον.
θηρσὶν ὀρεσσικόμοισι διὰ δρυμὰ πῶμα φανείη·
ἔθνος διψαλέων σβέσοι παντοίων ὀνάγρων·
αἰθέρος αὖτ' ἐπὶ τοῖσι παρασίψει πετεηνά·
μεσσόθι πετραίων στεναρῶν δώσουσιν ἀϋτήν.
ῥαίνων ὑπερωϊόθεν σέθεν οὔρεα ποιμήν,
γαῖα φερεζώων πλησθήσεται ἐκ σέο καρπῶν,
χόρτον τετραπόδεσσιν ἐπαντέλλουσα μελιχρὸν,
αὐτὰρ δουλοσύνῃ χλοερὴν μεροπηΐδα ποίην,
ἐκ χθονὸς ὄφρα κε καρπὸν ἄγει μελιηδέα σῖτον,
καὶ θνητῶν κραδίῃσι φέροι πολυγηθέα οἶνον·
ὄμματα φαίνων λευκοχρόου αἵματ' ἐλαίης,
ἄρτῳ τ' ἀνδρομέην κραδίην ῥωμένυσαι ἐρείδων.
καρποτόκου πεδίοιο κόρος ξύλα μυεῖ ὀφέλλοι,
καὶ κέδρους Λιβάνοιο τεῶν μάκαρ ἔργα χειρῶν.
κεῖσε νεηγενέων πέλεται στρουθῶν ἀλεωρή.
δῶμα φίλων πτερόεντος ἐρωδιοῦ ἡγεμονεύει.
οὔρεα μακροπόροις ἐλαφοῖς σκιόεντα μέμηλε·
πέτραις ἠλιβάτοις φιλοθαρσέες εἰσὶ λαγωοί.
καιρῶν ἔμπορον αὐτὸς ἄναξ τεκτήνατο μήνην.
ἠέλιος φαέθων σφετέρας ἐφράσατο δυσμάς.
ὄρφνη ἀμειδήτος σημήϊον ἔπλετο νυκτὸς,
νὺξ δ' ἄρα θηροκόμος· φιλέουσι γὰρ θηεῖα νύκτα,
καὶ σκύμνοι μεμαῶτες ἀναγκαίην ἐπὶ θήρην,
σφωϊτέρην θαλίην θεόθεν διζήμενοι αἰεί.
ἠελίου ξυνάγερθεν ἐπὶ χθονὶ λαμπομένοιο,
καὶ λέχος ἠντύναντο παρὰ ξυλόχοισιν ἑοῖσιν.
αὐτὰρ ἀνὴρ παλίνορσος ἑὸν μετανίσεται ἔργον,
ἑσπερίην καμάτοιο τέλος ποτιδέγμενος ὥρην.

ὡς

ὡς σέθεν ἀμφιβόητα μάκαρ μεγαλίζεται ἔργα,
πάνθ' ἅμα θεσπεσίῃ σοφίῃ τεκτήναο ποιμήν.
χθὼν ἱερὴ βέβριθεν ἀμετρήτων σέθεν ἔργων,
κῦτος ἀπειρεσίης τε καὶ εὐρυχόροιο θαλάσσης.
ἆ πόσα τοι βρεμέθοντος ἐγείρεται ἑρπετὰ πόντου,
ζῶά κε θηήσαιο μεμιγμένα μείζονα τυτθοῖς·
ἔνθα πολυκλήϊσιν ὁδὸς νήεσσιν ἐτύχθη·
ἔνθα δράκων ὃν πρὶν τεκτήναο παίγνιον εἶναι.
εἰς δέ σε πάντα βλέπει δόμεναι φίλον εἶδαρ ἑκάστῳ·
πᾶς δ' ἄρα δαιτύνην ἀγαθὴν ἐκ σεῖο κομίσσει.
πάντα λίην γάνυται παλάμας ὅτε σεῖο πετάσσεις,
καὶ κλόνος αἰνὸς ἔχει, ὅτε σὴν στρέψειας ὀπωπήν.
θυμὸν ἀπαινυμένοιο σέθεν θνήσκουσι δαμέντες,
καὶ προτέρην φθινύθουσιν ἄφαρ περὶ μητέρα γαῖαν.
εἰ δ' ἄρα καὶ ψυχὴν σφετέρην παλίνορσον ὀπάσσεις,
αὖθις ἀνηβώουσιν, ὅλη δ' ἀναλάμπεται αἶα.
ἔσται κῦδος ἄνακτος ἀεὶ παναγήρατον ἔσται·
ἔργων ἀγλαΐῃσιν ἑῶν ὃς ἐπιτέρψεται ἐσθλῶν.
χθὼν ὑπὸ μαρμαρυγῇσι τεῆς ἐλελίζετ' ὀπωπῆς·
τυτθὸν ἐφαψαμένοιο σέθεν βρέμει οὔρεα καπνῷ.
αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆα διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
ἀθάνατον μέλψαιμι πολύλλιτον, εἰσόκεν ἕρπω.
τερπόμενος γλυκερῆς μελεδήματα δέχνυσο μολπῆς·
ἀλήκτοις βασιλῆος ἐν εὐφροσύνῃσι χορεύσω.
πάμπαν ἀπαλλήξειαν ἀτασθαλίης ὑποφῆται·
ἐκ γαίης δ' ἀθέμιστος ὅλη παύσαιτο γενέθλη.
θυμὲ τεὸν βασιλῆα διαμπερὲς αἰνετὰ μέλπε.

Ψαλμὸς ρδ'.

Τετράδος ἀλληλούϊα βοηθείων στραπάων
ψαλμὸς ἑκατοστὸς καὶ τέτρατος τελέθει.

Μέλψατε λισσόμενοι παναγήραον ὕμνον ἄνακτος·
ἔργα θεοῦ δήμοις ἀγγείλατε παντοδαποῖσι·
μέλψατε, καὶ ψαλμοῖς λιγέως φορμίζετ' ἄνακτα,
θεῖα περιφραδέως ἀγορεύσατε θέσκελα ἔργα·
ἡμέτερος πέλει αἶνος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ.
ἦτορ ἰαινέσθω διζήμενον αἰὲν ἄνακτα,
δίζεσθε βασιλῆα ὅθεν κράτος ὕμμιν ἐτύχθη.
καί οἱ θεσπεσίην ἰχνεύσατε πάντοτ' ὀπωπήν.
θαυμασίων μνήσασθε ὅσων τεχνήσατο χερσί,
γλώσσης εὐδικίας σφετέρας τεράεσσιν ἀπηνδύς.
δμῶες ἑοὶ γεγάασι φίλου γόνος Ἀβραάμου
παῖδας Ἰακώβου περιλελεγμένον εὕρετο λαόν.
αὐτὸς ἄναξ μετὰ πᾶσι δικαιοσύνην ἀναφαίνει.
νωλεμέως σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
μύθου θ' ὃν γενεῇς ἐνετείλατο χιλιάδεσσι,
ὃν μεμαὼς κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραάμῳ,
Ἰσαάκῳ θεράποντι φίλῳ μέγαν ὅρκον ὀμόσσας,
ὃν πρὶν Ἰακώβῳ πινυτῷ θέσπιζε τελέσσαι,
συνθεσίην ἀλίαστον ὑπέσχετο δ' Ἰσραήλῳ,
γαῖαν ὅλην δόμεναί οἱ ὑποσχόμενος Χαναάμου,
ὑμετέρου διαμετρήσας σχοινίσματα κλήρου.
τῶν δ' ὀλίγιστος ἀριθμὸς ἔην, ὀλίγοι δ' ἔσαν αὐτοὶ
γαίης ναιετάοντες ἐπ' ἀλλοτρίης μετανάσται·
πολλάκις δ' ἐξ ἑτέροιο μετέστιχον ἔθνεος ἔθνος·
ἐκ δ' ἄρα κοιρανίης λαὸν μετεκίαθον ἄλλον.
οὔτινα σίντιν ἔασεν ἐπὶ σφισὶ χεῖρα κορύσσαι·
ἀλλ' ἔπι τῶν δ' ἐδάμασσε χάριν βασιλῆας ἐλέγχων,
ἴσχεσθ' ἀντιθέων, πίνύ μὴ σίνεσθ' ὑποφήτας.
πικρὸν λυμαντῆρα καλέσσατο λιμὸν ἀρούρης·
εὐφόρβου ξυνέαξε βίην φυσίζοον ἀκτῆς.
τῶν δ' ἀγαθὸν προύπεμψε σαόφρονα κηδεμονῆα·

Ἰώσηπος

Ἰώσηπος τοῦ ἄναξ ὑπεδύσατο δούλιον ἦμαρ.
καὶ τότε πῶς μογέεσκεν ἀλυκτοπέδῃσι πεδηθεὶς,
πῶς δὲ πιεζομένην κραδίην δέδμητο σιδήρῳ·
εἰσόκεν ἔλπετο κεῖνος ἑῶν τέλος ἐσθλὸν ὀνείρων.
αὐτὸς ἑὸν θεράποντα μακάρτατος ἔφλεγε μύθῳ·
ἐκ δεσμῶν μιν ἔλυσεν ἄναξ Νείλοιο κελεύσας·
ἡγητὴρ λαῶν σφετέρης μεθέηκεν ἀνάγκης,
οἶκον ἐπιτρέψας ὑπὸ νεύματι τοῖο φέρεσθαι·
καί μιν κοιρανίης ἔθετο κλυτὸν ἡγητῆρα.
ὄφρα κεν οἷσι νόμοις περιμάχους Νείλοιο διδάξῃ,
καὶ σφεων πρεσβυτάτην πινυτὴν τεύξειε γενέθλην.
ἔνθεν ἄρ' Ἰσραὴλ ἐπ' αἰγυπτίην μόλε γαῖαν·
Χαμοῦ δ' Ἰάκωβος ἀγακλέα νάσσατο χώρην.
αὐτὰρ ἄναξ ἑὸν λαὸν ἀνηέξησεν ἀγητὸν,
καί μιν δυσμενέων ἔθετο κρατερώτατον ἐχθρῶν.
οἱ δ' ἄρα λημήναντο πάλιν θεοτερπέα δῆμον,
ἤθεα θεσπεσίοισιν ἐπαλλάξαντες ἐρίθοις.
τοῖς δὲ θεὸς θεράποντα πολύφρονα Μωσέα πέμψας,
ἀντίθεον τ' Ἀαρῶνα ὅς οἱ περιλελεγμένος ἦεν·
δοῖσιν ἀριπρεπέως παρακάτθετο σήματα βουλῆς,
καὶ τεράων Χαμοῖο βίην κατὰ γαῖαν ἄνυσσε.
ἐν δ' ὄρφνην προέηκεν ὑπὲρ νειλώϊδα γαῖαν·
οἱ δ' ἐπέων βουλαίων ἐναντία πικρὰ θεοῖο.
τοῖσιν ὕδωρ ἔτρεψε δαφοινεὸν αἷμα τελέσσας,
ἰχθύας αὖ κατέπεφνε μελαμβαφέος ποταμοῖο.
χθὼν ὑδατοτραφέων βατράχων ἀνέτειλε γενέθλην,
δώμασι θωρήχθησαν ἐρισθενέων βασιλήων.
εἶπε δὲ, καὶ κυνόμυια μετέστιχε δώματ' ἄνακτος,
καὶ σκνῖφες διέπερθον ὅλης κλυτὰ δώματα γαίης.
ψυχρὴ ὑπ' ὀμβροτόκων νεφέων κελάρυζε χάλαζα,
καὶ φλὸξ γαῖαν ἔδουσα βοηθόος ἦλθε χαλάζης.

ἡμερίδας

ἠμεείδας μετ' ὀλέσσαι, ἀπερθίνοντο δὲ συκαῖ,
καί σφεων ἀνθεμόεντα κατέκλασε δένδρεα γαίης.
εἶπε, καὶ ἀμμώωσα μετέσσυτο νήχυτος ἀκρὶς,
καὶ βροῦχος πολύθεσος ἀμετρήτοισιν ἐρωαῖς,
οἳ χθονὸς ἐξαλάπαξαν ὅλην πολυανθέα ποίην.
ἂψ πῶς πρωτοτόκων ὀλοφύρατο πότμον ἕκαστος,
θάπλων οἰχομένης γλυκερῆς πρωτάγειον ἥβην.
χρυσῷ δὲ βείθοντα καὶ ἀργύρῳ ἐξαγε λαὸν,
οὐδέ τιν' ἠπεδανὸν μεταδήμιον εἶχον ἐταῖρον.
ἂψ πῶς νισσομένων ἐχάρη νειλῶτις ἄρουρα.
πάντες γὰρ βεβόληντο δυσδηθεῖ δείματι θυμῷ.
ἐκπετάσας νεφέλην σκιερὴν ἡγήσατο λαοῦ,
καὶ πυρὶ παννυχίην κέδασιν διανήχυτον ὄρφνην.
ἦλθε μάλ' αἰτίζουσιν ἀπείριτος ὀρτυγομήτρα·
ἄρτου δ' οὐρανίου σφέτερον ἐμπλήσατο θυμόν·
ῥηξάμενος πέτρην, ῥοθίων ἐξήγαγε χεῦμα,
καὶ ποταμοὶ δαπέδοισι βίῃ κελάρυζον ἀνύδροις.
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ὑποσχεσίης ἐρατεινῆς,
ἣν πρὶν ἄναξ κατένευσεν ἑῷ πάρος Ἀβραὰμ φωτί·
τοὔνεκα πιμένεντα γεγηθότα ῥύσατο λαὸν,
ἀφροσύνῃ θεράποντας ἀεξομένους ξυναγείρας.
χώρας δέ σφισι δῶκε πολυσπορέων γλυκεάων,
καὶ λαῶν ἑτέρων καμάτους διεμοιρήσαντο,
ὄφρα δικαιοσύνης μνησαίατο πάντοτε θείης,
καὶ νόμον ἰχνεύσωσιν ἐπουρανίου βασιλῆος.

Ψαλμὸς ρε'.

Πέμπτος ὁδ' ἀλληλούϊα βοηθείων στραπιάων.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

τίς σθένος ἀστυφέλικτον ἐμεῦ βασιλῆος ἀείσει,
καὶ οἱ παντοδαπῶν μερόπων βάλοι οὔασιν αἶνον.
ὄλβιοι εὐδικίης μεμελημένοι ἄνδρες ἔασιν,
οἷσι δικαιοσύνη καταχειέος αἰὲν ἐτύχθη.
λαοῦ δ' ἐπ' εὐδικίῃ μιμνήσκεο σῶν ἱκετάων,
καὶ κλεινὸν σέο φέγγος ἐπίσκοπον ἄμμιν ὀπάζοις,
σῇσι διοπτεύσαιμεν ἐυνείῃσιν ἀείσας
ἔθνεος εὐφροσύνῃσι τεῦ κεχαρησόμεθα
ἀθανάτου κλήροιο συνήορον αἶνον ἔχοντες.
νωιτέροις τοκέεσσιν ὁμῶς ἀλιτήμονες εἰμέν,
δυσνομίας ῥέξαντες ἀθεσμοτάτοισιν ἐπ' ἔργοις.
θαυμασίων ἐλήθοντο τεῶν ἀδαήμονες αὔτως,
οὐδὲ νόῳ σκέψαντο τεῆς ἐλεητύος ἐσμόν.
πικρὰ νόῳ πνώοντες ἔπι κατὰ πόντον ἐρυθρόν,
ἀλλ' ἔμπης ἐσάωθεν ἑοῦ βασιλῆος ἀρωγῇ,
κάρτος ἵν' ἀθανάτοιο μέγα γνώωσι καὶ ἄλλοι.
κεκλόμενος τέρσηνεν ἄναξ διὰ πόντον ἐρυθρόν,
βυσσόθι δ' ἡγεμόνευεν ἐρημαίῃ ἅτε χώρῃ,
καὶ σφεας ἐξεσάωσεν ὑπ' ἐχθομένων ὀλετήρων,
δυσμενέων δ' ἐξείλετ' ἐλεύθερον ἦμαρ ὀπάσσας.
ἀντιβίους ἐκάλυψε βαθύρροον οἶδμα θαλάσσης,
οὐδέ τις ἐκ δηίων ναέτης μόλεν ἄγγελος ἄλλοις.
οἱ δὲ τέως ἐπίθοντο θεοῦ ζωαρκέϊ μύθῳ,
καὶ οἱ αἰνετὸν ὕμνον ἐπευφήμησαν ἀοιδαῖς.
μύθων δ' ἐξελάθοντο θοῶς στρεφθέντες ἄνακτος,
βουλὴν δ' ἀθανάτοιο διεψεύσαντο θεοῖο.
ἵμερον ἱμείροντο κακὸν κατὰ χῶρον ἐρήμου,
ἐν δαπέδῳ βασιλῆος ἐπειρήθησαν ἀνύδρῳ.
ἀλλὰ καὶ ὥς, σφετέροιο πόθον δωρήσατο θυμοῦ,
πλησάμενος θαλίης κραδίας ἧς ἤθελον αὐτοί.
οἱ δὲ κότῳ Μωσῆος ἐνιέα θυμὸν ὄρινον,

ἀντιθέῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐειδμαίνεσκον Ἀρῶνι.
Δάθαν μὲν κατέπιεν ἀναιδέα γαῖα χανοῦσα,
πᾶσαν δ' ἀμφεκάλυψε κακοῦ κλισίην Ἀβιρῶνος.
σφωϊτέρας κλισίας κατεβόσκετο καιομένη φλὸξ,
καὶ φλὸξ ἀμπλακίῃ μεμελημένον ἔφλεγε λαόν.
ἐν δ' ἄρα Χωρήβῳ κερασελκέα μόσχον ἔτευξαν,
εἰδώλου δ' ἐλίτοντο μάτην περὶ ποσσὶ πεσόντες·
νήπιοι, οἳ τὸ πάροιθεν ἑὸν κλέος ἠλλάξαντο
μόσχῳ φερβομένῳ ἴκελον μελιηδέα ποίην·
ἀλκῆς δ' ἐξελάθοντο μενεπτολέμου βασιλῆος,
ὃς πρὶν ἐν Αἰγύπτῳ τελέσας μεγαλαυχέα ἔργα,
θνητοὺς βεβόητο βαρύφρονος ἐν χθονὶ Χαμοῦ,
τεύχων δείματα πᾶσι βροτοῖς κατὰ πόντον ἐρυθρόν.
καί νύ κε πάντας ὄλεσσεν, ἐπεὶ φάτο πάντας ὀλέσσαι,
εἰ μὴ ἀρειοπόνος θεράπων πέλας ὤρνυτο Μωσῆς,
λισσόμενος παλάμην ἵνα μιν παύσειεν ὀλέθρου.
γαῖαν ἀγακλείεσσαν ἐλωβήσαντο κακοῖσιν·
οὐδέποτ' ἐν θεσμῷ μάκαρος θάρσησαν ἀνάγκῃ·
ἀλλὰ καὶ ἐν καλύβῃσιν ἀεὶ τρύζεσκον ἑῇσιν·
οὕασιν ἠρνήσαντο θεοῦ λιγέοντος ἀκοῦσαι·
τοὔνεκα δεξιτερὴν βασιλεὺς θώρηξεν ἀλείταις,
πάντας ἅμ' ἱέμενος βαλέειν κατὰ χῶρον ἐρήμου,
ἔθνεσι δ' ἀλλοδαποῖσιν ἑὸν διὰ φῦλον ὀλέσσαι,
ἠὲ πολυσπερέεσσι μετὰ πολίεσσι κεδάσσαι.
οἳ δὲ Βεελφεγόροιο μιαινόμενοι τελετῇσι,
νερτερίης ἐπάσαντο καταφθιμένων ἑκατόμβης,
μαχλοσύνης ἐρέθοντες ἐρωμανίῃσιν ἄνακτα.
τοῖς δ' ὕβρεις θανάτοιο θεοῦ τέκε μητέρα μῆνιν.
Φινεὺς δ' εὐχωλῇσιν ἱλάσσατο παμβασιλῆα·
κεῖνος μὲν λιτάνευε, λιταῖς δ' ὑπεχάζετο λοιμός,
μισθὸν δ' εὐδικίης θεόθεν ἀειδείκετον εὗρεν,

ἐκ

ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἀμφήριστον ὕδωρ σὺ δ' ἐπίστασαι ὥς μιν ὄριναν,
ὡς Μωσῆς ὀδύνῃ κεκακωμένος ἦεν ἀλιτρῶν,
αἰὲν τρυχόμενος κραδίην πικρῇσιν ἀνίαις,
ὅς ῥα καὶ οὐκ ἐθέλων προτέρην ἐψεύσατο πίστιν.
ἔθνεα γὰρ ῥύσαντο, τά περ σφίσιν εἶπεν ὀλέσσαι.
τοῖς δ' ἐπιμιγνύμενοι, ἀθεμίστια μάνθανον ἔργα·
αὐχένα τ' εἰδώλοισιν ὑπ' ἀψύχοισιν ἔθεντο.
οὐδ' ἄρα τὴν ἀπόνηντο, κακὴ δ' ἐπίεσθεν ἀνάγκη,
δαίμοσι ῥέζοντες σφετέρας κούρας τε καὶ υἷας.
τεγγομένη στονάχιζεν ἀναιτίῳ αἵματι αἶα,
ὧν τέκον, ὧν θρέψαντ' ὀλοοὶ ἐγένοντο φονῆες,
εἰδώλοις ῥέζοντες ὑπερφιάλου Χαναάμου.
αἵματι δ' ὀλλυμένων ἐρυθραίνετο πάντοθεν αἶα,
μαψιδίως ἔργοισι μαινομένη στυγεροῖσι.
μαχλοσύνῃ τ' ὀλοῇ· μάλα γάρ σφισιν ὧδε μεμήλει.
αὐτὰρ ὁ μηνίσας πάμπαν ἄναξ κακοεργέϊ λαῷ,
κλήρου ὀδυσσάμενος σφετέρου ὑπερήφανον ὕβριν.
δυσμενέων παλάμῃσι φίλους θεράποντας ἔδωκε,
κοιρανίην σφετέροισιν ἑὴν δηΐοισιν ὀπάσσας.
ἀντιβίων ὀλοῇσιν ὑπεδμήθησαν ἀνάγκης,
ὑπτιδανοὶ παλάμῃσιν ὑπ' ἀλλοτρίῃσι πεσόντες,
πολλάκις ἐξεσάωσεν ὀϊόμενός περ ὀλέσσαι·
οἱ δὲ νόῳ στυγερῷ πλέον ἤκαχον ἢ πρὶν ἄνακτα,
αὐχένα δυσνομίῃσιν ὑποδμηθέντες ἑῇσιν.
ὡς ἴδε τειρομένους, σφετέρου περιφείδετο λαοῦ·
λισσομένους δ' ἐλέησεν, ἑῶν δ' ἐπάκουσε λιτάων.
αὐτίκα γὰρ σφετέρων ἐμνήσατο συνθεσιάων·
νικηθεὶς δ' ἐλέῳ προτέρης ἀπεπαύετο βουλῆς.
θαῦμά μ' ἔχει, πῶς θυμὸν ἑὸν πρήϋνεν ἀνάκτωρ,
καί σφεας οἰκτείραντο πάρος ληϊστορες ἄνδρες.

ἡμέας ὦ βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥεῖα σαώσοις,
πάντοθεν ἀθροΐζων, ἵνα περ κεκλείσμεθα δῆμον
ὄφρα σεῦ ἐσσυμένως ἀναμέλψωμεν οὔνομα θεῖον,
σῇσι μέγα φρονέοντες ἀειπρεπέεσσιν ἀοιδαῖς.
αἰνετὸς μὲν ἄναξ πέλεται κλυτὸς Ἰσραήλου,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα
σὺν δ' ἐρέει πᾶς δῆμος, ἐτήτυμον ὧδε γενέσθω.

Ψαλμὸς ρϛ'.

Ἕκτος ὅδ' ἀλληλούϊα βοηθείων στρατιάων.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζόντων θεὸς δῖσιν ἐλεύθερον ὤπασεν ἦμαρ,
οἷς ποτε δυσμενέων κρατερῆς ἀπελύσατο χειρὸς
ἐκ δὲ πολυσπερέων ξυναγείρατο δεῦρο πολήων,
τοὺς μὲν ἀπ' ἀντολίης, τοὺς δ' ἑσπερίης ἀπὸ γαίης,
ἄλλους δ' ἐκ βορέαο καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
πλαζομένους ἀνὰ χῶρον ἀπείριτον αὖον ἐρήμης,
οὐδ' εἶχον σφετέρης πόλιος σκέπας ἀτραπὸν.
δίψει δὲ φθινύθεσκον ὁμοῦ καὶ νηλέϊ λιμῷ,
ἐκ δ' ὀλιγηπελίης σφέτερος κατετήκετο θυμός.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον δεινύμενοι φρένα μόχθοις
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης
ἰθείην δ' ἀνέφαινε μετὰ τρίβον ἡγεμονεύων,
ὄφρα φίλον πολίεθρον ὅπερ ποθέεσκον ἵκωνται.
οἰκτιρμοὺς βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωὴν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μερόπων ἐπὶ φύτλῃ,
οὕνεκα διψωμένῃ ψυχῇ πόρε δόρπον ἑτοῖμον,
πεινάοντ' ἀγαθοῖσιν ὑπεστηρίξατο θυμόν,
ἑζομένους θανάτοιο ποτὶ κνέφαι σκιόεντος,

ἰλλο-

ἰλλομένους πενίῃ τε σιδηρείοισί τε δεσμοῖς·
οἵ ῥα νόῳ στυγερῷ θεοῦ ἤναχον ἢ πρὶν ἀνωγάς,
μαψιδίως ἐρέθοντες ἑὴν ἐρυκηδέα βουλήν·
ἔνθεν ὑπ' ἀπρήκτου καμάτου δέδμηντο καὶ ἄτης,
οὐδέ τις ἀδρανίης ἐπιτάρροθος ἤλυθεν αὐτοῖς.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
ἐκ δ' ἄγαγε κνέφαός τε καὶ ἐκ θανάτοιο βερέθρων,
ῥηξάμενος μελέων κρατερὸν καὶ ἀτειρέα δεσμόν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ·
οὕνεκα χαλκείων δυνάμιν διέπερσε πυλάων,
εὐτύκτους δ' ἀδάμαντος ἄταρ ξυνέαξεν ὀχῆας,
πάντας ἀφαρπάξας μογερῆς κακότητος ὁδοῖο·
οὕνεκα δυσσεβίης παρελεγχέα μῶμον ἔφερβον,
θυμῷ ἀποπτύξαντες ὅλην θρεψιμόρα δαῖτα,
ψυχοπόρου θανάτοιο κατήλυθον ἄγχι πυλάων.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
τειρομένους ἠκέσατ' ἑὸν σφίσι θυμὸν ἰήνας,
θυμοβόρου δ' ἀπέλυσε καταφθινύθοντας ἀνίης.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωήν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ·
ῥεζόντων βασιλῆϊ θύος μολπῇσι μεμηλός,
βαζόντων δέ οἱ ἔργα νόῳ κεχαρηότες ἐσθλῷ.
ναυτίλοι οἷσι μέμηλε βίη νῆές τε θαλάσσης,
οἷσι πόνος διὰ κῦμα καὶ ἄσπετον ὄρνυται ὕδωρ,
ὄμμασι θηήσαντο πολύφρονος ἔργα θεοῖο,
καί οἱ θέσκελα πάντα θαλασσοπόρους μετ' ἀβύσσους.
κεκλομένου βασιλῆος ἀθέσφατος ὦρτο καταῖξ,
θοῶς ῥα κυρτωθέντα μετήορα κύματα πόντου·

φαίης οὐρανὸν εὐρὺν ἄφαρ μίσγεσθαι ἀβύσσῳ.
τῶν δὲ πολυσμαράγῳ κατετήκετο θυμὸς ἀνίῃ·
πάντας δὲ κλόνος εἷλεν, ὅπως πεπεδημένον οἴνῳ·
ναυτιλίης δ' ἐλάθοντο, σοφὴ δ' οὐ φαίνετο τέχνη.
ἂν δὲ θεὸν βοάασκον ὀρινόμενοι φρένα μόχθοις,
αὐτὰρ ἀναγκαίης βασιλεὺς σφέας ἔξελε πάσης.
αὐτίκα δ' εἰς αὔρην προτέρην μετέθηκε θύελλαν·
αὖτις δ' εὐσταθέϊ μειλίσσετο κύματα σιγῇ.
εὐφροσύνη δ' ἕλε πάντας, ὅπως ἴδον εὔδιον ὕδωρ,
εἰς λιμένα σπεύδοντας ὑπ' ἐννεσίῃσι θεοῖο.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆες ἑὴν ἀναμέλψατ' ἐρωὴν,
καί οἱ θέσκελα ἔργα μέλοι μεροπηΐδι φύτλῃ.
εὖ μιν ἀριπρεπέων κλισίῃς ἀναείρατε λαῶν,
καὶ προτερηγενέων ἱεροῖς ἀναμέλψατε θώκοις.
χεῦμα μέγ' ἐξανέηκεν ἐΰρροος ποταμοῖο·
ὑψηλὴ δὲ κέλευθος ἀτερπέϊ τήκετο δίψῃ.
ἁλμυρὴν πουλυβότειραν ἄφαρ ποιήσατο χώρην,
καρφομένην κακότητι περικτιόνων ναετήρων·
αὐτὰρ ἐρημαίαν πολυκύμονα θήκατο λίμνην,
καὶ γαίης ποταμηδὸν ἐπέχραον ὕδατ' ἀνύδρου,
ᾗ ποτε πειναλέοι νάσσαν πολυπήμονες ἦσαν·
καὶ δῆμοι πόλιας κατέχον περιναιέται ἐσθλοί.
οἳ μερίδας κατέπηξαν, ἐπεσπείραντο δὲ χώρας,
καὶ βιότου κεχάρηντο τελεσφορίης ἐρατεινῆς.
ᾔνεσε μὲν θεὸς ἔργον, ἀνηύξαντο δὲ λαοί,
καί σφισι τετραπόδων ἀγέλαι φέρβοντο νομῆσιν·
ἔνθ' ὀλιγοδρανέοντες ἀμηχανέεσκον ἀνίῃ,
ἄλγεσι τειρόμενοί τε καὶ ἀρρήκτοις ὀδύνῃσι·
δεινὴ δ' ἡγεμονῆας ἀκυδέας ἀμφ' ἐπελώβη·
οἱ δὲ τρίβον προλιπόντες ἐπ' ἀτρίπτοις ἀλάληντο·
ἐκ δ' ἀχρημοσύνης ἐπιτάρροθος ἦλθε πενιχρῷ,

ϛησάμενος φρήτρας ἅτε πῶεα κηλὰ νομήων.
ἰθυνόοι λεύσσοντες ἐπ᾽ ἀφροσυνῃσι χαρῆεν·
ἀμπλακίη δ᾽ ἀείδηλος ἑὸν ϛόμα δεινὸν ἀνοίξει.
τίς πινυτὸς τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν οἶδε φυλάξαι,
ἀθανάτου δ᾽ ἐλεημοσυνην ϛέρνοισι νοῆσαι.

Ψαλμὸς ρζ.

Δαβίδου ἑκατοςὸς ἔφυ καὶ ἕβδομος ὕμνος.

Θυμὸς ἑτοῖμος ἐμὸς πανεπίσκοπε, θυμὸς ἑτοῖμος
κύδεϊ σῷ μέλψω σε καὶ ἐν ψαλμοῖσιν ἀείσω.
ἔγρεό μοι φόρμιγξ καὶ ἐμὸν ψαλτήριον ὕμνων·
ἐμμαπέως ἠῶθεν ἀνεγρόμενον κελαδήσω·
σὸν μέλος ἀμφιβόητον ἄναξ λαοῖσι βοήσω,
καὶ δήμοις πολέεσιν λιγυρόκτυπον αἶνον ἀείσω.
οὐρανίων ἐλεητὺν ἔχεις καθύπερθε πυλάων,
καί σου ἀληθείη νεφέων κατέναντα ποτᾶται.
ὄρσ᾽ ὑπὲρ οὐρανίων πυλέων πανυπέρτατε ποιμὴν,
καὶ σέθεν ἄσπετον εὖχος ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἱκάνοι,
ὄφρα φίλους μεμαῶτας ἀφαρπάξειας ἀνάγκης·
δεξιτερῇ με σάω, καὶ ἐμῆς ἐπικέκλυθι φωνῆς,
εἶπεν ἄναξ ἁγίῳ σφετέρῳ συμφραδμονα μῦθον.
ὑψωθεὶς Σίκιμα θοῶς διαδάσσομαι ἤδη,
καὶ κοίλην διαμετρήσω πυκινῶν κλισιάων.
ἡμέτερος Γαλαάδος, χ᾽ ἡμέτερος Μανασσῆς,
Εφρεμος ἡμετέροιο καρήατος ἄλκαρ ἐτύχθη·
αὐτὰρ ἐϋκλεέης βασιλεὺς ἐμός ἐστιν Ιούδας,
ἐλπωρῆς δὲ λέβης μοὶ ἔφυ Μωάβος ἀμύμων.
ἐκτείναιμι πέδιλον ἐμὸν περιπάεσιν Ιδυμαίης,
ποσσὶν ὑφ᾽ ἡμετέροις ἀλλότρια φῦλα δαμάσθη.
ἤθελον ἀμπύργου κλυτὸν ἄστεος ἡγεμονῆα,

ἢ ἐ

ἠδὲ καὶ ἰθυντῆρα Ἰδουμαίης μετὰ δήμους·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς ἄναξ ἡγήσεαι ὁ πρὶν ἐάσσας,
οὐδὲ κορυσσομένοισιν ἐλεύσεαι ἄμμιν ἀρωγός;
τειρομένοις ἐπίκουρος ἄναξ ἀναφανδὰ φανείης·
ἄμμι δὲ μαψίδιον μερόπων φάος ἐγγυαλίζοι·
ἐν κρατερῷ βασιλῆϊ βίην τελέσωμεν ἑτοίμην,
δυσμενέων ἔκπαγλον ὑπερβασίην ἀθερίζοι.

Ψαλμὸς ρη'.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Αἶνον ἐμὸν μὴ πάγχυ μάκαρ σιγῇ παρελάσσῃς·
ἀμφ' ἐμοὶ ὡς δόλιον χαίνει στόμα δεινὸς ἀλείτης·
θηξάμενοι γλώσσας με κακηγορέεσκον ἀνιγρὰς,
καὶ μύθοις στυγεροῖσι πεποιθότες ἠρέθοντο,
μαψιδίως τ' ὀλοὴν ἐπὶ φύλοπιν ὡπλίζοντο·
οἷς φιλέειν δοκέεσκον, ἐμοὶ κακὰ μᾶλλον ἔραπτον.
αὐτὰρ ἐγὼ λιτάνευον εἰς οὐρανὸν ὄμμα πτύσσων,
ἀντ' εὐεργεσίης ὀλοὰς δόσαν ἄμμιν ἀνίας,
ἀντὶ δὲ νωϊτέρης φιλίης κακὸν ἔχθος ἕλοντο.
τοῖο καθηγητῆρα πόροις κακοεργέα φωτί·
διάβολος δ' ἄρα οἱ σταθερὸς ἐν δεξιᾷ μίμνοι·
κρινόμενος ψήφοισι δίκης δεδικημένος ἔλθοι·
εὐχωλὴ δ' ὀλοή οἱ ἀτάσθαλος αἶψα γενέσθω.
ἤματά οἱ γένοιατ' ὀλίγιστά τ' ἀνιηρά τε,
καί οἱ ἱερωσύνην ἐρικυδέα δέξεται ἄλλος.
ὀρφανίῃ σφετέροις ἀλιτήμονας υἷας ἐρύξοι,
χηροσύνῃ δὲ δάμαρτα κακὴ μεθέπουσα πεδήσοι·
παῖδες πλωτεύουσι παρ' ἀλλοδαποῖς μεταναῖσται.
οὔδεος ἐξελάοιντο φίλου ἀέκοντες ἀνάγκῃ.
πάντα οἱ ὅσσα πέλονται ἀνιχνεύσειε δανειστής,

καὶ σφετέρων καμάτων δηιότειαι ἅρπαγες εἶεν.
μή οἱ δευομένῳ ἐπιτάρροθος ἄλλοθεν ἔλθοι,
μηδέ οἱ ὀρφανικήν τις ἐποικτίσαιτο γενέθλην,
ἔστω οἱ φίλα τέκνα κακοῦ μέλπηθρον ὀλέθρου
οὔνομα δ' ἄιστον ἄπυστον ἑνὶ ἤματι πάμπαν ὀλέσσει.
ἄντα Θεοῦ κακίη σφετέρων μνήσαιτο τοκήων,
μηδέ οἱ ἀμπλακίη στυγερῆς παύσοιτο τεκούσης.
λωβητοὶ βασιλῆος ἀεὶ κατέναντα μενόντων,
καί σφεων ἐκ γαίης ἀγαθῆς μνημήϊον ἔρροι.
οὐ γὰρ ἐπεμνήσθη ἐλεητύος ἄξια ῥέξαι.
ἀκτέανον καὶ πτωχὸν ἀτάσθαλος ἄνδρα διώκων,
φῶτα λιλαιόμενος βαρυώδυνον ἐξεναρίξαι·
τὴν δὲ λίην ἀγάπαζε, θοῶς δέξαιτο κατάραν·
εὐλογίην ἔστυξε, φύγεν δέ ἑ τῆλε τραπεῖσα.
ἀρὴν οὐλομένην ἰκέλην ἐνεδύσατο πέπλῳ,
οἷα δὲ διψώοντι ἐπέκλυθεν ἔγκασιν ὕδωρ,
ὀστέα πιαίνουσα καταχέος ἠΰτ' ἔλαιον.
ἀντὶ δ' ἀναγκαίου μὲν ἐπὶ χροὸς εἵματος ἴσχοι,
καὶ ζώνης σφετέρης τὴν ζώννυται αἰὲν ἐπ' ἔργῳ.
μισθὸς ὅδ' οἷς βασιλῆϊ κατηγορέειν με μέμηλεν,
οἷς τε μέλει ψυχῇ μοι ἀπείρεστα κήδεα τεύχειν.
ἀλλὰ σὺ παμβασιλεῦ μοι ἄκος σέθεν εἵνεκα τεύχοις,
οὕνεκα μειλιχίῃσι τεὴν ἐλεητὺν ὀφέλλοις.
ἀκτέανος καὶ πτωχός ἐγώ, σὺ δὲ μή με μεθείης,
ἡμέτερος μελέεσσιν ὀρίνεται ἔνδοθι θυμός·
κλινομένῃ σκιῇ ἶσα νόῳ ἀλύεσκον ὀρινθείς,
ἀκρίσιν αἰθερίῃσι πανείκελος ἐξετινάχθην·
ἐδμήθην φίλα γοῦνα τρέμων ὑπ' ἀνάλκιδι λιμῷ,
καὶ δέμας αἰγλήεντος ἀμείβετο νόσφιν ἐλαίου.
ἔνθεν ἅλις μετὰ πᾶσιν ἐγὼ μωμητὸς ἐτύχθην·
οἵ μ' ἴδον, ὡς κεφαλὴν δονέον δολόεσσαι ἕκαστος,

ἀλλὰ

ἀλλὰ μάκαρ καλέοντι θοὸς ἐπιτάῤῥοθος ἔλθοις,
καί μοι σὴν ὑγιείην ἄναξ ἐπίκουρον ὀπάσσαις.
ὄφρα τεῆς παλάμης ἀγαθὴν γνώωσιν ἀρωγὴν,
ἣν τεῷ ὁρμαίνεσκες ἄναξ θεράποντι τελέσσαι.
κεῖνοι ἐπαρήσονται, ἀτὰρ σύ μοι ὄλβια δοίης.
αἶσχος ἐπεγχομένοισιν ἐμοῖς δηΐοισι χυθείη·
σεῖο δὲ τιμήεις θεράπων φρεσὶ πάντοθε χαίροι.
οἵ με κακηγορέοντες ἀεὶ δυσαίατο μῶμον,
διπλάκι δὲ χλαίνῃ ἴκελον ψύθος ἀμφιβαλέσθων.
ἀείσω μελέεσσιν ἀνὰ στόμα παμβασιλῆα,
καὶ πολέων ἀνὰ μέσσον ἐὸν κλέος ὑμνοπολεύσω·
οὕνεκα δεξιτερῆς ἐπιτάῤῥοθος ἦλθε πενιχροῦ,
ὄφρα κε θυμὸν ἐμὸν δηΐων ἀπολύσειεν ἀνδρῶν.

Ψαλμὸς ρθ΄.

Δαβίδου λιγυρὸν μέλος εἴνατον ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἧσο, θεῷ θεὸς εἶπεν, ἐμεῖο ἐς δέξια θώκων,
ὥς κεν ὑπὸ θρόνῳ δηΐους σέο ποσσὶ δαμάσσω.
ἄφθιτος ἐκ Σιῶνος ἀμύμονα ῥάβδον ἰάλλοι,
ὄφρα τεοῖς ἀνὰ μέσσον ἄναξ δηΐοισιν ἀνάσσῃς.
σῆς ἀρχῆς μετὰ σεῖο πέλει κράτος ὡς πάρος εἶχες,
σῇσι μετ' ἀγλαΐης ὁσίων κλέος ἔμπεδον ἕξεις·
γαστρὸς καρπὸς ἐμοῦ πρὸ ἑωσφόρου αὐτὸς ἐτύχθης.
ὤμοσε πιστὸς ἄναξ, σφετέροις δ' οὐ ψεύσεται ὅρκοις·
ἔσσεαι ἀρητὴρ οἷος πέλε Μελχισεδέκος.
δεξιτερῆς ἄχραντε ἔχεις πέλας ἀσπιδιώτην,
ὅς ῥα κότῳ βασιλῆας ἐπιχθονίους δαμάσσει.
φῦλα μάκαρ δικάσει, πλήσει δ' ἀναρίγματα δημῶν,
καὶ πολέων κατὰ γαῖαν ἀποῤῥαίσειε κάρηνα.
ὕδωρ χειμάῤῥου πίεται κλυτὸν οἶμον ὁδεύων,

ἔνθεν

ἔνθεν ἄναξ τιμῆεν ἀνυψώσει κάρηνον.

Ψαλμὸς ρι΄.

Ἄφθιτον ἀλληλούϊα δεκὰς δ' ἔφυ ἀμφ' ἑκατοστῷ.

Ἀλλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
ἰθυνόων ὁσίων τε περὶ κλισίῃσι φαειναῖς.
ἀθανάτου βασιλῆος ἀεὶ πελώρια ἔργα,
βουλῆς παντοδαπῇσι μεμηλότα θεσπεσίῃσιν.
αἶνος ἀεὶ Θεοῦ ἔργα πέλει καὶ ἀειπρεπὲς εὖχος·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη ἑὸ μίμνει.
θαυμασίων σφετέρων βασιλεὺς ἐμνήσατο θυμῷ.
οἰκτίρμων μετὰ πᾶσι Θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
δαῖτα φίλοις δμώεσσιν ἀγακλειτοῖσιν ἔδωκε.
νωλεμέως σφετέρων μεμνήσεται ἁρμονιάων·
ἔργων ἠνορέην ἀγαθὴν διεπέφραδε λαῷ,
κλῆρον ἀείζηλον μεμαὼς δόμεναι σφίσι δήμων,
δικαίην καὶ ἀληθείην ἐργάζεται αἰεί.
ἐννεσίαι βασιλῆος ἀγακλέα πίστιν ἔχουσιν,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἐστήριχθεν,
πηκταὶ ἀληθείῃ τε καὶ ἰθείῃσι μενοιναῖς.
λύτρον ἄναξ νημερτὲς ἑῷ δωρήσατο λαῷ·
πάντοτε συνθεσίην σφετέρην ἐνετείλατο ποιμήν·
ἄχραντον φοβερόν τε Θεοῦ κλυτὸν οὔνομ' ἐτύχθη·
ἀρχὴ ἐπουρανίη σοφίης πέλε δεῖμα θεοῖο·
καὶ πινυτὴ μερόπεσσι πέλει σοφίης ὑποφήταις.
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μένει Θεοῦ ἄφθιτος αἶνος.

Ψαλμὸς ρια΄.

Πρῶτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Ὄλβιος ὃς πραπίδεσσι θεουδέϊ δείμει βασιλῆα,
ἀθανάτου γεραρῇσιν ὑπ' ἐννεσίῃσι μεμηλώς·
ἀλκῆεν κατὰ γαῖαν ἑὸν μένει αἷμα γενέθλης,
ὄλβῳ ἰθυνόοισιν ὁμοῦ γενεῇσι τεθηλός.
οὐχ' οἱ ἀπολλήξειε δόμων ἄφενός τε καὶ εὖχος,
ἀλλὰ καὶ εὐδικίῃσι διηνεκέεσσι χαρείη.
ἐξ ὄρφνης ἀνέτειλεν ἐπ' ἰθυνόοις μέγα φέγγος.
οἰκτίρμων ὅσιός τε Θεὸς πέλει ἠδ' ἐλεήμων.
μείλιχος ὅς ῥ' ἐχρήισεν ἀνὴρ ἑτέροις ἐλεαίρων,
ἐσμὸν ἐπιθύνων σφετέρων ἀγανόφρονα μύθων.
οὔποτέ μιν μογεροῖο κλόνος βιότοιο κιχείη.
νωλεμέως ὁσίου μνημήϊον αἰνετόν ἐστι·
οὔποθ' ὑποδδείσειεν ἀθέσμιον οὔασι φήμην·
αἰὲν ἔχει βασιλῆος ἐπ' ἐλπίδι θυμὸν ἑτοῖμον·
ἠϋκέως ἀδόνητον ἑὴν στήριξε μενοινήν,
εἰσόκε δυσμενέων θηήσεται οἰκτρὸν ὀπωπήν.
κτεάνοις ἐκέδασσε χαριζόμενος βιότοιο·
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ δικαιοσύνη οἱ ἔμιμνε·
τιμῇ καὶ γεράεσσιν ἀειρόμενον κέρας ἕξει.
δερκόμενον τάδε μοῦνις ἀτάσθαλον ἄνδρα χαλέψει,
τηκεδόνι τρύζοντα κακῇ φθονεροῖσιν ὀδοῦσι·
ἵμερος αὖτ' ἀτέλεστος ἀτασθάλου ἀνδρὸς ὀλεῖται.

Ψαλμὸς ριβ'.

Ἐνδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ἀλληλούϊα.

Ἀθάνατον βασιλῆα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
ἔστω οὔνομα θεῖον ἀεὶ μεμελημένον ὕμνοις,
καὶ νῦν, καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
ἠελίου φαέθοντος ἀπ' ἀντολίης ἐπὶ δυσμάς,

οὔνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος.
δήμων παντοδαπῶν βασιλεὺς καθυπέρτερα ναίει,
καὶ κλέος οὐρανίων δαπέδων ὕπερ ἄφθιτον ἴσχει.
τίς κρατερῷ βασιλῆϊ πανείκελος ἄλλος ἐτύχθη·
ναιετάων ὑψηλὰ, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσων,
γαῖάν τ᾽ ὀφθαλμοῖσι καὶ οὐρανὸν ἀμφιπολεύων,
ἀκτέανον δ᾽ ἐθέλησεν ἀπὸ χθονὸς οἶος ἐγείρειν,
ἐκ κόπρου δὲ πενιχρὸν ὀπισθοβίως ἀναείρει·
ὄφρα καθηγητῆρσιν ὁμοῦ μετελεύσεται ἕδρην
λαοῦ θεσπεσίοιο καὶ ἔμπορος ἡγεμονήων·
στείρῃ ναιετάειν ὃς δώματα δῶκεν ἀγητὰ
μητέρα τιμήεσσαν ἀγαλλομένην ἐπὶ τέκνοις.

Ψαλμὸς ριγ΄.

Ενδεκάτης δεκάδος σὺν καὶ τρίτον ἀγηλλύσια.

ΑΛκίμου Ἰσραήλος ὅτ᾽ ἤλυθεν ἠερίηθεν,
δώματα δὲ βαρβαρόφωνον Ἰακώβου λίπε λαὸς,
νηὸς ἰουδαίη γεραρὸς γεγάνητο θεοῖο,
ἀθάνατος δ᾽ ἤνασσεν ἀγακλέος Ἰσραήλου.
φεῦγε μὲν ἀτρυγετός μιν ὅπως ἐνόησε θάλασσα,
αὐτὰρ Ἰορδάνης ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω·
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκίρτησαν ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλον ἄρνασιν ἶσαι.
ἔννεπε τίπτε θάλασσα διέτμαγες ὧδε φυγοῦσα,
τίπτε δ᾽ Ἰορδάνη ἀνεχάζεο τόσσον ὀπίσσω,
οὔρεα δὲ κριοῖσιν ἀνεσκιρτήσατ᾽ ὁμοῖα,
καὶ κορυφαὶ λασίων ὀρέων πέλετ᾽ ἄρνασιν ἶσαι.
ἀθανάτου δ᾽ ἐδόνητο Θεοῦ κατεναντίον αἶα,
ὅς τις Ἰακώβου μεγαλήτορος αἰὲν ἀνάσσει·
ὃς λίμνας ὑδάτων ἰκέλην ἐπερέψατο πέτρην,

ἀκρότομον πηγῆσιν ἀναβλύζειν ἐπέτειλας.
μὴ ἡμῖν τάδε ῥέζε· τί γὰρ σθένος ἄμμιν ἐτύχθη;
ἀλλὰ τεῇ σοφίῃ πανυπέρτατον εὖχος ὀπάζοις,
σῇ τ' ἐλεημοσύνῃ βασιλεῦ καὶ ἀληθέϊ βουλῇ·
μήποτε φῦλ' ἐρέῃ, πῆ δὴ θεὸς ἔπλετο κείνων.
νωΐτερος θεὸς αὖτε κατ' οὐρανὸν αἰὲν ἀνάσσει,
οὐρανῷ ἠρήρειστο, ἀτὰρ χθονὸς ἔργα νομεύει,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀεισοπόνῳ μενεαίνει.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀλαπαδνὰ σοφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπαῖς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι καὶ οὐκ ἀΐουσιν ἀϋτῆς·
οὐδ' ἱερῇ ῥίνεσσιν ὑπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφάωντι, καὶ εἰ χείρεσσι κέκασθεν·
οὔποσιν, ἀφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσσασθαι·
οὐδὲ γὰρ ἀσθμαίνουσι κατὰ στόμα πνεύματος ὁρμῇ.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο οἷσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοιοῖσι νόῳ περιθαρσέες εἰσίν.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς Ἰσραήλος,
τῶν δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄφθιτος ἀσπιδιώτης.
ἐλπωρὴν ἐπ' ἄνακτα θέτο κλυτὸς οἶκος Ἀρῶνος,
τῶν δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄτρομος ἀσπιδιώτης.
ἐλπίδ' ἔθεντ' ἐπ' ἄνακτα, μέλει δ' οἷς δεῖμα θεοῖο,
τῶν δ' ἐπιτάρροθός ἐστι καὶ ἄλκιμος ἀσπιδιώτης.
ἡμέων ἀθάνατος μεμνημένος ᾔνεσε πάντας.
ᾔνεσεν ἀγλαὸν οἶκον ἐνηέος Ἰσραήλου·
ᾔνεσεν ἀρητῆρος ἀκήρατον οἶκον Ἀρῶνος·
ᾔνεσε λαὸν ἅπαντα μεμηλότα παμβασιλῆϊ,
ἡλικίην σύμπασαν ὁμοῦ περὶ μείζονι τυτθήν·

ἡμετέ-

ἡμετέροις μετὰ παισὶν ἀέξησεν μάλα πάντας.
αἰνετοὶ ἀθανάτου πέλετε φρενὶ παμβασιλῆος,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔταξεν.
οὐρανὸς αἰγλήεντος ἐπουρανίου ἐστὶ ἄνακτος·
αὐτὰρ γαῖαν ἔδωκεν ἔχειν μερόπηϊ δὶ φύλῃ.
οὔ σε μάκαρ νεκύων φθιμένων μέλψουσι γενέθλαι,
οὐδ' ἐπὶ νερτερίους θανάτου στείχοντες ἀγυιάς·
ἡμεῖς οἱ ζώοντες ἀνυμνήσωμεν ἄνακτα,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ριδ'.

Ἐνδεκάτης δεκάδος μετὰ τέταρτον ἀλληλούια.

Ἱκεσίης ἀΐοντος ἐμῆς ἀγάπησα θεοῖο,
οὕνεκά μοι θείην ἀγαθήν τ' ἔκλινεν ἀκουήν·
καί ἑ διηνεκέως ἐπιτάρροθον ἐσθλὸν ἀείσω.
ὠδῖνες θανάτοιο λαθιφθόγγου με κατέσχον,
νερτερίου δ' ἀΐδαο μετέσιχον ἄμμε κυδοιμοί.
ῥιγεδανὴν ὀδύνην καὶ ἀτειρέα μόχθον ἐφεῦρον·
ἀθανάτου δ' ἐκάλεσσα πολύλλιτον οὔνομ' ἄνακτος,
ἄφθιτε, θυμὸν ἐμὸν πεφοβημένον αἶψα σαώσεις·
ἡμέτερος βασιλεὺς ὅσιος πέλει ἠδ' ἐλεήμων,
ἀνδρομένῃ γενεῇ σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξων·
αἰεὶ νηπιάχοντα θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν·
καί με καταδμηθέντα σάω ζωαρκέϊ χειρί.
θυμὲ τί δηθύνεις μετὰ σὴν ἀνάπαυσιν ἱκέσθαι,
οὐχ ὁράας, θεὸς ὥς σε δυσληθέος ἥρπασεν ἄτης.
καὶ γὰρ ἐμὸν θανάτοιο βαρύφρονα ῥύσατο θυμόν,
ὀφθαλμοὺς δὲ γόοιο, πόδας δ' ἐξεῖλεν ὀλίσθου·
ζωόντων ἀνὰ χῶρον ἀδὼν βασιλῆϊ φανείην.

Ψαλμὸς

Ψαλμὸς ριε'.

Πέμπτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Ἀτρεκέως ἐλάλησα θεῷ βασιλῆϊ πιθήσας·
αὐτὰρ ἐγὼ δηΐοισι γενόμην χθαμαλώτατος ἄλλων·
θαμβήσας μερόπων ψευδηγόρον εἶπα γενέθλην·
τί κλέος ἐκ πολέων ὧν μοι πόρε ποιμένι δοίην·
πώματος ἀχράντοιο δέπας χείρεσσι κομίσσω,
οὔνομα δ' ἀθανάτοιο διηνεκέως λιτανεύσω.
πότμος ἐὼν ὁσίων γεραρὸς κατέναντα θεοῖο.
κέκλυθι παμβασιλεῦ, θεράπων δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
εἰμὶ τεὸς θεράπων, καὶ σῆς γόνος ἀμφιπόλοιο.
νωϊτέρας ἔρρηξας ἀλυκτοπέδας ἀλεγεινάς
ἀθανάτῳ ῥέξαιμι θύος μολπῇσι μεμηλὸς
εὐχωλὰς βασιλῆϊ ὀφειλομένας ἀποτίσω,
αὐλῆς ἐν δαπέδεσσι φίλον κατὰ δῶμα θεοῖο·
παντὸς ἐρχομένοιο θεουδέος ἀντία λαοῦ,
σεῖο πολυκλήεσσ' Ἱερουσαλὴμ κατὰ μέσσον·

Ψαλμὸς ρις'.

Ἕκτον ἐφ' ἑνδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Πάνθ' ἅμα παμβασιλῆα πολύθροα μέλψατε φῦλα,
καί μιν ὁμοῦ σύμπαντες ἄδην κελαδήσατε λαοί·
οὕνεκεν ἄμμιν ἄναξ ἐλεήμονα μῆτιν ὀφέλλει,
καί οἱ ἀληθείη παναγήρατος αἰὲν ἐπὶ χθών·

Ψαλμὸς ριζ'.

Ἑνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ἕβδομον ἀλληλούϊα.

Μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω Ἰσραῆλος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
βαζέτω οἶκος Ἀρῶνος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
δμῶες βάζετ' ἄνακτος, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει·
τειρόμενος καλέεσκον ἐρισθενέτην βασιλῆα,
ἐκ δ' ἀγαγὼν κακότητος ἐμὰς εὔρυνε κελεύθους.
αἰὲν ἄναξ ἄχραντος ἐμῆς ἐπίκουρος ἀνάγκης·
οὔποθ' ὑποδδείσαιμι τί κεν βροτὸς ἄμμι τελέσσει.
αἰὲν ἐμῆς ἄχραντος ἄναξ ἐπίκουρος ἀνάγκης·
αὐτὰρ ἐγὼ δηΐων σφετέρων κακὸν ὄψομαι οἶτον.
φέρτερον ἀθανάτῳ πίσυνον βασιλῆϊ βιῶναι,
ἠὲ μάτην βροτῷ ἀνδρὶ νόον περιθάρσυνον ἴσχειν,
ἠὲ καθηγητῆρσιν ἀμήχανον ἐλπίδα θέσθαι.
ἀμφί με κυκλώσαντο περισταδὸν ἔθνεα πάντα·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
ἀμφί με πυργωθέντες ἔχον περιηγέϊ κύκλῳ·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
πάντοθεν οἷά με σίμβλον ἐκυκλώσαντο μέλισσαι,
ἔφλεχθεν ἅτε πυρσοῖς ἐν αὐλαίῃσιν ἀκάνθαις·
αὐτὰρ ἐγὼ σύμπαντας ἕλον βασιλῆϊ πεποιθώς.
καί κε πέσ' ὠθηθείς, πρόμαχος δέ μοι ἤλυθεν ἐσθλόν.
αἶνος ἐμὸς καὶ κάρτος ἐπ' ἀθανάτῳ βασιλῆϊ,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνετο φέγγος ἑτοῖμον.
τερπωλῆς φάεός τε βοὴ κλισίῃσι δικαίων.
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἀρωγήν·
δεξιτερὴ κεφαλὴν ἐρικυδέα θῆκεν ἐμεῖο·
δεξιτερὴ βασιλῆος ἀγακλέα τεῦξεν ἀρωγήν.

οὔποτε τεθναίην, βιότου δέ μοι ἔσσεται ὥρη·
ἀλλὰ περιφραδέως βασιλήϊα ἔργα βοήσω.
ἀθάνατος δάμασέν με φίλοις παιδεύμασι ποιμήν·
ἀλλ' οὔπως θανάτῳ με κακῷ μεθέηκε δαμῆναι.
δεῦτέ μοι εὐδικίης νηοῦ οἴξατε πάντα θύρετρα,
εἰς δ' ἐλθὼν βασιλῆϊ πολύλλιτον ὕμνον ἀείσω.
ἥδε πύλη βασιλῆος, ὁδὸς δ' ἀγαθοῖσι μελέθει.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅπι σύνθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον περιφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
τέκτονες ὃν νείκεσσαν ἐμωμήσαντό τε λᾶαν,
ὅς δ' ἱερῇ δισσῶν κεφαλὴ περιφαίνετο τοίχων·
τήνδε Θεὸς παλάμῃσιν ἐδείματο τιμήεσσαν,
θνητῇ δ' ἔπλετο θεστέων κατεναντίον ὄσσων.
ἦμαρ τοῦτο Θεὸς σφετέρῃς τεκτήνατο χερσίν,
εὐφροσύνη μερόπεσσιν ὅπως καὶ χάρμα φανείη·
εἰσαΐων βασιλεῦ πανυπέρτατε ῥίμφα σαώσοις,
εἰσαΐων ἴθυνον ἐμὴν καταθύμιον οἶμον·
αἰνετὸς ὃς βασιλῆος ἀφίξεται οὔνομ' ἀείρων·
ὑμέας αἰνέομεν μάκαρος μεγάροιο μολόντες.
κλεινὸς ἄναξ ἀγαθός τε Θεὸς μερόπεσσι φαάνθη,
στέμμασι γηθόμενοι χλοερὴν ξυναγείρατ' ἑορτήν,
μέχρι θεοδμήτων κεράων βωμοῖο θυηλῆς.
νωΐτερος Θεός ἐσσι, ἐγὼ δέ τοι αἶνον ἀείσω·
νωΐτερος Θεός ἐσσι, ἐγὼ δέ σευ ὕψος ἀείρω.
ἄφθιτε κυδαίνω σε, ἐμῆς ὅπι σύνθεο φωνῆς,
καί μοι ἀλεξίκακον κατεφαίνεο φέγγος ἑτοῖμον.
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ τόδε καλὸν ἐτύχθη·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ριη'.

Ἐνδεκάτης δεκάδος ἀμφ' ὄγδοον ἀγγελίῃ.

Ὄλβιοι

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλεν ἀκήρατος αἰὲν ἀταρπός·
οἷς νόος ἱμείρεσκε Θεοῦ κατὰ θεσμὸν ὁδεύειν.
μαρτυρίας σφετέρας φρεσὶν ὄλβιοι ἰχνεύεσκον,
παντοίῃ κραδίῃ διζήμενοι ἐσθλὸν ἄνακτα·
οὐ γὰρ δυσνομίης στυγερῆς ὑποφήτορες ἄνδρες
ἴχνεσιν ἀθανάτοιο κατεστείβεσκον ἀταρπούς.
ἔμπεδον ἐννεσίης φυλακὴν ἐπετείλαο λαῷ.
εἴθε μοι εὖ μάλα πᾶσαι ἐπιθύνοντο κέλευθοι,
ὄφρά τοι ἐνδικίῃσιν ἀεὶ μεμελημένος εἴην.
καί κε νόῳ προφύγοιμι βαρὺν καὶ ἐλεγχέα μῶμον,
εἴκεν ὑπ᾽ ἐννεσίῃσι θεουδέσιν ὄμματα πήξω.
ἰθυνόῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνης θεοτερπέος ἔργα δαείην.
ἐνδικίας προπίδεσσι τεὰς ἄχραντε φυλάξω,
μή με διηνεκέως προλίποις ἀγανώτατε ποιμήν.

Πῶς νέος ἰθύνειεν ὁδὸν πεποτημένος ἥβῃ,
εἰ μὴ ἐννεσίας μάκαρος προπίδεσσι φυλάξει.
παντοίοις βασιλεῦ τε νοήμασιν ἰχνεύεσκον,
μή με τεῶν ἀπάνευθεν ἀπώσεαι ἐννεσιάων.
σεῖο μάκαρ γλυκεροὺς ἐθέμην ἐν στήθεσι μύθους,
ὄφρα μὴ οὐλομένῃσιν ἀτασθαλίῃσι δαμείην.
αἰνετός ἐσσι μάκαρ, θεσμοὺς δέ με σεῖο διδάσκοις.
χείλεσιν ἡμετέροις στόματος σέθεν ἔφρασα θεσμούς.
σεῖο τρίβῳ γήθησα μακάρτατε μαρτυριάων,
οἷά τις ἐν στέρνοις ἐπαγάλλεται ἀφνειῷ πλούτῳ.
στῇσιν ὑπ᾽ ἐννεσίῃσι περιφραδέως κελαδήσω,
καὶ σέο τιμήεσσαν ἀνιχνεύσαιμι κέλευθον.
στῇσιν ἐπ᾽ ἐνδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω,
οὐδὲ τεῶν ἱερῶν ἐπέων ἐπιλήσομαι αὔτως.

Ἀντὶ πόνων θεράποντι μάκαρ σέο μισθὸν ὀπάζοις,
ζήσομαι ἀθανάτων ἐπέων φρεσὶ κέρδος ἀέξων.
ἀχλὺν ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασον μάκαρ ἢ πρὶν ἐπῆεν,
ὄφρα διοπτεύσαιμι τεῶν κλυτὰ θαύματα θεσμῶν.
ἀλλοδαποῦ βιότοιο μινυνθαδίην χθόνα ναίω·
μή μοι ἀποκρύψῃς ἀγαθῶν χάριν ἐννεσιάων·
εὐδικίας ἐπόθησα τεὰς νόῳ ἤματα πάντα·
οὐρανόθεν θέσπιζες ὑπερφιάλοισιν ὁμοκλήν,
λωβητοὶ μάλα σεῖο λελασμένοι ἐννεσιάων.
μῶμον ἄναξ ἐλάσεις καὶ ὀνείδεα πολλὸν ἐμεῖο,
οὕνεκα μαρτυρίας γεραρὰς σέθεν ἰχνεύεσκον.
ἀμφ' ἐμέθεν κελάδησαν ἀπεσβόλοι ἡγεμονῆες.
αὐτὰρ ἐγὼν ἀνέμελπον ἐπ' εὐδικίῃσι τεῇσι.
μαρτυρίαι βασιλῆος ἐμεῦ μελεδήματα θυμοῦ,
θεσμοὶ δ' ἐγγεγάασι τεοὶ βουλεύματ' ἐμεῖο.

Θυμὸς ἐμὸς δαπέδοισιν ἐλεγχίστοισι πελάσθη·
ἔμπα γε μὴν μύθοισι τεοῖς ἀγείραντε βιώην,
νωϊτέρας ἐπάκουσας ἀπαγγέλλοντος ἀταρπούς.
ῥίμφα δικαιοσύνην με μακάρτατε σεῖο διδάσκοις·
εὐδικίης κλυτὸν οἶμον ἐμῷ παρακάτθεο θυμῷ·
σοῖς δ' ἐπὶ θαυμασίοισι περιφραδέως κελαδήσω.
θυμὸς ἐμὸς ἤμυσε κακῇ βεβολημένος ἄτῃ,
ἀλλὰ τεοῖς μύθοισιν ἄναξ ἐμὸν ἦτορ ἐρείδοις.
οἶμον ἄναξ ἀθέμιστον ἐμεῦ ἀπάνευθεν ἐρύκοις,
εὐθέσμοις δὲ τεοῖς θεσπίσμασιν ἄμμ' ἐλεαίροις.
οἶμον ἀληθείης καταθύμιον αἰὲν ἐφεῦρον,
οὐδὲ θεοπρεπέων λαθόμην σέθεν εὐδικιάων.
μή σέο μαρτυρίοισι πεποιθότα πάμπαν ἐλέγξῃς,
σῆς ὑποθημοσύνης ἀειδείκετον ἔδραμον οἶμον,
εὖτε μάλ' εὐρυνείας ἐμοῖς ἐν στήθεσι θυμόν.

Σεῖο μάκαρ με δίδασκε τεῶν τρίβον ἀνομιάων,
καί μιν ἀνιχνεύσαιμι διηνεκέεσσι γενέθλαις.
δός μοι ἄναξ πινυτήν, ἵνα σεῦ νόμον ἐξερεείνω,
καί μιν ἀεὶ στέρνοισιν ἐφ' ἡμετέροισι φυλάξω.
εἰ δέ μοι ἡγεμονεύσαις ἐπ' ἀνομίῃσι τεῇσι,
πᾶσαν ἐμῆς πραπίδεσσι λιλαίομαι ἀμφιβαλέσθαι.
μαρτυρίης ἐμὸν ἦτορ ἐπικλίνοιτο τεῇσι,
μηδ' ἀκόρητον ἕλοιμι φιλοκτεανώτατον ὕβριν.
ὀφθαλμοὺς ἀπέλασσον ἐμοὺς κενεαυχέα λώβην·
σεῖο μάκαρ ζήσαιμι φερεζώοισι κελεύθοις.
σῷ θεράποντι λόγον βεβριθότα δείματι τεύξοις.
οὗ πρὶν ὑπωπτεύεσκον ὀνείδεος ἄμμι σαώσοις,
σεῦ ὅτι μειλιχίῃσι δίκῃς κεκαρασμέναι εἰσί,
θυμῷ ἐπιστέρχω σέθεν ἵμερον ἐννεσιάων·
σεῖο δικαιοσύνῃ βιότου σωΰκερθον ἑλοίμην.

Θεσπεσίη μ' χρηστὺς ἄναξ σέθεν ἀμφικαλύπτοι·
σοῖσιν ἀλεξικάκοισι φάος μύθοισιν ἔπεσθαι.
ὄφρα κεν ὑβριστῆρας ἀμείψομαι ἣ θέμις ἐστίν,
οὕνεκεν ἠπορίην ἐθέμην μύθοισι τεοῖσι.
μή μοι ἀληθείην στόματος σέο πάμπαν ἐρύξῃς.
σεῖο γὰρ ἀθεσμοῖο δικαιοσύνης πόθον ἴσχω.
καὶ νόμον αἰγλήεντα τεὸν πραπίδεσσι φυλάξω,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
ἔνθεν ἄρ' εὐρείῃσιν ἀεὶ περιθέεσκον ἀταρποῖς,
οὕνεκεν ἐννεσίην βασιλήιον ἰχνεύεσκον·
οὐδέ τιν' ἀζόμενος λάλεον σέο μαρτυρίῃσι.
πῶς δὲ μάλα θαύμαζον ἐμὴν τότε γλῶσσαν ἄνακτες
οἷς ἀγάπαζες ἄθλων μελεδήμασι θυμὸν ἔφερβον·
καὶ σέθεν ἐννεσίης τάνυον παλάμας ἐρατεινῆς,
σῇσιν ὑπ' ἀνομίῃσι λιλαιόμενος φρένα βόσκον.

Μνώεο σοῦ θεράποντος ἐπηγομένου σέο μύθοις
ἧς δέ με ἀδρανίης παραμύθιον ἐσθλὸν ἐτύχθη,
οὕνεκ' ἀεὶ σέο μῦθος ἐμοὶ βίος ἔπλετο καλός.
αἰὲν ὑπερφίαλοι ἀθεμίστια τεκταίνοντο·
αὐτὰρ ἐμὸς θεσμοῖσι τεοῖς νόος αἰὲν ἀρήρει.
ἀμπνύνθην σέο θυμὸν ἄναξ θεσμοῖσι πετάσσας.
ἦτορ ὑπ' ἀδρανίης βεβολημένος ἐπτοίημαι,
θεσμὸν εἰσορόων ἀγαθῶν σέο λυμαντῆρας.
θεσμὸν ὑμνοπόλευσα φίλων σέο πολλάκι μολπῇ,
καὶ γὰρ ἐν ὀθνείοισιν ἐὼν δαπέδοις μετανάστης·
ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα παρεμνήσθην βασιλῆος,
ἀθάνατον δ' ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι θεσμόν·
σεῖο τόδ' εὐδικίης ἀγαθῆς ἀντάξιον ἴσχω.

Αἶσά μοι αὐτὸς ἔφυς, θεσμοὺς δέ σοι εἶπα φυλάξαι.
ἀλλήκτῳ κραδίῃ λιτόμην βασιλῆος ὀπωπῆς,
ἵλαθί μοι βασιλεῦ, ἐπέων δέ σου ἄξια ῥέξω.
καὶ γὰρ ἐπεφρασάμην καταθύμια σεῖο κελεύθοις·
μαρτυρίης δ' ἔστρεψα τεῆς σέθεν ἀγχόθι πέζας·
ἔνθεν ἑτοιμότατος γενόμην ἀδόνητος ἐών περ,
σῆς ὑποθημοσύνησιν ἔχειν μεμελημένον ἦτορ.
εἱλόμενος δολερῇσι δέμας σειρῇσιν ἀλιτρῶν,
οὐ σέθεν ἐκ θεσμῶν λαθόμην φρεσὶν ἐννεσιάων.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νύκτα μέσην ἔσπευδον ἀναστὰς
ὑμνῆσαι πραπίδεσσι δικαιοσύνης σέο θεσμούς.
πάντων σεῖο μάκαρ δμώων καὶ συνήορος ἦα,
ὅσσοις ἐννεσίαι πεφυλαγμέναι εἰσὶ θεοῖο.
χθὼν ἐλεημοσύνης ἀγαθῆς βέβριθεν ἄνακτος.
σεῖο δικαιοσύνας ἐριηνδέας ἄμμε διδάσκοις.

Μειλί-

Μειλιχίην θεράποντι τεῷ δωρήσαο μῦθον·
μειλιχίην σοφίην τε τὴν μάκαρ ἄμμε διδάσκοις,
οὕνεκεν ἐννεσίῃσι μάκαρ θάρσησα τεῇσι.
πρίν με καταδμηθῆναι, ἀταθαλίην ἐτέλεσσα·
τοὔνεκα σοῖς ἐφύλαξα φίλοις ἐν στήθεσι μύθους.
μείλιχος ἐσσὶ μάκαρ, σέο δ' ἀδικίας με διδάσκοις.
ὕβρεις ὑπερφιάλων μοι ἀθέσφατος ἐξετανύσθη·
αὐτὰρ ἀνιχνεύσαιμι σέθεν μελεδήματα θυμῷ.
στῆθος ἑὸν λακῷ ἴκελον ἐπέπηκτο γάλακτι·
αὐτὰρ ἐμοὶ σέο θεσμὸς ἀεὶ πραπίδεσσι μεμήλει.
ὡς ἀγαθὸν χθαμαλόν τε καὶ ἠπεδανόν με τετύχθαι,
ὄφρα δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο δαείην.
ὡς ἀγαθὸς στόματος βασιλῆος ἔπλετο θεσμός,
χιλιάδων χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἄμμιν ἀμείνων.

Σῆσι μάκαρ γνώμην τε καὶ ἐπλάσθην παλάμῃσι·
δὸς δή μοι πινυτήν, βουλὰς ἵνα σεῖο δαείην.
δμῶες δερκόμενοί με τεοὶ κεχαροίατο θυμῷ·
οὕνεκα σοῖς ἐπέεσσιν ἐμὰς συνέδησα μερίμνας.
ἀμφαδίην ἐνόησα δικαιοσύνης σέο θεσμούς,
καί σευ ἀληθείῃ χθαμαλός τε καὶ ἄικυς ἐτύχθην.
σὴν ἐλεημοσύνην παραμύθιον ἄμμιν ὀπάσσοις,
καὶ μῦθον συμφράδμονα σῷ θεράποντι παράσχοις.
εὖ με κατοικτείρησας, ὅπως ζήσαιμι πεποιθώς,
οὕνεκά μοι μελέτη βασιλῆος ἔπλετο θεσμός.
αἶσχος ὑπερφιάλοις, οἵ μοι παρὰ θεσμὸν ἔρεξαν·
αὐτὰρ ἐγὼ περὶ σῇσιν ἐφημοσύνῃς κελαδήσω.
δμῶες ἐπιστρέψωσι τεὴν ῥομέοντες ἐρωήν,
μαρτυρίας δεδαῶτες ἀειζοπόνου βασιλῆος.
σῇσιν ἐφημοσύνῃς μευ ἀμώμητοι φρένες εἶεν,
ὄφρα κακῶν ἀπάνευθε καὶ αἴσχεος ἔκτοθεν εἴην.

θεσπεσίην

ΘΕσπέσιον περὶ φέγγος ἐμὸς νόος ἐξεπαύθη,
Σωθεσίης τ᾽ ἀγαθῆς ποθέων σέο μῦθον ἀκοῦσαι.
ἀμφὶ τεῷ μύθῳ ἐμέθεν φθινύθεσκον ὀπωπαὶ,
βάζουσαι, πότε δή μοι ἰὼν παραμύθιον εἴπῃς.
ἀσκὸς ὅπως γενόμην χιονώδεος ἐγγύθι πάχνης·
ἀλλὰ δικαιοσύνης λαθόμην σέθεν οὔποτε θυμῷ.
εἰπὲ, τεοῦ θεράποντος ὅσος χρόνος ἐστὶ βίοιο,
εἴ ποτέ μοι τίσειαν ἐπάξιον ὕβριν ἀλιτροί.
ἀνέρες ὑβρισταὶ ἀεσιφροσύνας ἀνέμελπον,
ἀλλ᾽ οὐ σὸν κατὰ θεσμὸν ἔχον ψευδηγόρον οἴμην·
ἄφθιτοι ἐννεσίαι καὶ παναληθέες εἰσὶν ἄνακτος·
οἱ δ᾽ ἀδίκως μ᾽ ἐδίωκον, ἄναξ δ᾽ ἐπιτάρροθος εἴης,
καί κε με πανσυδίῃ πέλασαν δαμάσαντες ἀρούρῃ·
αὐτὰρ ἐγὼ σέο μοῦνον ἐφημοσύνῃσι πεποιθώς.
ἄφθιτε σῇ βασιλεῦ ζῆν ἐντύε κατὰ βιώην,
καὶ σεῦ μαρτυρίας στόματος στέρνοισι φυλάξω.

ΕΚ γενεῆς γενεῆνδε νέμεις παναληθέα βουλήν·
οὐρανῷ ἀστερόεντι μένει σέο πάντοτε μῦθος.
γαῖα μάκαρ πολυάμμῃσι μένει σέο ῥιζωθεῖσα·
ἠὼς δ᾽ ἠριγένεια φέρει σέο φέγγος ἀνάγκῃ.
σοὶ γὰρ ὑποδρήσσουσι τά περ τεκτήναο χερσίν.
εἰ μή μοι σέο θεσμὸς ἔην μελέδημα μερίμνης,
καί κεν ἀπεφθινόμην κρυερῷ καὶ ἀπευθέϊ πότμῳ.
οὔποτε θεσπεσίων ἐπιλήσομαι ἀνομιάων·
ἔνθεν ἐπεὶ βιότοιο τέλος κεχαρισμένον εὗρον.
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σὺ δέ μοι κακὸν οἶτον ἀλάλκοις·
οὕνεκεν ἐννεσίῃσιν ἀεὶ θάρσησα τεῇσι.
μαψιδίως ὑπέμειναν ἀτασθάλλοντες ὀλέσσαι,
αὐτὰρ ἐγὼ ξυνέηκα χάριν σέο μαρτυριάων.
παντοίοις ἐνόησα τέλος πραπίδεσσι βίοιο·

σὴν

σὴν ὑποθημοσύνην βασιλεῦ εὐρεῖαν ἀνέγνων.

ὩΣ μάλα θεσμὸν ἐγὼ βασιλήϊον ἀμφαγάπαζον,
καί μιν ἑλὼν στέρνοισι πανήμαρ ὑμνοπολεύσω.
ξυνεσίην δηΐων με τεὴν πλέον ἐξεδίδαξας,
καὶ γὰρ ἐμὸν κτέρας ἐστί, διηνεκέως δέ με θάλπει.
εἴξατέ μοι προτέρης σοφίης κοσμήτορες ἄνδρες,
ξυνεσίας ἄνακτος ἔχω μελεδήματα θυμοῦ.
πρεσβυτέρων πινυτῆς πολὺ μείζονα μῆτιν ἔφευρον,
μαρτυρίας κατὰ θυμὸν ἀνιχνεύων βασιλῆος.
παντοίης ἀπέοργον ὁδοῦ κακοεργέος ἴχνος,
ὄφρα φίλον σέο μῦθον ἐμαῖς πραπίδεσσι φυλάξω.
εὐδικίην φρούρησα τεὴν ἀκλινέϊ βουλῇ,
σῆς ὑποθημοσύνης πεφοβημένος αἰὲν ἀνωγῇ.
σὸν περὶ λαυκανίην ἐπέων νόμον ἡδὺν ἔφευρον,
λαρότερον γλυκερῆς μελικηρίδος ἄμμιν ἐόντα.
πάντα μάλα ξυνέηκα τεῶν χάριν εὐνεσιάων,
ἔνθεν πᾶσαν ἀθέσμιον ἀπεχθαίρεσκον ἀταρπόν.

Λύχνος ἐμοῖς σέο θεσμὸς ἄναξ ποσὶν αἰὲν ἐτύχθη,
ἄφθιτον ἡμετέροις καὶ ἀγήραον ἴχνεσι φέγγος.
ὤμοσα σῆς ἄχραντε δίκης θέσπισμα φυλάξαι.
ἠπεδανὸς γενόμην, ἐπέεσσι δὲ σοῖσι βιῴην.
γλώσσης ἡμετέρης καταθύμια καὶ σὺ κελεύοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.
ἦτορ ἐμὸν παλάμῃσι διηνεκέως σέθεν ἴσχω,
οὐδὲ σέθεν θεσμοῖο φερεζώοιο λαθοίμην.
ἄμμιν ἐτεκτήναντο λίνον κακομήχανοι ἄνδρες,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθεν ἐφημοσύνης ἀλαλήμην.
μαρτυρίας βασιλῆος ἕλον ζωαρκέα κλῆρον,
οὕνεκα τερπωλὴ κραδίης γεγάασιν ἐμεῖο.

σαῖς μάκαρ εὐδικίαις κραδίῃ ποθέεσκον ἀνάσσειν,
ὥς κεν ἀμειβαίοις ἀγαθοῖς ἐμὸν ἦτορ ἰαίνοις.

Θεσμὸν σὸν φιλέεσκον, ἀτὰρ στυγέεσκον ἀθέσμους,
ἄλκαρ ἐμὸν τελέθεις καὶ ἐμῆς ἐπιτάρροθος ἀλκῆς.
ἐλπίδα κυδιάνειραν ἔχον σέο πάντοτε μύθοις.
εἴξατέ μοι στυγερῶν ὑποφήτορες ἀμπλακιάων,
ὥς κεν ἀνιχνεύσαιμι θεοῦ βασιλῆος ἐφετμάς.
ἀμφὶ τεοῖς ἐπέεσσιν ἀρηγόνα χεῖρα πιταίνοις,
μηδὲ καταισχύνῃς με τεὴν δεδοκημένον ἀλκήν.
τειρομένῳ μοι ἄρηγε μακάρτατε, καί με σαώσοις·
σεῖο δ' ἐπ' εὐδικίῃσι διηνεκέως μελετήσω.
εὐδικίην ἀθερίξας ἀπεχθαίροντας ἀλείτας,
οὕνεκα δυσσεβέων ἐνθύμιόν ἐστιν ἀλιτρόν.
ὠϊσάμην σύμπαντας ἀλιτραίνοντας ἀθέσμους.
τοὔνεκεν ἀμφαγάπησα χάριν σέο μαρτυριάων.
δείματι σῷ προσέπηξον ἐμὸν δέμας διὰ τῶν ἥλοις·
σῶν γὰρ ὑποτρομέω στυγερὸν κλέος εὐνομιάων.

Εὐνομίην ἐτέλεσσα, δικαιοσύνην τ' ἐρατεινήν,
μή με βιαζομένοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα μεθείης.
εἰς ἀγαθὸν θεράποντα τεὸν πανυπέρτατε μίμνοις,
μηδέ με νικήσωσι δίκῃ ψευδηγόροι ἄνδρες.
ὄμματά μευ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος.
καὶ σέο συνθεσίης ἀγαθὸν καὶ ἀγακλέα μῦθον.
σῷ θεράποντι μάκαρ ἐλεητύος ἄξια ῥέζοις,
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.
εἰμὶ τεὸς θεράπων, σοφίην δέ μοι ἐγγυαλίζοις,
καί σευ ἀναγνοίην μελεδήματα μαρτυριάων.
ὥρη παμβασιλῆι πολύλλιτον ἔργον ἀνάσσειν·
σεῖο κακορρέκται κέδασαν ζαφρεία θεσμόν·

τοὔνεκα

τοὔνεκα σὴν ἐπόθησα μέγα κλέος ἐννεσιάων,
χρυσοῦ ἀειπρεπέος ἢ τοπαζίου πολὺ μᾶλλον.
ἐννεσίης ἴθυνα τεῆς νόον ἔνθεν ὀπηδὸν,
παντοδαπὴν ἤχθηρα βίην ἀδίκους τε κελεύθους.

ΜΑρτυρίαι βασιλῆος ἀεὶ περιθαμβέες εἰσὶ,
τοὔνεκ᾽ ἀνιχνεύεσκον ἐμῆς πραπίδεσσιν ἁπάσας.
σῶν ἐπέων χάρις ἄμμι βίην καὶ φέγγος ὀπάσσοι,
αἰεὶ νηπιάχων σοφίην πραπίδεσσι πηθεῖσα.
πνεῦμα χανὼν ὕψιστον ὑπὸ στέρνοισιν ἐδέγμην,
οὕνεκα σῶν ποθέεσκεν ἀεὶ κλέος ἐννεσιάων.
ἄμμι τεὴν τανύσειας ἄναξ ἐλεήμον᾽ ὀπωπὴν,
ὡς θέμις ἐκτελέειν ἀγαπαζομένοισιν ἐείθοις.
σοῖς μὲν ἐπιθύνειας ἐπίδρομα βήματα μύθοις,
μηδὲ ἐλεγχήεσσα κακορραφίη με πεδήσῃ.
ἐκ δὲ δυσηγορίης μερόπων ὀλοῆς με σαώσοις,
καὶ σέθεν ἐννεσίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
δειλομένῳ θεράποντι τεὴν ἀνάφηνον ὀπωπὴν·
καί με δικαιοσύνην ἐρικυδέα σεῖο διδάσκοις.
δακρυόεντα κέλευθα φίλης προχέεσκον ὀπωπῆς
εἵνεκα θεσπεσίων ὑπερέδραμον ἤθεα θεσμῶν.

Ηρ᾽ ὅσιος βασιλεὺς σὺ, καὶ εὐθέα πάντα δικάζεις.
σεῖο δικαιοσύνην ἐπετείλαο μαρτυρίῃσι.
καὶ σθένος ἀστυφέλικτον ἀληθείης ἐρατεινῆς.
σεῖο θεοπρεπέων ἄχει κατατήκομαι οἴκων
εἵνεκα σῶν ἐλάθοντο κακόφρονες ἐννεσιάων.
σεῖο πυριφλεγέθοντι πανείκελος ἔπλετο μῦθος·
ἀλλά μιν ὡς θεράπων κραδίη τεὸς ἀμφαγαπάζοι.
ἠβητὴρ τελέθω, καὶ ἐλεγχήεις τις ἐτύχθη,
ἀλλ᾽ αἰεὶ πραπίδεσσι δικαιοσύνας σέο μέλπω.

σεῖο δικαιοσύνη παναγήραος ἤματα πάντα,
καί σευ ἀληθείη πινυτοῖς θεσμοῖσιν ὀπηδεῖ.
μόχθος με στυγερὸς καὶ ἀμήχανοι ἔσχον ἀνάγκαι,
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς λαθόμην μελεδήματα σεῖο λιπαίνειν.
μαρτυρίας ὁσίων φορέεις ἐγκύμονας ἔργων,
δός μοι ἄναξ πινυτήν, βίοτος δέ μοι ἄρκιος εἴη.

Ἐκ θυμοῦ βοάασκον ἀκήρατε, καί με σαώσαις,
καὶ σέο μαρτυρίας ἀγαθὰς στέρνοισι φυλάξω.
προφθάμενος βοάασκον, ἀκήρατε νυκτὸς ἀμολγῷ,
ἐλπωρὴν βασιλῆος ἐμὴν ἐπέεσσι πετάσσας,
ὄμματά μοι προὔκυψε θοῶς μετὰ καιρὸν ἕωθεν
ὄφρα τεῶν ἐπέων μελεδήματα κηλὰ βοήσω.
φωνῆς ἡμετέρης ἐλεήμονι κέκλυθι θυμῷ,
στῆσιν ἐμὴν ἴθυνον ὑπ᾽ ἀδικίῃσιν ἀταρπόν.
δυσνομίην ἐλατῆρες ἐμοὶ σαωξεῖδον ἔχοντον
σεῖο δὲ τιμήεντα φυγὸν καὶ ἀγακλέα θεσμόν.
ἐγγὺς ἄναξ, καί σοι παναληθέες εἰσὶν ἀταρποί.
ἐξ ἀρχεσίης ἔδαην σέο μαρτυριάων,
νωλεμέως ὅτι πιστὰ θεμείλια πήξαο πᾶσιν.

Ἀδρανίην μευ ἄναξ ἐπιδέρκεο, καί με σαώσαις·
θεσμὸν ἐπεὶ πραπίδεσσι τεὸν μεμνημένος ἴσχω.
ῥυσάμενος βασιλεῦ με, δίκην δικασείας ἐμεῖο,
ἡμετέρου βιότοιο τεὸς λόγος αἴτιος ἔστω.
δυσσεβέων ἀπάνευθεν ἀλεξίκακον σέο φέγγος·
σεῖο γὰρ ἐξελάθοντο δικαιοσύνας ἐρεείνειν.
οἰκτιρμοὶ βασιλῆος ἀπειρέσιοι γεγάασιν
στῆσιν ἐμὴν ἴθυνον ὑπ᾽ ἀδικίῃσιν ἀταρπόν.
μυρίοι ἐξελάοντες ἐπιβρίθουσί με μόχθοις,
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ἀπάνευθε τράπην σέο μαρτυριάων.

ἀφροσύνης θεράποντας ἰδὼν, κατατήκομαι ἦτορ,
οἷσι νόος σέο μῦθον ἄναξ ἠρνεῖτο φυλάσσειν.
φράζεο ὅπως σέο σῇσιν ἐφημοσύνῃς μεμέλημαι,
ἐλπωρὴν βιότοιο τεὴν ἐλεητὺν ἑλοίμην.
σῶν μὲν ἀληθείην προσήσαο μητέρα μύθων,
τοῖσι δ' ἐπ' ἀδικίαις ἐπετείλαο πάντοτε θεσμόν.

Μαψιδίως μὲ ἐδίωκον ἀναιδέες ἡγεμονῆες·
μὰν δὲ σῶν δομέεσκον ἐμῇ φρενὶ δείματα μυ-
ἀμφὶ τεοῖς ἔπεσσι φίλον κεχαρήσομαι ἦτορ, (θῶν.
ὥς τις ἀπαινύμενος δηΐων ἀπολήϊδα πολλήν.
δυσμενίην ἔστυξα, τεὸν νόμον ἀμφαγαπάζων.
ἑπτάκις ἤματι ὅς τοι ἄναξ τεὸν ᾔνεσα κῦδος,
ἔργα δικαιοσύνης μεγαλαυχέα σεῖο λιγαίνων.
εἰρήνη βασιλῆος ὑποδρηστῆρας ἐρύκοι,
οὐδέ τι νεῖκος ἔχουσι μετὰ σφίσιν ὁρμηθέντες.
σὸν φάος ὠϊσάμην, σέο δ' ἐννεσίας ἐπόθησα·
μαρτυρίας ἐφύλαξα τεὰς, ἠγάπησά τε θυμῷ·
ἐννεσίας ἐφύλαξα καὶ ἁρμονίας ἐρατεινάς·
ἔγνως νωϊτέρων κατεναντία τέρματα κελεύθων.

Ἱκεσίη βασιλῆος ἐμὴ προπάροιθεν ἱκέσθω,
μύθων σῶν πινυτὴν ἀντάξιον ἄμμιν ἰάλλοις.
σεῦ μάκαρ ἡμετέρων χάρις ἵξεται ἄντα λιτάων,
ἀλκτὴρ μοι κακότητος ἀεὶ σέο μῦθος ἐπέστω·
χείλεσιν εὐκελάδοισι μέλος φιλόμολπον ἀείσω,
εὖτε δικαιοσύνην με ἐρικυδέα σεῖο διδάξῃς·
γλῶσσα τεὸν φθέγξαιτο φίλον ζωαρκέα μῦθον,
ἐννεσίῃς ὅτι σῇσι δικαιοσύνην ἐκέρασσας·
δεξιτερὴν παλάμης ἄναξ σέο, καί με σαώσοις·
ἕνεκα σῶν προπάροιθε λιλαίομαι ἐννεσιάων.

ἐκ θυμοῦ ποθέεσκον ἀλεξίκακον σέο φέγγος,
γλώσσῃ θεσμοσύνην βασιλήϊον ὑμνοπολεύσω.
ζώοι θυμὸς ἐμεῖο, καί σευ κλυτὸν αἶνον ἀείσει·
καὶ σέθεν εὐδικίῃσιν ἀεὶ μεμελημένος εἴην.
εἰροπόκου προβάτου καὶ ὀλωλότος ἶσον ἀλήθην·
μνήμονα σὸν θεράποντα τεῆς ἴχνευσον ἀνάγκης.

Ψαλμὸς ριθ΄.

Ενδεκάτη δεκὰς ἥδε πρὸς εἰνάτην ἄφθιτος οἴμη,
ᾠδὴ κλιμακόεσσα φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Τειρόμενος βοάασκον, ἄναξ δέ μ' ἐπάκουσε λιτάων.
χειλέων ἐξ ἀδίκων ἐμὸν ἄφθιτε ῥύεο θυμόν,
μή με μάκαρ γλώσσης δολίης μέλπηθρον ἐάσῃς.
γλώσσῃ ἄναξ δολερῇ τί κύπις πόροι, ἢ τί προσέσται;
ἀλκήεντος ἄκαπτ τεθηγμένοι αἰὲν ὀϊστοί,
θερμόμενοι φλογεροῖσιν ὁμῶς ἄνθραξιν ἐρήμου.
ᾤμοι, ἐπεὶ μάλα δηρὸν ἐπὶ χθονὸς οἰκία ναίω,
Κηδάρος κλισίῃσι συνέστια δώματα πήξας.
δηρὸν ναιετάασκον ἐπ' ὀθνείῃσιν ἀρούραις.
εἰρήνης μετὰ πᾶσι φιλοπτολέμοισι δίωκον,
ἐς μόθον ὤρνυντο μάτην λήγοντος ἐμεῖο.

Ψαλμὸς ρκ΄.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Ὄμματα δενδροκόμων ὀρέων ὑπερεξετάνυσσα,
ἀλκὴν ἡμετέρης ποτιδέγμενος ἔνθεν ἀρωγῆς.
κάρτος ἐμὸν βασιλῆϊ παρ' ἀλκήεντι τετύχθω,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.
ἀλλὰ φίλος μὴ σεῖο πόδας κλονέεσθαι ἐάσῃς,

μηδὲ

μηδὲ σεῦ ἀγρύπνου φύλακος νόον ὕπνος ἐρύξῃ.
οὐ γὰρ νυστάζοντα λάβοι κατὰ νήδυμος ὕπνος
φρουρὸν ἀγακλείεντα πολύφρονος Ἰσραήλου.
δεξιτερὴν σέο χεῖρα θεὸς σκεπάσειε φυλάσσων·
οὐ σε πανημέριον φλέξει μένος ἠελίοιο,
οὐδέ σε παννυχίη κεραὴ σίνοιτο σελήνη.
παντοίης κακότητος ἄναξ ἀπάνευθεν ἐρύκοι,
ψυχῆς σῆς ἀλέγων· ἵνα μήποτε ἄλγος ἐφεύρῃ.
ἄφθιτος εἰσελάοντα καὶ ἐξελάοντά σε θάλποι,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρκα.

Δωδεκάτη δεκάδος ἥδε παλίσσυτος ἐς μίαν οἴμην.

ΑΝδρῶν ὡς πυθόμην, πολὺ δὴ πολὺ θυμὸν ἰάνθην,
οἵ με θεοῦ πρὸς δῶμα συνέμπορον εἶπον ἱκέσθαι.
ἔνθ᾽ Ἰερουσαλῆς ἱερὰς ἀμφέσταμεν αὐλάς·
ἣ δέ οἱ δῖα πόλις τεκταίνετο τιμήεσσα·
ἀμφὶ δέ μιν ξυνάγερθεν ὅσοι πέλας εἰσὶ θυραῖοι.
κεῖθι γὰρ ὠτρύνοντο μολεῖν δυοκαίδεκα φυλαί,
δήμων μαρτυρίου θεοτερπέος Ἰσραήλου·
ὄφρα κεν ὑμνήσωσιν ἀκήρατον οὔνομα θεῖον.
κεῖσε σοφαὶ πήγνυντο δίκῃ μεμελημέναι ἕδραι.
Δαβίδου ῥηξήνορος μετὰ δώμασι θῶκοι.
εἰρήνην Ἰερουσαλὴμ δίζεσθε βαθείην·
τοὺς σὲ μάκαρ φιλέοντας ἀπειρέσιος μένει ὄλβος.
ἕρκεσιν εὐπύργοισι πέλει φυσίζοος ὄλβος.
αὐτοκασιγνήτων καὶ ἐμῶν χάριν ἀφθιθ᾽ ἑταίρων,
εἰρήνην λαλέεσκον ἐγὼ σέθεν εἵνεκα βουλῆς·
ἕνθα δ᾽ υἱεῖο δόμων πόθεον σέθεν ὄλβια πάντα.

Ψαλμὸς ρκβ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, φέρει δ' ἅμα δεύτερον ὕμνον.

Ὀφθαλμοὺς ἀνάειρα πρὸς οὐράνιον βασιλῆα·
ὡς δ' ὁπότε δμώεσσι φάος μετὰ χερσὶν ἀνάκτων,
ὡς δ' ὁπότ' ἀμφιπόλοιο φάος μετὰ χερσὶν ἀνάσσης,
νώιτερον μάκαρ ὄμμα τεῆς ἐπιμαίεται ἀλκῆς,
εἰσόκε δακρυρρόοισι τεὴν ἐλεητὺν ὀρέξῃς.
ἡμέας ἀλλ' ἐλέαιρε μακάρτατε, μηδ' ἀπολήγοις,
ὕβριος εἵνεκα πάντες ἐνεπλήσθημεν ἀνιγρῆς.
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κακῶν βέβριθεν ἑκάστῳ·
ἀνδράσιν ἀφνειοῖσιν ὀνείδεα πικρὰ λελείφθω,
αὐτὰρ ὑπερφιάλοισιν ἐλεγχέα πάντα τετύχθω.

Ψαλμὸς ρκγ.

Ἥδε δυωδεκάτη τρίτατον δεκὰς ὕμνον ἄγουσα.

Ἡμέων εἰ μὴ φρουρὸς ἔην ῥυσίπτολις ἐσθλὸς,
εἰ μὴ φρουρὸς ἔην, λεγέτω μέγας Ἰσραὴλ,
ἄμμι κορυσσόμενοι δήϊοι μετὰ φύλοπιν ἄνδρες,
καί κε καταβρύξαντες ἐπὶ ζώοντας ἕλοντο·
τῶν γὰρ κοτεσσαμένων φλογερῷ καὶ ἀπηνέϊ θυμῷ,
καί κε θοὸν βρυχίους κατερήπυεν ἡμέας ὕδωρ.
θυμῷ χειμερίοιο παρήλθομεν ὕδατος ὁρμήν·
ψυχὴ δ' ἡμετέρη παρελήλυθεν ἀσταθὲς ὕδωρ.
αἰνετὸς ὃς θήρην σφετέροις οὐ δῶκεν ὀδοῦσι·
νώιτερος στρουθῷ πανομοίιος ἔπτατο θυμὸς,
δεινὰ ὄρεσσι τρόφων προφυγὼν λίνα θηρητήρων.
δίκτυον ἐρράισθη, φύγομεν δ' ἄρρηκτον ἀνάγκην.
ἡμέτερον βασιλῆι παρ' ἀθανάτῳ κράτος ἐστὶν,

ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε.

Ψαλμὸς ρκδʹ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδη, φέρει δ' ἅμα τέτρατον ὕμνον.

ΟΥρεϊ ἀθανάτῳ πίσυνοι Σιὼνος ὁμοῖοι·
οὐχ Ἱερουσαλήμης ναέτην κλόνος αἰνὸς ἱκάνοι.
οὔρεά οἱ κύκλῳ, δήμου, ὅ, τε κυκλόθεν ἐστὶν,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διηνεκέεσσι γενέθλαις.
οὐ γὰρ ἀτασθάλλοντος ἄναξ ποτὲ ῥάβδον ἐάσει
κλήρῳ ἀριπρεπέων ὁσίων ἐναρίθμιον εἶναι·
ὡς μὴ ἐπ' ἀμπλακίῃ παλάμας τανύσωσι δίκαιοι.
τοῖς ἀγαθοῖς ἀγάθυνον ὁμοῦ τ' ἰθύφροσι θυμῷ·
τοὺς δὲ λιλαιομένους σκοτίης βουλῇσι κυδοιμοῦ,
δυσνομίης ἄρχαντος ἅμ' ἐργατίνησιν ἀπάξει.
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρκεʹ.

Δωδεκάτη δεκὰς ἤδε, μέλος δ' ἅμα πέμπτον ἔχουσα.

ΣΙὼνος παλίνορσον ἄναξ ὅτε ληΐδ' ἀγείρει,
ἄμμι πολυστονάχων ἀχέων παραμύθιον ἦεν.
ἃ τόσον ἐμπλησθέντες ἀνὰ στόμα χάρμα φέρομεν,
τερπωλῆς δ' ἐρόεσσαν ὅλης ἐγκύμονα γλῶσσαν.
καί κέ τις ἀλλοδαπῶν ἐρέει καὶ νόσφιν ἀκούσας,
ταῦτα. Θεοῦ βασιλῆος ἔφυ μεγαλαυχέα ἔργα.
ἡμεῖς ἐπ' εὐφροσύνῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ τελέθοιμεν.
ἡμετέρων στρέψειας ἀλήμονα ληΐδα ποιμὴν,
οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χείμαρρος αἰνός.
οἷα νότου πνοιῇ στρέφεται χείμαρρος αἰνός.
δάκρυσιν οἱ σπείροντες ἐπαμήσουσι χαρέντες.

γειαρόται στενάχιζον ἐὸν φόρον ἐξαγαγόντες,
ἀντ' ὀλοοῦ δὲ φέροιντο γόου ποτὶ δράγμασι χάρμα.

Ψαλμὸς ρκς'.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδε, μέλος δ' ἔχει ἕκτον ἀγητόν.

Εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἐθέλων δωμήσεται οἶκον,
ἆ πόσα μοχθίζουσι μάτην περὶ τέκτονες ἄνδρες·
εἰ μὴ παμβασιλεὺς ἀειδείκετον ἄστυ φυλάξει,
μαψιδίως ἄγρυπνον ἔχει πυλαωρὸς ὀπωπήν.
ἐκ δ' ἠοῦς κενεὴ πέλεται φυλακή τις ἑκάστῳ.
ἔγρεσθαι τί μοι ὧδε κατὰ σφέας ἑδριάασθε,
δαιτὸς ἀπαινύμενοι μογερῆς πολυωδύνου ἄρτου.
εὖτε γὰρ οἷσι φίλοισι μόλοι πανυήδυμος ὕπνος,
δέρκεό μοι βασιλῆος ἑὸν κλῆρόν τε καὶ υἷας,
γαστρὸς καρποτόκοιο φίλον καὶ ἀγακλέα μισθόν.
οἷα γὰρ ἀλκήεντι πέλει μετὰ χερσὶ βέλεμνα,
ὧδε τιναχθέντων ἀθεμάρους θήσεται υἷας.
ὄλβιος ὅστις ἔθεν φίλον ἵμερον ἐκπλήσειε·
οὐ δ' ἐχθροῖς λαλέοντες ἕλοι ψύθος ἄντα πυλάων.

Ψαλμὸς ρκζ'.

Ἑβδόμον ἀμφιέπουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Ὄλβιοι οἷσι μέμηλε μετὰ σφίσι δεῖμα θεοῖο,
οἷσιν ὁδῷ βασιλῆος ἀεὶ πόδες εἰσὶν ἑτοῖμοι.
τέρψεαι ὧν ἐμόγησας ἑλὼν μελιηδέα καρπόν·
ἔσσαί τοι καλὰ πάντα, βροτῶν δ' ὄλβιστος ἀκούσῃ.
σὴ δάμαρ ἡμερίδι πανομοίϊος οἶκον ἐρέψει,
υἷες αὖ νεαραῖς ἴκελοι γελόωντες ἐλαίαις,
ἀμφὶ τεῆς θαλέθοντες ἱκοίατο κύκλα τραπέζης.

ὧδε

ὧδε μάλ' ὀλβίζοιντο ὁπόσσοι τρομέουσιν ἄνακτα.
ἄφθιτον ἐκ Σιῶνος ἔχοις βασιλήϊον αἶνον·
θεσπεσίης δ' Ἱερουσαλῆς θηήσεαι ὄλβον,
ἤματι καὶ βιότοιο διαμπερὲς ἤματα πάντα·
υἱωνοὺς περὶ παισὶ φίλοις ὁσίοισι νοήσεις·
εἰρήνη χαρίεσσα μετὰ κλυτὸν Ἰσραήλον.

Ψαλμὸς ρκη'.

Ὄγδοον ἀστράπτουσα δυωδεκάτη δεκὰς ὕμνος.

Πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτήν,
βαζέτω ἀλκήεις καὶ ἀοίδιμος Ἰσραήλος.
πολλάκις ἐξ ἥβης μοι ἀναιδέα τεῦξαν ἀϋτήν,
οὐδέ μοι ἐσσύμενοι πάρος ἔσθενον ἰσοφαρίζειν.
δυσσεβέες τέκτηνον ἐμῷ κακὰ κήδεα νώτῳ,
ἀμπλακίην σφετέρην ἀπατήλιον ἐκτανύοντες.
αὐτὰρ ἄναξ ὅσιος καὶ δ' ἔκλασεν αὐχέν' ἀλιτρῶν·
αἶσχος ἀπεχθαίροντας ἀεὶ Σιῶνα καλύπτοι.
καρφαλέοι γ' ἠμύοιντο ὅπως περὶ δώματα χόρτος,
ὅς τε πρὸ ἀμητῆρος ἀμείδει κάρφεται ὥρῃ.
ὃ πὰρ ἀμαλλοδετὴρ κενεὴν μόλε χεῖρα κομίζων·
οὐδ' ἄρα κόλπον ἔπλησεν ἐτήσια δράγματ' ἀγείρων,
οὐδὲ παρερχομένων τις ἐπῄνεσεν ἀνέρας ἔργῳ·
ἀνέρας ἤνιξον θείῃ κεχαρηότας ὥρῃ.

Ψαλμὸς ρκθ'.

Δωδεκάτη δεκὰς ἥδ' ἀμφ' εἴνατον ὕμνον ὁρᾶται.

Νειόθεν ἐκ βόθροιο βοὴν ἀνέμελψα χατίζων,
αὐδῆς ἡμετέρης πανυπέρτατε κέκλυθι ποιμήν·
ἱκεσίης ἐπάκουσον, ἐμὴν δ' ὑποδέχνυσο φωνήν.

ἢν γὰρ δυσνομίας μερόπων στέρνοισι φυλάξῃς,
τίς βροτὸς ἀθανάτοιο δυνήσεται ἄντια θυμοῦ.
αἰὲν ἄναξ ἐλεημοσύνην περιπίδεος φυλάσσεις·
εἵνεκα σῆς σοφίης ἀρετὴν βασιλήϊον ἔτλην.
θυμῷ ἐπίστευσα θεοτερπέα θεσμὸν ἑλέσθαι,
καὶ κραδίη πύθεσθαι σοι ἐμὴν μάκαρ ἐλπίδα θέσθαι,
ἤματος ἐκ φρουρῆς νυχίων καὶ μέχρι κελεύθων,
ἤματος ἐκ φρουρῆς μελέτω θεὸς Ἰσραήλῳ·
οὕνεκ' ἄναξ ἐλεητὺν ἔχει καὶ ἐλεύθερον ἦμαρ,
ῥυόμενος κακότητος ὅλον κλυτὸν Ἰσραῆλον.

Ψαλμὸς ρλ'.

Οὗτος τῆς δεκάδος τρισκαιδεκάτης πέλει ὕμνος.

Οὔποτέ μοι περιπίδεον ὑπέρβιον ἦτορ ἀέρθη,
οὐδέ μοι ἠεροπλανὲς μετήορος ὄμματα λάβη·
οὐδέποτ' ἐν μεγάλοισιν ἔχον πεποτημένον ἦτορ.
οὐδέ τ' ἀρειοτέροις ἐπὶ θαύμασιν ἐξεπετάσθην,
ἀλλ' αἰεὶ φρονέον χθαμαλώτατα μειλιχίῃσιν·
αὐδὴν δ' ὧδ' ἀνάειρον ἀθέσφατον, οἷα γάλακτος
νηπίαχος χατέων ὀλοφύρεται ἀμφὶ τεκούσῃ·
ὣς μὲν ἀμοιβαίοισιν ἐμὸν μετελεύσεται ἦτορ.
Ἰσραὴλ ἀγάκλυτε θεὸν περιπίδεος ἱλάσκευ,
νῦν ἅμα καὶ μετέπειτα διαμπερέεσσι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρλα'.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πρῶτον κάλεσσε Δ
ἡδὺ μέλος λιγυρὸν τῶν φερεζώων ἀναβαθμῶν.

Μνήσθητι Δαβίδου, καὶ μειλιχίης ἐο πάσης·
ὡς μόσεν ἀθανάτῳ, βασιλῆϊ δ' ἄρ εὔξατο τοῖα·

εἴποτε

εἴποτε τιμήεντος ἐλεύσομαι ἔνδοθεν οἴκου·
εἰ πολυκμήτων λεχέων ἐπιβήσομαι αὐτῆς,
εἴποτε μείλιχον ὕπνον ἐμοῖς ὑποδέξομαι ὄσσοις,
εἰ καταμυστάζειν τε φίλοις βλεφάροισιν ἐάσω,
εἰ κροτάφοις ἀνάπαυμα μεθ' ἡμετέροισιν ἕλοιμι,
εἰ σοὶ κε τιμήεντα τόπον βασιλῆϊ κιχείω,
ἄφθιτον ὄφρα κε νηὸν Ἰακώβου θεῷ εὕρω.
τήνδε μὲν ὡς πυθόμεσθα, κατ' Ἐφραθὰ βάξις ἀείδει
εὕρομεν, οἶδ' ὅτι βάξις ἀνὰ δρυμὰ κατὰ βήσσας.
δεῦτε φίλοι, καλύβας δὲ μετέλθωμεν ἀθανάτοιο,
καὶ δάπεδον γεραρὸν γουνασόμεθ' οὗ πόδα πῆξεν.
ἔγρεο παμβασιλεῦ, ἀνάπαυμα δὲ σεῖο κιχάνοις
σὺν δ' ἅμα φωριαμὸν πανακήρατον αὐτὸς ἐγείρεις.
σεῖο μάκαρ πυκάσαιντο δικαιοσύνην ἱερῆες,
πολλῶν δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.
εἵνεκα Δαβίδου μεγαλοσθενέος θεράποντος,
μήποτε σὴν χριστοῖο μεταστρέψειας ὀπωπήν.
ὤμοσε Δαβίδῳ βασιλεὺς παναληθέα ῥέξαι,
ὤμοσε καὶ κατένευσεν, ἑοῦς δ' οὐ ψεύσεται ὅρκους,
θώκῳ ἀνακτοείης σέο νηδύος ἔρνος ἐρεῖσαι.
συνθεσίην εἰ φῦλον ἐμὴν σέο τήνδε φυλάξει,
μαρτυρίας τ' ἀγαθάς, ἃς σφιν φρεσὶν αὐτὸς ἐρείσω
οὔποτ' ἀπολλήξειε τεῆς ὑψηρήμενον ἕδρης·
οὕνεκα δὴ Σιῶνα θεὸς προελέξατο θείην,
ὡς δέμειν ἱμερτὸν ποθέεσι καὶ ἐπήρατον οἶκον.
τοῦτό μοι ἐς ἀνάπαυμα μετ' ἀλήκτοισιν ἀέθλοις
ἐνθάδε ναιετάοιμι πόθῳ πεπεδημένος ἐσθλῷ.
δώματα μὲν πλήσαιμ' ἀγαθῶν ὀλβοδότα χήρας.
πτωχοῖς δ' αὖτ' ὀπάσαιμι βίου μενοεικέα δαῖτα.
ἔνθα μὲν ἀρητῆρι πέλοι φάος ἀμφιβαλέσθαι,
πολλῶν δ' εὐαγέες περὶ χάρματι γηθήσειαν.

ἔνθαδε Δαβίδῳ κέρας ἄφθιτον ἀντείλαιμι.
χριστῷ λύχνον ἑτοῖμον ἐμῷ πόρον ἡγεμονῆα.
αἶσχος δυσμενέεσσιν ἑοῖς καὶ μῶμον ἀνάψω.
ἡμετέρῃ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἀκηρασίη ἀνατέλλοι.

Ψαλμὸς ρλβʹ.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος μετὰ δεύτερον ὕμνος,
οἴμη τ' ἐννεσίης ἄφθιτος εὐεπίης.

ΤΙ θνητοῖς καλὸν ἔσκε, τί δ' αὖ τερπνιστὸν ἐτύχθη,
ἢ ἐ κασιγνήτοισιν ὁμοῦ φίλα δώματα ναίειν.
μύρον ἐπεσσυμένον κεφαλῆς δ' ὡς μέχρι γενείου,
Ἀρῶνος γεραροῖο γενειάδα πᾶσαν ἔφερπον·
ἐκ δέ οἱ ἀνθερεῶνος ἐπιτρέχον εἵματα πέπλου.
ὡς δρόσος αἰθερίη πολυανθέος Ἀερμῶνος,
οὔρεσιν ἀνθοκόμοισιν ἐπὶ Σιῶνος ἰοῦσα.
εὐλογίην ὅθι πᾶσαν ἑὴν ἐπετείλατο ποιμήν,
νωλεμέως βιότοιο διαμπερὲς ἔμμεναι ἄλκαρ.

Ψαλμὸς ρλγʹ.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος τέταρτος πέλει ὕμνος.

ΔΜῶες πάντες ἄνακτος ἀείσατε ποιμένα κόσμου,
ἱστάμενοι βασιλῆος ἐϋκτιμένου κατὰ δῶμα,
οἴκων οἳ μεθέπουσι θεοῦ εὐερκέας αὐλάς.
πάννυχοι εἰν ἁγίοιο δόμοις ἀναείρατε χεῖρας,
καὶ μεγαλοσθενέτην ἀναμέλψατε παμβασιλῆα.
δοίη τοι βασιλεὺς σιωνόθεν αἶνον ἑτοῖμον,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξεν.

Ψαλμὸς ρλδ'.

Αἰὲν ἀγακλείειεν περὶ τέτρατον ὕμνον ὁδεύει,
τῇ τρεισκαιδεκάτῃ δεκάδι μέλος ἀλληλούϊα.

Ὄνομα τιμῆεν κελαδήσατε παμβασιλῆος·
ποιμένα τιμήεντα σοφοὶ ἀναμέλψατε παῖδες,
ἑστάμενοι βασιλῆος ἐρισθενέος κατὰ δῶμα,
οἵ τε θεοῦ μεθέπουσι δόμων εὐερκέας αὐλάς,
μέλψατέ μοι βασιλῆα, ἐπεὶ θεὸς ἐσθλὸς ἐτύχθη·
οὔνομά οἱ φορμίζετ', ἐπεὶ τόδε καλὸν ἀείδειν.
οὕνεκ' Ἰάκωβον πινυτὸν προσελέξατο ποιμήν,
καὶ κτῆσιν σφετέρην ἔθετο κλυτὸν Ἰσραῆλον.
οἶδα φίλης πραπίδεσσιν ὅπως μέγας ἔπλετο ποιμήν·
ἡμέτερος βασιλεὺς μακάρων περιγίγνεται ἄλλων,
τεύχων ὁππόσα θυμῷ ἀεισοπόνῳ μενεαίνει
οὐρανῷ ἀστερόεντι, καὶ ἐν χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
πυθμέσιν ἐν βυθίοισι καὶ ἐν πάσῃσι θαλάσσης.
ὀμβροτόκους νεφέλας πυμάτης χθονὸς ὕψος ἀείρων,
ὑετὸν αἰθέρι ἀστεροπὰς σημήϊα θῆκεν.
αὐτὸς ἄναξ ταμίων ἀνεμοδρόμιον ἐξάγαγ' ἀλκήν·
πάσας πρωτοτόκων δάμασεν Νείλοιο γενέθλην,
σὺν καὶ τετραπόδων ἀγέλας μερόπεσσιν ἐναίρων·
γαίης αἰγυπτίης μέσα θέσκελα μυρία τεύχων·
οἶδε παθὼν Φαραώ, δμῶες δέ οἱ οὐ φύγον ἄτην.
αὐτὸς δυσμενέων κατενείρατο μυρία φῦλα,
ἰφθίμους βασιλῆας ὑπερμενέως ἐναρίζων,
κάρτιστον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα,
Ὠγόντε σθεναρὸν βριαρῆς Βασάνου ἄνακτα,
κοιρανίας θ' ἑτέρας Χαναάμου παιδοφονῆος.
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑλών, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον,

κλῆρον

κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ γένος Ἰσραήλῳ.
οὔνομα παμβασιλῆος ἀεὶ παναγήραον ἔστω
ἐν γενεῆς γενεῇσι θεοῦ μνημήϊον ἐσθλόν·
οὕνεκα δὴ σφετέροισιν ἄναξ λαοῖσι δικάσσει·
ἀμφὶ φίλοις δμώεσσιν ἄκος παραμύθιον ἴσχων.
εἴδωλα χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔπλετο δήμων,
ἀνδρομέων ἀλαπαδνὰ σοφῶν δαιδάλματα χειρῶν·
οἷς οὐ φθόγγος ἔπεστι, καὶ εἰ στόμα τοῖσιν ἐτύχθη·
οὐδὲ φάος φορέουσι περὶ ξεστῇσιν ὀπωπῆς·
οὔατα μοῦνον ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀΐουσιν ἀϋτῆς·
οὐδ' ἱερὴ ῥίνεσσιν ἐπέρχεται ἠέρος ὀδμή·
οὐ σθένος ἀμφαφόωντι καὶ εἰ χείρεσσι κέκασθεν·
οὐ ποσὶν ἀφόρβοιο κατὰ χθονὸς ἴχνος ἐρεῖσαι·
οὐδ' ἀπὸ λαυκανίης φθογγὴν ἀναπεμπάσασθαι·
οὐ γὰρ δὴ σφίσι πνεῦμα διὰ στόματος προβλήεται.
τέκτονες εἰδώλοισι γενοίατο τοῖσιν ὁμοῖοι,
καὶ πάντες τοὶ τοῖσι νόῳ πειθαρχέες εἰσίν.
μέλψατέ μοι βασιλῆα σοφοῦ δόμος Ἰσραήλου·
πᾶς δόμος Ἀαρῶνος κελαδήσατε παμβασιλῆα·
Λευΐδα κλυτὸς οἶκος ἀείσατε ποιμένα κόσμου·
οἷς φρεσὶ δεῖμα θεοῖο μέλει, κελαδήσατ' ἄνακτα.
αἰνετὸς ἐκ Σιῶνος ἄναξ πανυπέρτατος ἔστω,
ἀμφ' Ἰερουσαλὴμ θεοτερπέα δώματα ναίων.

Ψαλμὸς ρλέ.

Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι κλυτὸν ἀλληλούϊα,
ἡδύ τι καὶ λιγυρὸν πέμπτον ἄεισμα πέλει.

Λαοὶ μειλιχίην ἀναμέλψατε παμβασιλῆος,
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἀθάνατον μακάρων ἀναμέλψατε παμβασιλῆα·

οὕνεκα

οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει·
μέλψατέ μοι βασιλῆα μεγασθενέτην βασιλήων·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
ὃς μοῦνος δεδάηκεν ἀθέσφατα θαύματα τεύχειν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
οὐρανὸν ἀστερόεντα σοφῇ τεχνήσατο βουλῇ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
γαῖαν ἐπεστήριξεν ἐφ' ὕδασιν ὃ πρὶν ἐοῦσαν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
ὃς σθεναροὺς φωστῆρας ἑῷ τεχνήσατο μύθῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
ἠέλιον φαέθοντα καλῆς ἐπιήρανον ἠοῦς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
τείρεα καὶ μήνην νυχίων βασιλείαν ἀταρπῶν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
πρωτοτόκων αἴγυπτον ὁμῶς ἐδάμασσε γενέθλην·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
τὴν δ' ἐκ μέσσων ἑλὼν ἐξήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
θαρσαλέῃ μάλα χειρί, βραχίονι πάντα πεποιθώς·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
ἄνδιχα ῥηξάμενος ἐρυθραῖον πολλάκι πόντον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
τῷδ [illegible] στείχοντα διήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
ὃς τ' ἐρυθρῷ Φαραῶνα βίην θ' ἑὴν κάκτανε πόντῳ·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
καὶ γαίῃ ἀβάτῳ γε διήγαγεν Ἰσραῆλον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.
ὃς μεγάλους βασιλῆας ὑπερμενέας ἐνάριξεν.
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἠεπιὴν ἀέξει.

ῥηϊδίως

ῥηϊδίως δ' ἀλάπαξεν ὑπερκύδαντας ἄνακτας·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἀντίθεον Σηῶνα ἀμορραίων βασιλῆα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
Ὠγόν τε σθεναρὸν βριαρῆς Βασάνου ἄνακτα·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
τῶν δ' ἄρα γαῖαν ἑλὼν, σφετέροις διεδάσσατο κλῆρον·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
κλῆρον ἑῷ θεράποντι κατὰ γένος Ἰσραήλου·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
εἵνεκα τειρομένων ἡμέων ἐμνήσατο ποιμὴν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ἐκ δ' ἄρα ῥιγεδανῶν δηΐων ἀπελύσατο λαόν·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
ὃς πᾶσιν θαλίην οἷς ἔμπνεε μοῦνος ὀπάζει·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.
μέλψατέ μοι βασιλῆα μέγαν πόλου ἀστερόεντος·
οὕνεκα νωλεμέως σφετέρην ἐλεητὺν ἀέξει.

Ψαλμὸς ρλς'.

Ἐκ τρισκαιδεκάτης δεκάδος πινυτοῖο Δαβίδου
ᾆσμα γόων ἀμφ' Ἱερεμίου, τόπερ ἔκτον ἐτύχθη,
ἀμφ' Ἱερουσαλήμης, Βαβυλώνιον ἤλυθον ὅτ' ὕδωρ.

Κλαύσαμεν ἑζόμενοι ποταμῶν Βαβυλῶνος ὕπερθεν,
μνησάμενοι Σιῶνος ἀειπρεπέος τ' ἀλεωρῆς·
μεσσόθι γὰρ ποταμῶν ὑπὲρ ὀλεσίκαρπον ἰτέαν
ἡμέτεραι φόρμιγγες ἀπῃώρηντο λιγεῖαι.
κεῖσ' ἀναειρόμενοι ληΐστορες ἔννεπον ἄνδρες,
ἡμέας οἵ τε ἐπῶρσαν ἀειδέμεναι σφίσιν ὕμνον,
ἐκ μελέων Σιῶνος ἀγακλέος εἴπατε μολπήν.

θεῖον ἐν ἀλλοδαπῇ πῶς μὲν μέλος ἐστὶν ἀεῖσαι·
αἴ κ' Ἱερουσαλὴμ πολυήρατε σεῖο λαθοίμην,
ἡμετέρη λελάθοιτο φίλη καὶ δεξιτερὴ χείρ·
πηγνυμένη περὶ λαιμὸν ἐμὴ κάρφοιτο καὶ γλῶσσα,
εἰ μή σευ καὶ θυμὸν ἀεὶ μεμνημένος εἴην,
ὡς Ἱερουσαλὴμ καὶ εὐφροσύνην προβαλοίμην.
καὶ σὺ μάκαρ τεκέων ἐπιλήθεο μήποτ' Ἐδώμ,
ὄλβιον ἦμαρ ἔχειν Ἱερουσαλῆς ἐριτίμης,
τῶν ποτὲ βαζόντων, κενεή, κενεή τις ὄλοιτο,
μηδ' ἔτι οἱ φείδεσθε, ἕως ἐπὶ πυθμένας ἵκει.
ὦ θύγατερ Βαβυλῶνος ἀεὶ πελικάμμορος εἴης·
ὄλβιος ὃς προτέρης σε βίης ἀποτίσεται ἀνήρ,
ὃς πέτρης ὑπένερθε μολὼν σέο νήπια ῥήξει.

Ψαλμὸς ρλζ'.

Ξυνὸν Ζαχαρίου Ἀγγαίου τόδ' ἄεισμα
πρὸς τρισκαιδεκάτῃ δεκάδι λέγω ἕβδομον ἔννι.

Ἀλήκτῳ κραδίῃ βασιλεῦ τεὸν αἶνον ἀείσω·
οὕνεκα παντοίων ἐπέων ἤκουσας ἐμεῖο.
ἄντα μάκαρ μέλψω σε θεοδμήτων στρατιάων·
ἄχραντον σέο νηὸν ἐπεσσυμένως λιτανεύσω,
αὐδῇ παμβασιλῆος ἀκήρατον οὔνομα μέλψω,
σήν τ' ἐλεημοσύνην καὶ ἀλήθεα πάντοτε βουλήν·
οὔνομ' ἐπεὶ πάντων κρατερὸν σέο πᾶσιν ἀνάσσον.
κέκλυθί μοι κληέοντος, ὅτε χρέος ἐστὶ λιτέσθαι·
ψυχῇ νωιτέρῃ ζωαρκέα καιρὸν ὀπάζοις.
ἀθάνατον βασιλῆες ὅλης χθονὸς ἀείδοιεν·
οὕνεκα παντοίων σέθεν ἔκλυον οὔασι μύθων.
θεσπεσίοις μελέεσσιν ἀνυμνήσουσι θεοῖο·
οὕνεκα δὴ χθόνα κῦδος ἀεὶ νεφέεσσι καλύπτει.

αἰὲν ἄναξ ὕψιστος, ἀτὰρ χθαμαλώτατα λεύσσει·
ἴδμων δ' ὑψίστων πέλεται καὶ τῆλε δεδορκώς·
ζωγρήσεις ὀλοῆς με μέσου δεδμημένον ἄτης·
χεῖρας δυσμενέεσσιν ἐμοῖς θώρυξα χολωθείς.
δεξιτερὴ δέ με σεῖο κακῶν ἀπελύσατο μόχθων.
ἀντ' ἐμέθεν δηΐοισιν ἀκερδέα μισθὸν ὀπάζοις.
νωλεμέως ἤπειτα ὑπὸ στέρνοισι φυλάσσοις·
μηδὲ τεῆς βασιλεῦ παλάμης ὑπερόπτεο ἔργα.

Ψαλμὸς ρλη'.

Ἀμφὶ διασπορέης λιγυρὸν μέλος ἦτε Δαβίδος,
ὄγδοον ἀμφ' ἑκατοστῷ ἐτύχθη καὶ τριακοστῷ.

Αὐτὸς ἄναξ ἐδάης με, καὶ ἐξιχνεύσαο λίην,
οὐδέ σε ἑζόμενός τε καὶ ἐρχόμενός ποτε λήθω.
νόσφιν ἐμὰς ξυνέηκας ὑπὸ στέρνοισι μενοινάς,
ἴχνος ἀνιχνεύων καὶ ἐμὴν ἰθεῖαν ἀταρπόν·
οὐδὲ τεοῖς ὄσσοις τις ἐμῶν παρελέλασο κελεύθων.
οὐδ' ἔπω ἐν γλώσσης προχέειν ἀθεμίστιον ἔγνων,
αὐτὸς ἔφυς πυμάτων τε παλαιγενέων τε δαήμων·
καί με διαπλάσσας ὑπεθήκαο χεῖρα καρήνῳ.
θαῦμα μ' ἔχει ὅτε σεῖο περιφράσσωμαι φρεσὶ μῆτιν,
οὐδὲ νόῳ δύναμαι κρατερώτατα πολλὸν ὀρέξασθαι.
πνεύματος οὐκ ἄρα σεῖο μέγα κράτος εἶεν ἀλύξαι,
οὐδὲ τεῆς ἀπάνευθε κατακρύπτεσθαι ὀπωπῆς.
οὐρανὸν αἴ κε μόλοιμι, τεὸς θρόνος οὗτος ἐτύχθη·
ἢν ἀΐδην δ' ἔλθοιμι, καὶ ἐν νεκύεσσιν ἀνάσσεις.
ἢν δὲ καὶ ἰθυπόροισι πτέρυγας ἀνέμοισι πετάσσω,
αὐλισθῶ νεάτοισι πολυσμαράγοιο θαλάσσης·
ἔνθα κε σῆς παλάμης δεδήσομαι ἡγεμονῆος,
καὶ σέο δεξιτερῆς, ἵνα μοι βίος ἔμπεδος εἴη.

εἴπε

εἶπα δ᾽, ἦ, μή τάχα με στείψει φθισίμβροτος ὄρφνη·
νύκτα δὲ κάλυψε τέρψις, ἀτὰρ κνέφας ἤλασε φέγγος.
ὄρφνην γὰρ δεδάηκε τεὸν φάος ἀμφικαλύπτειν,
καὶ νύκτα δνοφερὴν τελέει φαεσίμβροτον ἦμαρ·
οὔτις ἂν ἀγνοίη ποῖον κνέφας ἢ φάος εἴη.
οὕνεκεν ἡμετέρους βασιλεῦ ἐκτήσαο νεφρούς
ἄλκαρ ἐμὸν μάκαρ ἐσσὶ φίλης ἐν γαστρὶ τεκούσης.
ἐκπάγλως θνητὸν ἐμὸν βασιλῆα βοήσω
θυμὸς ἐμὸς σέθεν ἔργα μάκαρ περιθαμβέε ἀνέγνω.
γινώσκεις ἐμέθεν πάτερ ἔπλασας ὀστέα λάθρῃ,
καί μευ νερτερίοις βίοτος δῖνος ἐπὶ θεμέθλοις.
εἶδες ἄναξ μ᾽ ἀτέλεστον ἔτ᾽ ἐνὶ γαστρὶ τεκούσης,
δαιδάλων ἅμα πάντας ἐπ᾽ ἀχράντῳ σέο βίβλῳ.
οὐδέ τις ἀμφαδίην τεκταινομένοισι παρείη.
αὐτὰρ ἐμοὶ περὶ ἄλλα φίλοι σέθεν εἰσὶν ἀγητοί
ἀρχομένων δὲ μάλιστα βίη καταφαίνετ᾽ ἀμείνων.
ψάμμον ἀριθμήσαιμι πολὺ πλέον ἤπερ ἐκείνους.
ἐγρόμενος μετὰ σεῖο διηνεκέως ἔτι μίμνω.
αἴκε κατακτείνειας ἀτασθαλίης θεράποντας,
φευγέμεν ἀνδροφόνοισιν ἐμὸν μένος αἶψα κελεύω·
ὅττ᾽ ἐρίζει, κενεὰς ἔπι μὰψ πέρσουσι πόληας·
εἰ μὴ ἀπεχθαίροντας ἀπεχθαίρεσκον ἄνακτα,
τοῖς δ᾽ ἐπὶ δυσμενέεσσιν ἐμὸς κατετήκετο θυμός·
ἔχθει πάντας ἔγωγε τελειοτάτῳ συνέεσκον,
καί μοι δυσμενέες κραδίη καὶ ἀνάρσιοι ἦσαν.
ἀλλὰ περιφραδέως τὸν ἐμὸν νόον ἐξερεείνοις
ἴχνια δ᾽ ἀλύκτοισι διοπτεύσειας ἐλέγχοις.
δέρκεο δ᾽, εἰ μὴ πάγχυ κακῶν ἀδάητος ἐτύχθην,
ὄφρα με ἡγήσαιο διηνεκέεσσι κελεύθοις.

Ψαλμὸς

Ψαλμὸς ρλθ΄.

Καὶ τόδε Δαβίδου λιγυρὸν μέλος ἔπλετ' ἀοιδῆς,
ἐκ τριακαιδεκάτης εἴνατον αὖ δεκάδος.

Αἴθε μάκαρ κακότητος ἀπ' ἀνδρομέης με σαώσοις,
ἄνδρα δ' ὑπεκφυγέειν ἀθεμίστιον ἄμμιν ἀλάλκοις.
οἳ σφετέρης ἀθέμιστα μετὰ φρεσὶ μερμήριξαν,
ἠμάτιοι δ' ὀλοοὺς μοι ἐθωρήσσοντο κυδοιμούς.
γλῶσσαν ἑὴν ὀφίεσσι κακοῖς θήγεσκον ὁμοίην,
ἀσπίδος ἀνδροφόνου περὶ χείλεσιν ἰὸν ἔχοντες.
εἴθε φυλασσομένην στυγερῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλιτρῶν,
ἀνδρῶν δ' ἐξ ἀδίκων με μακάρτατε ῥεῖα σαώσοις.
ἴχνια συγχεύειν οἵ μοι φρεσὶν ὁρμαίνεσκον·
λάθριά μοι κατέπηξαν ὑπερφίαλοι λίνα φῶτες·
μηρίνθους δ' ἐτάνυσσαν ἐμῆς περὶ δίκτυα πέζης·
θέντο δὲ ἀγχιμάσαντες ἐφ' οἴμασι δολορρῆσιν.
εἶπα θεῷ βασιλῆϊ, Θεὸς σύ μοι ἤπιος ἐτύχθης·
ἱκεσίης ἐπάκουσον ἐμῆς πανυπέρτατε ποιμήν.
ἄφθιτός ἐσσι μάκαρ, βιότου δέ μοι ἔπλεο φέγγος·
ἄλκαρ ἐμῆς κεφαλῆς σκιόεν κατὰ δηϊοτῆτα.
μὴ κεδάσας πόθον ἄμμι, πόροις μέλπηθρον ἀθέσμοις.
μή με μάκαρ προλίποις σφετέρης ἅρπαγμα μιαιφόνοις,
μήποτε νικήσαντες ἀγηνορίῃσι μανεῖεν.
κύκλῳ ὑπὸ σφετέρης κεφαλῆς κακομήχανος ἄντυξ,
καὶ χειλέων ὀλοῶν κάματος σφέας ἀμφικαλύψει·
ἄνθρακες ἀκαμάτοιο πυρὸς μετὰ τοῖσι πέσοιεν·
ὑψόθεν ἐσσυμένῳ καθέλοις σφέας ἐς χθόνα πυρσῷ·
οὐδέποτ' ἀρκέσσωσι κακοῖς δεδμημένοι ἦτορ.
ἀνέρα λαβραγόρην καθέλοι κακομήχανος ὥρη·
ἀγρεύσει δ' ἀθέμιστος ἑῷ κακὰ κήδεα θυμῷ.
δικαίην ἀδόνητον ἄναξ πτωχοῖσι τελέσσαι,

καὶ θέμιν ἀκτεάνων παρηγεύσεται ὅπποτ' ὀπωπαῖς.
ἔμπα γε μὴν ὁσίη σε βροτῶν μέλψειε γενέθλη·
ἀθέες αὖ βασιλῆος ὁμοῦ ναίοιεν ὀπωπῆς.

Ψαλμὸς ρμ'.

Ὕμνον ἀγακλείεντα φίλῃ φόρμιγγι λιγαίνει
Δαβίδος δεκάτης καὶ τετράτης δεκάδος.

Ἡμετέρων βοόωντος ἄναξ ὑπάκουε λιτάων,
ἱκεσίης παύσειας ἐμῆς ἀνήκοον οὖας,
εὖτε μάκαρ καλέσαιμι τεὴν ἐπαρηγόνα χεῖρα.
ἄντα σέθεν δ' ἀχωλὴν μοι ὅπως θύος ἰθύνειας.
ἑσπερίη δ' ἴκελος θυσίη παλάμας ἀναείρω.
δὸς περὶ νωϊτέροις φυλακὴν καὶ ἕρκος ἀοιδοῖς,
χείλεσι δ' ἀσφαλέας πυλέων πετάσειας ὀχῆας.
θυμὸν ἀποκλίνειας ἐμὸν μύθων ἀθεμίστων,
μὴ δέ μοι ἀμπλακίης πρόφασις βουλῆσι μελήσει,
ἀνδράσι δυσνομίης κακοεργὸς εἰς ἓν ἰόντι·
τῶν γὰρ μετ' ἀρίστοις μήδ' εἴην ἀγορῆσι φανείην.
δειμηθείην δ' ὁσίων ἐλεημοσύνῃ καὶ ἐλέγχοις·
μήδ' ἔπι αἰνοίμην ὀλοῷ κάρη ἀνδρὸς ἐλαίῳ.
εἰς ἔπι νωϊτέρῃ σφετέροις περὶ μήδεσιν εὐχή·
τῶν μὲν ἀμαλδυνθῶσιν δικασπόλοι ἐγγύθι πέτρης.
θαρσαλέοι μύθων σθεναρῶν αἴοιεν ἐμεῖο,
ῥιζόθεν οἷα λόφος τις ἀποδμηθεὶς ἐλιάσθη·
ὀστέα τῶν αἴδαο παρ' ἀγχόθεν ὧδε κέχυνται.
πρὸς σὲ μάκαρ πεπόθηκεν ἐμὴν παρύεσκον ὀπωπήν,
μή με ἐπελπομένην κραδίην ἀπάνευθεν ἐλάσσῃς.
ῥίμφα σάω δολερῶν με λίνων ὧν ἔστησαν ἀλεῖται,
ἐκ τῆς κακορραφίης ὀλοῶν κακότητας ἐρίθων.
δίκτυον ἀθανάτῳ ξυνέλοι κακότητος ἐρίθους·

εὔκηλος καὶ μοῦνος ὀπιστεύων παρελάσσω.

Ψαλμὸς ρμα.

Δαβίδος πινυτῆς ὁπότε σπέος ἀμφιπολεύων
ἀγχωλὴν ἀνέπεμψε θεῷ βασιλῆϊ βοήσας·
ἔμπα γε μολπὴν ἑκατοστὸς ὁμοῦ καὶ τεσσαρακοστὸς
ἀμφὶ πολυκλήεντι πέλει μελεδήματι πρώτῳ.

Ἡμετέρην βασιλῆϊ βοὴν ἀνέπεμψα βοήσας,
φθεγξάμενος λιτόμην οἰκτίρμονα ποιμένα κόσμου·
ἱκεσίην προχέοιμι πρὸ παμβασιλῆος ὀπωπῆς.
καί οἱ ἀπαγγείλαιμι ἐμὸν πολυπήμονα μόχθον.
πνεύματος ἀδρανίῃ περιπεπληῶτος ἐμεῖο·
ἴχνια θεσπεσίῃσι διοπτεύεσκες ὀπωπῆς.
ἀμφὶ τρίβοις δολόεντα λίνα κρύπτεσκον ἐμῇσι·
δεξιτερῆς σκοπίαζον ἐμῆς ὕπερ ὄσσε τιταίνων,
οὐδέ τις ἄμμε φίλων ὠΐσατο πάμπαν ὁρᾶσθαι.
φεύγειν ἰσχαίνοντος ἐμὴν πάρος ὤλετο φύζα·
οὐδ᾽ ἦν ὅς τέ μοι ἦτορ ἀνιχνεύσειε φυγόντος.
αὐτὰρ ἐγὼ βοόων ἐφάμην, σύ μοι ἐλπὶς ἐτύχθης·
ζωόντων ἀνὰ γαῖαν ἐμῆς μάκαρ αἶσα βιοτῆς·
ἱκεσίην σκοπίαζε· κατεδμήθην γὰρ ἀνίῃ.
ἐκ κακομηχανίης ὀλοῆς δηΐων με σαώσοις·
οὕνεκα πολλὸν ἐμεῖο βίῃ προφερέστεροί εἰσιν.
εἶθέ μοι ἀρρήκτοιο φυλακῆς ἐξείλεο θυμόν·
ὄφρα κεν οὔνομα σεῖο περιφραδέως ἀναμέλψω·
ἐκ σέο μισθὸν ἐμὸν γενεαὶ μίμνουσι δικαίων.

Ψαλμὸς ρμβ.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος Ἀβεσσαλῶμος ὁμαίμου
ὅτ᾽ ἐμαινόμενος ἕδος σφετέρης ἐξήλασε πάτρης,

ἔμπα γημίλιν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸς
δεύτερον αἰγλήεντα λαχὼν συμφράδμονα κῶμον.

Εὐχῆς ἡμετέρης ἐπικέκλυθι φέρτατε ποιμήν,
ἀτρεκέως κλήζοντος ἐμῆς ὑπόεικε λιτῇσιν·
σεῖο δικαιοσύνῃ μου ἄναξ βοόωντος ἀκούσαις·
μηδὲ δικαζομένῳ μοι ἐπαντιάσειας ἀγῶνος.
οὔτις γὰρ μερόπων ὅσιος σέθεν ἄντα φανείη.
ἐχθὸς ἐμὸν στονόεντα βιήσατο θυμὸν ἐλαύνων·
γαίης νερτερίοισιν ἐμὴν ὑπέταξε βιοτήν,
ἀφρήκτοις νεκύεσσιν ὑπὸ κνέφας ἶσα καθίζων·
πνεῦμα δ' ἐμὸν πυκινῇσιν ἀμηχανίῃσι πεδήθη.
ἀχαλόων ἀχέεσσιν ὑπὸ φρεσὶ θυμὸν ἐδίνθην·
αὐτὰρ ἐγὼ προτέρων γενεῶν μεμνημένος ὥρης,
ἔργα νόῳ κελάδησα θεόσδοτα παμβασιλῆος·
χειρῶν δ' ἔργματα θεῖα περιφραδέως ἀνέμελπον,
χεῖρας ἐμὰς βασιλῆϊ πολυκλήεντι πετάσσας.
θυμὸς ἐμὸς ποθέει σ', ἅτε διψαλέος αὔλακες αἴης·
αἶψά μου εἰσαΐοις, μελέων πρὶν πνεῦμα μεθείω.
μή μου κυδιάνειραν ἀποστρέψειας ὀπωπήν,
μηδὲ κατερχομένοισιν ἴσος βόθρονδε φανείην.
σῆς μάκαρ ἐξ ἠοῦς ἐλεήμονος εἴθε πυθοίμην·
οὕνεκεν ἐλπωρὴ κατὰ γήραος ἄμμιν ἐτύχθης.
δός νύ μοι αἴσιον οἶμον, ὅπῃ χρεώ ἐστιν ὁδεύειν·
οὕνεκεν ἀμφὶ σὲ θυμὸν ἀεὶ πεπετασμένον ἴσχω.
ἀντιβίων παλάμης με μακάρτατε ῥίμφα σαώσοις,
πύργον ἐπεί σ' ἄρρηκτον ἀεὶ πεφοβημένος εὗρον.
αὐτὸς ἄναξ ἐμός ἐσσι, νόον δέ με σεῖο διδάσκοις.
ἰθείην δ' ἀγαθόν με φέροι χθόνα πνεῦμα θεοῖο.
δός νύ μοι εὐδικίην βιότου τροφὸν εἵνεκα σεῖο.
θυμὸν ἐμὸν στονόεντος ἄναξ μόχθοιο σαώσοις·

ἐκ δέ μοι ἀντιβίους ἐλέῳ σέθεν εἵνεκ' ὀλέσσοις.
πάντας ἐμῆς δαμάσειας ἄναξ ψυχῆς ὀλετῆρας·
οὕνεκα σὸς θεράπων καταθύμιος εὔχομαι εἶναι.

Ψαλμὸς ρμγ´.

Δαβίδου κλυτὸς ὕμνος ἐπ' ἀντιβίῳ Γολιάθῃ,
καὶ τέτατος σοφίῃ τοῖς πρὶν ἅμ' ἑσπόμενος
ἔμπα γενέθλῃ ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Εὐφήμοις μελέεσσιν ἀεὶ θεὸς αἰνετὸς ἔστω,
ὃς παλάμας θώρηξεν ἐμὰς ἐπὶ δηϊοτῆτα·
τεῦξε δὲ νωϊτέρων μενεδήϊα δάκτυλα χειρῶν.
αἰὲν ἄναξ ἐλεητὺς ἐμὴ καὶ πύργος ἐτύχθης,
ῥυόμενος κακότητος, ὑπερμενέας τ' ἀπαμύνων,
ἐλπὶς ἀγακλείεσσα, καὶ ἄρκιος ἀσπιδιώτης,
λαὸν ἐμὸν παλάμῃσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμάζων.
τίς βροτὸς ἐστὶν ἄναξ, ὅτι οἱ ἀναφανδὰ παρέστης,
ἢ φύτλη μερόπων, ὅ μιν φρεσὶν ὧδε γεραίρεις·
ἄνθρωπος κενεοῖς ἰνδάλμασιν ἶσος ἐτύχθη·
ἤματα δ' ἀσταθέϊ σφέτερα σκιῇ ἶσα παρέρπει.
οὐρανὸν ἀγκλίνας πυκινὸν καταβήσεο ποιμήν·
θίγ' ὀρέων καὶ καπνὸν ἄδην σκοτοειδέα τεύξεις.
μαρμαρυγαῖς στεροπῆς πυρόεις σκεδάσειας ἅπαντας.
πέμπε μάκαρ βελέεσσι τεοῖς, ἵνα θυμὸν ὀρίνῃς.
χεῖρα τεὴν πέμποις ἐξ αἰθέρος, ὥς με σαώσοις,
καί με πολυσμαράγων ὑδάτων ἀπολύσαιο ὁρμῆς.
χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μακάρτατε ῥύεο παίδων,
ὧν στόμα μαψιδίως κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερή τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέζει.
αὐτὰρ ἐγώ τοι ἄεισμα νέον πανυπέρτατε μέλψω·
νευρῆς ἁρμονίῃ δεκάδος τεὸν εὖχος ἀείσω·

ὅς φάος ἡμετέροις βιότου βασιλεῦσιν ὀπάζοις,
καὶ ξίφεος θεράποντα τεὸν Δαβίδου ἔλυσας.
χειρὸς ἀπ' ὀθνείων με μακάρτατε ῥύεο παίδων.
ὧν στόμα μαψίδιον κενεαυχέας ἔκφατο μύθους·
δεξιτερή τ' ἀθέμιστος ἀεὶ μεταμώνια ῥέξει·
υἱέες ὧν νεαροῖς πανομοίιοι ἔρνεσιν ἥβης·
αὐτὰρ θυγατέρεσσι τόσος περὶ κάλλεϊ κόσμος,
ὄμμασί κεν φαίης χρυσάμπυκα νηὸν ὁρᾶσθαι.
παντοίων ἀγαθῶν σφέτεροι βεβρίθασι σηκοί·
ἐξ ἑτέρου δ' ἕτερόν γε περιρρέει ἄσπετον ὕδωρ·
τοῖσι μὲν εὔβοτα μῆλα καὶ εὔλοχα πολλὰ τέτυκται,
ζαβρεφέες δὲ βόες, καὶ ἀρειόνες ἔξοχον ἄλλων.
ἔμπεδα μὲν πάντα σφίσιν ἕλκεα τηλόθεν ἄτης,
οὐδ' ἀμφ' εὐρυπόροισιν ὁδοῖς σφέων ἔστιν ἀϋτή.
πάντες ἀνολβίζουσι πέσσοις βεβριθότα λαόν.
ὄλβιος, ᾧ τε Θεὸς μέλεται φρεσίν, ἔπλετο λαός.

Ψαλμὸς ρμεʹ.

Δαβίδου κλυτὸς αἶνος ἐειδενέος βασιλῆος
τέτρατον ἀγακλέων ἦσε μέλος σοφίης,
ἔμπα γεμίων ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Αφθιτε κυδαίνω σε, βίην δέ σευ ὕψος ἀείρω·
οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
γηθόσυνος μέλψω σε διηνεκὲς ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ·
οὔνομα δ' ὑμνήσαιμι τεὸν πυκινῇσιν ἀοιδαῖς,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ διαμπερὲς ἤματα πάντα.
αἰνετὸς ἐσσὶ μάκαρ, καίτοι μέγα κῦδος ἀέρθη,
καί οἱ ἀτέρμαντον πέλεται περιώσιον εὖχος.
ἔργα σέθεν φύλοισι μακάρτατε φῦλα βοήσει,

καὶ σθένος ἀπερίοπτον ἀειφραδέως ἀγορεύσει.
σὸν μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀείζηλον καταλέξει.
σεῖο δ' ἀπαγγελέει τε μακάρτατε θέσκελα πάντα·
ἔργον δ' οὐκ ἐπιφκτὸν ἀνὰ στόμα δείματι μέλψει.
οὔ σευ ἀπαύδητος μεγαλαυχέα ἔργα παρέλθοι·
σὸν σθένος ἀστυφέλικτον ἀειφραδέως ἀγορεύσει·
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ κεχαροίατο παμβασιλῆος·
οἰκτίρμων βασιλεὺς πανυπέρτατος, ἠδ' ἐλεήμων,
τλήμονα θυμὸν ἔχων, σφετέρην τ' ἐλεητὺν ἀέξων.
μειλιχίην μετὰ πᾶσι Θεὸς δεδάηκε φυλάσσειν,
ἔργα κατοικτείρων ὅσα περ τεχνήσατο χειρί.
ἀλήκτῳ κραδίῃ σε μακάρτατε ἔργα βοήσει,
καί σευ ἀγακλεῖην θ' ὁσίων γένος αἶνον ἀείσει.
κῦδος ἀνακτορίης πανυπέρτατον ἐξερέουσι,
καὶ σθένος ἀστυφέλικτον ἄναξ τεὸν ὑμνήσουσι·
θνητῶν μερόπεσσιν ὅπως σθενὸς ἄφθιτον δείξεις,
καὶ μεγαλοπρεπὲς εὖχος ἀνακτορίης ἐρατεινῆς.
αἰεὶ κοιρανίη ἁπάσης μεδέουσα γενέθλης.
ἀχράντοις ἐπέεσσι Θεὸς περὶ πίστιν ὑφαίνει,
καί οἱ ἐνδικίη τελέθει κεκερασμένη ἔργοις.
ἀθάνατος δεδάηκεν ἀεὶ πίπτοντας ἐγείρειν,
ἰθύνειν ὀλοοῦ ὑπὸ ῥήγματος ἄνδρα πεσόντα.
εἰς σὲ μάκαρ λεύσσουσι τά περ τεκτήναο πάντα·
καὶ δώῃς ἅμα πᾶσι κατὰ χρέος ἄρμενον εἶδαρ.
πᾶν γένος ἐκ πλήσειας, ἐπὴν σέο χεῖρα πετάσσῃς.
πάντοθεν ἐνδικίη μεθέπει βασιλῆος ἀταρπούς·
ἐκ δ' εὐηγεσίης ὅσιος περιλάμπεται ἔργων.
παντὶ λιταζομένῳ παρίσταται, ἠδὲ φυλάσσει,
ὅς τέ μιν ἱκεσίῃ πανδημηθεὶ μειλίξαιτο.
αἰὲν ἑοῖς δμώεσσιν ἐπικρήηνεν ἐέλδωρ.
ἱκεσίης δ' αἴων σφετέρης ἀπολύσεται ἄτης.

αἰὲν ἄναξ κακότητος ἑοὺς ἐσάωσεν ἑείθους·
αὐτὰρ ἀτασθαλίης δαμάα θεράποντας ὀλέθρῳ.
αἶνον παμβασιλῆος ἐμὸν στόμα πιστὸν ἀείσει,
θνητῶν τ' ἄσπετα φῦλα Θεοῦ κλυτὸν οὔνομα μέλψει,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δὲ μετ' ἀλήκτοισι γενέθλαις.

Ψαλμὸς ρμέ.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
πεμπταῖον ξυνέειθον ἔχων θρόνον ἀλληλούϊα.
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

ΜΕλπε θεὸν φίλε θυμὲ τεῆς κρατέοντα βιώνης·
ὑμνήσω βασιλῆα πολύλλιτον εἰσόκεν ἕρπω·
ἀθάνατον φόρμιγγι διαμπερὲς ὑμνοπολεύσω.
μηδέποθ' ἡγητῆρσι μετὰ φρεσὶ θάρσυνος εἴης·
μηδὲ βροτῶν τεκέεσσιν ὅθεν φάος οὔποτ' ἐτύχθη.
οἳ ψυχῆς πλαμμύνης, σφετέρην πάλιν εἰσ' ἐπὶ γαῖαν.
τοῖσι δ' ὁμῶς φθινύθουσιν ὅλαι φθιμένοισι μενοιναί.
ὄλβιος, ᾧ τε Θεὸς πανυπέρτατός ἐστιν ἀρωγὸς,
ᾧ τε κατ' ἐλπωρὴ πέλεται βασιλῆος ἐφετμὰς,
ὃς γαῖαν χλοερήν τε καὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔτευξε,
πόντον ἐρισμάραγδον, καὶ ὅσα τρέφει οἶδμα θαλάσσης.
αἰὲν ἀληθείην μεμαὼς πραπίδεσσι φυλάσσει·
ὃς ῥα βιαζομένοισι δικαιοσύνην ἀναφαίνει·
πᾶσι δὲ πεινομένοισι δίδοι ζωαρκέα δαῖτα.
αὐτὸς ἀλυκτοπέδῃς πεπεδημένον οἶδε σαῶσαι·
αὐτὸς ῥιγεδανοῦ ἀπὸ ῥήγματος ἄνδρας ἐγείρει·
αὐτὸς ἄναξ τυφλοῖσι νόον πυκινόφρονα τεύχει·
αὐτὸς παμβασιλεὺς ὅσιον γένος ἀμφαγαπάζει·
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκε νέηλυδα φῶτα φυλάσσειν,
χήρην τ' ὀρφανικόν τε μετ' ἀγκαλίδεσσιν ἀείραι.

αὐτὰρ ὁδὸν στονόεσσαν ἀμαλδύνειεν ἀλιτρῶν.
πτολεμέως ἄρξαντος ἀγακλείης βασιλεύσει,
ἐκ γενεῆς γενεὴν δέ Θεὸς Σιῶνος ἀνάσσων.

Ψαλμὸς ρμς΄.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Αγγαίου πέλει ὕμνος,
ἑκταῖον ξυνέεικοσι ἔχων θρόον ἀγγελίοια·
ἔμπα γε μὴν ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

ΜΕλψατε παμβασιλῆα, ἐπεὶ μέλος ἐσθλὸν ἐτύχθη.
αἶνος νωϊτέρῳ καταθύμιος ἔσσεται ἀνακτι·
κλεινὸς ἄναξ Ιερουσαλὴμ θεοτερπέα τεύχων.
φῦλον ἐπαθροίσει κεκεδασμένον Ισραήλου.
ἰητὴρ οἷσίν τε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
καὶ σφετέροιο πόνοιο περισφίγγων μελεδῶνας·
μοῦνος ἀμετρήτων ἄστρων δεδάηκεν ἀριθμόν,
ἐξονομακλήδην ὀνομάζων τείρεα πάντα.
νωΐτερος Θεός ἐστι μέγας, μεγάλη δέ οἱ ἀλκή·
οὐδὲ ἀνὴρ πινυτῆς μάκαρος κλυτὰ μέτρα νόησεν·
εἴδεν ἀειρέμεναι βασιλεὺς γένος ἠπιοθύμων,
αὐτὰρ δυσσεβέας γαίης πυμάτοισι δαμάζειν.
ἀρχόμενοι βασιλῆα ἀοιδῇ κελαδήσατε μολπῇ·
μέλψατε παμβασιλῆα Θεὸν φόρμιγγι λιγείῃ,
οὐρανὸν ὃς πολύχαλκον ἑοῖς νεφέεσσι πυκάζει,
γαίῃ ἑτοιμάζων σφετέρῃ φυσίζοον ὄμβρον.
ὃς τύσον ὑψικόμοις καὶ ἐν οὔρεσι χόρτον ἀέξει,
ἀντέλλων ζυγίοισι βροτῶν μελιηδέα ποίην.
ὃς καὶ τετραπόδων ἀγέλαις πόρεν ἁρμόνιον εἶδαρ,
καὶ κοράκων ἤρκεσε λιταζομένοισι νεοσσοῖς·
οὔποτ᾽ ἐπαινήσειεν ἄναξ σθένος ἄλκιμον ἵππου·
κνημάων δ᾽ οὐ πάμπαν ἀγάσσεται ἀνδρὸς ἐρωῇ.

μᾶλλον

μᾶλλον ἐπὶ δμώεσσιν ἑοῖς κεχαρήσεται ἑαυτῷ.
οἷς δ' αἰ' ἐλεημοσύνη καταθύμιός ἐστιν ἄνακτος.

Ψαλμὸς ρμζ΄.

Ξυνὸς Ζαχαρίαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ἕβδομον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀγηλικία·
ἔμπα γεραιὼ ἑκαστοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Αἴνεε πιμένεν θ' Ἱερουσαλὴμ βασιλῆα·
Σιὼν ὑμνοπόλευε τεὸν βασιλῆα βίοιο·
οὕνεκα σῶν πυλέων σθεναροῖς χάλκευσεν ὀχῆας·
ἐν σοὶ σοὺς πινυτοὺς καὶ ἀγακλέας ἤνεσε παῖδας.
ὃς σέθεν εἰρήνῃ πεφυλαγμένα τέρματα θῆκε·
πλῆσε δὲ πιαλέῃ σε βίῃ μυελοεικέος ἀκτῆς·
ὃς χθονὶ πουλυβοτείρῃ ἐπίρροθον ὤπασε μῦθον,
αὐτὰρ ὃ ῥίμφα θέων μετελεύσεται ἔνθα καὶ ἔνθα·
εἴριον ὥς, ψυχρῆς χιόνος σθένος ὑψόθι φαίνων·
πάσσων καπνοτόκειαν ὅπως σποδὸν αὐχμὸν ὁμίχλης.
εἰδομένην ψωμοῖσιν ἑὴν κρύσταλλον ἰάλλων·
ψύχει τίς κεν ἑὸν δυνάσεται μῆκος ἰσοφαρίζειν.
πάντα λόγῳ ζώοντι τακήσεται ὁρμηθέντι·
ὕδατα δὲ πνοιῇσιν ὑπὸ σφετέρῃς κελαρίζει·
μῦθον Ἰακώβῳ πινυτὸν φίλον ἐξαγορεύων,
κλεινὰς δ' ἀδικίας ἐρέων κλεινῷ Ἰσραήλῳ.
οὐδέποτ' ἀλλοδαποῖσι μετ' ἔθνεσι τοῖον ἔρεξεν,
οὐδὲ δικαιοσύνας σφετέρας τεκμήρατο λαοῖς.

Ψαλμὸς ρμη΄.

Ξυνὸς Ζαχαρείαο καὶ Ἀγγαίου πέλει ὕμνος,
ὄγδοον ἀμφήριστον ἔχων θρόον ἀγηλικία.
ἔμπα γεραιὼ ἑκατοστὸς ἔφυ καὶ τεσσαρακοστός.

Μέλψατέ μοι μέγα κῦδος ἀπ' οὐρανόθεν βασιλῆος·
μέλψατέ μιν βοόωντες ἐφ' ὑψίστοισι θοώκοις·
μέλψατέ μιν δῆμοι μεγαλοσθενέων στρατιάων·
μέλψατέ μιν πᾶσα σθενέων ἀειδείκετος ἀλκή·
μέλψατέ ἠέλιός τε καὶ αἰγλήεσσα σελήνη·
μέλψατε τείρεα πάντα θεόν, καὶ ἀθέσφατος αἴγλη·
μέλψατ' ἐπουρανίων δαπέδων ὑπὲρ οὐρανὸν ἄλλον.
κύκλων τ' οὐρανίων καθυπέρτερον εὐαγὲς ὕδωρ.
πάνθ' ἅμα μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν αὐτὸς ἔειπε καὶ ἐβλάστησεν ἅπαντα,
ἧς δ' ὑποθημοσύνῃσιν ἀκαμπέσιν ἐρρίζωθεν.
στῆν δὲ διηνεκὲς τάπερ ἔδρασεν αὐτὸς ἀνάγκῃ.
οὔποτε θεσπεσίη μάκαρος παρθεύσετ' ἐφετμή.
μέλψατε παμβασιλῆα κατὰ χθονὸς εὐρυοδείης,
ἑρπυστά τε δράκοντες ὁμοῦ δνοφερῇσιν ἀβύσσοις,
πῦρ μετὰ κρυστάλλοισι, χιὼν δ' ἅμ' ἕποιτο χαλάζῃ,
καὶ πνοιὴ ζοφεροῖο καταιγίδος ἠεροφοίτης,
αἰὲν ὑποδρήσσοντα θεοῦ νημερτέϊ μύθῳ·
οὔρεα, δενδροκόμων τ' ὀρέων λασιαύχενες ἄκραι,
κέδροι παντοδαπαί, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα,
τετραπόδων ἀγέλαι, καὶ ὀρέστερα θηεία γαίης,
ἑρπετά, καὶ πτερύγεσσι μεταΐσσοντα ποτητά,
λαοὶ παντοδαποί, καὶ ἐϋσθενέες βασιλῆες,
εὔθεσμοι μετὰ πᾶσι δικασπόλοι ἡγητῆρσιν,
ἡβηταὶ γεραροὶ καὶ παρθένοι ἑλκεσίπεπλοι,
ἴφθιμοι πολιοῖσι νεώτεροι εἰς ἓν ἰόντες,
εἰν ἑνὶ μελπόντων κλυτὸν οὔνομα παμβασιλῆος·
οὕνεκεν ὑψώθη βασιλήϊον οὔνομα μοῦνον.
αἶνος ἑὸς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφικαλύπτει.
καὶ λαοῦ σφετέροιο κέρας μεγαλαυχὲς ἀείρει.
ὕμνος δ' εὐκλείης μελέτω γενεῇσι δικαίων·

δήμῳ

δήμῳ θεσπεσίῳ πυκινόφρονος Ἰσραήλου.

ΨΑΛΜΟΣ ρμθ΄.

Ηδὺ μέλος ἑκατοστὸν ἔφυ καὶ τεσσαρακοστὸν
εἴνατον οὐράνιον φορέον θρόον ἀλληλούια.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆϊ νέον καὶ ἐπήρατον οἴμην·
αἰὲν ἔχει κλισίης ὁσίων μεμεληκότα ὕμνον.
Ἰσραῆλος ἄνακτι φίλῳ τέρποιτο πεποιθώς.
υἱέες αὖ Σιῶνος ἑῷ βασιλῆϊ χαρεῖεν.
οὔνομα μελπόντων βασιλήϊον ἀμφὶ χορεῖσιν·
ᾀδόντων μὲν τύμπανον αὖ κιθάρην τ᾽ ἀνελόντες·
οὕνεκά οἱ σφέτερος καταθύμιος ἔπλετο λαός.
φέγγει δ᾽ ὑψώσειε φίλον γένος ἠπιοθύμων.
ἔνθ᾽ ὁσίων ἐρατειναὶ ἐπαυχήσουσι γενέθλαι·
ἐν δ᾽ ἱεροῖς λεχέεσσι φίλῳ κεχαροίατο θυμῷ.
λαυκανίῃ βασιλῆος ἐπαρτερίας φορέοντες,
φάσγανον ἰθυπόροις παλάμης ἀμφήκες ἔχοντες,
δήμων παντοδαπῶν κακοεργέας ἄνδρας ὀλέσσαι·
καὶ ζυγὸν ἀθάνατον λαοὺς μεθιέντας ἐλέγξει.
δῆσαι γὰρ φίλους βασιλῆας ἀλυκτοπέδῃσι πέδησεν,
ἐν γὰρ σιδηρείῃσι πέδῃς ἀγλάμας ἐειπήμων.
κραπνόν τ᾽ εὐνομίην σπουδῇ μετὰ τοῖσι τελέσσει.
ὧδ᾽ ὁσίοις κλέος ἐσθλὸν ἑοῖς μετὰ πᾶσιν ἐτύχθη.

ΨΑΛΜΟΣ ρν΄.

Πένθ᾽ ἅμα καὶ δεκάτης δεκάδος μέλος ἀλληλούια.

ΜΕλψατέ μοι βασιλῆα, χοροὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποιντο δικαίων.
μέλψατέ μιν ζαθέρῃ κράτεος ἀειθάρσυνον ἀλκῇ.

μέλ-

μέλψατέ μιν σφετέροισιν ἀειρόμενον σθενέεσσι·
μέλψατέ μιν μεγαλιζόμενον πυκινοῖσιν ἐπ' ἔργοις·
μέλψατέ μιν σάλπιγγος ἐρισθενέος πατάγοισι·
μέλψατέ μιν φόρμιγγι καὶ ἁρμονίῃ ἐρατεινῇ.
μέλψατέ μιν τυμπάνοισι καὶ εὐφήμοισι χοροῖσι·
μέλψατέ μιν κιθάρῃ τε καὶ ἐν χορδῇσι λιγείαις·
μέλψατε θείνοντες λιγυηχέα κύμβαλα χερσί·
μέλψατέ μιν παλάμῃς ἀλαλαγμῶν κύμβαλ' ἑλόντες.
πνοιὴ παντοδαπὴ κελαδήσατε παμβασιλῆα.

Ψαλμὸς ρνα'.

Πέμπτης πρὸς δεκάτῃ δεκάδος πέλει ἔκτοθεν ὕμνος,
ὃν Γολιάτῳ μουνομαχήσας ἦσε Δαβίδος.

Ἀμφὶ κασιγνήτοισιν ἐμοῖς μάλα τυτθὸς ἐτύχθην,
πατρῴων κατὰ δῶμα νέος μετὰ πᾶσιν ἀκούων,
εἰροπόκων οἴων ἀγέλας ἀγροῖσι νομεύων,
χεῖρες ἐμαὶ φόρμιγγα λιγύθροον ἐντείναντο·
δάκτυλα δ' ἁρμονίην θεοτερπέα τεκτήναντο.
τίς κεν ἀπαγγείλειεν ἐρισθενέτῃ βασιλῆϊ;
αὐτὸς ἄναξ δεδάηκεν ἐμῶν ἐπέων ὑπακοῦσαι.
αὐτὸς ἐπουρανίης στρατιῆς ταχὺν ἄγγελον ἧκεν,
ἐκ δέ με πατρῴης ἀγέλης ἐξείλετο μήλων,
καί μοι πολλῷ δέμας αὐτὸς ἔχρισεν ἐλαίῳ.
ἦ μὲν ἀδελφειοὺς μεγάλους ἔχον ἠδὲ καὶ ἐσθλούς·
ἀλλ' οὔ σφιν βασιλεὺς κλέος ἤθελεν ἐσθλὸν ὀπάσσαι.
ἀλλοδαποῦ καλέοντος ἐναντίον ἀνέρος ἤειν,
αὐτὰρ ὅ με εἰδώλοισιν ἑοῖς νείκεσσε πεποιθώς·
τοῖο δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
αὐχένος ὑψηλοῖο κάρη ἀπέκοψα θρασέος,
λώβην δ' ἐξήλασα περίφρονος Ἰσραήλος.

Αἶνον ἄγω σοὶ θεῖον ὑπέρτατε ἐν βασιλεῦσιν,
Οὕνεκεν ὀτραλέως περιηγέα βίβλον ἅπασαν,
Δαβίδου πινυτοῦ περικαλλέος ἐκτολυπεῦσαι
Δῶκας ἐμὴν πανάποτμον ἐν ἀνδράσιν ἔμπα γενέθλην.

Σελὶς. στίχου ἀρχή.

8 ἀλλ᾽, ὧδε, δευτέρ.

καὶ χολ. ἀμπνείων.

τῆμος, συνέητε.

9 Εὐδοκίης, ἴσως, Εὐδικίης.

12 πάμπαν, κηδεμονῆος ἀμύντορες.

15 οὐδὲ, ἐπελήσατο.

19 ἐργατίνης. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ
εὑρίσκεται ταῦτα,

λαυκανίην οἳ χθονὶ τάφῳ φορέουσιν ὁμοίην,
γλώσσης ἀργαλέῃσι δόλον προμνηστιόωντες·
οὐλόμενον πέαυσ᾽ ὀφίων ἀπὸ χείλεσιν ἰόν·
ῥιγίστοιο πόνου καὶ ἄρης σῶμα τῶν δὲ βέβυσται.
ὦκα πόδας θωῦσιν ἐπ᾽ ἀνδροφόνοισι κελεύθοις·
λυσιμελὲς σφετέρῃσιν ὁδοῖς περιπέπλαται ἄλγος,
οὐδέποτ᾽ εἰρήνης λαθικηδέος εἶδον ἄταρπον,
οὐδὲ φόβον κατέναντα θεουδέα θῆκαν ὀπωπῆς.

εἶτα ἕπεται,

τῶν δ᾽ ἀγαθῶν, καὶ τὰ λοιπά.

20 μηδὲ, δυσάλυκτον. καὶ ἐγείρει.

23 ἀθαν. ἀπείρατος.

26 θεσμὸς, ψυχοτρόφος.

29 πρῶτον, Αγαθὸν ἑώας ἀντιλήψεως μ᾽ ος,
Δαβίδος εἰκοστὸν τὸ καὶ πρῶτον βοᾷ.

31 αὐτῶν, διηνεκέος.

ζῇ δ᾽, δῆλον δ᾽ ἕπεταί οἱ.

32 Πρὸς, κλυτὸν ἦτορ.

38 ἀρχομένοις, ἐρχομένοις.

Δαβίδος, πινυτός τε δημησάμενος.

39 ἀπορ. ματίνης τε ὀδύνας.
41 ἔνθεν, ὑπάκουε.
ὄλβιοι, οἵτ᾽ ἀνέδ.
42 ὀφθαλμῶν. οὗτος ὁ στίχος περιττεύειν δοκεῖ, ὃν οὐδὲ εἶχεν ἓν τῶν ἀντιγράφων.
41 οὐδ᾽, ταρβοῖεν ἀνάγκην.
47 Εννεπ. ἀτασθάλων.
50 καπνῷ, ὅμως.
53 καί με διακ. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον γράφεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,
τηλύγετόν μ᾽ ἀπολεῖψαι ἐλεγχέϊ νεκρῷ ὁμοῖον.
54 ἴχνος, ἐν ἀτραπιτοῖσιν ἑαῖς.
ἀγγέλλων, ἀριθμοῦ.
55 νωῖτ. ὅσσοισι διοπτεύσειας.
οὐδέ μιν, παλάμῃσι λίποιτο.
61 ἐνδικ. ἀθεμίστιον ὕβριν.
63 μέλψατε, ἐχέφρονι θυμῷ.
65 γαίης, ἐμοῖς ἐπέεσσι.
ἐκ λιγυρῶν, διαμάρψομαι.
65 ἀκλήερις. μετὰ τοῦτον τὸν στίχον εὑρίσκεται καὶ ἄλλος ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων, ὅδε,
νεκροκόμοις τύμβοισι καὶ οὐ ναίουσι μελάθροις.
67 ἐκ δὲ, οὐδὲ τεῆς.
πάντα γὰρ, ἐν ἄλλῳ παρεισβέβληται καὶ ἄλλος στίχος ἰσοδυναμῶν, οὗτος,
πάντα γὰρ αὐτὸς ἔταξα τὰ περ δημὸς ἔλλαχε φέρβειν.
67 ξυνὸς μετὰ τοῦτον γράφεται καὶ ἄλλος στίχος, ὅδε,
ξυνὸς μαχλοσύνης μοιχαφέα μοῖραν ὀφέλλων.
69 εὔθυσ. ἐπέτειλας.
ἀμφὶ δὲ, γλώσσῃ καὶ ἔβλυσας.

73 εἰρήνῃ, εἰρήνη.

85 ὅς, μετεῖπεν.

102 μνησ. πολυγηθέα.

103 ἔκατα, νωΐτερον

ἄμμι. ὅμως.

106 καίοι, ἐν ὕδασι. ἴσως, ἐν ἤθεσι.

110 ἄντα, γουνάσονται.

113 ἔνθεν, περὶ πυθμένος αἴης.

115 αὖθις Ἰακώβου δωρήσαο ληΐδιον νόσον.

ἐν ἄλλῳ δὲ,

αὖτις Ἰακώβου δωρήσαο λιμώδη νόσον.

ἴσως, ληΐδι νόσον.

120 ὡς μέγ. ἔλλαβε πάντας.

136 πάντες, σὴν ἐξεμέοιεν εὔκλειαν.

138 οὐδὲ, τόπον βλεφάροισι.

144 θάπτ. προτάγειον ἀλκήν.

167 καὶ θυμὸν, καὶ μῦθον θεράποντι τεῷ συμφραδμονι-

δίης.

168 Θεσπέσιον, ἐξεπετάσθη.

178 γειαρότῃ, γειοπόνοι.

ἔσται, ὄλιζον.

197 αὐτοκαλυκτοπέδης.

H23 17..

48299 HRM 5-29-35